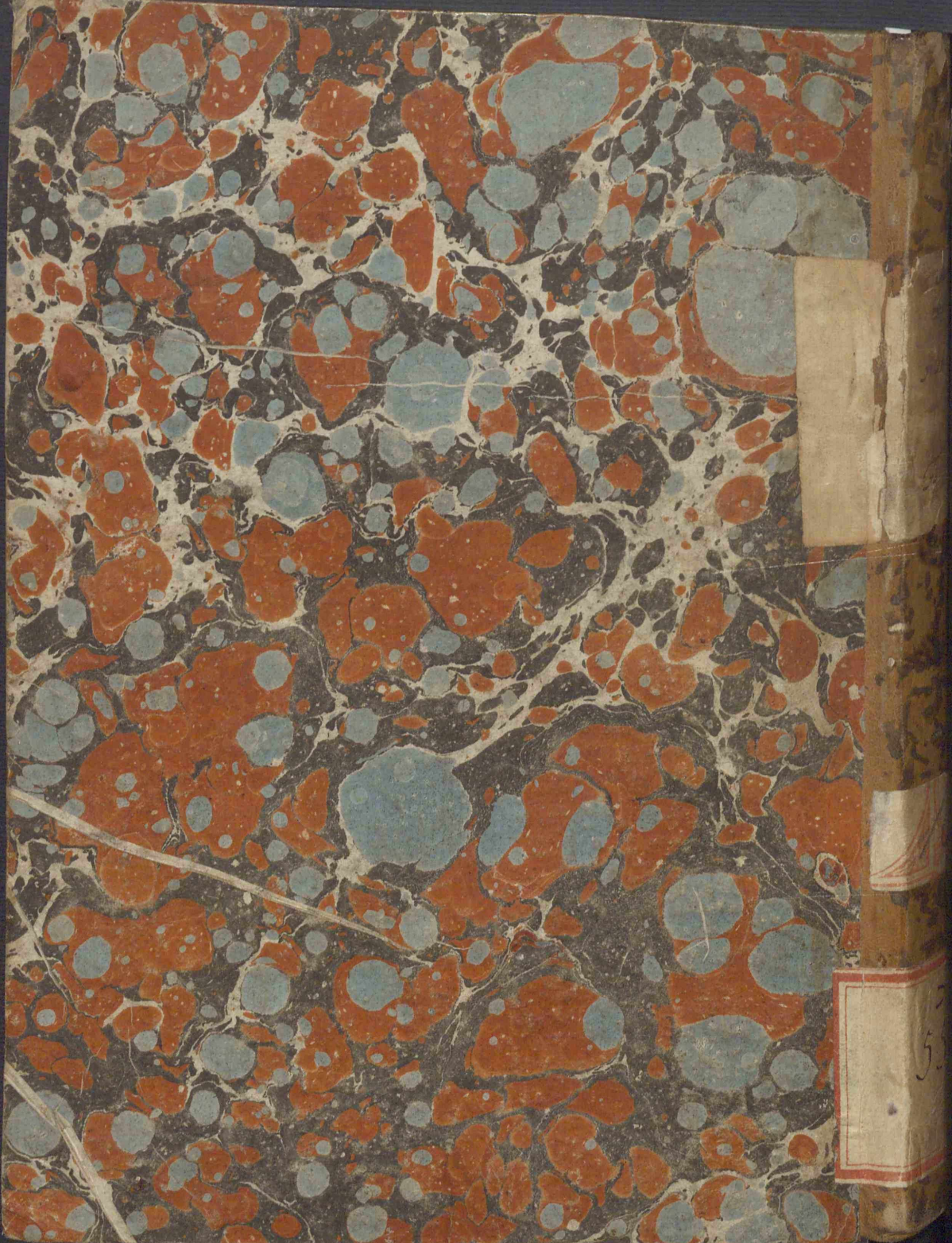


B

342-

343.





5

יוסף קאניו
כבוד אדוני
הקאמארט
פאן

Jan. 1546

ד
551

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 342-3.

1. 1126877

2. 1126876

LIBRARY
DAVID
KONVITARA

10. 342.2

והתהלה לאל לבדו ומרומם על כל ברכה ותהלה אמון ואמן
 ברוך רחמבא דסיוען ער כאן • הוא ברחמיו יזכנו
 להכין ולקסיג האמת אמון אמון ואמן סלה :

כנשרים דרצו ולא יצעו ילכו ולא ייעפו :



אבר
 יעלה כח יעלה
 יעלה יעלה
 יעלה יעלה

תם ונשלש שבח לאל בורא עולם היום יוסה' ד'תסרי סנת
 ס'ז' נדחיס לפק פה פיררא אשר תחת ממשלת
 ארוכוס דון אורקול' דא'סטוי ז'רה : נרפס
 בכית כמר אברהם ׀ אוסקי ז'נו
 ספרדי : ערהנה עזרנו
 ז'ז כן יעזרנו להרביץ
 תורה נוש ראל ונהיינו גם אנחנו ממנדוקי הרבים
 וחפצנו כודנו יעליח אמון :

אמר

אין ספק כי החכמה והמדע הם משלימים השלמים
 וזה דבר מוסכם מן הנביאים על הם הסלום וכל
 חכמי האומות והשכל מחייב זה כי כשנחקור ונחפש הנמצאים כלם נמצא
 השלמות בחכמות והירועות ובעליהם כי אדון הכל מרומם על כל אינו
 דבר אחר כי אם חכמה ודעת כי הוא עצם המדע והשכל ואם נעלם מכל
 הנמצאים מכל מקום ידענו שאינו כי אם דעת וכן הנמצאים הקרובים
 אליו העלולים ממנו הם סכלים ונדלים וכחות משכילות ועולם הגלגלים
 וכל זבא השמים כלם משכילים וירועים את יי' ואם מעלת למטה ממלאכי
 עליון כמו שהעידו הנביאים וקבלו חכמי ישראל יסדו בתפלה והנבחר
 והתכלית מעולם ההגיה וההפסד הוא האדם מפני כח השכל אשר בו ואין
 ספק כי שלמותו הוא בשכל וכל סכן החכם מכל האדם שיש יתרון לחכם
 מן הכסיל כיתרון האור מן החשך : ומפני כי תכלית השלמות הוא השית
 קראו המפורר ע"ה אור שכל יי' אנרי ויפעי כי הוא עצם האור : והנביא
 ע"ה אמר כי אשכ בחשך יי' אור לי : והאמת החכמה והשכל הם לאדם
 להוציא מה שכחו לפעל במושכל והוא בעקרו ועצמימותו שהוא השכל
 כדמיון האור המורגש לעין המורגש בשכל יבדיל האדם בין החכמה
 והשכלות והנאה והמנוחה : אך יש לחפש ולהתבונן באיזה דרך יגיע
 האדם אל החכמה והמדע ואיך יושלם : ואם צריך דבר אחר לשלמותו כי
 אם המדע והשכל כמו הדינחיים המסוללים מחמד ואם צריך אל דבר
 אחר כיצד : אמר אבי הצעיר כי מתפלספי יון מארסטו החכם רבו של
 אלכסנדר המלך הגדול ראש חכמי יון הנקרא בכפר דניאל מלך גבור
 גמל מחסל רב מן החכם הזה רבו ומשנהו לטטה כל אנשי סקול דעתם
 רוצה לומר שנמשכו בדעותיהם ואמונותיהם אחר חקירת' ודעותם הבכימו
 כי תכלית שלמות האדם לחקור ולרדום בנמצאו וכאשר יעלו בידו ויוורסמו
 בשכלו על האמת כי זה אפשר בחוק האדם השלם ביצירתו בכח הדברי
 כאשר ישתדל השתדלות רב יתיחד בשכל הפועל ויצא סכלו לפעל זה
 תכלית שלמותו : וחלקו החכמה לשני חלקים ואם פעיפיה וענפיה מרובים
 האחד חלק מעשי והשני העיוני המעשי הוא ההגהת בני אדם במדותיהם
 לכרוח מהמדות הפחותות כמו הכעס והחמדה והבאווה וכל שאר המדות
 הפחותות ולהתנהג במדות המעולות הענוה וההסתפקות והיסוב ושאר
 מדות טובות ונבחרו המד' האמצעיים וגנו הקצוות כי אם עדי הרפוא' לכונן
 אל המדות הממוצעות וחברו ספרים בזה קראום ספרי המדות וזה החלק

אינו כי אם להיסיר ולהכין לחלק העיוני להסיר המדות הרעות ולתקן
 דרך שיסתיר ער שיסתלס בחכמה כי החכמה היא התכלית • והחכמה
 תכליתיה היא חכמת האלהות ואם הוצרך לדעת חכמת התולדות וחכמת
 הגבלים תכלית הכל הוא חכמת האלהות שבה שלם הנפש והשכל ואם
 נמנע לדעת מהות השכל בעצמו בגוף הזה בדיעת מציאות על האמיתות
 אחרי הפרדה ממנו ויבין ויסקיל בהשארותיו במהות השכל כפי מדרגתו
 אשר נמנע להשיב בעצמו בגוף הזה: זה הדרך כלל הטובים מאכסי החקירה
 לבר רוצה לומר שנמסכו אחר חקירתם וכאשר באו הם לחקור ולדרוש
 כנמצאות נחלקו בדעותיהם ונפרדו אמעצותיהם מהם הציאם עינם
 להאמין שהעולם קדמון והכל היה נמשך זה מזה וכתחייב על דרך החיוב
 ולא בשום כוכה ושלל ידיעת השם מן העל הזה וכפרו בה וכפ בהשגחתו
 ומהם האמינו בחדוש ונחלקו בחדוש הזה לכמה כתות • ומהם האמינו
 בדיעה וכפרו בהשגח רוצה לומר שמור בני אדם ומהם האמינו השגחה
 אך לא ככוון ולא לכל אדם אלא לשלמים המקבלים הספע שבשפע ההוא
 הם נשמרים כל עוד שהם בשפע עד כלל ולא שיעיל להם צדקתם ויושרם
 לפי דעתם איוב יוכיח ועל דרך כלל אי אפשר לצייר להם כי האל יתברך
 יסגוח בעושה העבירה ולהעבישו עליה ולתת שכר על מעשה הטוב כי זה
 אי אפשר להם להעלותו להם מדרכי רבי אשר העמיקו והשחיתו בספריהם
 ועד כי הם רואים צדיק אובד בצדקו ורשע מאריך ברעתו: וכאשר
 באו לדבר בגדר הנפש נחלקו ברעותם והסכרה היותר נכונה שסדרובה
 אחר כל דרכי הראשונים אמרו שהיא הכנה למושכלות ובה נחלקו לכמה
 כתות מהם אמרו שהיא כח בגוף מוכן למושכלות שבאברין הגוף תאבד
 הכח ישאר הדעת: ומהם אמרו כי הוא עצם מוכן ואינו כח בגוף אך
 היולכי וצורתו המושכלות: וגם מהם סכרו כי אין בכל אחד ואחד נפש
 אחת אבל הנפש הכללית היא בכלם מגדוליהם מלבד סכרות שסכרו כל
 המחודש נמנעו מהיות נצחי ובאברין הגוף לא ישאר ממנו דבר • ומרברי
 כל השכרנות האלה נכון כי שוא ודבר כזכ להעל על לב סכר הנפש הצדקת
 כפי פעולתה ועינש כפי רשעתה וגן עדן וגהינם ויום הדין הגדול וקחיית
 המתים ותקיה כלל בגוף האדם אחרי הפרד הנפש ממנו אלא הוא כנבלת
 מוסרחת ואין יתרון לחכם מן הכסיל והיה כצדיק כרשע ומה לו עם
 השכל אם נשאר עם הפגר המוכס ולצדיק שיסתיר בצדק וכמשפט כל
 יצוי ולא יצא שכלו לפעל להיות הוא ושאר הנפשות היוצאות לפעל ומכל

עם ועם אחת כאחת מן הכחות המושכלות לא נשאר זמנו מאומה :
 והרשע שעשה כל רעות שבעולם אם רעותיו לא מנעוהו מלהסביל והיה לו
 הכנה טובה והסביל וקנה דעת האמת בעל כרחם גם כי נהג במדומגנות
 אין לזמנו כלל ואם אפשר כי לולי המדות הרעות היה קונה יותר ויותר
 וישן כי חרה אף יי' בעמו ויתעב את נחלתו והחריב בית קדשנו ותפארתנו
 פעמים ועם את עיני הנביאי והרג טובינו וחכמינו נתקיי' בני בעינותינו
 הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואכרה חכמת חכמיו וכינת
 ככניו השתחרר • ולזה רמז הנביא באמרו ותדר פלאים אין מנחם לה
 כי האמת בלי ספק הירידה הגדולה אשר לנו היא זאת כי כמו שהאמת
 אומתנו מיושרת להיות עלינו על כל בני הארץ בהופעת האמו' והחכמה
 והנבואה כן הנפילה הגדולה היתה באבדתם כי לא קמו אבותינו ולא יצא
 סבעם בעולם מזה ממחלת ומלכות כי גרים היו וכמו שנמצא באברהם
 אבינו עליו השלום שלקחה סרה הזדקת פעמים וינח עליה מלכים
 וכך יצחק הנכרך לומר על אשתו אחותי היא ויעקב אם תס כל ימיו
 מכאובים עד שנתקיים בזרעו כי גר יהיה זרעך שהוא מיום שנולד יצחק
 עד שיצא ממצרים וכמצרים היו עבדים מעשים לולי שהופיע השם רוחו
 עליהם והשפיע לארון הנביאים עה' מטובנו ויתן את רוחו עליו ולמדוהו
 הזרע והשכל וכאמצעותו לכלל האומה עד שעלנו כלם למדרגת הנבואה
 וקבלו התורה והחכמה ונקראו עם סגה עד שאמר משה ונפלינו אני
 ועמך מכל העם אשר על פני האדמה בהיות סוכן כבודו עליהם כל סכן
 הלא בלכתך עמנו הנה כי עלייתנו ורוממותנו היתה בשלמות האמונה
 והחכמה האמתית : וגם בשלמה נאמ' ייסב שלמה על כסא יי' למלך ויחכם
 מכל האדם : כן בעונותינו ירדתינו היא באכרת החכמה כי כאשר חרה
 אף השם בנו והסליכנו מעל פניו סרה ההשפעה והנבואה מבינו ואכרה
 חכמתנו כל סכן מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה וכו' והית' סנה
 להרום בנינו וחומותינו הגבוהות והבזרות וימירו בני ישראל את כבודם
 ויחללוהו בגוים : וישן וביען בארץ הגלות כגרגר דלתי האמונות הנכוחות
 במשלים וחרות הנביאים והחכמים בספר יהם ואי אפשר לעמוד על עקר
 האמונות מתוך חבור התלמוד כל אחד על דיני התורה והמנות וגם בזה
 כפלו מחלוקות גדולות בכל הדורות הוצרכו רבים וככנדי' בספר ד ובמלכות
 אחרות מחשוכי בני הגולה לחקור ולררום כדרכי היונים והישמעאלים
 והנזרים ויתר האמונות הנמשכים אחריהם כדרכי החקירה ואם רבותי

הקדושים גזרו על חכמה יונת מהם היו קרוכים למלכות והזרכו לעיון
 ברכי הכבוד ופתחו להם פתח ועלנו בסולם לאמונות ועוד הזרכו ללמוד
 מלאכת הפרואות והזרכו לעיון בחכמת הרבנן והתולדת וגם בעיון
 הספרים ההם ומשך להם כמה שאחד הטבע ובענין הכפש והשכל וכן
 לחכמת הגלגלי' לרעת המזל והחרוש והלקיות וזרכי העבור ולאטטגיכו
 לרעת משפטו הככבים עד שעינו בכלל ספריהם וחזל אמרו אם ואמר
 לך ארס יש חכמה באומות האמן תורה אל תאמן סכאמר מוגד דבריו
 ליעקב וכו' הנה להם חכמה ברכים רבים והם פסולת מחכמות בני ישראל
 היה להם אך האמונה לה היה להם מחשבות הקדמונים כמו הגאון רב
 פעריה גאון זל והכשיא רבי אברהם בר' חיא הספרדי ורבים ונכבדים
 בהם עיינו בספריהם ומה שראו מדבריהם מסכים עם הקבלה לקחיהו
 ופשוטי דברי הנביאים ביריעת השם ובהשגחתו הפרטית ושכר ועיני
 הגשמות וחדוש העולם והכסים והנפלאות ותחיות המתים ושאר האמונות
 החזיקו באמונת אבותיהם ולא פנו אל רהבים ושטי כזב : אחר כך באו
 אחרים חכמים מחוכמים בני אלים ואחרים שיעלים קטנים מחבל' כרמי
 ונמשכו אחר דעות היונים וקבעו כדעתם כי התורה והאמונה לשכל
 האדם נתנו ואין צורך לכבואה ולקבלה כדעת היוני וכשלא יכלו להכחיש
 המוסס והמוקובל מאומות מהדת השתדלו לקיימה באופן שלא תחלוק על
 סקול רעתם : ורוב המתחכמים ראו לחלק בשני החלקים שחלקו היוני
 והנמשכי' אחריה לחכמה הא' לרכיה ההנהגה במדות המעולו ולהתרחק
 מן השחיתות ולהיות זכרון ואות וסימן לדעות אמתות כשביטת השבת
 על חרוש העול' ואשור חמץ ואכילת מצה זכר ליציאת מצרי' ותפלין וצויות
 על המצות והתורה מפני חלק העיוני והמחפש ימצא בשמונה פרקים
 שהקדים המחבר לפי מסכת אבות וכן בספר מורה הנבוכי' כאשר אביא
 עוד רעותיו . והחלק הב' הוא יריעת האמונות ויש כזה יתרון לדעתם
 ברכי היונים שיש דברי שהביאו ראיות הגונות עליהם ויש שקרבנו לשכל
 האדם . ועוד כי התורה לדעתם הוא ספור המוני מפני חלשת ההמון
 יש בה דברים ראויים להמון בהגשמה הכתוב בכבואות מעיני יי' או אזני
 יי' וראיה ושמינה ושאר דברים גשמיים ועוד דברים אחרים הנדריכים
 להמון ואינם אמונות להם כאשר אפרש בעזרת הנורא וכאשר באו הפ'
 להתחכם ולעשות הסכמה עם החקירה מהם הודו החרוש ואמרו כי אין
 מופת ליונים על הקדמות רק נטייה שגטה סכרתם אליו ולא עלה הית

אומת להם על זה היו מפרשים הנבואה באופן שלא תכחיס מופתיהם :
יש מהם שאמרו שפרשת בראשית וכל הנבואות לא יורו כי אם על חרום
האזיר וגלוי הארץ שהיתה מכוסה כי כן טענה : וכאשר באו להסבחה
כתב החכם ראובן בן' פדוס בואם לא ארעה מהקסתב ואמר שהוא סוד
גדול דכתיב האף תספה וכו' והיה הסברה הנזכרת לקצת היונים להיות
בשפע האדם הכללי בעור שהוא מתיחד והיא סברת אלסכנדר המופר
ספרי ארסטו וזאת היא סברת רוב המתחבשים האחרונים מבני ישראל :
ומבני ישראל וזאת היא סברת אליהו ואם יש חלוק בין המתחבשים
האחרונים הנמשכים אחרי בני יון אולם כאשר ידקדק הובין דבריהם
ומורה על האמת ומאז שאין מקום כלל לחסיד סכל תאותו לרדוף דק
ולתרחק מן החמם ירא וכפחד מפני ארון כל העולמים ושמו התורה
והמזכה וקדש שם שמים בסתר ובגלוי שיהא נשמר מפגעי הזמן ולא
יגע ליהו דקדושתו וכסנהרב על קדום השם היה כלא היה . והרשע שחרף
כל ימיו לא נענש עב' שום הסבחה וכאשר מת און יתרון זה על זה ואלם
אם קנה חכמה היא שהועילה לקונה אותה על דרך שזכרתי למעלה .
והמתחבשים האלו פירשו מעשה בראשית ומעשה מרכבה כרצונם עב'
דרכי היונים ואם נחלקה דעת במקצת דברי כי מן הנמנע הוא ההשואה
והשתלשלו לכאר דברי רזל המתומים בכמה מנעולים בסתריהם שהוא
מן הנמנע לעמוד על דבריהם בנתי פירוש מבואר מהם כי הם אמרו און
מוסרין ראשי פרקים אלא לבעל תנאים הנז' במקומם וחלילה להיות
קדורים במחשבתם שאם כן הנה כל הסגרות האלה אזל כל פנה יארובו
לטמא ולטהור למין ולמאמין לכנעני ולחתי עמוני ומואבי . וקורא אני
על היוני חכם עדיף מכביא כי הוא בסכלו הברור ראה בהקיצ מה שהסוב
הנביא בתנומה באשון לילה . ולא עוד אלא כי ראיתי במקצתם שאמרו
שכשהנביא היה טועה בחקירתו כי שפע הנבואה באה אליו על דרך טעות
ושבזמן הנביאי היה מופסכ סגלגל קבוע ומזל חוזר ופעל דרך זה הורה
המוסרר שהיה קוללת לנבא הסמים : וכאשר חקרתי דבריהם מה שיכולתי
לעמוד עליה בערה בקרבי שלהכת כי פרחת בבני ישראל זרעת ממארת
וראיתי כי בכל הדורות האלה כפרו והמירו המופלגים בחקירה : ואין
ספק כי כאשר תקפנו הנרות וגזרות השמר בסכה זו אכרה קהלינו כי
המפולבלים והמתחבשים עזה הסוכה ופרצו גדרה ונמשכו אחריהם בני
האומה עד שיכפו עצמותינו אכרה תקותינו כי אחר שהסכימו כי אין דין

זאין חשבון על טוב ועל רע ולטוב כים מהם ימשך השפע אחר התכונות
 כמכאולת הנה הוא פנוי ויגיע אל מחוז חפצו כהיותו כן חורין ולא כהיותו
 עבד וכאמורת השם היגיון בכר התוכחתי עם מקצת המפולגלים מהם
 ומצאתים עד זה : ואשא קולי בכביה גדולה מיתן ראטי מים ושני מקור
 דמעה : ולזאת הסבה עלה ברעתי זה ימים ושנים לחכר ולחקוק בספר
 אי זה דבר ישאר בירי מדרכי התורה והקבלה אשר חכמים הגידו ולא
 כחדו מאבותם : וכבר העיד הנביא ע'ה כי לא תשכח מפי זרעו וכתוב לא
 ימוטו מפוך דל' כי גם נסתמו לנו מעינות החכמה והטוב אינו כמנע שא'
 מעיר ושנים ממספחה לא ישאר בידם רושם מה להעיד על ערות

התורה וידעתי כי יחשדני שומע ויתלה כי חסרני גדול כי

אני מוציא דבה על אמונות המיוחסים בחכמה

גדולה ויאמר כי לא עמדתי על רעותיהם

לזה הוכחתי להקדים מקצת

רעותיהם בלשונם טרם כל

דבר ואכ' להשיג עליהם

בשער הראשון

אביא

רעותם וכשני אשיג עליהם : השער

הראשון חלקתי אותי לר

פרקים :

פרק א

וראיתי בלבי להקדים ברעותיהם מה שהקדו
 אלבלב להעתיקת כונת אבוחמר הישמעאלי
 שהוא פרק המורא ופרסם סתריהם ואם הוא מן הרשעים שבהם • וזל
 לפי שברכות האנשים ירבו הדעות ובו הערימה החכמה עליונה לספק
 מרוחה על רוח תמים הרור ולעורר לבו להיות להם מורה דרך וללמד
 חקים ומספטים ושתתפו כלם בדרך אחת ולכו בה על סדר נכון והסכמה
 משותפת פן יחלוק לבם ויאטמו בהיות עור כל אדם כבגדו ונמצא מונע
 לחפץ המחייב התמדת מציאות המן לנכח וזאת היתה סבת מציאות התורה
 וכל איבני סונה כי יוכל אדם להכחיש כי זה האש לא תלה התורה במכהיב
 ואם נספג בו ספע כדי להכהיבני אדם עד גימוס ודי למכין : עוד כתב
 המין הפלעל כפי ולפי סיני לב האדם רע מגעוריו והעולם אשר נתן בלבם
 לא יתנס בחור בטוב ומאוס ברע כי אם ליראת עונם או לתקנת שכר הונרך
 האנקו בלקבטיחם בשכר ולהפחידם בעונם אולי ימצאו עוברים מאהבה
 או מיראה ולפי שאין דעת כל אדם נוטה להאמין כי אם מה שעיניו רואות
 או יעד עליו מופת כל סכן כמוצאו דברים מכחישים האמונה היא •

כמו דרוק אוכר כדקו ורשע מאריך ברעתו הונרך להאריך זמן הגמול
 לאחר המות ולפי שפגרי כל המתים בהיותם מאכל לתולעה ושונם לעשר
 אשר בו יסודם ייחס הגמול לכפם בלכדי נתייחס מזה הז' אמונות והפילוסופי
 גם כן מזה הפן וכו' אף שהתורה מלמדת אותם ספור המוני והפלגוספיא
 ספור מופתי המוני למידיים שהם מציאות סבה ועונש וכו' ובשגוע לעיני
 הכפם והסכל לפונות אבוחמר הישמעאלי כתב סמכאז יוכלו ללמוד ששלמו
 הכפם הפגעת היריעות אליה וחסרונה כשלם יגיעו אליה ודיק בשכר ועונש
 וזה מביאה אכשפקתה כדכרי הטוב מאנו גם כי דעתם מכוסם מדעותיו
 זש במקשת דברים קאי טובים מאנו מכל מקום בכלל הזה אשר הלכו בו
 לאריות לפס שום יתרון על זה • וחד בהגדול אשר בנה מגדל עז ומכר
 כתל מורכבו לתלפיות ממולא בבתם אופיר מקפרא וספרי ותוספתא
 ומכלתא וכו' תלמודא בבלי ירושלמי כשנא להקדים הקדמה למסכת אבז
 העולם וכו' לרוב כפס האדם וכחותי גלה סם דעתו שהוא הכנה למוסכל
 כרעת חכמי יון האחרונים ואם יש סנו בנייהם וחלוק מכל מקום לא יאות
 לכונת התורה וקבלת חכמים שהיא נשכרת ונעשית כפי חטאיתה ומעללה
 כגן ערף ועיניו באש לא נשח וכמה דחוק מלב הנמוסכים אחר היוני לעלות
 זה על דעת כרחוק מזה ממעריב ולקבל שכר ושנס זול כפא' ודע כי זאת
 הכפם אשר ספור בחותיה וחלקיה הוא כחומר והסכל להצורה וכשלם חביע
 לה הצורה והיא מציאות ההכנה בה לקבל הצורה היא לבלגה ובלאו הוא

מציאות הכל והוא אמרו גם בלא דעת נפש לא טוב וכו' הנה כדאח מפוסם
 בדבריו כדעת החוקרים האומרים שהיא הכנה למושכלות כדמיון הלווא
 המוכן להתרשם בו הצורה והשכל להצורה וכשיצא שכלו מן הכח אל הפעל
 אז כולם במושכלות כמציאים המושללים מן הגשם וכפלא יחד לפעל הוא
 לבטלה • וכפסר הנכבוא הנקראת מורה הנבוכים פע' כתב ויתבונן איך
 זכר כשמות של דריקים נשמות ורוחות שעתידין ליבארו ומה נכבד הענין
 הזה ליגרעיו כי הנשמות הנשארות אחרי המות אינה הנשמה הקנה באדם
 כשיתהיה כי זאת ההנה כשיתהיה היא הכנה לכד והדבר הנכבד ממנו אחר
 המות היא הדבר המתקיים בפעל ולא ההנה וכו' ועל כן מנו בכלל נשמות
 ורוחות אבל הנבדלות הם דבר אחר בכלל הנה למדנו שרעת הרב להיות
 הכנה למושכלות ואלו היא הכנה כחכמה ותאבד באבדו וכפסר השכל
 הקניו וכל שכלי בני אדם אחרי הפרדן מן הגוף הם אלה הכרח לשיסברתו
 כי בשכל אין שום חגור ופרור ואינן כדרך ע'ה ועלול אם כן בהכרח למדנו
 מזה סתירתו כי התורה כי הכל תלוי בקנין הרעת וכל הקונה דעת יש לו
 השארות כשקנהו בלי שבוש במושכליו כלל והחסיד ששמר כל התורה כלה
 מא' ועד ת' הנה לומר שלמד ריבוי התלמוד וכל הלכותיו וכפסר על קדוש
 השם וכל ימיו לא חטא והיה כלא היה ואין לו שום תקנה ותחיית המתים
 עד שקבלו הדת הוא נמנע כמו שכתבנו לטובה הראשונה ולשכלים נכבדים
 לתחבר עכ"ל אחר מגופו בני אדם עד שנחכרום וחכור הגוף יקראו ל
 אחד מהם אדם והרשע שעבר כל עבירות שכתורה וחרף גרף כל ימיו אם
 קנה דעת קנינו קנין כי אחר שיצא שכלו לפעל והמציא הוא השכל הפועל
 והשכל והמסביל והמושכל הכ אחר מפאת המושכל ואם הוא נמנע להסג
 למעלה ממנו מי מנעו לזה ההשארות אחר סדרך אל ההושרה ואין לו מונע
 בחיים כח' הגוף וכשהגוף נעדר נעדר המונע הנה הוא כח' הסלמים בכל
 ונדרתו עם כל צורות האחרים היא אחת ואם לא קנה דעת אין לו עונש כלל
 על כל מעשיו • ומה שאמר הרב בחסדיו אומות העולם שים להם חלק
 לעולם הבא לזה רמז כי בתקון המדות יתשר בעיון וכאשר קנה הדיעות
 הרי הוא כאחד מאמוני ישראל אם קנה דעת כמוהו כי אין לזה יתרון
 על זה וכפסר המדע בהלכות תשובה אחרי שהביא הלכות תשובה המפמרים
 בתלמוד כתב פה' כדענותו וזל' הטוב הנפיק לדריקים הוא מיי' העולם
 הבא והם החיים שאין עמהם מות וכו' שבר הדריקים הוא שיכנו לכוונת זח
 ויהיו בטובה זו ופרעון הרשעים הוא שלא יכנו לחי' אלן אלא יכרתו וימותו
 וכל מי שאינו זוכה לחיים האלו הוא המת שאינו חי לעול' אלא נכרת ברשעו
 ואבר ככהמה וזהו הכרת הכתיב בתורה הכרת תכרת מפי השמועה למדנו

תכרת לעולם הבא כלומר סאותה הנפש שפרשה מן הגוף בעולם הזה אינה
 זוכה לעולם הבא אלא גם מן העולם הזה נכרת. העולם הבא איך כולל גוף
 ולא גייה אלא כפסות הדריקו בלבד בלא גוף כמלאכי השרת הנאיל ואין סם
 גייות אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא דבר מכל הדברים שנופות בני אדם
 צריכין להם בעולם הזה כך אמרו ז"ל העולם הבא איך כולל אכילה ולא שתיה
 ולא תשמים אלא צדיקים יושכין ועטרוותיהם בראשיהם וכהנין מזויהשכיה
 וכו' הרי נתברר לך שאין גוף סב וזה שאמר צדיקים יושבים עד' החרה וכו'
 וכן זה שאמרו ועטרוותיהם בראשיהם כלומר דעה סידעי שבגללה זכו למי
 העולם הבא וכו'. כל נפש האמורה בענין זה אינה הנשמה הצריכה לגוף
 אלא צורת הנפש שהיא הרעת שהסיגה הכורא כפי כחה והסיגה הרעות
 הנפרדות ושאר המעשים והיא הצורה אשר בארנו ענינה בפר' מהלכות יסודו
 התורה וכו' הנה למדנו מהבריו שהכרת והעונש הוא העדר ההשגח ככהמה
 שאין לה עונש ושכר והמגדף לפי דעתו הוא שלח קבה רעת ולמדנו שמהאמר
 חז"ל העולם הבא הוא התחלות הצורה כשכל הפועל אחר המות ולמדנו כי
 הנשמה היא כח בגוף וכאבוד הנמיחה וההרגש נאכרת והנפש היא צורת
 הרעות מה שהיא נאכע על' העונש : וכספר המדע פד' כתב ז"ל יסוד התורה
 כפש כל כשר הוא צורתו שנתן לו האל יתברך והרעת היתרה המצויה כנפשו
 של אדם היא צורת האדם הסלס ועל צורה זו נאמר נעשה אדם כצלמנו
 כדמותנו כלומר צורה המטבת ויודעת הרעת שאין להם גולם סידמה להם
 ואינה הנפש המצויה לכל נפש חיה טבה אוכל ושותה אלא הרעת שהי' צורת
 הנפש וכצורת הנפש הכתוב מרכר אין צורת הנפש הזאת מחוברת מן
 היסודות כדי שתפרד להם ואינה מכח הנשמה עד שתהא צריכה לנשמה
 כמו שהנשמה היא צריכה לגוף לפיכך כשתפרד הגולם ותאבד הנשמה לא
 תכרת הצורה הזאת לפי שאינה צריכה לנשמה במעשה אלא יודעת ומטבת
 הרעות הנפרדות ויודעת בורא הכל ועמדת לעד ולעלמיו עלמיו זהו מה
 שאמר המלך שלמה ויסוב העפר אל הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים
 אשר נתנה : הנה ניתנו דבריו כי הנשמה נאכרת באברין הגוף וצורתה
 היא הרעה שאמר נח' פרקים והסכל צורה לה היא צורת האדם הסלס
 שהסיג הרעות הנפרדות והיאחר לא זכה לה וכאברין הגוף לא נשאר בו דבר
 וזו עומדת לעולם כי היא סכל נכדל ועליו נאמר ויאמר אלהים שהוא סם
 לבורא ולמלאכים הם הסכלים הנכדלים לרעותו ולרעת החכם ראבע ורב ס
 עמקה והם כשם נעשה אדם כצלמנו כדמותנו וכבר הניח נח' פרקים כי
 מנפש היא אחת אלא שכחותיה רבים ופה נאמר שהיא נאכרת ונשאר הכונס
 ולמדנו מכל דבריו כי מה שהנינו רבני צדקת ז"ל ושאר המציגים עליו ט

לפי דעתו אין עונש לנפש הרשע והוא כופר בדרכי של גוינס ונחשבנו
 ונמנין הוא אמת ויציב וכן מה שהשיג עליו קראכר זל ורמ' הלוי ורכינו
 סמסון בעל התוספות ושאר רבני עלם זל ורבינו שמואל ראש ישיבה בכל
 שלא היה מאמין בתחיית המתים הוא אמת ויציב ותחיית המתים שלו הוא
 יציאת השכל לפועל וההכנה שתקבל הצורה ותשאר והם זלל מפני שראו
 שאסור להם להתבאר בדעו אנשי המחקר והיה להם כנמנע לעלו על דעתם
 כיוצאת סכרתו לסתור לגמרי כל אמונות התור' לא ברדו דבריו אלא שהבינו
 מהם שהיה דעתו להעניש הרשעים כשתאבד נשמתן ומילא שאין יוס הדו'
 ותחיית המתים : ואלו הרב רכי מאיר כתב בכתבו להרמבן זל כי כאשר
 ראה ספר מורה הנבוכים ראה אותו כלות הפוכות מקרב בשמאל ורומה
 בימין ומי יודע אם דעת אחרת עמו כי רק הבמות לא סרו . וגם החסיד
 הרמבן זל היה מחזיק בקבלתו ותורתו ולא עלה על דעתו שאדם גדול כזה
 היה מכחיס בעונש גוינס ותחיית המתים ואף כי יאמין כי יסתור כל התורה
 מכל וכל לכן דרכה לעשות הזויות עליו ולישא וליתן בדרכי ההלכות וחזן
 מכבודו הם דברים בטלים . וכפד' מח' פרקי' כתב בחלוי הנפש ורביאיתה
 ואמר כי חליה הוא בהתנהג אדם במדות הפחותות ובריאיתה היא במעלות
 המדות וגנה הקצוות חבר באיזה חלק ימצאו המצות כי הם המדות והביח
 אות' בחלק אשר באכרץ הגוף יאבד בהדרתן וגנה התענו אס לא'עז' הרפוא'
 לכאשכים אחר התאוות כדי שיחזרו לממוצע ושענה השם יתברך למי ששאל
 על תעניות יוס אחד כי צמתס וספור בחמישי וכסביעי הצום צמתוני אני
 כלומר שאין חפץ אנלי ואחר כך צנה אותס ביושר ונמעלה ואמר צום הד'
 נכו' והאמת והשלום אהבו האמת מעלות השכליות שלא יסתנו והשלום מעלות
 המדות וכונתו שאין חפץ' השם בתעניות כלל וטוב סיהיו התעניות להם
 לססון ולשמחה ושישתלנו במעלות המדות וכסכליות בדרכי הפלוסופים
 כל שכן בהקדמתי וסוף דבריו כתב לשון זה שהתורה לא אסרה מה שאסרה
 וצנתה מה שצנתה כי אס מפני זאת הסכה רוצה לומר כדי סנתרחק מן הצד
 הא' יותר הרגל שאסור המאכלות האסורים כלס ואסור הבעילות האסורו'
 והאזרה על הקדושה מה שצריך כתובת אשה וקדושה ועס כל זה איבס
 מותרת תמיד אבל תאסר בעת הנרות והלידה ועס כל זה בגורו חכמים זל
 למעט המסבל ומנעיהו ביוס להתרחק מקצה רוב התאוה רוחק גדול וכן כל
 מה שכל כתורה מנתינת המעשרות ולקט ושכחה ופאה ופרט ועלילות ודין
 סמטה ויוכל והצדקה די מחסורו וכזאת הצחינה בחן רוב המצות ותמצאס
 כלס סמרגילות ומלמדות כחות הנפש כמו שאסרה הנקימה והנטייה עונב
 תעונב הקס תקיס השכ תסיבס וכן מפני סיבה תקוס כבד את אביך לא

תסורמן הרב אפר יבדו לך ימין ושמאל • עד שתסיר תכונת העזות ותביע
 לתכונת הכנסת : הנה הרב רסכים כי כל המצות אור רובם וגם כללות לשמוע
 אל בית דין הגדול העומד במקום בית דין מרעה לא היה אלא מפני הכבוד
 שיתחזק באדם הבוסה לכבד הגדולים : ולא ידעתי מה יקרה סגור התורה
 שעזרו רבי אבותיו על הר סיני אחרי שברתות העריות וכלל התנור ופירושה
 נתקן המועדות ויום הדין ויום הכפורים וחד הפוכות עומדים בבית דין
 והוא אומ' כי אלג ברוב המצות תלוים במדול' וכן כשנא הרב לתת טעם במצות
 כלם לא ימצא אדם על דרך האמת שום מצוה מכוונת לעצמה אם לא או לבטל
 דעות בטלות כמו בכל דיני עבודה זרה ועבודותיהם והקרבות והמקדש
 כליו ומשרתיו ולאמת יחוד השם או לבטל ולמנוע התאוות כמו המאכלות
 אסורות והכעילות ומצות אחרות או בתקון המדות בצדקות או מעשרות
 ואתנות עניי' ודיני הנזיקים ודיני ממונות או לזכור חודש העולם או ייחוד
 השם : והנני מעתיק פה קצר באב פמ"ד וז' המצות הנכללות בחלק הש' הם
 המכונים בספר אהבה וכלם בלויי הטעם ידועי העלה רוצה לומר כי כונת
 העבודות ההם כדי לזכור האל תמיד באהבתו ויראתו ולקבל המצות על דרך
 כלל ולהאמין בכבוד אה שהוא צריך לכל בעל תורה להאמין והם התפל' והש'
 וברכת המזון והגלוה אליהם וברכת כהנים ותפילין ומזוזה וצניצת ולקבות
 ספר תורה ולקראתם בובעתים ידועים כל אלו המעשים ילמדו סברו מועילות
 לא יצטרכו לדבר אחר כי הם מבוארים הנה התפלה אינה מכוונת לעצמה
 להתפלל אל השם פישמע תפלתו וסועתו ויזילתו מצרתו ויפסיעהו מוטבו
 : גם התפילין המחוסין בעורן עשויות בצורתן ותפירתן בגדין ושין
 של תפילין שלב' ראסין נר' והפרשיות האלו ושמירת סדרן וקשר של תפילין
 והרצועות השחורות ודאי אין בהם תכלית כי אם ללמד סברות מועילות אין
 לצויר כי בשמירתן יקבל האדם שפע ואוני מה שאמרו בהפלה מנין שהבה
 מניח תפילין או מתפלל הכוונה להם מה שהוא סוכר וכן הצניצת והחוטין
 במנין וקסרים ה' והתכלת הכוונה היתה לזה • וכן המזוזה המחופה
 במזוזת הבית על דרך שקבלו ואם אנת אחת נכתבה שלא כסדר פסולה
 לכל זה כוננו : ראוי לשמוע אל הרב הגדול הזה כי נתן טעם נכון לכל פרט
 ופרט של מצוה ואין הסגחת השם שופע על עושה המצוה כעושה אותה •
 גם מבדולי ישראל אמרו מצות אינם צריכות כונה אבל האמת כונתו ידועה
 בכל התורה למורה על האמת כי לא יצא מרדכי הממרים בתורה מן השמים
 וככל מצוה ומצוה סגולה נפלאה להרבה נשמת האדם ביוצרה ובכל עברה
 להתרחק ממנו ולהמסר ביד מלאכי חבלה שאין להם מציאות לדעתו נאני
 עתיד להאריך עלינו בעזרה האל : ובפלא' טן החא' כתב כי לא תמצא חרון

אף וכעס וקנאה ככל התורה כי אם בעבודה זרה ונא' לומר כי אין כפירת
מי שיחשוב כי אין השמש עגול כמו כפירת המאמין שאין השם אחר והביא
דברים רבים על דרך זה וזה לפי דרכו כי כל חתורה סוכנת על ידיעת
האמת בדרכי המתפלספים : אין ספק שלא עלה על דעת אדם להעניש ב
כדון שמים מי שיטעה שאין השמש
עגול ודי למכין.

פרק ב

אחר שהכתיב כל זה ורמזתי כל מה שכתוב
בספרו מטעמי המדות ועל איזו נקוד סוכנת

פנתנו ויוכל המסביר להתבונן בדבריו אזכיר מעט ממה שכתב בענין
הנבואה כדי שיהיה הערה על דעותיו ואל כאב פמ' ומה שאודיעוך כי כל מה
שנאמר מענין הנבואה אינו אלא בענין אחר נבואת כל הנביאי אשר קודם
מרעה' והנביאים אחרת אך נבואת מרעה' לא אשלח יד באלה הפרקים אליה
לא ברמז ולא בגלוי כי שם נביא לדעתי נאמר עליו באמת ועל זולתו בספור
וכן הענין אלני באותותיו ונאותות זולתו כי אותותיו אינם מציג אותות
סאר הנביאים והראיה על זה מה שנאמר וארא אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב וכו' ושמי יו' לא נודעתי להם הודיענו כי השגת מרעה' אינ' בהשגת
האבות עליהם הסלום אבל היא יותר עצומה ונכבדת מהם והשגת יתרונם
על כל נביא מה שיבא אחריה הוא מה שכתוב על דר ספור ולא קם נביא עוד
בישראל כמשה וכו' הנה הודיע כי השגתו נבדלת מהשגת כל הנביאי הנאי'
אחריו בישראל שהם מאלכת כהנים וגוי קדוש ובתוכם יו' כל שכן בשאר
האומות אבל יתרון אותותיו ועל אותות כל נביא בדרך כלל כי כל האותות
והנפלאות אשר יפעלו הנביאים או שיעשו להם הגירו אותם ליחידים מכני
אדם באותות אליהו ואלישע' הלא תראה מלך ישראל שאל בעדס לגיחזי וכן
אותות כל נביא לכד ממשה רבינו ע'ה ועל כן אמר הכתוב עד' הודיעה ולא
קם נביא לעולם אשר יעשה אות' גלויו לעיני כל מסכים עמו או חולק עליו
כמו שעשה מרעה' כי קשר בכאן שני עניינים כי לא קם מי שיסיג מסודות
הכורא ולא מי שיעשה כמעשיו : ואל ישיאך מה שכתב בעמידת השמש
ליהושע השענת ההם כי יאמר לעיני ישראל ולא לעיני כל ישראל.

וכן באלהי' בהר הכרמל כי היו סם מעט מכני אדם ואולם זכרת' לך השעו'
כי יראה לי כאמרו כיום תמים כי הוא כיום ארוך שלם באלו אמר היום
ההוא היה להם כנגעון כיום הארוך מימות הקיץ : הנה הרב העריך
פעלי אותות הנביאים להשגתם וכבר אמר כי השגת הנביאים היתה על י
דיו אמצעי רוצה לומר הכח הנודמה וראיתם שאמר באברהם וארא ואמר

רבי אברהם ן עזרא סתיה במראות הלילה • והנה נחזי הוא סהגיד
 ברנות אליסע • ורבי דוד קמחי פירש כפירוש הנביאים הראשונים
 סברתם הרעה בזה וכדי הוא לכתור ספור ועדות הנביאים מהנבלאות :
 אמר אל יסאך מה פנמנא כתוב מעמידת השמש כי לא אמר לעיני כל ישראל
 וההמון טעו בזה מפני שהלוחו ביום ההוא : ואחר שמכויב אותות
 הנביאים מה נקוה עוד במה פנמנא כתוב אף כי מה סבא בקבלה : גם
 כי החכם רבי אברהם ן עזרא מכחיס שלא נעשו האכות אנות ומופתים כי
 אמר בפס אל שדי לא יעשו אותות ומופתים ואס כן כל סכך סאר הכב איס
 ואני עוד אסיג עליהם בעזרת הבורא • ונספר מלחמות לפלוסוף הרל
 הסתדל מחברו לכתב דעת המאמין עמידת השמש ליהוסע וכמוהם הבוס
 ועל ענין הנפלאות סאנו בו כתב הרב בספר חמדע הנציא וכסמסלחיס
 אותו בותנין לו אות ומופת כדי שירעו העם שהאל סלחו באמת וכתב עוד
 ואספר שיעשה אות או מופת ואיכנוביא זה האות יס לו דברים כגו ואעפי
 כן מצוה לשמוע אליו • משה רבינו עליו הסלוס לא האמינו בו ישראל
 על פי האותות שעשה שהמאמין בזה יס בלבנו דופי סאפסר ס'עסה האות
 בלאט וככסוף אבל כל האותות שעשה במדבר לצורך עסאן לא להביא ראייה
 על פי הכבואה צריך להסקיע את המצדויס קרע את היס וכו' ונמורה הכבוכו
 אמר כי מה סאמה סיתא אלפי סנין הני עלמא אחר חריב הס דברו יחוד
 גם כי לא ירה על אפיתנו וסחכמי המסנה נהגו לומר איך כל חרס תחת
 השמש וכו' ואלס אמרתי כי לא יסתנה דבר מטבענו וסיסאר על הסנוי ההו
 כדי ליסמר מן האותות שהס במעס גם כי אעפי סנהפך המטה לנחש והמי
 לרס והיד הקדושה לכנה מבלי פנה מחויבת טבעי כי כל אלו קדברים ודומי
 לא יתקיימו ולא נהפך הטבע אל טבע אחר אבל כס זל עולם כמנהגו נהג
 הנה לדעתו איך הנפלאות דאיה על יציאת מצרים כנגד הטבע ולא על
 חדות העולם ועל התור הוהכבואה ולא נתקיימה התורה כלל מצד הנפלאות
 ונמנא כופר כפיסם וכנפלאות הכתובים כנביאים מפני פניס האחר
 מכויב ספור הספר זולתי מה סאמר כרזננו : והשני מצד הנמנע אלמה
 סנכח הטבע הנה לעשות כמושסס הבורא ככחו : וזו היא פנרתו
 כרבי יסמעאל הכופר • אולי מנהג הטבע הוא לעמוד הסמס
 וחזרת על המעלות או המתמה אלפיס סנה או יותר סאין סס עצס וכסר
 סחלקיו ממס יתחברו והפסס אסר לא נסארה אל הדעה סחיא הנורה אסר
 איך לה חכור ופרוד כלל והיא עם כל הצורות סיצאו לפעל אחת וכלס עם
 כל הצורות הנפרדות והסכה הראשונה אחר להתחבר כגוף ולהנמינו
 ולהרציו איך אלו אלל דברו צחוק סתיה מראה סתיה

מאמין בתחיית המתים ועל סברה זו הכבדת סמך במה שכתב בתחלת המדע
 שלו וזה לשונו האצני הזה הוא אלונה העולם ארון כל הארץ והוא המנהיג
 הגלגל ככח שאין קץ ותכלית לו כח שאין לו הפסק שהגלגל סובב תמיד ואי
 אפשר שיסוב בלי שסובב ואלהינו כרוך הוא הוא המסבב כל ירו ורגל ויריעת
 דבר זה מצות עשה שבאמר אנכי וי' אלהיך : הנה לדעת הרב לא הוצרך
 נבואה כלל לאנכי ולא יהיה לך כי מתמעות הגלגלים בלי שנוי והפסק נודע
 כי הוא מורה לארס טוב במה שאמר שהעולם נצחי ולא יסתנה כלל מטבעו
 כל שכן בפי' בסר' הזכר למעלה יתבאר מציאות האלונה שבת כל הנמצאים
 וכאלו אמר הכתוב אתה רואה בעיניך תנועת הגלגל הנצחי המורה על מניע
 בלת' גשם באין סוף וקץ והוא שבת הנמצאים כלם וסבת יצירתן מוצדקים
 כי הוא סבה ראשונה לכל הרברים לזה כי כלם יוכלו לדעת זה גם כי יכחישו
 התורה וזה יורה לדעתו פירוש אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמועגגס והוא
 מה שהוא סבוך כחכם עדיף מנבי' ואחיה שבמופת נתיבך גדול הוא מנבואה
 זה דרכו בהכרח והמשכיל יבין . ולא מצא הרב האתחסס בספרות התורה
 זה במכילתא ולא ראהו לא' מכתב ונמסכת אבות כתב כבר הזכרתי לך בפ'
 א' שהם לא יאמינו בחרים הדעון בכל עת אבל בתחלת הדברים הם בטבעם
 שיעשה כהם כל מה שיעשה והוא הדבר הטבעי או יהיה חרש לעת' החוקקת
 והוא האופת הכל מה ולזה אמר שביום נשם בטבע הארץ שיסקע קרח וכל
 עריתו זש' עומדים צפופים ומשתחנים רוחים לא היו לוחזים זה את זה
 לרוח מוראם ישועבס במקום ההוא הנה לא היה נס כלל :

פרק נ

ועל ענין ההשגחה כתב בחג פית' תחלה הביא
 דעות פני' אחס המכחישי סבה האנושית בכל
 אלא הכל במקרה : הכ' דעת ארסטו שמאמין סדר ומכחיס סמיחה והשגחה
 מגלגל היהחולמטה וחכל כחיוכ כי גרעתו העולם קדמין . ג' הפך דעת
 זאת והוא את שמאמניס השגחה פדטי' בכל' פדטי' העולם והוא סתד אותה
 לסכות הביא סס' ועוד הביא דעת אחרת קרובה לזה . וכתב וירעת הה הוא
 דעת מאמיני תורתו ונאני אודיעך מה שאמרו בו ספרי נביאנו והוא אמונת
 המזן חכמינו . וז' אעוד אגיד לך אחכ' כמו שהאמינו קצת המתאחרים
 מעצמנו ואודיעך מה שאני מאמין בזה : הכן מה שאמ' מה שאמרו בו ספרי
 נביאנו ולא אצר מה שהנינו בו : ואחר כך סיודיע כמו שהאמינו קצת
 המתאחרים מעמנו וכך מה שהגא מאמין ואינו מה שאמרו בו ספרי' נביאנו
 ודעת מאמיני תורתנו : וכא הרב לכאר דעת ה' על דרך ספרי הכניאים
 ופ' און ורעתס ורכרי החמקיס וכתוכס גלה דעתו וסורו וכת' אבל השמירה
 האלהית

האלהית אצלי כמה שירצה הנורא היא נמוכ' אחר השפעה האלהי ואחרי אשר
 ידבק בו השפעה האלהי ההוא עד אשר יעשה כע' שכל ובגלה לו מה שהוא
 בגלה לבעל' שכל הוא אשר תשמכו שמירה אלהית • הנה הרב נראה כי
 דעתו כדעת ראובן כפ' סדרים ובסוף השפ' כתב אני לא ארמין כי יתעלם
 לו דבר או איחס לו קוצר יכולת אבל ארמין כי השמירה נמוכ' אחר השכל
 מדבקה בו כי השמירה לא תהיה לו מכפ' וממה שהוא שכל שלם על פי השלמו'
 שאין שלמות אחר' וכל י' ש' דבק בו דבר מן השפעה ההוא כפי מה שהגיע
 לו מן השכל יגיע לומן השמירה זאת היא הדעת אשר יאתה אל המושכל :

אבל הדעות שהקדמנו יש בהן או תוספת על הראוי או חסרון והתוספת
 תביא ערכוב' ואל' הכחשת המושכל ולנטל המורגש : הנה לדבריו השמירה
 נמשכת אחר הידיעה כמו שכלות שאין המין המשפיע ולא אחרי היושר
 והזדק ושמידת משפטי וחקי התורה ואם הם הכנות טובות נקנות השכל
 כי אין השמירה תהיה בהם אחר כי השמירה היא השפעה הנשפעת על הנשמר
 והשפעה הוא שכל יהיה מכחיש אל המושכל ובן המורגש כי יש צדק אומר
 כדקדקו ועוד כי כמה נולדו עורים ומחוסרי אבר וכמה רעות לבני אדם שני
 אפשר לו לזייר בהם עין : והאמת המכאוב הזה הביאם לזיוף האמונה
 ולהכחישו ועוד אחר' אם השם יאריך ימי ועוד כתב הרב כפ' שאחר
 זה ואחרי שהקדמתי מה שמירה הדבקה במין האדם לבד בין שאר ב' אבי
 אומר כי כבר נודע כי אין מחוץ לשכל נמצא מין כו' וכל נמצא שהוא מחוץ
 לשכל או יהיה או אחר או רביס וכסיהיה נודע זה יהיה נודע כי השפעה האלהי
 הנמצא דבק במין האדם רוצה לומר כי השכל האנושי אינו אלא מה שנמצא
 מן הדעות האסיות והוא מה שצא על ראובן ושמעון וזולתם ואם כן יתחיי'
 לפי שזכרנו כפ' סקדס כי איזה איש מאישי בני אדם כשיוסג מן השפעה
 ההוא חלק יותר גדל כפי הכנות החמר שלו וכפי רב'ות נפשו תהי' השמיר'
 יותר דבקה בו על כל פנים אם השמירה נמשכת אחר השכל כמו שזכרתי
 ובאר כי מפני זה היתה השמירה דבקה בבניאיים ובחסידים כפי שלמותם
 כשכל ופר' ככ' פי' עניניו איוב ונטה לבו לרע' מי שאמר לא היה ולא נברא
 וזה נתן לו פתח רע : והכלל מדבריו בין היה בין לא היה אלא משל כי
 איוב היה צדק ויש ב' כחות נכמשי ואל' לא קנה דעת שמה' השפעה האלהי
 ושמירתו דבקה בו והרעות הבאות עליו סבתו השטן הוא יצר הרע והוא
 מלאך המות והוא החצר המפוטט באר' וקרא שראה רוד עליו השלנו מלאך
 השם עני יד בין השמים ובין הארץ ואל' כ' מלאכים שהזכירו הניינו המלנו
 את האדם החצר והשכל וכשמקר אינו בגלה לו אליהו פוד הסרת השמירה
 למד והשכל עד שנדבק בהשפעה האלהי והטיב אחריתו ונרעתו התכברו

מכובדים קדושים לפני המלאכים אלנו אננו אומרים וכן האמור בהגדת פסח
 ובמופתים זו החבר הוא החמר זה כללנו : וכפ' כא' מזה החלק שאמר עלינו
 שהוא חתם ענייני הספר עם באור עבודת משיג האמתות המיוחדות עשה
 משל ממלך עזר בארמנו ואנשי עבודתו נחלקים מקצתם תוך המדינה
 ומקצתם בחוץ ואשר בתוך המדינה יש מהם אחריו אל בית המלך יש מהם
 שבמת פניה אל בית המלך אך לא ראה חחומה של בית המלך יש מהם רואי
 הבית וסוכב לראות השער יש מי שכל בביתו הוא הולך במבואות ויש מהם
 שכנסם לבית ולא ראה המלך ואחר הכנסו ישוטט כדי ליכנסם לפני
 ואז יראה פני המלך מרחוק או מקרוב או ישמע דברי המלך וידבר עמו :
 ופתר כי האנשים שבמת פניהם אל בית המלך אך לא ראו ביתו הם המון
 בעלי התורה ר' עזי הארץ העוסקים במצות ואולם אשר הגיעו לבי המלך
 וילכנסו בו הם הגדולים אשר יאמינו האמונות על דרך הקבלה וזוהרמן
 העבודות ולא יתעסקו בעיון עקר האמונה ולא יחקרו באמתות האמונות
 בשום פנים האמת אשר שלא הכנים כלל לבית המלך לא יעזיל לגייעו כלל .
 עזר כתב ואולם שנטשו בעקרי התורה הם אשר נכנסו במבואות וכני ארם
 הם איש כפי מעלתו בלי עסק אבל מי שירדע המופת על כל דבר מופת ויודע
 לו מן הדברים האלהיים כל מה שהוא מאמין והוא קרוב אל האמת בכל
 דבר שלא יתכן בו אלא קרבת האמת הוא והוא אשר נכנס אל המלך בתוך
 היכלו ודע כי בעוד שתעסק בחכמת המורים ובמלאכת ההגיון אתה מן
 הזוכים סביב בית המלך לבקש השער כל סכך על דרך משל עדין בן זומא
 מחוץ ובשתכין הדברים הטבעי או אתה נכנס בית המלך והולך במבואות
 החצר וכשתשלים הטביעות ותכין האלהיות אז תהיה מן הנכנס אל המלך
 אל החצר הפנימית כל ועזר לא ראית וזו היא מעלת החכם והם משתנים
 בשלמותם כי מי שיגיע מחשבתו אחר שלמותו באלהיות ויהי נטוה בכל ענינו
 אחר הכור יעזוב מה שזולתו ויסים כל פעולתו סכלו להתבונן בכל הכבדאו
 כדי לרעת מהם הכורא ולרעת ההקנתו להם על איזה ראוי להיות אלה הם
 הושבים ראשונה במלכות ורואי פני המלך וזו היא מעלת הנביאים .
 ומדבריו נלמד כי הגדולים שהזכור למעלה שירדעו האמונות עדיין לא בקשו
 השער ורי למכין : עוד כתב הנה בארתי לך כי זה השכל הנאצל עלינו
 מאת הכורא הוא המחבר בינו ובין הכורא והקרות בדרך לחזקו ולהחלישו
 וכו' ולאותיה באמתתה ארע האלהי ויתר חכם מכל כני ארס דע כי בעת
 שתפנה מחשבתך מהכורא ותעסוק בעסקי הנריכים לך כבר נפסקה
 החכרה אשר ביך וכי ולא איך עמו והוא חינו עמך כי כבר נפסקה
 המחבר בפעל ודע כי אלה מעשה העבודות כגון קריאת התורה והתפלה

ועשיית סאר המצות אין תכליתן אלא להתעסק במצות הבורא ולא התעסק
 בענייני העולם וכתב עוד תחלת מה שתרגיל נפשך בו שתהיה דעתך פנייה
 מכל דבר כשתקרא קרית שמע ותתפלל סמוכה עשרה ואל תאמ' דו"ך כפסוק
 הראשון ולא בכרכה ראשונה בתפלה וכשתתקיים לך זה שנים רבות תרגיל
 נפשך כשתקרא בתורה או תשמענה לסיס מחשבותך לכל מה פאתה שומע
 אנקורא וכשתרגיל כזה ימים רבים תרגיל נפשך בהיות מחשבתך נפשך
 בתורה וכל מה שתקרא משאר הכתיבים אפילו בכלל הכרכות תתנון בהם
 אבל בשעת היותך יחיד ובהיותך מקיץ על מטתך השמר לך זשמו' נפשך מאד
 שלא יתעסקו מחשבותך בשעות הנכבדות הן כדברים אחריו זולתי העבוד
 הסכלית והא קרבת אל הים וכו' עוד כתב וראיתי בעצמי עתה ענין נפלא
 מאד אשר יפרק כל הספקות ויתגלו בו סודות אלהיות כבר בארנו בפרקי
 סמירת הבורא לברואים כי כפי שכל כל משכיל תהיה סמיר' הבורא דבקה
 בו והאדם אשר הוא שלם בהשגתו אבל מרפא מחשבותיו לעתים לחשוב
 בבורא זה האדם השלם המשיג השלמות אשר לא יסור סכלו ולכנ' להיות לפני
 יי' תמיד ותהיה סמירת הבורא דבקה בו בשעת מחשבתו לבר' ותכרל ממנו
 בעת עסקו בענייני העולם ואין דחקה ממנו בדחקה מי שלא השכיל האל
 מעולם אבל תחסר מעט הסמירה ההיא כי לאדם ההוא השלם בשעת עסקו
 סכל נפעל אבל סכלו נכח הקרוב וקדמיון על זה כמו סופר מהיר בעת
 שלא יכתוב ויהיה מי שלא השכיל הבורא נשום פנים כמו שהוא כחשך ועל
 זה אמר ורשעים בחשך ידמו וכו' ומי שהוא משיג ומתעסק בענייני העולם
 לפעמים הוא כמיוסר המעונן שלא יזרח בו השמש מפני העבים המכדילים
 בינו ובינינו : ועב' כל מי שימצאהו בעולם מאורעות ותלאות מהנביא'ם
 והחסידים השלמי' כי לא מצאתהו הרעה ההי' אלא בעת התר' שלותו וכפי אורך
 התר' שלותו וכו' ואכ הדב' הנה התר' נוספק גדו' אשר גרס לפניו' לומר כי אין
 סמירת הבורא דבקה כמין כל האדם וחשבו ביניהם ויזין בהמות והיה
 דאיתם על זה בראותם החסידים והזריקים ימצאום תלאות רבות והתבאר
 הסוד בכל זה ואפילו על דרך סברתם וכי סמירה הבורא דבקה תמיד כמי
 שנאצל עניו הספע הנגא המזומן לכל מי שיסתדל בהשגתו וכי בהיות זכה
 מחשבת האדם ותשיב לבורא יתברך מורכבים האמתיו והתענג כמה שהשיג
 אי אפשר לעולם שימצא לאדם ההוא דע מכל מיני הרעו' כי הוא עש' קבורא
 והבורא עיזנאך בפנותו מהבורא והיה נסתר מהבורא ויסתר האל ממנו והוא
 אז מזומן ומוכן לכל נזק אשר יעבור וכו' והתקיימ' לי זאת הסבר' כמוצאי
 כתוב ומסתרתני פני מהם והיה לאכול הנהבאר כי זאת ההסתר' אנו הגורמ'
 אליה כמו שאמרזאנכי הסתר אסתיר פני מהם כיו' ההוא על כל הרעה על

כל הרעה אשר עשה ואין ספק כי דין האחד כדון הקהל • והנה התבאר
 לך כי הסנה בהיות אדם מכני אדם מסולח ונעזב והיה לאכול כמו בהממות
 היא מפני היותו נסתר מהבורא אבל מי שהוא אלהיו בקרבו לא יגע בו בע
 כמו שאמר הוא ית' אל תירא כי אתך אני • כי מי שכל הוא ראוי לתקן בו
 השמירה כמו שאמר יי' לי לא אירא השכן כל עמו ושלם • שים כונתך ועוד
 התכונן סיר של פגעים וכו' הזכיר כי כל אשר יתחלשנו כמות הגוף יתחזק
 אור השכל ויתפשט מאוריו ויהיה השגתו זכה לטובה ותקענו ששגיבה וכו'
 ער אשר תתפרד הכפש מן הגוף בזה התענוג ולזה רמזו זל' במיתת משה
 אהרן ומרים ע"ה שמתו בכניקה רל' בתענוג זה ועוד גלה דעתו ומהיות
 רעים שבאמרו ומפורסם בהריוסת הדת ככללה מה שכתב חא' פל' מהחלק
 הנה אם כן אי אפשר למי שירצה השלמות האנושי אלא אם כן התלמד תחלה
 במלאכת הגיון ואחר כך בלמודיות על הסדר אשר כך בטבעיות אחר כך
 באלהיות • אלה הם תורף דבריו : הנה התבאר זה כל מה ש
 עזכרנו מדענו כשלמות האנושי וחשב שמצא רפואה שלמה למכות הגדולות
 צדיק אונד כצדקו ורשע מאריך כדעתו • סכל הנביאים עליהם השלמה
 צוחו על הדבר ואמרו זל' בכמה מקומות שהוא בקסת אדון כל הנביאים
 כהראני כל חת כבודך

פרק ד

הנה כלל הרב הגדול הזה אשר בנה מגדל עזו כניו
 לתלפיות בתלמוד לא יערכהו זהב וזכוכי ואס נפלו

ההשגות על מקצת סברותיו כמו שנספגו השגות על רבים ונכבדים ממנו •
 כי נפש האדם היא כח בגוף ועם הגוף היא מתחדשת ועמו כאכרת והיא
 הכנה אל המושכלות והשכל צורה לה נמי שהגיע לו צורה זו וקנה הידיעות
 וזכה לאצילות השכל שצאל עליו מאת השכל הפועל שהוא השכל האחרון
 מכל השכלי הוא אשר זכה להתאחד בצורו הקדוש והנה הוא השכל הנשאר
 אחר המות עם שאר הצורות אחרו' אחד באחד ממלאכי הפרת הם הפשוטי
 המושללים בשום נפש שכלים נכדלים וכלם יתאחדו עם הסנה הראשון אלא
 שמעלת השכלים היא כל אחד למטה ממעל' חבדו כד'ך עליה ועלול כי העלול
 צריך לעלה וכן הצורות האצלית האלו באמצעות ההכנה אשר כבר באכרת
 והמאצל הוא השכל הפועל והן למטה ממנו ומי שלא היה לו הכנה לקנות
 הידיעות ולהשיג המושכלות או לא הסתדל כענין סיביעו לו אחרי מותו לא
 כשאר ממנו כי אם גייתו אשר הוא נכלה מוסר חת ואין בזה יתרון לצדיק מן
 הרשע ולא למי ששמר כל התורה ומת עליה וקדש שם שמים וקרא כל הנבואו
 סנה התלמוד נשמר כל קלות וחמורות שכתגרה כי השכל הפועל הוא סכל

והבא כל ממונו שכל ומו שלא קנה שכל סירמה העלול לעלה לא קנה דבר ואי א
 אפס לצייר טוס שכר נדריק אחרו מותו וטוס עינש לרשע וכלס אחרו
 הפרד הכפס מהגוף אין יתרון לשוס גוף אדם מן הנהמה הטמא ואי אפס
 לתחיית המתים ואין דרך כלל בקבורתו מפאת ענימו כלל כמו שאין צורך
 לקבורת החמור כי לא ימנע מחלוקה אם קנה דעת כאשר נאסף אל עימו
 ומת כנסיקה וחזר הענף לשרשו והעלול אל עלתו אין לו צורך כלל עם הגוף
 ואם לא נשאר ענף כלומר צורת הדעה הרי הוא כנהמה אם כן על כל פנים
 אין לגופו יתרון להגוף החמורי ולמדנו מן הרב כי כל המצוי והלמוד והחפלו
 והעבודות כלס הכמות לשלול מניעות ההשגה היא ולכוא אלוה כמו שספר
 המדות לפילוסופים עקרו להיסיר אל ההצלחה האחרונה הנזכרת
 ולמדנו ממנו שתכלו עולם השפל הזה הוא להמצוא האדם השלם וכדן להמצוי
 זה נמצא כל מה שנמצא מתחת גלגל הירח וגם כי על דרך האמת למו שלא
 זכה למעלה זו הכל הוא אצלו מכל מקום מציאות כלס והנימוסי ומצוה תורה
 וחוקותיה כשכל זה היו והנה למדנו ממנו כי כמו שלא נקפד כלל ולא
 נצייר עני וחמם באכרן הנהמות ולא בהיותם בכריאותם כן לא נקפיד
 באכרן בני אדם ונדריק אכרן נדקרו ורשע מאריך ברעתו בהשבע מה כי
 עולם כמנהגו נוהג והוא עולם הקוה וההפסד וטובע העולם מחויבו וכך
 האדם בטבעו בכריאותו ולמדנו ממנו כי הנסיו והשלמו שהיו על ידי מרעה
 אדון כל הנביאים לא היה בהם מופת שיסנה טבע העולם אל טבע אחר וכל
 מה שהיה הוא ככח הטבע או לעתים קרובים או הרחוקים ואינו מופת על
 התורה והנבואה אף כי אותות כל הנביאים עליהם הסלו כי נמשכות אחר
 כח הדמיון כי ימנע לפי דעתו עמידת השמש וחזרת על המעלות : ולמדנו
 העדה ההשגחה ונתן לחמדים שנאל עליהם אלות הסכל כי ההשגחה
 והשמירה נמשכות אחר אצילות הסכל כי בהיות האדם משכיל כפעל ויצא
 סכלו לפעל והוא עומד מחשב בצורות הנברות נמצא סכלו מתאחד בהם
 והקת אחרות הוא שהוא והשם אחד כי אלהיו בקרבן דנקה בו השמירה ולא
 יוכלו לו כלל מפני ההתאחדות ואל נעת הפרדו ממנו נפרד ממנו ההשגחה
 וזו סבת תלאות הנכונים והחסידים והנהגתם כי זו הסתרת פנים האמונה
 נתורה : ולמדנו מדבריו כי התורה והנביאים אין לרקדק בהם כי הוצרכו
 להמון ולהראות להם השגחה הפרטית ועינש ושכר ותכלית מעלת הנביא
 ושהאלוה כשירצה הנביא עושה ניסים ונפלאות כשנוי הטבע והמנהג והוא
 מעמיד חמה ומחיה מתים ושאר גזמות הנמצאות כנבואות זהו באמת כלל
 דעתו לפי הנמצא בסודותיו והוצרך אל הסתר מההמון בתכלית כי יהו אות
 סדר המדיני ויחרב הכל כמו שאמר המזרח אלכלג : ואחר שכתבתי זה

המעט פנו כללתי עקר דעות הרב הגני מתחיל כסער הנא להשיג עליו
כפי היכולת ואני רצוני להביא עוד מדעותיו ומלשונו במה שכתב בעה :

השער השני

פרק א

אמר הצעיר אני תמה מאד מהרב הגדול הזק
אחר ספרסוס האותות והמופתים מהנביא
כסנוי טבעו של עולם אינם מכריחים האמת התורה וגם במשה לא האמינו
כו ישראל מפני האותות והמופתים גם כי כתוב ויאמינו ביה וכמשה עברו
אם כן מאי זופאה נתאמתה הנבואה והתורה עד שכל האומות מודי בתור
משה שקבלה וכנביאים ששלחם השכ ושכל דבריהם אמת כי גם שהעומדים
בהר סיני יתאמתה הנבואה להם איך נתאמתה לדונות אחרים אף כי לכל
האומות כלם - ועוד כי לדעת הרב לא עלנו למעלה הנבואה כלל העם :
ופי אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס על פי המופת מתנועת הגלגל
כי כל בעלי עיון יוכלו לדעתו והוא הכריח ונלסנו בספר מורה הנבוכים
וזל שם חזק פלד הנל כי מצינו הר סיני לא היו כלל הדברים המגיעי למרעה
מביעים לכאן ישראל אבל הרבור היה למטה לכדו ולכן היה דבור עשית
הדברים כלם לכח היחוד והוא עקירר לתתיו הקר ומגיד להם מה ששמע
כי כן אמר בתורה אנכי עומד בין יי וכיניכם ואמר משה ידבר והאלהים
יעננו בקול וכו' וכבודו באמר בטחלתא כי כל דבור ודבור היה משוב
להם כמו ששמע ואמר בתורה בעבור ישמע העם וגו' זה יורה כי הרבו היה
למשה והעם היו שומעים את הקול כלכד ולא היו מכינים הדבור ועל זה כאמ'
קול דברים אתם שומעים ולא אמר דברים ומשה היה שומע הדבור ויגידם
להם והוא הנראה מפשט הכתוב ומרוב דברי החכמים : אבל יש להם מלה
כתובה במקומות רבים והוא בתלמוד כי אמרו אנכי ולא יהיה לך מפי הגבור
שמענוס רוצה לומר כי היו מביעים להם כמו שהיו מביעים למרעה בעבור
כי שני אלה העקרי רל מציאותו ואחדותו לא יושב אלא בעיון השכל האנושי
וכל מה שנגרע במופת דין הנביא ודין כל מה שירענו שזה איך יתרון לזה
על זה ולא נגרע ב' העקרים האלה מצד הנבואה כלכד כי אשר בתור אתה
הראית לדעת אבל שאר הדברות הן ממין המצות המפורסמות והמקובלות
לא ממין המוסכלות וכו' כי לא שמעו ישראל אלא דבור אחד בפעם אחר
והוא הדבור אשר השיב משה וכל ישראל אנכי ולא יהיה לך והגיד להם משה
הבחתך המלות וכו' הנק לדעתו אנכי ולא יהיה לך הכונה לשכל האנושי

והמתכונן היטב בדבריו ותחבולותיו לא סמעו קול כלל כי אחר שאינן מכיני
 הקול מהתועל בני ולכן אמר שהוא פשט הכתו ורברי חול אלא שדברפותיהם
 אמרו אכבי ולא יהיה לך שהם מכינים אוחו והוא מגיד להם כחתיך אותי ו
 והאמת אם פי' אכבי בדבריו אין צורך בו לכבואה כלל ואינו נוסף זה בכבוא
 כלל והדבור כלומר קול ודבור אינני יכול להאמין שכך יאמין הרב כי צריך
 לדבור הגשמה ואת' קול כברא והוא מעבין הנסים לא ימנע מחלוקה אוהוא
 בכח הטבע או לא ואם אינו בכח הטבע אכ' או אפשר ואם בכח הטבע
 וגם כך יאמינו לעולם כי לא האמינו בו מפני האותות והמופתים והשכל
 גזור שאינו בכח הטבע לל מצאת התורה שלא נתקיימה להם כסוס מופת
 כלל ולא בכבואה לכלל העם אף כי לאומות העולם ואחר שבין איני שואל אליו
 מאי זה קיום נתקיימה בעולם ומאי זה קיום נתקיימה אצלו ועוד על כל פני
 צריבין למקובלות כי בהמנע אמונת המקובלות נמנעה לנו ההורה ואם כן
 הכרח לנו ללכת אחר המקום המקובל והאמת מקובל לנו כי ספורי הכבי או
 כל מה שיעירו הנביאים כמעשה שהיה כמו אותות הנביאים ואמונתם
 בעשיית התורה והמצות ופלוס שכר עליהן בעצמם או ליענם עליהן והם
 מעודות לנו על החסידים בהתפללם אל השם היה שומע להם ומושיע מצרת
 והכבואה מעירה על הכרתת הנפשות במדרך בעשיית העבדות ואנו מוצאי
 מאריכים ימים על כל פנים יש לנו ללכת אחר הקבלה כי עקר הכרת הוא
 עונש על העבירה בדינה של גיהנם ואחר שהקבלה היא בעשיית המצות
 ועונש על העובר עברה הכפשו והכבואות הם מיוסדות על פניה זו התגוריות
 המושכמות בכל האומות הוא עיני הנפשות אחרי הפרדן מהגוף על מעשה
 הרע ושכר על עשיית המצוה שמגעלי ישראל אמרו שכר מצות בהאי עלמא
 לובא וכל האומות מודים על גן עדן וביהנם כפשוטן של דברי וכתחיו המתו
 יום הדין ואחמינו אמרו שהן הפניות התגוריות והכלפר בהם כופר בכל
 היתרה כלה אף ימלאמו לנו לשום אדם להמפך אחר דעתו ולהרום התורו
 ואם תאר עבייני התגוריות נתקיים לנו מן המקובלות והמקובלות התחלתן
 השכל וכל שהשכל מכחיתו אין ראוי לשמוך עליו אומר איני שאם הי' הדבר
 כן שעל פי מופת גמור ותבאר בטול טרשו האמונות ממקובלות היה ראוי
 להכחיש מכל וכל הקבלה כי האמת אלו מכל וכל מכחיסין ודוחין דברי
 הנביאים וכשרים כי הקדמים הם עונש ושכר ותחיית המתו וכוונן העבודו
 ואמונת הכבואות המעירות בערות מקיים על נסים ונפל אונת כנגד הטבע
 לבמרו ועל תחיית המתים כמו המת שהחיה אליטע עליו השלום ולתהיו עליו
 השלום ועמידת השמש ליהוטע עליו השלום ושאר נסים ונכלאות מעירות
 הכבואות שהיו חזן לשכל כמו יי' שירדה בהו הכו מל ותקכל את העול

עד סיותר משלשה אלפי נביאי הבעל והחולקים עמו הודו לדבריו : ועוד
יתכן ליהושע בן נון שכתב ספרו ונתנו לפני כל קהל עירת ישראל וכמה
כביאים סיכתוב עזרית השמש וכרתת מי הירדן וכפילת חומי ירוחו בתקיעת
סופר ובאר הכפלות ירדעו החכמים וגסו מי שאינם חכמים שהיה סקר
יהיו שותקים על הדעת שלא יעמוד השמש שעות ידועת ולא ירדו ימי ההמון
ודיוק הרב לעיני ישראל ולא לעיני כל ישראל הוא הכל כי בכמה מקומות
אינו מזכיר כל והוא הגוי כלו כי מזינו ויחן שם ישראל כלסון יחיד סמע
שראל בכמה מקומות וכני ישראל יוצאים ביד רמה ולא נאמר כל וכמה בן
יעוד כי היה רחוק כי כל ישראל יותר משם מאות אנה רגלי לכד הנסי והטף
וכני לנו ישמעו רבו יהושע הכתו מעי יעמו השם וכן סאר המופת שככתו חי
ואיך מלאם לכם והדבר סקר וכי לא היו חכמים כמוהו בנינו הנביאים ולא
היו מכסי הדב סקר וצלה על הרב כי האלך סא לנחיו ספרי לי הגדול שעש
איפע סחי כל כך פתי שלא ידע לשאל בארץ אופן הי צרחו אס לא טעני בדמיו
ועו כאותו ימשה העיר התור על פתיח פי האתון ודבור על כלעם מדעת וכי
הוא בטבע החמוד לחסוב בלבו דברים סיתוכח עם החכם ויניאס בספתיו
ואס היו סקר או רמיון איך צכתו וכי בדגדו של משה לאחר ארבעים שנה
סקיו במדבר לא היה להם בזינה אס הוא מדרך האפשר שיאמינו אותו :
ועוד אס הכתובים כפיפריהם וכערותם מכזינים איך תתקיים שום תורה
וקבלה כי הכתוב הוא מוכחם ויאמינו על מה שלא נכתב כי הקראים כסנאו
להכחיש הקבלה לא הכחישו הכתוב : ואני שנאל לרב או היה ליחודי קבלה
כספתי התורה והדעות : או לא היה להם קבלה : ואס תאמר לא
היה להם קבלה כלל : אס בן תכחיש שלא היה קבלה בתורה ותכחיש
כל התורה שנעל פה כי היאך אפשר שמה רבינו עליו הסנוס לא קבל
מעשה בראשית ומדרכה ולא מסרו לחכמים ליהושע בן נון זה נאמע.

ועוד כי שם בן ארבע אותיות היו מוסרים לתלמודיהם בזמן
ירועוכן הזכירו בתלמוד שם של מכ נוס ונ היה מספרי התורה ולסון
מוסרים האמת ממקובל אל מקובל הוא כמו שאמר משה קבל ת רה מסיני
ומסרה ליהושע ואס בן עי החלימו לרב סאנו הדעות המקובלות כי הוא לא
קבלם משום מקבל אלא שדרך כדרכי הכופרים בתורת משה רבינו עליו
השנים כי ירוע כי ארסטו ופיעתו והכאסכים אליהם לא האמינו בתורה אלא
סמלאם ללם לתקו על הנמצאות כפי דעתם והוא עמוק עמוק מי ישיגנו
כי חסכות השם עמקיו נסגרו ונשלאו ממחשבות אדם ואמר הכתוב כי לא
מחשבותי וכו והנביא יעוד מגיד דבריו לעיניך חקיו ומספטי לייסר אל לא
עזה בן לבל בוי : והיה הוא מן רב וכלע נר על האמונות אלא מהתחלת

וזענו ועוד כי ישף' הוא אינו : וגם הנביא אי אפשר ליהדרה כלל עתה
 השכל ויקר מקור הוואכ' כבר קפח בסכרו ועוד חסיד אחד שכל ימיו
 התעם כשכל ונסדר ממנו הן באכילה הן בתנומה קן בעמלו עד כי פתע
 פתאום חלה חולי גדול עד שבתוקף חוליו שכח תלמודו וידועתיו באונס
 זמת בשכחתו או כטרפה דעתו גם זה לא יועילוהו מוסכליו : ועוד כי אחר
 סטבעהמוסכל בעיר התעסקו בשכל להזיל האדם שנספע עליו השכל למה
 לא שמרו ממות אף אם יהיה המוח הכרחית . ועוד על משה אהרן ומרים
 שהוכן בדיעת חזל היא לכוזן לדעתו כי בהתיחדות השכל נתיחדו הנזרות
 כנזרות והיא הנסיקה ותכלית הענג ושבה הקליפה הוא הגוף אל הארץ כשהי
 אוך הכתוב על משה ואהרן יען לא האמתים כי מרייתם פו נלמ' בקש משה
 לעברה כה ולא ראה את הארץ הנלה שבשכל נפרד בהפרד נפשו מהגוף עד
 שדברקות השכל נתיחדו נזרותים בשכל הפועל והיו מנקסים להיות כגוף
 הוא ומשגי החטא שנסדרו מהשכל מפעם וכמו שאמר ראובן כי נראה גם
 כולא פו' הדב כל הנזר' כי זה דעתו ואם אפשר כבענין הפלא יש ביניהם
 סוף נעשו שכלים נפרדים כלומר שנפרדה קליפתם שהיא הגוף ונסארה
 הנשמה קדושה היודעת ליוצרה כאחד מן העולמים . איך אלו אל' דברי
 טהוק ותוליו ועוד אבי סואל אליו אחר סגורת הרעה נדבקה ברעה כנסיקה
 נהרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה מקלמו עם הגוף ולמה נהגו ממות עול'
 כבוד גדול במתים וכנביאים ויחדו קבורות ידועות ונהגו כל האומות מיטו
 קרב לנבך נבכרו הנביאים והחסידים ולתפלל עלהם ובימי העזירות
 והזרות תקנו הכמי ישראל לילך לבית הקבורות ולנבךין : ואנ' הם חבינו
 השתדל בין הכנעניים גם כי היו עובדי עז' לקנות מערה מיוחדת וקבר את
 אשתו ונבךר הוא וגם יצחק ואשתו ויעקב חבינו קבר עם את לאה ולב' חל'
 מפני שורדוע קברה בדרך וישם עם מצבה גדולה ידועה היום ובהיותו
 במצרים כי הפגיע בנו אהובו שיוליכנו ויקברנו ונרח כל מה שטרח נענין
 וגם יוסף שדריק השכע השכוע על זה ולמה כל זה הנער וכל הנביאי והאומו
 שכלים בזה וחזל אמ' שמקברו של רב היו מביאים עפר לקרחת בת יומא .
 והכתו מעיד על האיש שבגע בעצמת אליו בע שחיה ועמד על רגליו ואין סוף
 וקן לתפונו פים על זה ואפי' הנהרבי כמיתת כד' היו נפרדים כקבורותיהם
 שלא לקבור רשע חמור אבל רשע קל סמום שמי' על זאת הכל מיוסד על הבאי
 ופעל בטל ואפי' סואל לרב הנה הוא כתב בספר המדע שאפי' אם ינזר מלך
 א' להעבירו על מצו קט' הרגואל יעכו' ואם הוא מבעלי השכל דאילו לנבךר
 נזר הרע אחר שים לו הכנ' נצאת שכלו לפעל ולא יסאר ממנו דבר מפני דבר
 : וגם אם אינו מהכת הגואל ואפשר פיהה טהם מהתועלת שלא יסאר ממנו

אנא

אזתו דינין אלו לכתוב לבעלי אלו דעת . ומן התורה לא יש מחזק גברול
 שברורות עד שהפלוג לומר עליו בסכלותם ממשה ועד משה לא קם כמשה
 וחבר החבור הגדול הירוע בתלמוד ולא הניח חומרה גדולה או קטנה שלא
 כתב וזר על בני אדם לעשותן כדבי הים ועל דרך מקרה הטבע כולד
 עיר או פקח או סומא או חרם או חכם או סכל ענייניו נמשכין עפ' הטבע
 אלא אם יתחכם מה שנמנע באלף פנים להשלי' נפש אחת ישמר בעוד שלא
 נפרד . והקשה כי היא גזר על היות ידועת השם בכל אישי העולם ולא
 ישתר מאנו דבר ויראה חמם וריב בעיר והצדיקים כמעשהם וכלכותם
 עזוקים ועל לא חמם ככפירם ולא יהא חושם מהם והוא יודע כי הצדיקים
 עובדים בלבנותם ובכל מאדם : האמת יתד נכון היה לומר כשאר הכופרי'
 סאינו יודעשיה חסרון בחקו מסידעם ולא יחוש להם כלל ואולי מצא הרב
 פתח מפשטי הנכונות מכוונת הנביאים צדיק ורע לרשע ועובד לז' ופתח
 לולי תשובתו כי למה לו לרמיה לומר צדיק אתה יי' כי ארוב אליך וכן אסף
 במזמור אך טוב לישראל ושאר הנביאים הרי הטבע הוא המחייב ואין לחוש
 כמו שאין לחוש על הרוב העכברים : אבל חלינה חלינה אין זו כונת
 הנביאים עד כאן :

פרק ג'

כתשובה על טעמי המצות אבי תמה עליו איך
 עלה בדעתו טעמי המצות לעשו דוכן בדרבני
 מרות הפלוסופים והשאר בעמים נופלים אין מצוה מכוונת לעצמה והנה
 גנב רעות המתבלספים במדות וכרה בלבנו להיותם תנודת ופתר כל התורה
 ולא הניח בה דבר הנה לרעתו כהתענות אדם על עונ' בית ישראל ולא מפני
 שכאסף אחר התאוות הוא שזה עש' בעלת העריות יותר קשה לפעמים כי
 לרעתו אחת מדה חסרה ואחת יתרה ושניהם רע כי יחלש כח אדם ומחשבתו
 להשיב המושכלות מה למדו הרב מרביאל שהתענה שלשה שבועים ימים ועל
 עינות בית ישראל ושר מלכות פרם עומד לנגדו כערות הספר . וכן מן
 הנביאים כמו שאני עתיד לפרש בע"ה . והנה שכשנבואת הנביא וקבלת
 בית ישראל מן התעניות החמישי מן הגלויות שנאמר צום הר' וצום החמישי
 וכו' כשנחרכ' על פי הנבואה קבלום ישראל וכמו שאמר מגבלים רעה ליו'
 רעה : והנביא יחזקאל הזכיר על עשרה בטבת בתוב' לך את שם היום את
 עש' היום הזה ואמרנו ל קרי להו צום קרי להו שסון ועוד אפרם העניין
 באר הטב בעזרת הנביא : והנה העריות שאמרה התורה עליהם כי את
 כל התישבות האל עשו אנשי הארץ אמר כי מפני שהם מצויות וירביל בהם
 ואם כן אם לא הורגל בהן וירבגל כרחוקותהן יותר דע ואם הורגל בשניה
 שנים ואם כן למה יכרת ומהו הכרת לרעתו ויצד כי דכריו ודכרי חכריו

חובש

נביא והאמת הם השחיתו ונרבו לא הסכימו אח' עם חברו ונא האים הזה
 ודרך כדרכיהם והקים בהקשותיהם וחשב שהכריע בנייהם ואמר באומר ד'
 זו היא האמת ועלה בדמונו כי ראשי ישראל הקדושי אשר דחיקו דרכיה'
 מדרכונא יתבאלו בפת נגו כיכל דכריהם אמוזים בקבלת הנביאי ממחנב
 הקדש חנוכים הם כדעתו וחליה לאל מרסע ומדעותיו כי לא לפני חנף
 יבא : זאת ועוד אחרת כי לא יסוה סחד אל אחר ומה שיאמת זה יכזב
 חכרו למי יסמוך שם אדם והתורה אמרה תורה אחת יהיה לכם • והמים
 הזה מצא עלה להוציא הנבואות מפסוטן ולסתור האמונה ממה שבא נבבא
 בתרא ויתוכי הוא מרבנן קמיה דרבי שמואל בר כחמני ואמר איוב לא היה
 ולא כבדא אלא משל היה ואלו דכריס בטלים כי ההוא מרבנן לא נזכר כלל
 בשם ולא חשבוהו אלא שנכתב בתלמוד כל סכן בעדויות לא נזכרו דברי
 יחיד בתוך להמרוכס אלא לדחותן מהלכה ולפי שהספר ההוא זר מאד כי
 לא עמדו חכמים על האים ההוא בחי זה זמן היה וגם על חביריו ומאי זה
 עם הואגם הוא עמוק מאד ולא יספיק כלל המוכן ממנו אם לא בקבלה
 ע- שאמ' נסמסה כתבו : אולי יעלה על הדעת כי הספר ההוא כענין סיד
 השירים שהוא משל כסוד האמונות והוא מודיע לנו בסופו ואם הוא נעלם
 בספר כי השגחה פרטית יש על כל אים ואים והכל בחסכוך וכמנין ואיוב
 מלה יסנה היתה עליו כאשר רמז אלהו ולא כאשר חשבנו מעטוי האמונה
 ועוד אביא ראיות בעזרת האל • וכן עלה על דעת התלמיד ההוא ודרך
 שאלה שאל לראות מה ישיבנו ויחייב לנו הרב אם כן שמונעם עירו למה לי
 והכוונה בספר הזה כי אחר שהספר כתב שמו ושם עירו וכינואנו סמראה
 שהוא ספור מעשה כאשר אירע • גם כי סוד הספר ההוא עמוק מאד
 ומכוסה בפסונו מכל שאר ספרי הקדש בספורן וכפסוטן מכל מקום חזן
 לשכל היה כן וממנו נלמוד קל וחומר לכל שהנבואה חגרת מעשה שהיה
 חלילה להחזירו ובמקצת נוספאות כתו' אלא למשל וכן שמעתי בשם אדוננו
 הגאון רבנו האיוזל שגירם כן והכוונה כי התלמיד לא היה מכחיס הספור
 שהיה חזן לשכל אלא ה האומר אחר שלא ירעבו זמני וסם עמו לא נחשוב
 לכתוב ספר כמה שהי' האים ההוא אלא שתשאר למשנ' שלא יוכל אדם לסקפק
 בהשגחה והשיכלו ענין אמר קרא אים היה בארץ עין איוב שמו וחזר
 התלמי' לרשם אין כל וגו' מיי' כלו הענין ההוא מנתן לד' לא היה לא למשל גם
 זה הספ' למשל לנד נכתב ולא מסח' חסיכו איוב והסיכו לו לא הכנת מה פלמרתו
 לך שאם לא נחשב שמו ושם עירו למ' אב' הסיר לו כל פרכא ועו' כיכל חכמי
 המסנה על שהיה נחבטלי דבר הרב והכתוב מעיד נח' דיואל ואיוב ואם
 השם יאריך ימי אבי אפרט המקומות בהירורים אינן כפסוטן עפ' הכמוי

התורה וקבלתה מאשר תשיב ידה : ואחר מדברי הנבואות וצדיתן מקובל
בערה הקדושה עד שכל האומות מודים בהם : והרב מאמין כשנתן התורה
ודברי הנבואות נכתבות על ידי הנביאים על כל פנים הוא הכרח לו שלא
לחלוק ולהכזיב אותו ורי כפרק הזה בתשובות אל ונאחזי' פרק אחר כמה
שכתב על ההסבחה :

פרק ב

אני תמה על הרב על התרופה והרפואה
והרפואה שמצא הרב כמה שיערו הכתובים
על תכלית ההסבחה ודברי חז"ל גב' ומצאגב' הכתוב מעיד שיש דרוק אומר
בדרקו ורשע מאריך ברעתו ופסוקים רבים מורים על ההסתרה והתרופה
היא שההסבחה נמשכ' אחר שפע השכל שמי ששפע עליו היא שומרתו כמע'
השפע רל' שאינו נפרד ממחשבתו מהשכל ומפני שהפרדות ומצאו תלאות
ונדות לנביאים ולחסידים לפי שפרד החכור מהם : והנה מצאנו הנביאים
צ"ה בהיותם בחכור קפוא כלברו ונהרגו כי הנה זכריה נביא העיד הכתו'
כי רוח נבטה חותו והוא היום הקדש הנאצל עליו ובהיכוחו את יואש המלך
בהיות החז"י בו ומלתו על לשונו נהרג וגם רבי עקיבא העידו חז"ל כי כמה
זמן היה בכית הסוהר והנה בהיותו מקהיל קהלות לרדוף תורת יי' ולא היה
נפרד מהשם נתפס : ועלה בדעתך כי כל עוד שהי' בכית הסוהר לא נתוחד
בשכל ולא נסתחר אליו געור הרבי העידו עליו כי כשחתנו את נסרו במקול'
היה קורא ק"ס ויחד לה' ואמ' כל ימיג היה מצטער עליו וית וזה הרב מיתח
משוכה והוא רכק עם אלהי' : וכן ירמיא הנביא שכמה תלאות מצאנהו ואם
כנל כי הקטימו השם ויטבע בטיט שכבוד אך יכלו לו וכמה חסידים מקהיל
את השם חמים מחוכמים ואינם נפרדים מחכור השכל ומחפשו ונהרגו :
וחז"ל העידו על ישעיה הנביא שהרגו מכסה על אפרו כנבואתו וראה את
יי' והשם לא הניס וסוד של פגעים לא הועיל ומליה איך דברים אלנו מסוכי
לרעתנו : וכבר חז"ל על מדע'ה שראה תורתו של רבי עקיבא גראה מיתתו
גזמה ואמר זו תורה זו סברה : גהסיב לו שתוק כך עלה במחשכה לפני וים
לשכמי הרורות וחסידיה כפי' נעלם מאד מקובל מפי' אדון כל הנביאים
בעניינים אלנו ועוד אכתוב במקומי מה פראטי לי לכתוב : ואני שואל לרב
אם כן כי שפע השכל הוא המציל לאדם מכל מקרה ובהיות מחשבתו כנמצאו
חנפרות נמצא הוא והשם אחד וזה תכליתו למי שהגיע למדרגה זו למה לו
להתפלל ולקרוא קס' ולעשות שום מצוה אף כי להשתמש בדבר חול זולתי
להכרחי לו שאי אפשר בלעדו ואינו לא מצינו מי שיעיד על זה אלא אם ינבא
הוא עליו ויפטרנו מכל המצות ועוד יתכן לו כי בהיותו בכית הכסא או שוכב
עם אשתו לא יתפרד מן השכל וז' לפי זה שהעידו הנדיקים והחסידים הוא

לו נומר באלהי השמים שהכל חייבום אליו והשיבו כוכן הוא כי הוא מאמין
 בו כי אלהי אברהם הוא אלהי השמים אבל יש מכחישים ואומרים שהעולם
 קדמון באין זמן ואם כן לא יוכל נשמותו ואלקוים רוצה לומר מוסל ר'כול אבל
 כשאמר אלהי אברהם הורה זה כי זה הנזכר קבל מאלהותו גמורע לכל
 העולם ונתיחד לו ולרעו כמו שנתחד המין האנושי לכח האנושיות כך
 בתיחד בהם והם המוכני לתורה לנבואה ומיוחדים ועל ידם נרעע חדש העל
 פסני הטבעים וזה מאמר משה רבינו ע"ו הפנוס אלהי העברים וכן אנכי
 יי אלהיך אשר הוצאתיך : וכל החכם הגדול לבעל דעות המתפלספים
 ולקיים האצות והתורה וגן ערץ ונהינס כפשוט הדברים וקבלת כל האומות
 : וכו' חפץ לשם במנות המעשיות ולהכדל מן העבודות והטומאות
 ולהטהר ולהתקדם לעבודתו ואיך בחר השם במקדש וכלי הקדש והמשרתי
 ובעבודת הקדבנות והכל בחכמה ודעת ורמז פס מספר יצירה ומפור השם
 ואם הספר היה המוני מסור לכל ואם גלה טפח מכונתו למורגלים בספרי
 הקבלה כפי טפחיים : והביא דעות המתפלספים כנפש נכסל ופלפולס
 והורה כי אין בהם קיום ולא חזוק והרוצה לעבוד את אלהיו יחשוק בספר
 ההוא אשר הוא רחוק מלב אנשי הדורות האלה בעונות כי עליהם באמר
 ברוח הקדש הכל פרו הכל סגובוכני ואמר רבותינו ז"ל אין בן דוד בא עד
 שחתהפך כל המלכות למינות ומדבריו הוא זה ומו הקים להם שהנפש הוא
 כניב סכלי ולא אחוז מקול ולא ישויגנו הספר וכאי זה נד תתפרש נפש אדם
 מכפס אדם אחר או מהשכל הפועל וכל הסכות מהסכה הראשונה ולמה לא
 בתיחרו כל הנפשות באזר לרעת נפש החכם מה שים בנפש אדם חזרו וכו'
 ואיך לא ידע הפילוסוף דבר מנפשו העת שהוא יפן או חלה חולי הקדקוד
 נעת ביהו' שלם ויקרבו חולי בו ונאי זו חכמה תתפרש הנפס מן הגוף לא
 תכלה כמותו אם יאמרו באשר תתחכם מאד ותאמר כל הנמצאות כול ואמר
 הפילוסוף אינו יודע דבר ולא אדם בעול' אלא נבוא' דרוח קדש כונו שהנביא
 רואים כל ומוף דבריו והם שלא נצטוו ולא ראויה שר אינו לפי' אין תורה
 מהם אם לא יאמינו ואנני חייבין להאמין שראינו הפלאות נמשכנו אחר
 הנביאים בו . וכתב למעלה מזה גכהאמין החדש ויתשרו כל העשקשים
 וינסרו כל המונקסים כאשר תחשוב שהעולם לא היה נמצא כי אם כמאמר
 ה' נרצונו אין לך פסק לחקירה איך הוכנו הגלמים והתמברו אליהם האנשים
 ואל תיגעכתשך להקים בקיום האים אשר מעל השמים וכיוצא בו השורים
 שאמרנו חכמים ומעשה ימות המשוח ותחיית המתים והעולם הבא מה אנו
 דריבין בו כתברר אלנו שתחזור לעתיד לבוא ואין אנו חוששין אם תחיה
 רומכית או גלמית :

השער ה'ג

פרק א

אמ' הצעיר ממה סכתבתי למעלה ויכול המסכל
 להכין האמת כילא נתקיימה התורה והאמונה
 בעולם כי אם מפרסום הנסים והכחות שאינם ככח הטבע לעשותם נשים
 ענין • והאמת כי ים נכלל אוח שהם ככח הטבע גם כי ירדע הנביא כי לאות
 נאמר : וגם ים אותות סיוכלו להעשות ככח כשוף כאותות החרטומים
 שהעיריה התיב ויעצוגם המה חרטומי מצרים כלטיהם כן ואמרו זל בלטיהן
 אלנו מעזה שדים כלטיהם אלנו • עשה כספים : ועוד אפרס מה ירדו בזה
 והכתוב אחר אם לא יאמינו לקול האות הראשון והאמינו לקול האו' האחרון
 וכתוב והיא אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה והיה סנה מאת השם
 ס' תחיל' משה לפני חרטומי מצרי' בהפכת המטה לנחש לחזק לבש ולענינים
 ויבאו גם כן להכחין בין אותות לאותות וחול' אמרו ששני חרטומים היו שם
 יוחזי ומארא ואמר לנו למ' שה תבן אתה מכנים וכו' כלומר הסבנו סאותות
 מזה היו כקסא וכשוף והיא עליו השלום השיב למתא ירדקא ירדקא שקול
 כלומר ס' זקום סנמאא הירדק כמכר החשוב יפה : והוא שאם האותות היו
 בארץ אחרת היו אומרים כי נהיו קסם לכך נעשו כמצרים שסם החרטומים
 הגדולים וכאחרונה ידו כויד יי' עשתה זאת כנגד מנהגו של עולם : וכמו
 שאמר ואלם כעבור זאת העמרתך וכל' ותיב למען תרדע כי אני יי' בקרב
 הארץ וכמקום אחר כ' ליי' הארץ : ומשני זה אול' לא ירדו אבותינו למצרי'
 אלא להודיע שמו הגדול שנאמר וינשיע למען' שמו • וכמכת הכני' אמרו
 החרטומים אנבע אלהים היא • וירדע שסם זה מכוה לעצמה אלהית כי כן
 כתיבין באנבע אלקים וכתוב כי אראה שמיך מעשה אנבעותיך שהם הצורני'
 הסכליות • ועוד אפרס בעזרת הגורא וכאשר הגיעו לים נסתלק מהם כל
 ספק גם מן האותות האחרות היה מתברר למבין הטב שאינם ככח הטבע
 ולא ככשוף לעזות כן לא הזכיר כמכספים סיוכלו לעשותם כאשר קרע להם
 הים וגזר להם הים לגודים ועל' התכוה סנעש' כסתלק כל ספק לס' יראו
 העם את יי' ואמינו כיו' וכו' כלומר שהמסופקים בכניאה ובנסים ונפלאות
 האמינו וה' דו' ומשם אלהי' יעקב אמ' אבותינו במצרי' לא הסכינו כנפלאותיך
 ויפרדו על ים כים סוף כלומר כי אחר שראו ידועת מצרים והחרטומים
 ככשוף לא היו מבחינים ומסכלין בין האותות הנעשות על' הנביא אע"פ
 ידו הסוף ומשני זה מרובים סוף אולם כשראו נפי' ים סוף חזרו להודות
 כי לא כשאר להם שם ספק : ולפי' שביציאת מצרים כשתנו הטבעו' ומנהג
 העולם ירדע הזגחה פרטית והכניאה והעונם למורדים וסכר לגדוקים

מוכסחות ובטלות מעצמן כי למה התיר בת אחותו ואסר בכרר דודתו :
 למה אמי ערזה ואם אמי מותרת מן התורה ואסור מפיכך גרר וחמיו ואם
 חמיו בסריפה : ולמה בת אסתו וזה בנה ובת בתה אפי' אחרי מות אבתו
 בכרת וכמתת בית דין : ולמה בת דודי מותרת לי : ועוד כי האמת אחר
 סכסא האיש אפה רחוקה אין הרגלו עמה פחות מעט קרובתה אלא יותר
 וזה בחון ומניסה : הנה לדעתו כל מסכת גיטין וקדושין ויבמות ואסר
 הלכות נשים ודקדוקיהן ומה שאמרו כל מי שאינו יודע כטוב גיטין וקדושין
 וכו' וקטין לעולם מותר המכיל מפני הסוד הגדול הזה שהזכיר הרב וכן
 מה שאמר לא יבא ממזר וכו' עד עול מפני שבא על דבר מצוי וביאה ומפני
 זה אמרו כי מן היורדין לביהמסד ואינן עולין מפני זה הוא וכן מעוות לא
 וכל לתקון שאמר על הממזר ואמר שמסריחין לפס לנזר וזו ממוזר כי
 מפני זה כי עמד הרב על סודות המצות וכן שאר טעמי המצות כלן הולכין
 אחר המדות : וכן המאכלות אסורות מפני רפואה ולא מצא בכל שינוי
 האלמות והמחיס דבר שלא יהיה טוב לרפואה ובריאות והתורה התורה
 כאשר בא בקבלה נלה המוסרחת ותרם תלעו ותבאס ואפר לנו אם רגביה
 הפכין וזהו מעט מסעת שחיטה או דרם או הלילד לו הפכין פגום בהוט
 הקערה : וכמה מאכלות רעות לא אסר : אולי מה שכתב בסוד המקדש
 וכליו ומשרתיו והקד בנות הוא המיסר לבות בני אדם או לנו על שברנו
 איך מלאו לבו להרוס מקדשות כנויות לתלפיות לתכנית המורכבות ורגלי
 רכבות אחרים באלפי שנאים יי' בס ושכיות השם מעל הכפרת מבין פני
 הכרובים עד שהורו המורדים ואמרו אוי מי יצילנו מיד האלקים האלה
 האדירים המכים את המצרים בכל מכה : והנה לדעת הרב לא היה תכלי
 הכל כי אם לנטל אמונו האלו ולחלופי הלכנו להקי' להם בנות וסי' שאין לעכו'
 כי אם לא זה האמת פתירת כל התורה והכלל כי הכל כמסך אחרי דעותיו
 המזויפות האמורות למעלה : אולי יאמין הרב כי מראש הפכה ועד יום
 העשור בכל מקום נצב לריב יי' ועמד לדין עמים : וספרי פתוחו לרמי'
 ודין ולכן קבעים הנביאים לתשובה ולכפורים וכל ההלכות ומתלות כלן
 מעידים ומורים על האמונות האלה והקביעות לתלוי כנר : והראיה כי הכל
 כמסך אחר יציאת השכל לפעל בדיעת הכמצחות והמורה על בר' הוא מעיו
 ואינו כוהג כבוד בגדול ממנו :

אמר הצעיר אם אכנא להסיג עליו עתה דרך
פרק ד
 פרט מן השכל ומן הכתובים ומדברי חז"ל
 חיותי מאריך מאד כי המצות רבות ובעיפיהם והגמטך מהם : לכן דאיתי

עתה בפתיחת חכמיו זה להשיג על הדור ה' והיא ואם און רצוני לפסדו כמו
 שכתבתי כי כדברי על המצות ואעבור על מקצת פדטים רצוני להרויח
 בדבר בעזרת הנגור אף כפרק זה רצוני להעיד ולומר שכבר קדמי
 רכי יחזק החכמי זל חנר למלך אלכזרי המתגורר על ידי החכם הזה זה
 כמה שנים בארץ תוגרמה בדיני ממוקצת כתבי והחכם הזה נמצאו חכמותיו
 וחמורות חכמותיו המורות על חכמתו הגדולה בתורה ובקבל' וכל חכמות
 בכיוון מפוזרות בלשון ערב והחכם רבי יהודה הלוי זכרו לברכה הפייטן
 השפירי מנא אותם וחבר ספר מהם בלשון ערב כאשר היו והועתק ללשוננו
 ותחלת הספר הוא שהמלך הוא היה מוכ בלבנו ומעשינו כפי דעתו אך היה
 עובד עבודה זרה והביאנו חלומותיו למקור ולדרוש בעד האמונה עד ש
 למתפלסף מכני יון והשיב לו כי אין חפץ לשם בשום עבודה ותפלה אך תכלו
 האדם בהשגת המוסכלות כדעת הרב וחבריו : גם כי נטה הרב מרעת
 ארסו במקצת ער שהורה שהיה מאמין בתור משה על דרך שכתבתי למעלה
 לעניות דעתי רעיתי רעות מדעותיו כי ראש היוניס שדעתו שהכל כמשך
 אחר החיו' החמר הזה הוא שכת ההבדל ואח' שאין שום יחס לשכל עם החומר
 העל' קדמון לא ידעו כי ישת' בדיעותו אבל לרב שאומ' שהוא מאמין חרש
 יד ידעת השם מצד עצמו היא ככל הנמצאים והוא מאמין כי היה נבוא מאת
 זה הנביא מבח הנבואה מזהיר לעם על התור' ועל המצות והחסיד העבנו בטומ
 אמונתו בנביא וסומד קלות וחמורות שכל התורה ועשה מגופו קרבן וקדש
 את השם ואומר שידע השם זה ולא יצלהו ולא יחוש ממנו כאלו לא ידעו :
 גם הרשב' שעבר כלמה שזו הנביא וידע השם ולא נענם וכאכרן הגוף
 כאחד הכל אין ספק כי אמונה זו היא רעה אלפי פעמים מן הראשונה
 וחלילה ליה להחניף אדם כי במקום שיש חלול השם אין חולקין כבוד לרב :
 כל שכן לסותר כל התורה ורוב היהודים כמשכ' אחרינו עד שפסדו וחוקתו
 חס היו שכתב כפירת בני ישראל בוי' אלהי אבותם : ואחזור לענין הספר
 ההו' כאשר שמע המלך רכרי המתפלסף לא האמין אליו וחקר על דת
 ולמד מפי המגיד כי יסוד תורתם מיוסדת על היות בני ישראל
 היושבים דאסונה במלכות להם נתנה התור' והנבואה ומה שהגיד לו מאמונת
 לא קיימו לכו ולא קבלו אבל הכחישו : ושאל ליסמעאלי גם הוא
 הורה על היות בני ישראל ראשונה ולהם נתנה התורה והנבואה ומה שהגיד
 לו מזניף מחמד וסיטתם לא קבל : ואולם על פי שנים ערים נתקיים לו
 זכי נתנה תורה מן השמים לבני ישראל : ואז שלח בעד החכם היהודי חק
 ופשיכו כפי דעתו הרחבה הפך מדעות האים הזה המחבר ספר מורה הנבוכו
 אמר' שהוא מאמין באלהי אברהם והמלך קשיבו בו לא דבר נכונה כי היה

עין ב' עמוד י' עמוד י'

ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן לכם יי' את העיר וכתיב וירע העם
 תרועה גדולה ותפול החומה תחתיה ויעל העם העירה ומתי אירע ככה כי
 בהריע תרועה נפלה חומה וכל כרה העיר אולי דמיון היה כמו שאמר האיש
 ההוא על עמידת השמש או שקר אכתבו הנביאים ולא הכחיסוהו ובעמידת
 השמש כתוב ומיעד הכביא אזי דבר יהושע וכו' ויאמר לעיני ישראל כלומר
 קרוב לו היו הנביאים והזקנים והחכמים והם הנקראי ישראל כי הם העקר
 והם שמעו משיי שמש בגבעון דים כלומר מכיו המלחמה היא ושיראו הפלא
 העצום ההוא כי הגלגל עמד מתנועתו זה מופת ממסלת השות בעולם וסדרו
 המפרכו וגם עמד הירח בעמק אילון והנה הגלגל עליון עמד ופסק מתנועע
 ומיעד הכתוב וירוס השמש היא העמיד כמו וירוס אהרן שנעמד ופסק מדב'
 גם השמש עמד עד יקום גוי אלו הכיול הלא היא כתובה על ספר הישר לומר
 כי חלילה להיות בדבר הזה ודמיון וחזל אמרו כי גם למשה עמד ויעמוד
 השמש בחצי השמים לפי שהיה בעוד היום והשמש מאיר וכל העולם ראו
 שעמד מהתנועע אמר כי היה באמצע השמים ולפי שכתובעת הגלגל היומי
 יתנועעו ביום וכלם בו בשלק בכל יתנועתו קלה כי ביום אמתנועע ממזרח
 למערב הזכיר ולא אץ לבוא כיום תמים כלומר כי גם שלפי הטבע שהטביעו
 הכוכב היה מוכרח שלא ישתנה את תפקירו ובהפסק תנועתו כפי הטבע
 היה בעולם חרב יד יי' וכחו וסמו הגדול שהוא סנת כל הנמצאים ונפסם
 ושרסם ויסודם הוא המעמיד הכל כחשדו וכל מה שראה שהיה ראוי לו לפעול
 תעל השם הגדול כיום תמים כלומר כי העמידה היתה כיום שלם ויאמר עמד
 הכתוב ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמוע יי' בקול אים כי יי' נלחם
 לישראל רל' כי מהיות בכור השם עמהם באמצעות הנביא הקדוש ונזרתו
 הקדושה נשפע שפע חליו עליהם עד שעמד זמן הגלגל בכח אלהי העולם
 בלוי אמצע האמצעי ער שסדרה המערכו האומות ונשמע תפלת הנביא ולא
 היה כיון ההוא לפניו ולא אחריו סיגליה עי' בטול תנועת השמש וזה מורה כי ה'
 הכוכב נלחם לים זהו דרך הנבואה הזאת ועדותה וכן הוא מוסכם ומקובל
 באומות והכופר בזה כופר בעקר וחיי' מיתה לדעת כל האומות ומה נאמר
 ומה אחר כך כי כל הנבואות מעידות על הנס' בשכני טבעו של עולם כל ימי
 היות נבואה בעולם והנה רביאל ע"ה כי תמה נכוכדנצר עליו כי בלגו חלמו
 ססכח ופתרונו והודיעוהו יהיה בעולם עד סוף גלות זה דרך כלל עד
 שהשתחיה לו כאלוה ועו' פתח לו פתרון חלו אחר עד סדו שכלם יוראו מאלהי
 רביאל גם לרביאל סביר ועבדיה כאלה והכני' מושאל ועזרו הכרי' ומעד הכתו'
 כי בלי סוס סכה אלא אלהית ססלח מלאכו להזיל לא שלט אס המדורה לא
 בגופם ולא בלבוסיהם והאנשים שהסליכו אותם קטול יתהון פניבא דיכורא

והכתוב מעיד כי לעיני כלסדר ועבריו כראה יד כותבת האותיות וסרה רומ
הקדש על רניאל וגלה שור הענין : וכן מעיד הכתוב כי הפליכו לרניאל
לגוב האריות וכל הלילה עמד בכור ולא נגעו בו עד שאמר לו דרוש דניאל
עבר אלהא חייל אלהך די אנת פלח ליה בתדירא היכל לשוכותך וענה לו
אלהי פלחמלכיה וסבר פוס אריותא ולא חלנוי . והעיד הכתוב וכל חבל
לא השתכחת ביה די הימין באלהיה : הנה הכתוב מעיד כי מן הנמנע היה
היות הזמן הוא כגוב האריות ולא נמצא בו שום חללה אם לא בהשגחת
השם והשפע אשר נשפע עלינו וזה פלא מפורסם באומות ועל ידי הפלא נודע
השפע הנשפע עלינו לשומרו ולא הזכיר הכתוב כי היה חכם אלא כי היה
נאמן . והנה מפני שהתפלל לשם השליכוהו ולמה לו לרניאל ליכנס לנסיון
ההוא אחר שאין תכלית בתפלה אלא מפני שלא נתעסק בעניני העול היה
לו להתבודד באושכלות ולחשוב ולא להתפלל אבל דבריו הן הם מעדות על
בטולם האמת מפני פרסום המופתים בעולם ופרסום הכביאי בתורה ועכש
ושכר וגן עדן גביהם וגם על ידי חכמי ישראל בבית שש נחמתם ונפלאות
סנעשו עמהם כסוד שמות הנורא שעוד ארריך בזה ואשוב על ספר מורה
הנבוכים וכתלמוד בא הרבה מומנו וחלילה להם לזכר עד שבאומי נתפסמה
אמונת הכנאיה ונתורה ואין ספק שאם יוכלו כנגדנו להכחישנו מכל וכל
התורה והאמונה הקדומה כי יהיו מכחיסין אנו באשר נתפרסם פרסום
גמור שאי אפשר להזכור כי היו מכחישים הפרסום והמקובל והמושכל
ראשון כאשר בא אלקסטנטין לחדש דת יסר על אמונת תורת משה והגביאוס
והודה על שר ועינש ותחיית המתים כדעת הנכונות וכן כאשר בא המושג
הורה בה נמצאו הנפלאות הם היפורות באמונת הכנאיה וגם לארין הכביאי
נאמר לו בתחלת נבואתו וזה לך האות כי אנכי פלחתיך : וכן יש לשאל
או נתקיים למשה שהסס מרכר עמו או לא ואם נתקיים מה צריך לו עוד
אות ואם לא נתקיים הרי אמ' האיש ההוא שלא האמינו ישראל מפני האות
גם הוא יספק עדיין . אלא שהפלא היה מכריח להאמין שהוא כנגד השבע
והאמנה : זהו הנראה לי לכתוב עתה לומר באיזה אופן נתקיי' ככל האומי
אמונת התורה והנבואה ובפרק הבא אכתוב איך מיום שנכרא אדם הראשון
לא נפסקה הנבואה בעולם עד שנשתמה כבית בני ואם היה זמן שהחזון
היה נשרז זמנים שהיה שתום ובא בקושי :

פרק ב

אחר שנתקיים אצלנו כי ספרי הנבואה
נסיפוריהן כמו שהעידה התורה על חרוש
העולם והעידה על בריאת אדם הראשון שהיה כולם אלוקים ואין הכונת
חלילה לצייר שום בשמות בשם אך הכונה היא להיות נכרא על השלמו והיות

ונמול לאבות הקדושים • וכל זה יורה על חדוש העולם נכתב בפר' ואתחנן
 במקום חדוש העולם וזכרת כי עבד היית כאלו יאמר אתה בעצמך עד על
 השבת ועל חדוש העולם ולכן הוא מזכיר בכל מקום יציאת מצרים וכן ענין
 הכבוד שהיא קבלת האבות כאשר אפרט עוד שאין מדרך הפנע שהיה עומד
 עליהם והיה הולך עמם כל ארבעים שנה ולחם שמים יורד עליהם ככל יום
 זולתי ביום השבת והיו לוקטים אותו כל אחד וכשכחים לאהליהם היו הם
 מורדים ומיציאים תמיד עומר לגולגולת מספר אנשי הבית כצמצום כערות
 הכתוב וקכתוב העיר כי לא ירעומה הוא עד שיאמר הכתוב עליו ודלתי
 שמים פתח ואמר רבי עקיבא זל בסוד מצפוניו לחם אבירי' אבל איש לחם
 שאלאכי השרת אוכלים אותו • ומהבאת צור החלמים שאין מצבענו עוד כל
 ימי הארץ לתת מים פתח מים לכל הערה • וכמרכר הגדול והמורא מים
 והלאה מקום שהיו הולכים היו מוציין באר אחד בצורת הצור היה והבאר
 שכתב שם כמו שבא בקבלה עד שמתה מרים כילא נמצא שחפר להם מים
 עד מות מרים הנביאה וזכמו שאמר המוציא לך מים מצור החלמים כו' : כי
 המכה היה להוציאו כנגד הפובע כל הזמן שהוא : וכבלעת קרח ודתן
 ואבירם אמר בזאת תדעוון כי יי' שלחני כי לא מלכתי כילא היה מומין מקרה
 כלל כי בעת היות הארץ שקטה בלי טום סכנה והיות המורדים שם הארץ
 אשר תחת המורד • תבקע וירדו דם וכל אשר להם לבד ותכנס עליהם הארץ
 ולא נמצא כזה בדרך טבע וקבלו חול שאי' מהטנו כוד האומן היה מתגלגל
 וכפל : ועוד פתיחותה האתון שהכתוב מעור עליו ועוד אדבר בו בעה •
 ושאר אותות ומופתים שנעשו עמם • והיות אנשים ונפוסות במקו' ההוא
 ארץ בלי מים ושום זרע בקיץ וכחורף היו עריות גדול מזה על ההשגחה
 פרטית וכן כשהיו חוטאים מיד היתה יד יי' בהם הרי ערות דיני השם בכל
 איש ואיש אלא אם יכחיס הרב הקוא הכתובים האלה כשאר נפלאו הנביאי'
 והנה פושת ואתחנן מעירה על הדבר על היות הנפוס והנפלאות מערות
 על התורה והאמונה כמו שאמר כי האל לא לימים ראשונים וגומר כלומר
 שאל על המכה וראה אם היה כזה או מקום ממקום מופתים שאי אפשר
 אלא בהתלה הנביא כדבר הגדול הזה כו' ואמר ולמקצה השמי' ועד כלו הקור
 ודרוש אם הוא ככה הטבע להיות כזה או ככה הגרמים השמימיים ואחר כך
 אמר השמע עם קול אלוקים מדבר מתוך האש ויחי כלומר כי זהו שאי אפשר
 על ידי דבר אחר אלא בנס גדול שמיעת קול והאש הגדולה הנעלמת מבני
 אדם : ונס גם אחר לחיות ולא יפרדו הכסמות מן הבינות • או הנסה אלקו'
 לבא וגו' הנה כי מן הנמכע היתה יציאת מצרים בכח הגרמים השמימיים
 וכח הטבע והאותות הגדולות שנעשו בהוצאה כל ספן נסי' שבהר סיני וקבלת

ולאבות את כל חיי והכתי מקצה בחפלותיו ועבודותיו וכפותיו אשר הם היו
 ענת קבלת הקרבן והשכונה ואז כדכס ויאמר להם פרו ורכו וכל אות פרז
 וכן כרית הקשת בז' כריתות בסוד נפתר : וכאשר הזכיר בחברוך י' אלה
 סס והזכיר באלהי סס הורה כי מנח בא הכבוד והמסורת לשם כי הוא הנדריח
 התכין בתוך יפת וחם זה לזמין וזה לשמאל ושם באמצע וכן הזכיר ובפרקי
 ר' אליעזר כי נח מסר לשם ושם נביא היה וכן מקובל לחכמינו ז"ל וכן עבר
 ודרשו ותלך לדרוש אתי ל'בית מדרשו של סס : וכן הזכירו בפרקי ר' י
 אליעזר כי נח מסר לשם ושם נביא היה וכן מקובל לחז"ל והל' אברהם אבינו
 ע"ה על דעת רבותינו בכל משם והוא מלכי צדק שהיה מלך מקום צדק הוא
 יהושע צדק ילין בה והוא כהן לאל עליון כי מסר ביהו הכרכות והחכמות
 והוא מפרץ לאברהם ומקבל החכמה הקדושים כי יצא לו מעשה מכל גס
 כי פשט הפר' הוא שאברהם נתנו לכהן המעשה ממה שלקח כי ער' הנסתר
 בדרך סס לאברהם ומסר לו החכמה העשירית באשר יתבאר בע"ה גמאלת
 הקבלה והאמת מהבורא ות' עי' נבואה ויוח הקדס לאדם וממנו לחנוך
 וממנו לכה ומנח לשם ומסר לאברהם אבינו ע"ה ובלס נביאים ומאברהם
 ליצחק ומויחזק ליעקב שהיו מסורסם שהיו נביאים ומיעקב ליוסף וכני
 בארץ מצרי' כמאמר פרקי ר' אליעזר ואולם המפתחות הפנימיים נתנו
 לנו וממנו לקחת כנו שהיה עונדו מנזרים וממנו לעמרים שאמר הכתוב
 עליו אבי אלהי אביך וכו' בקבלה שהוא עמרים שהיה נביא וממנו למשה
 ואהרן ואהרן היה נביא שלוח להזהיר את העם לשונ בתשובה במצרים כס'
 ביוחזקל אים שקוצי עיניו השליכו ואמר משה עליו שלחנא ביד תשלח
 והיתה התשובה לא אהרן אחרך הלוי ידעתי כי דבר ידבר וכתי בעלי הגלה
 נגלתי לבית אביך בארץ מנזרים : הרי מאדם הראשון עד משה ואהרן לא
 נסתלקה החכמה והקבלה מפי הנבואה ולא נסתלקה הנבואה בידא :

פרק ג'

ממה שאתה צריך לדעת כי מה שכתבנו בתורה מענין
 גע' ואיך סס סס את האדם אשר יצר כי הדברי כפשוטן
 וכן האלמות והנהרות : וכן הסכמו חכמי ישראל וגם מחכמי האומות הדוני
 בדבר גע' מחקרים והעידו ססלחו כמה פעמי' לשם ועי' להט החרב המתהפכת
 והת' הכנות האם מתו : ואין עתה להאריך בזה כי עוד יתבאר וגם כי יש
 גע' בעולם העליון בסוד החכמה והתכונה וי' ד' נהרות הם סוד הידיעות :
 וחות המדענות אולם הדברים כפשוטן כי זה נכרא למטה כמו סנכרא
 הגוף להיותו כלי לכפס כן נכרא למטה גע' יש סס אלמות עומדות תמיד
 כתכונה אחת וסגולות גדולות בהם ויש עץ החיים שהוא כלי לעץ החיים
 האמתי : יש עץ הרעת טוב ורע טוב מנר אחר ורע מנר אחר

ואין כונתי עתה לפרש הרבה וכשנכראו אדם וחיה נכראו בתכלית הזכות
ורקות הכריאה ונתבלית השלמות ויביחם חסם במקום הנכבד ההוא ורומ
י' היתה בהם כאחד ממלאכי עליון עד שברכי הכנראה נספיע עליהן עת
יצירתם שפיע אלהי ולא סר מהם השיג בעולם העליון ובזרות המרכבה
דבר שלא ירענו מכל החכמות והתבונות והזינוסוד העליונים וחיונם ועל
פי השגתו בעליונים ידע סוד הרבה החזוני וכל השונות והמכסים כי עור
אדבר בו בעזרת הכנראה כי אינם הסכמה כדעת אנשי הדבר וגם לא נכע
אבל ההתחלה היתה על פי הכנראה ונכנס כידועת רוחניים הקדושים משרתי
עליון וגם כידועת רוחניים אחרים הנקראים כלשון חזל שמות הטומא' כמו
סיבאר בעזרת הנזר כי הוא מעקרי הדת להאמין ביצירתך וכן ידע בסוד
חכמת הככבים והמזלות ועתי הממשלה ומסטרן וחיונם והכריש הנריכין
להשפיע הרוחניות מהן בסוד הטלסמים וידע סוד עבודת הקדש והחול וסוד
הקרבנות כי מצאנו בכנו שהקריבו קרבנות זה מעבודת הארמה לסוד
נפתר זה מכל והעיר הכתוב כי השם קבל קרבנו וזו היתה סבת הקבלה
עד שהרגו והכתוב מעיר כי היו אדם וחיה ערומים ולא יתבוננו והוא כי
היו דבקים בשם וכתי הזרע היה להם כשאר אברו הגוף לרבותם בשם
עד כי ברוב חקירתם בככבים ומזלות וכרוחניים הנקראים שמות הכנראה
השיאו הכחש שעדיין יתבאר בעזרת הגזר הכונה וחטא בשם וכן אמרו רז"ל
חטא נצטוה על השם וחטא ב... נצטוה בשם הנכבד והמירו נצטוה על השם
המיחד והמירו: כמו שאמרו רז"ל אל תמר בואל תמירי כוונת תעשני
תאורתו ונבמרת סנהדרין אמרו אדם הראשון כופר בעקר היה ואמרו גם
כך מין היה שנאמר איבאל לאן פנה לבך: ואמרו רז"ל אשר בנו בני האדם בנו
דאדם קדמאה דמריר במאריה והנניא עליו השלום אמר והמה כאדם עברו
כרית ומפני זה גורם והמקום הנכבד ההוא: גם קין בנו החזיק בעבודות
זרות עבודת הככבים ורוחות ושרים: ועוד יתבאר בעזרת הכנראה מדברי
חז"ל: וכאשר הרב קין להכל נטעה סב בתשובה אדם הראשון ופרש מן
האשה קל' פנה כפי מה סבא בקבלה וראה עצמו מנודה לשמים ולסוף קל'
פנה כאשר סב בתשובה שלמה לפני בוראו ידע את אשתו וילד ברמותו
כאלמו וקרא שמו סת כי ממנו הושפת העולם וקין נזרעו מחזיקין בדרך רע
עד שהגיע העולם לדורו של אנוש ואז חללו גם זרע סת וכנו היכלות ועשו
כלמים לשמש ולירח ולככבים ולכל זבא השמים ועשו כונים וזה הכקיאין
בעבודתם וירעין עתם וגינוי עריות והרכו חמם ויחידו הדורו הם הנקב"ו
בשמות אדם שתאנוש קין מהלל לירד חנוך מתושלח למך יודעס סוד השם
ואלקותו ועודים עד שהגיע חנוך להתיחד בעליונים ונפרד ונשתלק מן
העולם

מוכן לכבואה וראוי אליה כי אין כונתי בזה הפרק לפרש כונת הכלל והרמז
 הנזכר בפר' אלף שנבדל בשלמות והעדה התורה כי בא להם נכבואה רוצה
 לומר לאדם וחיה כי נאמר בדגים ויבדך אתם אלהים לאמר פרו ורבו :
 ובאדם וחיה אמ' ויאמר להם אלקי' פרו ורבו וגד שקבלו חזל שהם מצו' עשה
 וכתוב עוד ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע ועוד נמצא
 ויצו יי' אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן וכו' וכו' בקבלה כי כאן כלל
 ז' מצות בני נח כמו שהוא מפורש בסנהדרין לענין הדין ויש קבלה מקובלת
 עד מפי ארון הכתובים בפסוקים אלו וככונתם הפנימית והחזונית המסוה
 לכל חכמי התלמוד שלא רדעת קטני אטניה : מכל מקו' למדנו מהם היותו
 כביא מצוה גם בשטט הכתיב מעיד וישמענו את קול יי' אלהים ויקרא יי' אליו
 לאדם ויאמר לו איכה - כל הפרשה מעידה איך הגיע רונה לומר מעלת
 הכבואה ואם הכל הוא מכלל סתרי התורה והעיד הכתיב ויצר יי' אלהים
 מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה
 יקרא לו וכל וכו' וכתוב ויקרא האדם שמות לכל החיה וגו' והכתובי' האלו
 תמוהים מה חכמה היתה להוציא מלות מסוה ולקרא שמו' לכל דבר שיוכלו
 להכיר על ידי השם ההוא והנה רק שברקין יוכל לרעתו יעוד ומהו ולאדם
 לא מצא עזר כנגדו אם הכוונה לזה מה עזר היה צריך שיקראו השם שידמין
 ועוד כי מצאנו אעשה לו עזר כנגדו והיא האשה : ועל כן יש לומר כי
 הכוונה היא שהיה בתכלית השלמות עד שידע שרש כל דבר ודבר כמו שאמ'
 בשלמה וידבר על העצים ועל האבנים ומוצאם ויפודם מן העולם העליון :
 וכמו שאמ' זל' אין לך כל עשב מלמטה כל מעדיין אבאר כונתם האמתית
 בעזרת הבורא עד כי ברוב הקדש אשר בו בנה אותיות ומלות מיוחסות
 עם הדבור הפנימי בשכל שהשמו' הקס יורו על סוד סדר הדבר שהוא וכו' לו
 יאמר בודיעת המינים החתונים ידע סוד המרכבות העליונות : ולאדם
 לא מצא עזר כלומר לא ידע טרסו ולא ידע לכנות לשם שיוה עליו שיקוף
 מוצאו והנה לא מוצא העזר הצריך לו ואין ראוי לפרש יותר : ואין הכוונה
 בא להודיע שלמות אדם הראשון ונפרקי רבי אלעזר הזכיר חמישי עמד
 על רגליו וקרא שמות ובא שם כי כל הכריות סבורים שהוא בראו ובאו
 להסתחות לו : והכוונה להם כמו שאמרו במסכת סכת נקטינן ארירי
 אביתירי לא כפיל כלומר שהו' שלם ומשתמש בחומר בראוי לו וכפיל הראוי
 לו והוא בתכלית השלמות אין חיה כלל שולט עליו וכמו שאמ' רבי חנינא בד'
 אין עירוד ממות אלא חטא ממות והנה אדם הראשון משלמותו וכבוד השם
 חוסף עליו אמתו מוטלת על כל הכריות וכו' שם כי עפר חופית עבה לו
 השם כגן עדין וכו' והכוונה כי בכוד יי' חוסף עליו והוא שלם בתכלית השלמות

העשר חופות ראו לעשר ידיעות בסוד השמות שבהם מנהיג השם ברוך היא
 עולמו וכשפע מהם ומוקף מהם הקפה רוחנית : וכספר הקדוש הנקרא
 ספר הכהיר הוא מדרש רבי נחוניאל בן הקנא אביר קרושים רבו של רבי
 יסמעאל כהן גדול והספדה הוא מקצתו חכמי אשכנז הזקנים ונמרוהו
 באון לבאון עד שהגיע לבאוני פרוכניא הקדמוני ומש' בא לספר דבנו סוד
 האמונה ואם בתכל'ה הספדה וכתוב שם בענין הזה כל מה שברא ה' הבעולמו
 שם שמו מענינו דכתיב וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו כלומר
 בופו היו כך ומנא לן דשמו הוא גופו דכתי' זל' ושם רשעים ורקב אטו שמו
 ירקב אלא שגופו ירקב : והנה פירש הספר הקדוש כי השם הוא יורה
 באמתות על סוד השרש הוא ונמצא שם דשעים עזם הרשעים כמו שאמר
 זל גופא דעבורא הוא בוף שכינה והוא עצם ואם צריך פירוש ארוך ושכבאן
 הערה למה שכתוב להקים לאחי שם בישראל וכן יהי שם וי' מבורך ורי
 למכין : והנה נמצא עד היום ספר אדם הראשון הנקרא ספר רז"ל המלאך
 ושם סוד שמות הכבוד ומלאכיו וחיות ואופני הקדש ושמות המזל והכוכבים
 ועתי ממשלתם ומשמרותם וגם בקין העיד הכתיב כי נגלה אליו בכבוד השם
 ואם גורם על הרבו אחיו הטוב ממנו כי קונל קרבני : ומצאנו בפרקי רבי
 אליעזר כי האדם הראשון מסר משורת סוד העבור לחנוך שהעיד הכתיב
 עליו ויתהלך חנוך אל האלהים שנרמק בו וכתתיחסותהוה נסתלק בענין
 אלהו הכי'א שלא טעמו טעם מיתה וכן מתושלח הצדיק ילמדו בני וקראל
 לכבו בח' לאמרזה ונחמנו : הרי כי עד' נבואה נודע להם המבול וכי זה יתקן
 העולם : ואמר בפרקי רבי אליעזר כי חנוך מסר סוד העבור לנח והכתו
 העיד על היותו וכו' ועל הפלא הגדול הוא כתבלית ההפלב סיכילו בשיעו
 קטן מכל בח' שנריבין אב ואם מן הטורים ז' מכל מין ומין הטמאים כ'
 ב' ומכל מאכל ותכין לכלב ולמזנו ומימיה ויכול לתת לכל דבר חקו ומזנו
 ויוכלו להוציא הרעי שלהם ולא יבאש ויכיל ולא יזיקו החיות הרעות את בני
 אדם ויעמרו שם ויתר משנים עשר חרשי לככה ולא הזכר הזמן אם יום ואם
 לילה ותיבה מזוספת קיימת וכל בניו העולם נימחו ונפלו וכל חומ' לארץ
 תפול א"א זה בשום טבע בעולם כי אם בכבוד וי עליהם ושום שקול דעת
 לא יכלנו ואחב' דבר עמו ה' לאת מן התיב והזכיר כי בנה נח מזבח ליה כי
 ידע כי הוא עבוד לה' כה אשר יתבאר ממקומו והקריב בכל הבמה הטורה
 כי הוא ראוי לקרבן בסוד השרשי העליוני ומכל עוף הטורד ואם לא הוכשרו
 לישראל לא תורו ובני יונה והעיד הכתיב הרוח יי את ריח הניחוח ולא ריח
 הקרבן כלל ריח הכשר והרש חליל אבל רעה' את מעשיו והקרבן היה הכרח
 לו לעשותו ולעבוד את אלהיו בזה ואז כשע' שלא יוסף עוד לקלל את הארמה

לכמה

כסף ג' יוסף למנו

העולם הזה שלא כדרך כל הארץ כמו שאמרנו ול סנהסך בסרנו ללפיד אש
 ונ"ה למרום כמו שאמרנו באלהינו ועל כסעדה הפמים בסופו אש וכת' ביה
 באלהיה הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא וכסכא ננח במאה ועשרים
 סנה קודם המכול נאמר לנח על גורת המבול וזוהו לעשות התיבה כשיעור
 ההוא בסוד החכמה ובסוד השם המפורסם הכתוב בספר רזיאל ובסוד חכמת
 הספר ההוא כאשר כתבה בספר המלכות חבור חכמים הקדמונים עשה
 התיבה ונכלו שם מימי המבול ומכני נח עמדו שבעים אומות ונפרדו כל
 אחד לעבודתו והיתה סבת דור הפלגה כי כנען החזיק בעבוד זרה ואחריו
 כמשכו כל בני חס ואחריהם כל שאר האומות עד שבא דור הפלגה ומלך
 עליהם מלך רשע עז פנים ומבין חדות כשמו כן הוא נמרוד שמו נמרוד
 בארמינו כמו שאמר הוא היה גבור יוד לפניו : וסול ידע רכוננו ומכוון
 למרוד בו : והכוונה להם כי כל אלו שנקראו בתורה צידים היו ערומים
 רבע יורעים לפתות בני אדם בתחבולותן לצודן לדרך רע ואז הסכימו לעשו
 מוגדל לאות ולסימן כשיעור ידוע ובעתים מזומנים וכינתם לקצן כנטיעות
 ולחבר כל מיני עבודות זרות כש' בקבלה עליהם מה שדי כי נעבדנו וכלי
 יאמרנו לאל סוד ממנו וכו' ואז חרף אף ה' בהם ויהרג במשמיות ומתוקף
 החרעשות והרעמים כפל רוב המגדל ונתפזרו בכל העולם ונתבלבל לבונס
 ונתפלגו לע' לשון כאשר קבלן אדם הראשון . ואברהם אבינו עליו השלום
 היה באותו זמן ונתמכח עליהם כמו שאמרנו זל עד שהשליכוהו לכבשן האש
 כמו שבא בקבלה כי לבן נשתנה שם המקום לקראו אור כסדים ולא עמק
 כסדים לרמוז על הנס ההוא ואברהם אבינו עליו השלום מחזיק באלהי עולם
 עד שנהגו השם ללכת ארצה כנען והלך בה והיה בונה מזבחות והיה מכנים
 תחת כנפי השכינה בני אדם כמו שאמרנו זל מלמד שהקרא שמו של הקדוש
 ברוך הוא כפי כל בריה : והכוונה כי עשה כל יכלתו להכניס תחת כנפי
 השכינה כל העולם אך הם לא עזבו אמונותיהם הרעו ועבודותיהם הטמאות
 והוא ונניו מחזיקים לשם הכבוד עד שסכב השם שיעקב וכניו ירדו מצרימה
 בתוך עש משוקן ומתועב ככני כנען או קרוב מהם . וממה שנמצא בתור'
 עם הקבלה כוכל לרע אמונתם כי הנה התורה אמרה כי תועבת מצרים כל
 רעה זאן : וכתוב הן נזכח את תועבת וכו' והכלל כי היו עובדים לטלה
 במזלות ולמאדים בככבים וכרוחניים השר הגדול מפרי כחות הטומאה
 הנקרא סמאל והוא מלאך ולא כניו לטבע כמו שחשב הרב כי כן נמצא
 בספרי הקדמונים והוא המוסכס לכל חכמינו כי הוא שר של יוס ג' מלאכנו
 של מאדים : ולרעתם אלו ממונים על ב"ח והיה דעתם כי בהיו אדם מכבד
 התחתונים מהם תחת העליונים הוא מוסיף שפע וממטלה לעליונים : וכן

כשומר התחתונים וכעבד לעליונים והפך בזנותם או פוטעם וכן
 בא בתלמוד שראו לגוי אחד שקטר לאכיל ונתנו לפני כלבו לאכלו ועל
 דרך המעבירים נביהם וכמותיהם באש וסורפים אותם וזה בעצמו שרן של
 ארל לכן א"ל בו הוא שרן של ארל ודוע הוא מברכ' עשו כי ורשו החרב לחלק
 והוא הממונה על החרב והרב ואברן לנתוש ולנתון ולקיים השקרה ולתשלך
 האמ' ארצה: ולפי קבלת חז"ל כמו שהתחלת המזלות ט"ה כן ראש ונתחלה
 לשדים ולשטנים ולכן היו עשו בכור פטר רחס ולכן היתה עבודת המנזר
 בכורית. והאומות הקדמונים היו אוסרים הבשר יום ששי לסבה זו כי יום
 ששי ככבו נבה ומזלו שור ומאזנים ונבה הוא מנבור מארד ושור מנבור עקרב
 והיו אוכלין הרגים ואוסרין בשר הבהמות וההפך בני עבודת וגה: והנה
 האבות הקדושים ורעם החזיקו בשם הנכבד ועבודתו והבדילו בין הקדש
 ובין החול ובין הגמא ובין הטהור: ומה כתתני בפרק זה הוא הצעה למ'
 שיבא מן האמונות בעזרת הצור.

פרק ד

אין ספק בשום ענין כי מה שפסג בעולם
 מהשרשים העליונים שהתחלתו הנבואה כי
 שמות הככבים וסדרן ועת ממשלתם והככבים והמושלטת או שני או עת פלוני
 ופלני וממה שנמצא אמת מחיובן וכן היה נמנע להשיבו כי אם ע"פ הנבואה
 וסו"מ ה' שבעה הם שבעה ולעולם חוזרין חלילה וידועת כל יום ע"פ המשרתי
 בלי שום חלוק מן הנמנע היה הסכמת הנפשיות כלן עליו בלי שום חלוק.
 וכן המספר להביע ער עשרה מי הגיד להם אלא שתחלת האספר היה
 מתחלת נביא לפי מנין הנמצאים הראשונים: וכמו שאמר בספר יצירה
 עשר שפירית בלי מה מספר עשר הצבעית כלומר כשם שבידי האדם
 וכן ברבליים עשר הצבעית כן הפעולות הראשונות סבת כל הפעולות הם
 עשרה: והאמת הזאת פלספים גבנו החכמות וזיפוסם כי אין ספק כי
 ספרים רבים חברו הקדמונים כי ידוע הוא ספר חנוך ורבי שמעון כן
 יתח' מביאו בספר הזוהר וכתוב בו מן החכמות והתנועות וחכמת הככב'
 והמזלות וזמשתם ומשטרם: ואין ספק כי הרשעים עבדי עבודה זרה
 והמכשפים לא היו שוטטם אלא רשעים. וכמו שאמר הכתוב ופן תשא
 עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הככב' ונגמר וכתב באשר
 חנק יי' אלהיך אותם: ואמר רבותינו זכרונם לברכה מלמד שהחליקן
 וברברים הנה כי היו מוצאין צורך לבקשותיהם ואם הם היו סבת מפלתם
 והנשים הארורות אמרו ומאז חרלנו לקטר למלכת השמים חסרנו כל.
 בפרשת כי תוליד בניס כתוב ועשיתם פסל תמונת כל סמל: והו

בדינותם כבית ראשון קודם שכלכל סמכריב האומן שהיו כל האומן במעמד
 והיו בקיאים בעבודת הכפנים והזולות כל אחד בעבודתה ויהיו לפעמים
 מוצאים הנלחה ומנום שהיא סבת חפלתם : וכאשר ייער להפיץ אות כעמיו
 יאמר העובדים הם אלהים מעשה ירא אדם עין ואבן כי לא ידעו בהם שום
 ידעו אלא מנהג אבותיהם כדריהם : וכאשר גלו אבותינו לכלל הנביאים
 והחכמים בהכרח למדו מהם הכשרים ואחר כך הפרסו ואחר כך לקחו
 מעט ממנו כפי זמן והתחכמו והראו שפעמים הוציאו ואלמלא הנבואה
 יוכל אדם להכחיסם אפילו כמוכם מהם כי כאשר יאמר כי הגלגל בהכרח
 יסלנו מניע יובא למניע בלתי גשם ויכל אדם להכחיסו כי מי הגוד לו ואם
 תאמר שכל הגשמים שאנו משיגים איך גשם מניע לעצמו : נאמר שאין ראוי
 לגשם טבעי לגשם שאינו טבעי כי הגשם הרוחני השמימי הוא מניע לעצמו
 גרבים דרכו דרך זה : ואין המכוון הנה אלא להודיע כי צדק קטנם של
 ראשונים עשה מוכרם של אחרונים ולא יתהוללו הסבלים כי המתפלספים
 השלימו החכמות : אבל האמת הראשונים מהותם קרובים לחדום ועבודת
 הכפנים והזולות ושאר רוחניים היו יודעים להם והיו מוצאים הנלחה ומנום
 ונכל להם הובלות ער שהחשובים מהם היו קורין לאלהי ישראל אלהי דוי
 אלהי : והנה כנכל הנזכר שהשתחוה לרביאל והורה כי איך כ"י אלהינו בסעף
 וכאשר נעם כ"י לח הניח עבודתו : וכן הפלספים שאמרו חיומי ויכלנו מיד
 האלהים האדירים האלה והפיו הארון לארץ במנחת גדול וכבוד ולא עבדו
 עבודתם : וכן כזהם אומר כל ממלכות הארץ נתן לי יי אלהי העמים והוא
 פקד עלי לבנות לי בית ולא עוב עבודתו : וכן דרום המדי • וכן
 דרום הפרסי : וספר עזרא ורביאל מלא מזה כי היה מוסכם למלכים
 האלה ויעציהם כי אלהי ישראל הוא שוכן בציון : ועם כל זה לא נתגירו
 ועמדו בעבודתם : והנה רביאל כחזינו הזכיר ושר מלכות פרס עומד
 לכבדו : והמלאך אמר לרביאל ואני כותרתו שם אצל מלכי פרס ואני יוצא
 והנה שר יון בא : והנה כנבואות אומה בשם אלהי העמים כמו פעור וכמו
 כל כנו ושאר אלהי העמים • והאמת הם הרוחניים אשר אמר הכתוב אשר
 חזקו אלהיך אותם לכל העמים : והכתוב אמר כי כל העמים ילכו אים
 בשם אלהיו : ובפרקי רבי אליעזר פירק בה כתוב כענין המבדל והפלגה
 ועבר אברהם בן תרח וראה אותם בניין העיר ואת המבדל ויקללם בשם
 אלהיו שחאמר בלע"י פלגשננס וגומר : ומאסו את דבריו כאבן מוסלכת
 על הקרקע והלא כל אבן טובה איך כותנין אותה אלא על פנית הכית ועליו
 אמר הכתוב אבן מאסו הכופים היתה להאם אפנה : רבי שמעון אמר
 קרא הקדוש ברוך הוא לשבעים מלאכים הסובבים את כסא כבודו ואמל להם

נדר ונבל לכל עב גוים ואת שבעים לשונם : ומינין שהקדוש ברוך הוא ירד
 אליהם שנאמר הבה נדרה והפילו בגדלות בנייהם שנאמר בהנחל עליון גויו
 וגו' וסכל הגורל על הקדוש ברוך הוא ועל אברהם שנאמר כי חלק יי' עמו
 אמר הקדוש ברוך הוא חבל וגורל ששפל עלי רציתי כו' שנאמר חבלים נפלו
 לי כנעניים וירד הקדוש ברוך הוא ושבעים מלאכים הסוככים את כסא
 כבודו ובלבלו את לשונם לשבעים גוים ולשבעי' לשונות ומינין סירד יי' שפא'
 וירד יי' לראות את העיר ואת המגדל והיו רוצין לדבר איש בלשון רעהו ומה
 עשו לקחו איש חרבו ונלחמו אלנו עם אלנו למשחי' ונחזי העולם שס נפלו בחרב
 שאמר ומסס הציצס יי' וכתיב ויפץ יי' אותם • הנה למדנו דברים הרבה
 בסוד האמונות מן המאמר הזה למדנו כי מלחמ' אברהם וייכוחו על האמונ'
 בפלגה היתה ולמדנו כי כונתם לכפור בעקד והיו בעצה חמת לבלול כל
 העבודות זרות כמו שאפרש : ולמדנו שהלשונות היו קדמונים בידם ולמדנו
 כי ברוד הפלגה חלק אותן לשירי מעלה והם שבעי' עשרה לכל איקלים ומכא
 מהם נתחייב לשוננו כפי מה שעלה במחשבה ולמדנו כי על אותו מקום וזמן
 אמר הכתוב יצב גבולות עמים והם על המשפר בני ישראל ונבי ישרא' ע'פס
 מינין שבעים שמות והנה ישראל הם הכלל והשרם הפנימי והם תחת הכסא
 הכלול הכל והוא הג' על כן לשונם לשון הקדש והם חלק יי' : למדנו ארך
 עבודות האומות על פי העליונים היו ועוד אפר' בעזרת הנזר : והנה כאשר
 בא סכסכ' ובלבל העולם ונתבלבל דעת האומות והתחילו לשכוח עבודותם
 וכאבוד ששהיהם והחריב היכליהם וכמו שאמר איה אלהי ספרדים מוי בכל
 אלהי וגו' כי יציל יי' את ירושלם מירי • ונהרגו חכמיהם ונאבדו הטלסמים
 שלהם ויאחז' משלנו הד' מלכויות והיו הולכו' וסכחו' עבודתם עד שבא המלך
 אלכסנדרטיון שבנה קיסטנטינה שנבא עליו דניאל ויעמוד מלך עז פנים ומינין
 חירות שנתתה עי' האפתי' אותי ועש' קדתי ולקח העבוד' הרומי' הכלול והוא
 בדרך רוד הפלגה ונחשב כנכבד' והביא לאומנו להחזי' בה עד בלה נעשת' ואין
 עתה כונתי' להאריך פה אלא להציע הצעות על עבודות האומות ארך היתה
 התחלתם מהנביאים והשגתם הרחוקים ומן הראשונים למדו ושחתו עד
 שהגיעת האומות והמופתים שעשה הבה כמצרים ומהיות לחול כמוסכל
 ראשון להם ודיעת האבות וזרעם בסוד האמונה והשם המפורס אמר באה
 שמת רבה כי ממה שאמר הכתוב הלהרגני אתה אומר כרמז לחיידים כי
 הרגו כשם המפורס כי אביו מסר לו מפתחות החכמה והיו המכוון כספר זה

אין ספק כי לא נתנו השמות אשר בכתובי'
 לשכל האנושי להשיג אלא מכח תמלת הנבוא'

פרק ה

הלא תראה כי היה מוסכם באומות השם המיוחד בן ד' ובאבות כאמר אני
 יי אשר הוצאתך מאור בסרי אני יי אלהי אברהם אביך ולכן ונתת לי רמ'
 מני יבא הרב וגם פרע אמ' עי יי אשר אבמעוכו תר' אכ' שמה דוי' לא איתגלתי
 הלא לא על ידיעת זררון השם אמר ומצאנו כמשה רבינו עליו השל' בתחלת
 בכואתו שאל ואמרלו מה שמו ואחר כך הזכיר אהיה אשר אהיה וחזר לומר
 אהיה שלחני אלכם : וחזר עוד לומר כה תאמר אל בני ישראל יי אלהי
 אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק וגו' זה שמו לעולם וזה זכרו לדור דור :
 וכן הקבלה שזה השם הנעלם שכל זה שמי לעלם : ואמר שזה שמי הורה על
 מהות השם וזה זכרו על הכנוי וכמו שאמרנו זל לא כמו שאני נכתב אני
 נקרא : וכן כל שאר השמות שאינם נמחקין והנמחקין וכל התוארים
 הנמצאים בספרים כמו יי' מרות שנפרשת ועבודה ושאר שמות ותוארים
 הנמצאים בספרי הנביאים : והנה הרב הורה על מאמר חזל בפס' בן ד' שהיו
 מושרים אותו לנביעים שבכהנה ושמהו יגל פס' מב' אותיות קדוש וקודש
 ואין מוסרין אותו אלא למי שהיא ננוע ועמוד כחצי ימיו ואינו משתכר ואינו
 מעמוד על מרותיו וכו' האמת אמר הרב שהם ספרי התור' וצריכין מסירה
 והכלה אך באמת לא כאשר חשב ומקראותיו במלאכה היא כתב כי לא
 יתכן להיות מב' אותיות מלה אחת אבל היות מלות מקבצות כלל אותיותיו
 מכ' וכך הוא אבל השם ההוא הוא מוצי' בספרי חכמי ישראל הקדושי ורבינו
 האוי באין ושאר באינים ודרכין גדולים זל בקיאים בקבלה ממניי'ם להם פו'
 נפלא בשם הכולל הזה והוא יוצא מבראשית ונקרא שם של גבורה : וגם
 מקראותיו חשב שפתר שם בן עב' שמות משולשים היוצא מפסיק ויסע ויבא
 יוט על הדרכים ידועים הנקרא פס' המפורש והוא ענף השם המיוחד הנעל'
 בן ד' והוא מפורש בישראל ואנו נוהגין בהושענות להזכיר שכי שמו מהם
 עפ' המשנה שכסוכה כשהיו מקו'סין את המזבח רבו יהודה אומר אני והו'
 ופרשי' היאך הם שכי שמות מוכו וכבוד הוא יוצא ולזה אמרנו רז' שהיה חקוק
 במטה האלהים והוא בחלק לבמה חלקים בפעולות הנביאים ונמצא כתוב
 בספר הנהיר ונספר הזוהר לרש' בן יוחאי ונשאר מדרשו' גם נספ' הנהיר
 הקדוש הוא רבי נחום ב' פס' שמות הקדש הרבה : והנה פרקי היכולת
 לרבי שמואל ב' חזן גדול ושעור קומה כלו שמות הקדש חכור רבינו הקדוש
 ע'ה ומדבקות הרב ברעות הגוים ואנשי שקול דעתם לא ראה ספרים אלו
 גם כי נמנע לעמוד על ידיעתו נלי הכלה : ומה שכתבתו מתרגם אנהלום
 לענין גדול ולהצעה כתבתו במי יי אשר אשמע בקולו : כי הרב סנה' כי
 פרעה וחכמו' כופרים בא' הנה השם כלומר שהיו מכחי'ם במציאו האלהות
 וזה אינו כי מאמינים היו בסנה הראשונה אך הו' סוברים שאינו מטיב

ולכן כשנאמרה לעורר על ההסגרה והכנואה נפסס יי מורה עליו אמר כי
לא הגיע לו כנואה והסגרה ממנו . ויפה אמר ראובן בזה כי הכל מודים
באלקים ואפילו פרעה כלומר כי גם פרעה היה מורה נסבת האלהות סבת
כל השמות אבל היה סוכר כי עולם כמנהגו נוהג כדעת היוני והיל עובדים
לברמים שמימים ופאר הכחות . ואחר הקדמה זו אומר כי מה שהתחכם
הרב בשאלת משה והתשובה בואמרו לי מה סמו אינו כלל כי לפי דברי הרב
שאל משה מה שלא ידע וכן הוא כהכרח וכאשר השיב לו הפס הוא לא בא
הדבר משום האותיות והמלו כי אם מפני הענין המכוון בהם והיאך אפשר
ארזן כל הנביאים שיפלו ביריעת השבה הראשונה שהיא עלת כל העולות ואי
עלה לו ביזה המכוון לדעתו שהיא נפלא לא כמציאות ומתונו מציאותו :
וכי יאמר לי כי לא מהמלות האלה הוציאו הרב אלא הם דעותיו ודעות רבי ואין
שום בעל שכל חולק על זה חלילה להיות ארון הכל עלת הכל מחיוב המציאו
ואין לו שום עלה : וחלילה לארון כל הנביאים שיעלה לכנואה ולא ידע זה
עוד כי ידוע להם שאין הכנואה שורה אלא על חכם כי הנראה שלמות
הוא על הפס החכמה ואחר שלמות שכלנו וחכמתו בא הכנואה ואם כן לא
יאמת כלל בהרדעים זה ואינו כלל מן הפלא שירעי והוא חכם ולא יבא כמו
שידעו הרב והי שמשאלו רבותיו ופאר הגיע והנה גם ארסטוואפליסין ידעו
בזה ולא יאמינו כלל בציאת מצרים ולא בשום השגחה ולמה בא זה ככאן
ולדעת הרב יצטרך לשאול זה לתת להם אמונה במציאות הקס והוא לא היה
שום בזה ושאלו לאחרים צורך ללמדם ודברים אלו הם הכל ורעיון רוח
חזן מכבודו : ודברים נסכלו בהנהג דנחית לקמיה דרבי חנינא ואמר האל
הגדול הגבור והנורא העוז החזק והאמין ואמר ליה סיימתינהו לכולהו
שבחי דמרך השתא הני וכו' ואומר כי מפני שהיה מתאר לארון הכל והיה
מורה הגשמה היה מקפיד החכם כי היה מתאר אותה מה שאין בו כמו החכף
שאינו הזהב . ולא לא דקדקו האשין שאמר סיימתינהו לשבחה דמרך .
הרי כי לא הקפיד אלא מפני שאינו יכול לסיים : ועוד הרי אמר שיש לו
אלף אלפי דינרי זהב משמע כי לא הקפיד אלא שתארו בתארים קטני ואינו
יכול לסיים ועו' משה ואנשי כה' היאך נגרעו כבוד ארון כל העולמי לתארו
ולקבשימו ולבטל מציאותו חלילה ועוד מה לי גבור מה לי חזק ואמין ועוז
ועוד כי הכנואות וספרי הקדש מלאים מתוארי אלו ורבים אחרים יוב
מדות ובתפלת החסידים ואם לא בג' ראשונות במזאו תוארים אלו וחלילה
לתאר לעצם ארון כל העולמיים בשום מחשבה בשום תאר כי הוא עבס המדע
בלי שום גבול אבל ספרי הנביאים וספרי החכמים צריכין קבלה ולא נתן
פירושן לדעת כני אדם ולדברי הרב היה להם לאנשי כנסת הגדולה לקצר

בסכחות כי לא דומיה תהלה ומה שחשב הרב שהבין בשם המונח וכשם אהיה
 והוא אחד ולמה הקפידו בשם המיוחד שלא לזכרו כי אם במקדש בכתב
 ביום העשור עד שאמר כי כל שהגה אותי באותיותיו אין לו חלק לע"ה ולא
 מנאנו בעולם מי שאמ' כן בשם האחר ויותר היה ראוי להזהר על השם האחר
 כי הוא מפורש ונתר ולא עוד אלא לפי דבריו אחר כי בסכה ראשונה בעצמה
 אין בה ידיעה כלל לשום נמצא כי אם לעצמה אף כי שכלו בתי חומר וכל מה
 שיוכל לרדע בה הוא עד שילגה ואם היא עלה לכל הנמצא' למה היו מעלמי
 הדבר והיה דרוך מסורה וקבלה פעם א' בשמיטה י' אולי שלילגת אלו בקבלה
 הסיגוס עד מפי נביא האומות ועוד אם הדברים כמו מסוכר סנקרא השם
 בן ד' אותיות שם המפורש שמפורש בו שאין שתוף לשום נמצא ועמו למה לא
 נקרא שם אהיה כן ולמה בכל מקול לא קראוהו שם המפורש כי בכל המקומו
 שמזכירין אותן קורין אותן שם המיוחד אלא כשזכר במקדש וקדבר ידוע
 כי כונתם ע"י בן עב' שנעלם השם הזה בו ובאותיות הד' אלו נרמז השם
 ההוא וקבלו חכמי ישראל כי כשאמר זה שמי רמז על מה שיוצב האותיות
 הראשונות ממנו: וזה זכרי על האחרונות ובהם נרמז השם המפורש ומפני
 זה השם בעצמו נקרא שם המפורש המיוחד שהו' המיוחד לו ית' ועל פי השם
 המפורש היוצא מתוך אותיותיו נקרא שם המפורש נמצא כי כשמשא' אל
 מה שמו והשובו לו מתחלה השם הנעל' ההוא אחר קודעו השם המיוחד וה'
 הכרח להקדים לו השם הראשון כפי מה שבא בקבלה והודיע כי זה השם
 המיוחד הוא שמו והוא נעלם כלל מצד עצמו בסוד שתי אותיות הראשונות
 וזה זכרי הוא השם היוצא ממנו והנה בשם עצמו באותיותיו שם הנעלם שב'
 לעלם ושם המפ' הוא מה שר' זה זכרי ואינו כמו שחשב ראבע' ומפני שזה
 כנוי חלק דלת קבלו כי בכל מקום במקומו אנו מזכירין כנוי זה אב' במקדש
 בכתבו כלו' השם המפורש שהוא בתוך השם וגם ראבע' גם כי לא ידע מאיזה
 צד ממה טראה בספרים ואם נסכל בהם מודה בשם בן עב' וגם סוכר כי שם
 המיוחד הזה עולה לעב' על דרך זה: יוד' עשרה וחזר עוד פעם אחת הרי
 כ' ועם ה' הרי כה' ועם ה' וסתי' האותיות הרי מו' ועם ה' האחרונה וכלם הרי
 עב' אונס כי זה שמי וזה זכרי עש' יוד' הא' ואנא' הוא זה שמי ב' אותיות
 ראשונות וזה זכרי האחרונות בהם נעלם שם של עב': ולפי דברי הרב מה
 לי להעלים שם יוד' הא' ולא להזכירו בפה מה לי מחוייב המציאות או עלת
 העלות וכן למחקו אולי לברכו כי לדעתו הכתיב' הזאת חקיקה חזוני מספר
 הדבור החזוני המכוון על השמימי ומהו המכוון בזה הסכה הראשונה ומה
 לי באלו האותיות או באחרות כל שהדבר הוא מוכן בו כל מה שהוא מפורש
 הוא ראוי להעלמו: ואם כן אין ראוי להזכיר בפה וללמד דעת את העם

כי ארון הכל הוא המדע האמת עולת כל העולות וכל הנמצאים אפשרי
 המציאות בלעדיו והוא עלה להם והוא איך לו שום עלה גם מה שאמר
 שאמר הרב כי כונת ויהי יי' אחד ושמו אחד לסלול התוארים כי לא יפגע
 בהם ויאמרו בסבה הראשונה האמת לא בא בדקדוק וכך מה שאמר כי שם
 העצם הוא זה שם המיוחד ושאר השמות הם מחזשים בחדוש הפעולה והביא
 ראיה מפרקי רבי אליעזר שאמר קודם שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו
 היה הוא ושמו לבד לא דקדק יפה והתמה ממנו כי הקשה על רבי אליעזר
 שאמר שמים מהיכן נבראו מאור לבושו של הקדוש ברוך הוא נבראו הכח
 מבין ממנו קדמות כרעת אפלטון והלא הוא עצמו אמר קודם שברא הקדוש
 ברוך הוא את עולמו היה הוא ושמו לבד : ועוד מי הגיד לנו כי השמים הם
 הראשונים בבריאה והנה הוא מורה בשכלים הנבראים ואם תאמר כי איך
 מקום שכולל נוצר שנקראו משם ואם מכח שפע השכל הנברל ונצונו גם
 כי זה איך כח כנו לידע כיצד נברא למה לא אמר מהיכן אף כי לא ידוע הרב
 אפי' דברים רוחניים דקים שיהיו פנה למציאות השמי' אבל החוסר לעמוד
 על אלה העקרים בלא קבלה על כל כמים אדירים והעלה חרם כידוי

השער הרביעי

פרק א

אמר הצעיר דעת הרב וכל המתפלספי
 כי מלאכי האלהים הנזכרים בנבואות

וזכרו חמיני זל בפירושו הם השכלים הנברלים שהזכירו המתפלספים
 וכן מוסכם ברוב המין בעלי התורה שלא הגיע להם קבלה והנה לדעתם איך
 בין עלת כל העולות להם אלא שזה עלה ואלה עלולים ואיך לנו כח דבר אחד
 מחלקו מן הסבה הראשונה לאחרונ מהם שאמרו שהוא מכהיב תחת גלגל
 הירח ונקרא אגלם שכל הפועל באשר כרוי מלבם כי אם מעלה לעלות כלומר
 יתחדו באחרות גמור כי איך ביניהם לא חבור ולא פרוד ואיך להם מקום
 כלל כי אינם גשם ולא כח בגשם אלא שכל נברל אבל הסבה למעלה מן
 המסוכב והעלה למעלה מן העלול כמצא הסבה הראשונה פנה לכלם והעלול
 הראשון עלה לכל העלולים שלמה מהם ממנו וכן שאר העלולים הם למטה מן
 העליונים ולמעלה מן קחתונם כמצא השכל הפועל למטה מכלן : ואמר
 ראב"ע כי אחר שהם שכלים נברלים כל המלאכים הם בגשם והשכל הפועל
 הוא המוכח לנבואים וממנו מקבלים שפע כל הנבואים ומשה רבינו עליו
 השלום והוא הנמתן צורות לכל בני אדם ולכן הזהיר הכתוב כי לא ראיתם
 כל

כל תמונה כי השכל הפועל אינו בשם ולא כח בגשם זהו כלל דעתם לפי דעת
 בן סינא וחבריו ואם יש חלוק בניהם כפי השמות הנמצאים בספרי הנביאים
 ובמנין השכלים הנברלים ובמדרגותיהם וכאשר באנו לחקור בספרי הנביאים
 אין אנו יכולין להעמיד הדרך שהמלאכים יהיו שכלים נכדלי' ובשם וחלילה
 להזכיר ולכפור בשכלים הנברלים מחומר ומגשם כי מעקרי האמונות היא
 זאת והכיפר בהם כופר בכל התורה כמו שיתבאר בראיות ברורות אבל
 היותם על הדרך ההוא אי אפשר על פי אמונת הנביאים וקבלת חכמי
 המשנה והתלמוד והבאונים והחשובים מפרשי התורה כמו רבינו עזריאל גאון
 רב שרירא ורבינו האי גאונים ז"ל ושאר חכמי הקבלה חכמינו ז"ל וחכמי
 המשנה הסכימו בכל ובספר ההקדור כי לא נבראו המלאכים ביום ראשון
 וזה לפי שם בספר ההקדור ומוריס הכל שלא נבראו המלאכים ביום ראשון
 שלא יאמרו מיכאל מותח בדרומו של עולם ונבריא אל בפנינו אלא אני יי'
 עושה כל נטת השמים לבדי וקע הארץ מאתי כלומר מי אתי ונחלקו אם
 נבראו ביום ב' או בה' ואם היו שכלים נברלים והם באחרות השם וגם לפי
 בריאה אינו נופל בהם איך אפשר כי אחר בריאת שמים וארץ נבראו הוא
 כמנע כמו שנמנע לומר מקדמי לטבת הראשונה . ועוד הנה פרסת ירא
 אליו מעודה גם כי אברהם היה נהקין בנבוא' כלפי שעה נשא עיניו וירא
 שלשה אנשים וירץ לקראתם ובקם מהם שיאכלו עמו ואיך לשה שדה עובות
 ואל הקבר רץ אברהם ותקנו הנשרי' אכלו ואיך כתבשה בנן ואיך אברהם
 הלך עמם לשלחם וסכים מהם הלבנו בעי' נ' לטרנס ולוט' יושב בשער סדום
 ויפצר בה וקוליכם אל ביתי ומצות אפה ובני העיר נכסו על הבית ואיך יצא
 לוט אליהם והיה מסקור כמותם להצילם והכוס בסדורים וכל ענין הפרשה
 ואם נכחישנה ונאמר שהיתה במראה הנבואה אם כן נכחיש כל הענין :
 ענין בני סדום והפיכת סדום ויצאת לוט והבטת אשתו ונתיב נציב מלח :
 ואי אפשר לחלקה לחלקים לומר מקצתה חלום ומקצתה חזק לשכל
 כי זה מן הנמנעי' ואם פרשה זו נביא מפסטה נוציא בל התורה
 בלה והנבואות כלם מעדות על הפיכת סדום וזהו תקנו ברכה ואמ' הרואה
 אשתו של לוט היותה נציב מלח והוא נס עומדת לנטל הדבר מוטבע . ואם
 יעלה על הדעת לומר כי אלג אנשים ממש היו זה אי אפשר כי מי נתן שלש
 נביאים גדולים שלוחי השם להפיך את סדום ולהציל לוט ולא ידע בני סדום
 כי אפי' האבן לא הביעו למעלה זו : ועוד כי אמר השם ניו' אמר המכסה איני
 מאכרה ואברהם היו יקיה וגומר כי ידעתיו וגומר והואך אפשר שסכים
 נביאים הלכו והפכו את העיר והיה האלה והיה אומר דבר גדול המכסה איני
 ולמה לא נזכר בתורה שנקודם משה באו נביאים שלוחים מאת השם אלא

הם דברים בטלים והרב נראע ואחרים נמשכים אחריהם אמרו כי במראה
הנבואה היה והאמת אם המלאכים הם הפכלים הנכבדים נמנע הוא להיות
באופן אחר • וזה כתב אחד מהמתפלספים על הרמב"ם ז"ל כי להיותו בלתי
מכוון בין האפשר והנמנע הסיב על הרב : וזה האיש היה סכל כי לא עמד
על דעת הרמב"ם ז"ל אלא שבמחילה מהרמב"ם ז"ל לא ידע מי הכריזם לפרס
הפרשה על דרך ההוא • וחז"ל שבא מצינא פרה הסוכר את הפרה פירשו
הפרשה כנה כפסוק ואמרו כי המלאכים נדמו כאנשים וזהם מיכאל
גבריאל רפאל וכן אמר בכמה מקומות ובספר הזוהר תמה איך היה אפשר
לראותם ועוד יתבאר ממ' לדנו מדברייהם ומפסטי הכתובים ומתורה שחי
שכלים נכדלו וכן המלאך הנוכח בעקב נראה מכל הפרשה כי היה במקוץ
וכן דעת חז"ל ואם צריך לקבלה בכל זה • ועוד מפרשת בלעז שמעיד
הכתוב איך השכים בבקר וחכם אתנו והלך עם שרי מואב וחרף אף השם
כי הלך הוא ויתניב מלאך יי' בדרך לשון לו ושהאיתן הדגישה בו ופחה
מאנו עד פנטה מפניו כמה פעמים עד שנבלו עיניו וראה המלאך ואיך
כאן מקום לחלוט ולא למראה הנבואה כלל : גם על הימנע העיד הכתוב
כי ביהותו ביריתו כלל בתחומי נפשו עיניו יראה ולא אמר שם שנראה במראה
אלא וישא עיניו יראה והנה איש עמד לנגדו כראוי הדברים שבהקוץ היה
וכן דעת חכמינו שהקשו איך השתחוה לו כי היה לו לחוש שמה שר היה
וכולי ותרצו הדבר ולא אמרו שהיה במראה הנבואה : גם מעשה ברעון
שהעיד הכתוב ויבא מלאך יי' וישב תחת האלה וברעון מונח חטים וירא
מלאך יי' ונראה זה כמו וירא אליו שנאמר ביוסף • וכן מלאך מנוח שהעיד
הכתוב שהתפלל מנוח עליו בחשכו שהיה איש האלקים ויבא מלאך יי'
אל האשה ותרץ ותבר לאשה ויקם וילך מנוח וכו' עד ויעל מלאך יי' בלהב
המזבח וכולי ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו • קרי
כי כדמות כן אדם נראה אליהם והיו חושבים שהיה נבוא : והנה באל"שע
מעידה הנבואה כי אמר למשרתו רבים אשר אתנו • ויתפלל אלישע • ויאמר
פקח נא את עיניו ויראה ויפקח יי' את עיני הנער וירא יקרה הקר מלא
סוסים ורכב אש סביבות אלישע • ובספר דניאל גם חזון של דניאל שכתוב
ועל אי מדבר ומת' לל נמת ד' חלאתי וכו' והאיש גבריאל אשר ראיתי בתחלה
מועף בענף נוגע אלי לנעת מנחת ערב • נראה כי בהקוץ בשע' התבלה נגלה
אליו • וכן החזון שכתוב וראיתי אני דניאל את המראה והאבן אשר עמי
לא ראו אבל חדרה גדול כפלה עליה ויכרחו בהחבא ורמזק הוא שה' במראה
הנבואה שאב' מה הרגשו האנשים האחרים שאול שקיו חגי זכריה ומלאכי
ס' רחוק ועוד לפי זה קשה מאד כי גבריאל אמר ושר מלכות פרס עומד לנגדו

והנה מיכאל שרכס בא לעזרני ואני נותרתי עם אצל מלכירס : וכפסוק
 אחני ועתה אשוב ללחם עם מלכירס ואני יוצא והנה סר יון בא וחין חים
 מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכס : והנה המתפלסים יומרים כי
 גברואל הוא הסכל הפועל והנה לדעתם אלנו נבדלים והנה הם בשם נאחדו
 אחד איך יזויר שום נגוד ביניהם ואת כי כבר נשאר ראשע כי לדעתו הוא
 חיובי הככבים ומזכיר המפרים המביע על כל פנים הוא קשה מאד כי אחר
 שהם שכלים נבדלים איך נמצאו אלנו המתנגדים זה עם זה מהם עד שיוחס
 פועל וחיוכ בת פלו לפלו מלאך כי הוא נפשו נכחו בו והם מתנגדי ועוד אב
 יהיה הקמת המלכות ותמיה המתיים על פי חיוב הככבים וזהו שאל ודבר
 כזב ואת איך אומה בופלת אלה עד שיפול אלהיה סכ וככל אלהי מצרי אעשה
 שפטים וכתוב ופקדתי על זבא המרום במרום וכחוב כי רותה נשמים חרבי
 נאלה הדרכים כפי חיובי הככבים אב כל עניויו הם תחת מערכות הככבי
 ויחזיר חלילה אב בעלת כל התורה אלה עכפ דרך קבלה גם בענין חניניה
 מיוסאל ועזריה כשהשליכום לכבשן האש שמעירה הכנבאה שראו כלם ד'
 אנשים רינייה דיו רביעה דמו לבר אלהין ואזל שהי גברואל והו השופ כם
 להם והיה מנצח מכפנים ומחוס מחון ולכן לאנשים הגבורים שהשליכום
 ל כבשן קטיל המון שביבא דו נורא וזה רחוק להיות סכל נבדל כמו שרחוק
 מזרח ממערב כי הוא רחוק מ" הפכים בנושא אחר בעת אחד והנה אזל
 בדולים דיקים ממלאכי השרת : ואם הם הסכלי הנבדלי מי הוא זה שמלאו
 לבו לחשוב כן : והנה לדעת המתפלסים כל התחוני' הם תחת סכל הפועל
 וקוא אחרין מכלן ומי הוא זה שיזכה להסובגו וממנו דל מהשפע הנשפע
 ממנו חלק אחר ולפי שרבינו שצדיק באין לא היה סוגר שהם הסכלי הנבדלי
 לקח דרך הגברות והפלגתם לעלות לנבואים הקדושים גם כי באמת הם
 למטה מהם ועוד יתבאר בעזרת הצור : מה שמוכל מרברי חכמינו זכרם
 לברכה כי יזנוע לעמוד על ענינים אלנו אלה בקבלה מקובלת וכבר אמר
 החכם חבר למלך אלכזר שאין קיום בדבר המתפלסים בזה ואין הכרח
 בדבריהם : אם באתי להביא כל מה שכתבו רבותינו זכרם לברכה בתלמוד
 וכמדרשות על ענין המלאכים • וכן בענין מלאכי חבלה ומסחית והסדר
 והשפטים והרין יהיה וביעה גדולה ולא יועיל נמעיין ואם הוא מרעית
 המתפלסים לא יחזיקוהו יותר לאמונה הקיא • לכן ראיתי לקצר בזה
 ולהודיע כי באמונה דעת חכמי התור' האמתית כי המלאכי הנמצאים בכתובי
 אינם בשום ענין כמו שכתפתי המתפלסים שהם הסכלים הנבדלים ואין
 לשמוע למי שיסבור שום סברה שדעת רבותינו הקדושים זכרם לברכה
 הוא כדעתם כי הוא מן הסקר :

וזהו שכתבנו בפרק א'

ובן מה שחשבו כי באמונת מלאכי חבלה וחרון או שדים אור יוחת הטומא'
 נהרוחניים אלא המפגרים למתפלסים האחרוני יהיה סקר או חיוב סת'
 רשויות וסקר • ולכן לחקור ולחפש בענין שאמונת התורה תעזור על עמור
 והוא באמונת נפלאות הנביאים ושכר ועונש ויש תכלית גדול מכוון לעצמ'
 בכל מנה ומנה הן במחשבה הן בדבור הן במעשה •

פרק ב

אמר הצעיר בהיותי מתעסק בתלמוד ובהיותי
 זעיר כי לא ראיתי אור מימי בעונותי ומעשורי
 גדלתי כאב הגזרה והשמד החילותי לחקור באמונות וראיתי שערי החכמה
 והתבונה פגרות בכמה משגרות ותקח אזני שמן דשית אנשי החקירה
 וראיתי והתבוננתי כפי קבלת התורה אשר צוה לנו ונשה כי הם שמנה ער'
 שהכריותי מכובתי לחקור ולחפש ולפספס מטמונות הראשונים מהם מחדרו'
 סתומים וחתומים אך לא כראשונים ומהם קרובים לחתור מהתרת ולהוציא
 משם ממעלותיהם וחפשתי בזה שנים רבים ועלה בירי כי קבלת התורניים
 ואנשי הנימוסים הם זרע קדש היא האמונה ואם נעלמה ונסתמה סבתה
 עלה בירי כי ספרי הנבואות אין להם שום יחס עם כל הספרים המחוברים
 כי הספרי המחוברים באו דבריהם וענפיה' במקום דבור המחבר והדבור
 הוא מצוייר בשכלו דבור פנימי ואין בדבור החזוני ובכתב כי אם תנועות
 או רשויות שידע השומע והקורא כונת המחבר ואין לנו עסק עם הכתיבה
 אלא התבוננות הדבר הוא על דרך שיכל המתבונן להבינו ולכן יש סקר
 המחבר במלותיו ולפעמים מאריך כי אין המכוון בראש לגלו כונתו ומקרה
 הוא סקרה פעל הדרך הוא יונן כונתו ולכו • ולכן חשנו בני ישראל
 המתפלסים בספרי הנבואות כי אין לרקרק בארך הדברים ובקצורם
 ובשנוי המלות והאותיות או במלואן ובחשרונם והלעגו על המבקשים טעם
 בענין והביאו ראיה מהסגנויים הנמצאים בעשר הדבדות בין פרשת וישמע
 יתרו לפרשת ואתחנן וכתוב בסופו את הדברי האלה דבריי את כל קהלכם
 ולפי דעת רד"ק הנבואות ראוי להיות פחות משאר ספרי החכמות מפני
 שכתן דרך כלל לכל ההמון והראיה מהספורי הזרי הנמצאי בהם ומההגשמה
 והדברים שמחקרן הוציאן מפשטן : וחלילה חלילה להיות ספרי הקדש
 על דרך זה כי דברי הנבואות הם חכמת השם ברוך הוא ומפיו דעת ותבונה
 ודבריו חיים וקיימים וממחצב השכל כחזכים ובהיות הנביא מתבודד ושכלו
 ונשמתו מתאחדת בשכל הכרור הוא השם הנכבד ברוך הוא היו מניעות
 הדיעות האלהיות אל שכלו וזורתנו ובהגיעם בכח החכמה הענייני האלקי'
 מתיידיים ובאמצעות הצור ההוא הי' נבראות אותות ורחינות דקות ובהם

הסמוע עברו כפי הנביא האותיות והמלות הקם בצורתם והיה כותבם הנביא
 על ספר נמצאו האותיות המפורסמות כלי לרוחניות והם כלם לצורות
 הפנימיות מוסרשות בחכמת הנביא וכך אמר הנביא ע"ה רוח יי' דבר בי
 ומלתו על לשוני - ועוד ארחיב בזה - ומצאתי לחכמי האמת חכמי המשנה
 מאמר זל וכמה דברים - רבי יצחק פתח אל תתן את פיך לחטאי את צערך
 וכז' כמה אית ליה לברנש לאזדהרא בפתגמי אורייתא דלא יטעו בקו ולא
 יפיק מאורייתא מה דלא ידע ולא קביל מרביה דכל מאן דאפיק דאורייתא
 מה דלא קביל מרביה עליה כתיב לא תעשה לך פסל וכל תמונה וקב"ה זמין
 לאיתפרעא מיניה בזמנא דנשמתיה בעיא למעיל לרוכתה דרחי"ן לה לבר
 ותשתני מהקוא אתר דצורין בצורא דחויסאר נשמתין : אמר דברי חויה
 כתיב כי ארכי יי' אלוקיך אל קנא מאי טעמא מסוס דקני לשמיה בכלא מסו
 דמשקר נשמיה : תנינן אורייתא כלא שמה קדישא דל תלך מלה באורייתא
 דלא אתגביל בשמא קדישא ומאן דמשקר במלכא לא עלין ליה בשלטוני
 דמלכא וישתני מעלמא דאתי כתיב הכא לא תעשה לך פסל וכת' התם פסל
 לך לא תעבד אורייתא אחרא דלא ידעת - תן עיניך ולכך בדברים קדישים
 אלנו כו דמה עניינים אלנו לעישה פסילים והוא כי העישה הפסילים אינם
 מבולגים לעצמם כי תחלת כונתם היו לפסלים ואחר כך כוננו לעשותם
 לאות ולסומן גם לעורר הנפשות ולהשפיע בהם באמצעו דמונות כחמה רוחו
 החצונות והם תועבה כי לא הוכשרו תמונות חלילה אלם בסוד המקדש על
 פי נביא כאשר יתבאר סודו במקומו : והעושה על דרך אחר הוא עובד ע"ה
 ויכרת לעולם וכך אלנו האותיות הם חצונות ממחבב הקדש מכוננות א כבוד
 אלהי ישראל עד כי באותיות הלוחיות בלי פסק היו מוסרשו הצורות הקדושו
 ולכן הסכימו חכמי ישראל כי כל התורה היא שמות הקדש כמו שיתבאר
 בראיות - והמכרסם באופן שאיננו מסכים עם הנרמז בה : אף אם יסתור
 האמונות הרמוזות בהם הוא בעושה הכלמים ועובדס וקסה מהם ויכרת זנ
 היא כונתם באמת במאמר הזה והוא מכלל סודותם ואחר הגיע למקו' הזה
 הכרח הוא לי לחקוק על מגלת ספר מעט ממה שעלה בידי מחכמי המשנה
 והתלמוד והגאונים בסוד מסודות הקבלה וחכמת הגשמות הקדש : וחלילה
 לי לכתוב פה דבר אם לא בחקירה מסי סברי מקבלי התורה איש מפי איש
 עד מרעה : וטרם אחלה לדבר אקדים הקדמה כבר נהנתו לעולה
 כי חלילה לי ולכל מאמין תורה להכחיש ולכפור מציאות השכלים הנבדלים
 כי זה יהיה כפירה לכל התורה כי תורת הש' יסודם כמו שיתבאר ואין ספק
 כי הסכמת האמונות בשכלים הנבדלים מהנבואה היתה לך בארך הימים
 והזמן ובסקימת הנבואה והר חקת הטוב רבו הדעות באמונות והפילוסופים

הקדמונים כמו אפלטון לפי מה שהביע לידו מדבריו המתפלספס הנחשבים
ברוב דעותיהם אחרי ארסטו ותלמידיו החולק עלינו ואם לא בלשוננו יראה כי
דעותינו הם קרובות לדעות התורה וכאשר באו האחרונים לא עמדו על דעתנו
כי לא היו חשובים מהכופרים מאומתנו שבזמן הנביאים היו מחפאים על
יד דברים אשר לא כן והיו אומרים מי רואנני ומי יודענו והיו מכחישים
הנבואות .

פרק ג

ידוע הוא כי מן הדברים ההסים והעמוקים
מוקצין ממחשבת האדם היא לעמוד על מציאות

הגשם מאין גשם וכח בגשם יום מהמתלשפים שחשב שמצאו תקנה באמרם
כי מכח העלול הראשון יצא מלאך כי מזה שהשכל מהראשון ית העלה
הראשונה יצא מלאך ומה שהשיב מעצמו יצא גלגל ודרך זה הלכו עד שהביע
לבגל הירח ולשכל הפועל . ואלו דברים נשחיתים מעצמם כח החכם הגדול
חבר למלך אלכזר כי אחר שהסבה הראשונה היא באין סוף למה לא יתקן
השכל כגדל באין סוף . ועוד הרי הפילוסופים אומרים שהשכלים כלם
פשוטים ואי אפשר הגדול להם למה כי כמו שמן המורכב לא יצא פשוט מן
הפשוט איך יצא מור כב וכסמן השכל הגדול הגשם שאין לו יחוס כלל עמו כי
הפשוט יחס וערך מה יש לו עם המורכב . וכן יצטרך לומר כי כפי שירבנו
האמצעיים בין הסבה הראשונה לעלול ירבו הגלגלים ולפחו כשהגיע למניע
גלגל המולות היו לו נצאת ממנו גם שני גלגלים : ואת' אכ' היה בהכרח לצאת
ממניכ' מלאכים ומן האחד לא יצא אלא אחד מכל מקום סקר הוא הדרך
שהלכת בו . ועוד כי כל שירבנו היעלולים ויתרחק האצילות לפי דברך
שהעלול הראשון הינו כל כך פשוט להוציא פשוט לבד כמו הראשון היה
בהכרח להיות הגלגלים יותר עבים ויותר כבדים ולא נמצא ועוד למה כלתה
השכל אחר שהוא באין בבול כי לא בא המנין יותר מעט ט או בעשר וכל מה
שנאמר בעניינים אלו אין בו ממש והאמת והאמונה מופתית ונסי התורה
וחדשים העולם הוא זה ביהאל ית' יש לוכח לפעול ולהאזינכ כאשר יושר בעיניו
כי כל אשר יחפון יעשה וכוו שאין בנו כח לדעת מהותוככה אין בנו כח
לדע כיצד כאלל ונשפע אומנו בעיני שימצא הגשם והמורכב ובדבריו רוח
הקדש והוא באחד ומי ישיבנו ונשפנו אותה יעם כלומר כי גם שהוא אחד
מכל פנה וככה אחד ורשוח אחד ברא העולם : אולם נמצא הגשם והמורכב
כי חפזו אותה יעם כלומר כל אשר יחפון יעשה ואין להשיב עליו וכמו
שאמר שלמה גם את העולם נתן בלכס וכו' . ואמר עוד אמרתי אחכמה
היא רחוקה ממני : ואם רבותינו זכרונם לברכה אמרו העל סוד

הפרה אמרו והוא אמת מפני ההפכים הנמצאים בה שמטמאה את הטהורים
 ומטהרת את הטמאים על פי סוד מוב' ורע' והתלויים בסוד הנריאה כי הן
 הפכים ומבא ארון יחיד הטוב הגמור מכל פאה נבראו ומארוץ פשוט כלו
 טוב : וגם כן על דרך האמת גם כי אין עתה מקום לתהיב בזה בכלל
 סאלת הראתי נא את כבודך הוא הענין הזה כי אמרו רבותינו זכרונם לברכה
 שבקש משה לידע מפני מה הנהגה זו ורצה לידע עד תכלית סוד הכבוד
 לבא עד תכלית חקירת עמדת הרברים : והנראה ממאמר אליהו שאמר
 לאיוב מי עקר עניו ארצה ומי סס תכל' בלה : כלומר אתה מורה כי העולם
 באחד וכל אשר יחפון יעשה מיהמצי אגבול מאין גבול וגם מאין גבס אף
 כי הארץ הזאת ותכל' כלו זה נמנע כי אם ועל דרך החדוש האמתי הוא
 המוגמור העולם על דרך הקטגוריה ונבדלתי שם יסוס אליו לבנו רוחו
 וכסמנו אליו יאסוף ויגבול כשהיחד כלומה אם לא מפני השפע הנאצל
 ממנו נאקי העול' כפסם לבין כלו ואם יאספואיו אם בחותו בני העל' מו' סהם
 כח מוסכל וכח מורגש וכח מוסבעי שיחס אל לבנו כלומר ימנע השפע מהעול'
 ויאכדו : ובאשר חקרתי בכל יכלתי נחדרי ספרי הקדמונים וחדוהם
 מצאתי כי שם שרומורה הנראה גמורה על החדוש ועל הגבולים מאין סוף
 והוא כי מעקרי האמונה כי האל יתברך ייסתבח שמו לעד יס' לו כח ויכלת
 לפעול מאין גבול ובגבול כנס בלי גבול כי הוא מרום על כל הוא באין סוף
 וכמסתת הגיגה אמר אנו אל שרי אנו היא שאמרתי לעולם די כי אלמלא
 שאמרתי לעולם די היו השמים נמתחים והולכים עד שאמרתי להם והכונה
 להם כי הפירוש מלשון די והוא תאר לאומר די והוא הפועל פעולותיו על
 דרך היושר וכמסקל' וכמדה ישרה ומנהיב בדקדוק ולא כדברי רבי אברהם
 ז' עורא ואם מתוך הפירוש יעלה שהוא סוד ומנצח מערכת הכמים והוא
 יתברך ויסתבח שמו לעד סדרם והוא סגדה ומנצח אותם ואומר להם עד
 פה תבא ולא תסיף : אמנם עקרו נשון די שם על דרך אחיבי בראו
 או אם היה רצוננו לא היו על התכונה היא והיו הנמצאים כלם באין גבול
 כי היו סכלים ככרלים כמו שאמר בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד
 לומר כלומר אם חפץ בורא כל היה שלא ימצאו אלא סכלים ככרלים ותהיה
 הפעולה יותר נכבדת בידו : והשוב כי גזרה חכמתו העמוקה להמציא
 עולם הכחינה הזו : נמצא הסס הזה מחדש בחדוש העולם ובו נגלה
 לאבות ועשה עמם מופתים כנצח המערכה וכסני הטבע : ואולם
 באספק לריא המאירה המורה על הסס המיוחד לא נגלה לנו גם כי ידעו
 מקצת סודו עד כבא ארון הנביאים ונלקח לנו בסוד אספק לריא המאירה
 ועוד יתבאר בעזרת הגזור :

פרק ד

ידוע הוא וברור לחכמי אמונתנו על ספר
 יצירה אך הוא מיוחס לאברהם אבינו עליו
 השלום ואם אכפי סקול הרעת חשכו לעמוד עליו על פי החכמות החזוניות
 האמת הספר לא כונן אליהם חלא והודיע סוד הקבלה ועמידת הנמצאים
 בסוד סמיתו יתבאר ויחידו הדורות השרירים אשר יי קורא איש מפי איש
 רב מפי רב קבלו פלאות חכמה והבאין רב פלטו וחכמי שיבתו זל סאלו
 לארץ החכמים ראש הגדולים רבינו האי גאון זל כי בספר ההוא מוכה עשר
 ספירות ואם הם יב מרות חסרו ב מהם ויעמידם על האמת והוא השיבם
 כפי חכמתו הגדולה כי שאלה זו זריכה לפנים ולפני לפני כי בימי אבותיה
 הקדושים בשאלה שאלה זו ושהדבר ארוך לא לים אחד ולא לפני עם היותו
 אחוז בחדרו הכבול הנעלמן וכמסור החכמי יאמר כי יב מרות הם ענפי
 תולדות יוצאות מעשר מעלות נקראו ספירות אלו כנגד אלו עם ב גנונות
 ראשי ראשין והם מסורות לקדמונים הקדושים עד מפי הכובאים
 והפעולה הם הנקראות מרות והשרשים שהם האבות נקראו וספירות לא
 שיש להם מספר אנוצמן חשבון רק על דרך עשר עלמות שנתחדשו מהן
 שאין להם חשבון ודרך להשיגם רק מי שבראם לבדו ותברך הוא ארוך על
 הכל שאינו מושג בשום דבר וכשים ידיעה כלל יתברך בהעלמותו : וסלמה
 בפיר האירוס רמז ועלמות אין מספר : למדנו מהבאין זל כי מצד עצמן
 אלו הספירות שמכה הספר אינן חשבון כי עקרון הן סכלי כדל סנתחדשו
 באחרות אחד אלא על פי סוד עשר עלמות שנתחדשו מהן : והכ העיוני
 המורבאים מעידים על הנעלמים כי הויף מורה על הכפס והגבל על מביע
 וכמין הגבלים והככים מביעים ואלו על מעלה מהן : ולמדנו כי ספר
 סיר השירים גל יצתו חידתו משל הוא לסוד הכבוד הנעלם והגבלה וכו סוד
 הנמצאים והוא סוד שגור קומה : ובספר יצירה אמר עשר ספירות בלי מה
 מרתן עשרה שאין להם סוף וקן זה תמה שאם הם מדה יש להן סוף וקן
 אך לזה כענו כי אין הנמצע לעמוד עם מחשבות המחבר כי אם עפ דברו
 ומכתבו ונעשו והיה הספירות לפי ההגבלה המושגת לנו מן הפעולות הן
 עשרה : ואלו אין לשרשן שהן הספירות הרעות הנברלות הקדושות אין
 להן סוף וקן : ולשון ספירה פירשו כו מלשון מספר כי המספר מורה על
 המגבל שהכל וכל להקוף בו : ולפעמים המספר ביפל על הדבר שאינו
 מוגבל כמו שכל עשרה שכלים כי יבדלו במחשבה בדרך עלה ועלול : ויא
 שהוא אלסין ספיריות וזכותו רמז לזה הפירוש כמעשה לבנת הספי : ובספר
 הכהיר מצאתי אמרו אוקרו ספירות משום השמים מספרים כבוד אל והנה
 הכונה כי כמו שהבנור והמכתב יבאר בהגבלתו ונקותו מורגש הדברים
 הנעלמים

הנעלמים בתוך מחשבת החכם כן השמים מורין על כח השם יתברך מ
 השפירות הן מגלות המחשבות הנעלמות והנורות הנכבדות משום גשם ולא
 שום התפסה וזויר • ואמר המקובלים כמעט העשרה כי אין נקודה מזוהה
 חוץ לשכל דקה מן הדקה היספיקו ההרגשו להשיב שלא יהא בה ראש וסוף
 ואמצע וכא' ג' מרחקים ומקומה הרי עשרה : וזה הטעם הוא לאחרונים •
 ואולם סוד המספר הוא על פי הנמצאים העליונים • וספר יצירה אמר עשר
 ולא תשע עשר ולא אחד עשרה כלומר גם כי העשירי הוא דמיון הא' בסוד
 איך מכל מקום עשר הוא החשבוני כי מן המנין הוא וכן שרש הנמצאי נמנה
 עם הנמצאים והם עשרה עמו ולא תשע ועשר ולא אחת עשרה כי אין ראוי
 מ' שאין לו שום יחס עם הא' שהוא הסכה ראשונה למנותו עמו : והנבי
 מתחיל בפרק הזה :

פרק ה'

כבר כתבתי כי משרש תורתנו והיא יסוד
 כל הוא להאמין כי האציל הקדוש ברוך הוא
 השכלים הנבדלים מזוהר חכמתו וכך הוא כי עקר כל העקרים והוא יסוד
 כל האמונות כאשר יתבאר בפרק זה בעצם ארזין הכל : כלל החכמים
 הקדושים אשר מעולם הסכימו וכך קבלו מן הנביאים כאשר נחקר בתכלית
 החקירה והוא יסוד היסודות שיש שרש כל השרשים קדמון מכל הקדומי
 הוא עלת כל העלות אין סוף וקץ לחכמתו ואחרותו הוא ענש המדע הפשוט
 בתכלית הפסיטות הוא מחוייב המציאות עומד בעצמו וכל הנמצאים אין
 להם עמיד' אלא בו : הוא א' גמור באין סוף לא יצויר בו פוט מנין השנוי
 בו נמנע אין שם שזילנו אין דומה אליו כי כל הנמצאים אפי' העלול ראשון
 עומד בו הוא יודע עצמו ההשגה מנועה ממנו והוא נורת כל ותכלית כל
 ופועל כל הוא יודע כל בידעת עצמו נקרא בפי חכמי ישראל הקדוש' אין
 סוף כי הוא עצם המדע הקדמון באין סוף על פי מעשיו הוא נודע :
 ובספר אחד מרש' בן יוחאי נקרא גם כן שמו עלת כל העלות הוא נשמה
 לכל הנשמות תכלית העבודות לעבוד אליו ולב הכל אליו ואם על ידי שמתנו
 הקדוש' הנעלמי והנבלי' כאשר נחקר ונדרש ונחפש נתכלי' הדריש' ממקבלי
 התורה וחכמיה רבניה וחקניה וחסידיה לא נמצא לו שם לכדו בכל שמות
 הקדש' שיהא הכתיבה מיוחדת לכלל לשרש כל השרשים לכד' • וקצת החכמי
 אמ' כי עליו נאמר היסופר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבולע : ורצה
 לומר היסופר עצמו כלומר כי אינו נכנס בארשת הספור ולא בשום מחשבה
 גם כי ארצה לדבר אם יאמר אדם עליו כמו שאר מן הנמצאים כי יבולע
 כלומר נמנע הוא ויתיה המדבר נשחת או אם יאמר אדם בו על דרך הבלעה

כלומר עד הגנוט של א מצא אלא באמצעות דבר אחר : והנה הזהירו חכמי
 ישראל שלא יכנס המחשבה כלל בניהוא אסור גמור : ובספר הזוהר כתב
 על שרש הכל : אני לדודי ועלי תשוקתו : כל יומא דאתקטרגא בהאי עלמא
 בחד קטירנא ביה נקבה ושכחא דעתיקא קדושא וסתוימה דכל סתימין
 פריש ואתפריש מכלא ולא פריש דהא כלא ביה מתדבקאן והוא מתדבק
 בכלא הוא הוא כלא עתיקא דעתיקאן סתימא דכל סתימין איתתקן ולא
 איתתקן איתתקן בגין לקוי כלא ולא איתתקן בגין דלא סכיח הכי וכל האד'
 להבין פלימות חכמה מלסוף זה כי הוא אמ' שלעולם הוא נקשר באחד נקבה
 כלומר שהיה עלה בשלם המעלות המן שקבלו מארון כל הנביאים לארון
 הכל ולכן אמר שנקשר בהנהו שכח הכל ותכלי הכל לעתיקא קדושא שהוא
 סבת כל הסבות ושואו פחוס מכל השכלים הנכדלים וכל החכמו' הנכדלות
 והסתומות אמר פריש ולא פריש כלומר הוא נפרד במהות מכלואינו נפרד
 כי השכלים הנכדלים בו כשלהנה קשורה במלת והוא כל החכמו' שנצלגו
 ממנו ביהם והוא הכל : אמר איתתקן ולא איתתקן כלומר עלה במחשבה
 הטהרה לברא העולם על תכונה זו ואתקן כלומר המציא כל הנמצאים עד'
 היותר טוב שאפשר להיות והאציל העליונים להעמיד התחתונים גם כי איך
 להם שום ערך : ואמנם לא נתקן בו אינו מושג כי הוא בתכלי ההעלמה ולא
 במצא כיאם על פי מעשיו :

פרק ו

אחרי שכתבתי מה שכתבתי בסנה הראשונה
 אכתוב בענין הנאצלים ממנו לפי מה שעלה
 בידי אחר וביעק רבה בספרי חכמי ישראל : וטרם אדבר באצילי הנאצלים
 אקדי' הקדמ' אחת : דע כי הסכמת גאוני התורה וחכמיה וזקניה כי מעלות
 העליונים לעולם עשרה הם כמו שאמר רבינו האיו גאון זל גאם הפריש
 רביש לש בספר יצירה עשר ספירות בלי מה עשר ולא תשע עשרי ולא אחר
 עשר : וכן מעלות המלאכים הם עשרה ועל זה המנין באו עשרה מאמרות
 בתורה וכמו שאמר רבותינו זכרם לברכה בעשרה מאמרות נברא העולם
 ובפרק רבי אליעזר הטקורים בעשרה מאמרות נברא העולם ובשלשה
 ככללו בחכמה בתבונה וברעת : הנה כי החכמות כחלקו בעשר ואם נכללו
 בג' כמו שיתבאר בע"ה . ובספר יצירה כתוב עשר ספירות בלי מה מספר
 עשר אצבעות ה' כנגד ה' וברית יחיד מכוונת באמצע במלת הלשון וכמלת
 המעור . והבונה כי כמו שכתבי הידים יש עשרה אצבעות חמשה מימין
 וחמשה משמאל והם הפועלים בכח הנפש כן כלי השם הם עשרה חמשה
 עליונים וחמשה לתחתונים כמו שאמר : אף ידי יבדה ארץ וימיני טפה

סמים • ויום עשר ספירות עליזנות ועשר תחתונות מלבד הנקראות
 מחשבות וזיוריות כנגדן כבראנו באדם עשר אנכעו בודים ועשר ברנלים
 : והשתוב אמר כי אראה שמיך מעשה אנכעו תוך ירח וככבים אשר
 כוננתה : והזכור ביברית יחד מכוננת באמצע רל' כי הברית הוא המקור
 האמונה • וכן ברא הקדום ברוך הוא באדם פה אחד ולשון אחד להוציא
 מחשבותיו לפועל גם כי יש לו ב' עינים וב' נחורים הם החורים ושתי אזנים
 ושתי ידים אולם הפה והמעור אשר הוא המוציא הזרע המוליד וכן ברית
 אברהם אבינו עליו השלום הוא אחד לתורות על היחוד : ומעולם לא עלה
 על דעת חכם לחלוק על המנין הזה וכתבתי זה לפי שתזהר מספר הכולל
 שחבר החכם הר' יוסף ז' זהארו הזקן נע' שכתב שיש כמה מחלוקות במנין
 הספירות וחזן מכבודו לא עמד על דעת החכמים כי מו שאמר בלשנים כונן
 על ג' עשירות אלנו למעלה מאלו ואלו למעלה מאלו כלו שלש מערכו כאשר
 יתבאר : וכן מי שאמר משה הן על דרך שכל ספירה יש בה כח כל העשרה
 אם כן הן מאה : וכן מי שאמר מנין אחד אינו חולק על זה ואלו ואלו
 דבריו אלהים חיים ומוך עלם : גם טעה טעות גמורה בספירת חתר
 עליון לא ידע כלל בקבלה כי עשר ספירות הם המלאכי הם השכלו
 הנכרלים ועשר האחרים הגלגלים • ומשכ כי התורה ודעות הפלוסופים
 אחרים ואין ביניהם כי אם השמות והם רחוקים כרחיק מזרח ממערב :
 והר' יוסף ז' שמנון גם כן טעה בזה : כבר ידעת איך אנשי המחקר יקראו
 לאדם עולם קטן : ולעולם האדם הגדול מפני חבור חלקיו וכן נהגו כביאוי
 ישראל וחקמו : ולכן יחזקאל הנביא במרכבה המסיל החיות לאדם
 שן דמות אדם להנה : ולכח הכולל אמר במראה אדם עליו מלמעלה ורבותינו
 זכרם לברכה אמרו היא נבית דינו כדונו על כל אבר ואבר והוסיפוהו על
 כנו שכאמר הוא עשך ויכוננך : והנה נמצא מאת'ם וארכים ושמונה
 אברים כמנין רזו שבאותיות השם המסודרם שבעים ושתיים מסולמות ולכ'
 נתיבות הם הפרטים ונמצאו בנבואות עיניו אזניו יי נאמר בלי האדם והם
 רמזים לכחות אלהיות פרקי המרכבה שכבראנו אלו באדם לרמז על אלו :
 ועל זה אמרו חכמי זכרם לברכה אבר מחזיק אבר בלו כי כשהר מחשבותיו
 וכליו כלי הנשמה יעמיד האור הנקוד בעולם להשפיע על בני האדם :
 ועוד יתבאר בסוד האצות בעזרת הנבוא : ודע כי כמו שיש לאדם הנפש
 וכליה ויש רברים פנימיים וחזוניים כמו מחשבות חכמת האדם וכלי צמיחה
 והגדול והחיות והתולדה והעצה וכלי הדבור והפועל כן יש בנמצאם דברי
 פנימיים אלו מאלו ואלו חזונים מאלו ואלו סבת אלו • וכמו שהחכם
 בכח השכל יחשוב מחשבותיו וינזיאם על ידיו כליו לפעל

בדבריו וכן יחשוב מחשבות אומניות ועל ידי ידיו יוצאים לפעל אומניו כן
עלה במחשבת השם לכרא את העולם בתכלית השלמות ולא יחסר כל בו
ומתחלה האציל 'נמצא מהטפע שלו סכלים נכדלים שאין שום הטבה לשום
נכרא בהם כמו שאין הטבה בעלתם ואין סכני ומחשבה בהם כמו במהותו
יתברך ואחר כך מכחם וכבח הטבה הראשונה נאלגו נאלגים אחריו ואצילו
אחר נעלם ולא כמו הראשון ומיוחס ונערך למחשבה הטורה ומכח אצילו
זה נמצא אצילות יותר נגלה ונתפש במחשבה והם צורות זכות נטורות
ואחר אצילות זה אצילות אחר המופיא כל מה שבכח המחשבה לפעל מעשה
עד שנמצאו כי המלאכים למיניהם וכל שהוא למטה מגבל הירח ככח הפעלמו
האחרים :

פרק ז

כתוב בתולת פרקי רבי אליעזר הגדול עד
סלא נכרא העולם היה הקדוש ברנך הוא ושמו

לכר ועלה במחשבה לכרא את העולם והיה מהריט לפניו את העולם . משל
למלך שרצה לנכות פלטריץ אם מינו מהריט בארץ יסודותיו ומוכאוי אינו
מתחיל לנכות . כך הקדוש ברנך הוא מהריט לפניו את העולם ולא היה עומד
עד שכרא את התשובה . זהו מאמר רבי אליעזר והוא למעלה ומעשה
מרכבה ויסודו וזממה שבארך הימים ונפוש הספירי נגלה אלי במלך הראשון
ממנו שאמר שהיה הקדוש ברנך הוא ושמו לכר הוא זה : כי כונן בשמי על
השכלים הראשונים הנכדלים הם הנאלגים עלול ראשון מכח ראשון רוצה
לנאר מעלה ראשון יונן כל שאר השכלים שביע מיכס עד האחריו שנמצאו
מכחם ואלו נקראו שמו של עלת העולות כלם והוא כי השם מודה על העצם
והמוכיר השם מזכירו בשם העצם ובמקום העצם ומפני שאלו היריעות
הקדושות גם כי הם באין סוף וקץ ואם עמידתם וקיומם בסבה הראשונה
יש בהם כח בכח ארון הכלל שהוא והם אחד להוציא ולהמציא הרבירי המוגבל
ואם לא נדע כיצד ולהמציא המחשבה הטורה בלי גבול ולהוציא ממנה אל
פעל צירי רוחני מצואים על דרך הגבול . ומפני זה נקרא השם העליון
הזה בספרי החכמים בכלל אור מופלא מלשון פלא ומכוסה בו כל הפלאות
הן מכח מופלא ומכוסה . ואמרזו זל במופלא ממך אל תדרוש . וכמו
המראה שאין בו צורה אך אמנם הצורות אשר נכח לה נראות מתוכה כך
בכח השם העליון הזה במחשבה הטורה שהיא המראה בכח בלי גבול
מגבל כענין שמתנוצצין ממנה ונראין מתוכה הצורות הרוחניות המוגבלות
ונקרא עולם הפנימי הזה הם העשר מעלות כוללות והפרטים אין להם חקר
שם העצם הוא המורה על העצם שרש כל השרשים זר' אנתיות הקדושות

בהתחברותם הם רמז לשם העלין הזה והוא השם הנעלם מיוחד ומפני זה
 כאמר אביי הוא שמי רוצה לומר מפני ההשגה מכונה ממני כי אם על פי
 מעשיו הנעלמים והגבלים אמר אביי ומפני העלמותו אמר הוא שמי ומפני
 הסוד הזה אמר אביי לא סניתי : ואמנם מנע שום עמידה בסוד השם
 הגדול הזה ומפני זה הוכרח כששאל משה על סוד השם לגלות בתחלה ג'
 שמות הראשונים ועל זה השם אמר זה שמי לעולם כי הוא נעלם בסוד השם
 המפורש כאשר אפרש עוד בעזרת הגזר . ומצא בספרי הראשונים השם
 הזה כך . יוד הא ואז הא מפני כי האותיות מורות גבול ולא נודע השם
 הזה כי אם על ידי הדברים המוגבלים יש לנו לומר כי בכחו האותיות כלל
 הנראות האותיות ד' ולכן בספרי הנבואות כשמוזכר השם הזה מפרשין אותו
 והוראתו על ספירות ודעות שהם כלי השם הזה וכשם הזה יש עשר אותיות
 כמנין עשר ספירות כלי מה שהידועות האלו הם סבה להן ועל הסוד הזה
 אצור רזל הדיקה השם באותיותיו אין לחלק לעולם הבא : ואלה שמות
 הידועות הללו אשר מצאתי . אור שכל . אור כהיר . אור מזקיר . אור נח :
 אור מנחם : אור מאיר . אור נגה . אור דעת עלין . אור חכמה . אור ניר
 : לשון רבי שמעון בן יוחאי בד איתתקן אפיק ט' כהורין דלהטין מיניה
 מתקני ואיכין כהורין מתלהטין ואזלין ומתפשטין לכל עיבר דבזיכא עלאה
 דמתפשטין מיניה כהורין לכל עיבר ואיכין כהורין דמתפשטין כד יקרבו
 למרדע לון לא שכיחי אלא בזיכא חדא בלמודי כך הוא עתיקא קדישא
 סתמיא דכל סתמין ולא שכיחי בד איכין כהורין דמתפשטין דמתגליאן
 וטמירין ואיכין אקרו שמיא קדישא ונדין כלל חדא
 הנה המאמר הגדול רבי שמעון גלה לנו איך הוא נעלם מכל עלת העלות
 ומתקנין כלומר מן הכח הנעלם הבאצל ממנו באצלו כעין הלהט המתפשט
 מן הלהבה כי תשעה מאורות רוחניות שכליות בתכלית הפשוטות והן אחד
 כדמיון כד אחד מתאחד בגוויין והם גלויים בערך העלה ונעלמים כי הן
 ידיעות כדלנות אלא שמראין פעולותיהן על ידי החכמות והפעולות שלמותה
 מהן כדמיון הכסמה המראה פעולותיה על ידי כליה ונקראו המעלות האלה
 שרטי עשר ספירות . ולפנים מהן השם הקדוש וכתב בספר ההוא שלא
 נמצא לשם העלין התחלה כלל ולא סוף וקץ : ובספר העיני לרב חמאי
 ראש המדרשים המקובל הגדול מחכמי המסכה והתלמוד כתוב ית' שם הבאדר
 בגבורה אשר הוא אחד מתאחד בכל כחותיו כלהב אש המתאחד בגוויין
 וכחותיו הבאצלים מאחדותו באור העיני היוצא מתוך סחרות העיני ובאצלים
 כחותיהן אלו מאלו ככח חמרי וכבר מנר שזה כתאצל מזה וזה מזה ואוי המאצז
 חסר כלום וכז' ראה איך המסיל הידיעות לאור העיני היוצא מתוך שחרות

העין שהיא הפועלת ונכ' כדעת גיאונים סגנון העין יוצא מן העין ומכאן
למדו המתפלספים שאמרו שהמלאכים הם בשם בחשכס כי הם השכלים
הנכבדים הראשונים כמו שאמר הכי אברהם ׀ עזרא וקבץ עוד כאצל
אזילות אחר למטה מזה והמשיליהו הכביאים והחסידים ללבוש כעל הגוף
כמו שאמר רביאל ועתיק יומין יתיב לבושה כתלב חיור מפני פשיטותו נמשל
לשלב הלבן ורוד ע"ה אמר הגור והדר לבשת עיטה אור כסלמה ואזל מלמד
שנתעטף הקבלה באצילות לבנה וברא את העולם ומפני סגולה ארון הכל
דמיון הנשמה הנעלמה משל לעומד בחדרי חדרים: אמר שנתעטף כלומר
שהתנצץ מזיוו ונקרא בפי חכמי הקבלה אור קדמון שהוא קדמון לעולם
ולפי שהאור הוא דק מיוחס לאור ונקר' בפי חכמי ישראל מחשבת הטוהרה
שהוא נערך למצואים הפנימיים למחשבה הנכונה מכח הנפש כי דרך משל
החכם שמחשב בחכמתו ואחר כך מוציא אות' לפעל רוצ' למ' מודיע מחשבתו
ברבנו אור כמכתב ואם צורה א מנית מוציאה לפעל ירדו על רמ' ארון הכל
האציל החכמה היא הצננה בערך העצמית וכה ציור ציור רוחני נכבד
אין מחשבה תופשת בו כל הדברים ואף עליו לבושה כתלב חיור כלומר
כלובן השלב משל על הפשיטות י כתב רבינו האי באון זל . ואור קדמון
נמשכת ממנו המחשבה הטוהרה כמשך מחשבות הלב ואור קדמון הוא השם
העליון ומחשבה זו כוללת עשר מעלות וכל נתיבות חכמה ע"ה העולם
וקבלו חכמי ישראל כי היא מיוסדת על שרשי כל ה: מצאים עליוני ותחתוני
והוא כי כל העולמות נמצאות זה מכח זה ונברא זה מזה: ואם אמת שחמד
השמים הוא מחמד הארץ מ' ואם נעלם ממנו כיצד נברא ממנו יש מאין
כמו שאמר בספר יצירה עשה אינו ישנו וכו' עמודים גדולים אף לפרש
כי מלא דבר כל עשם ישנו כי אף לומר שהאפסיה המוחלטת עשה יש אכל
כך הוא הפי' כי הדבר שאינו תופש במחשבה והוא הנקרא אין בחפץ האהו
עשה יש דבר הנתפש במחשבה ואם לא נסג בהרגשית כלל ובחפץ השם
ובאומנותו שהוא גדול העצם נשתלשלו כל היעולמים זה מזה עד שנברא
הגבל משרשים פנימיים מיוחסים בשם היסודות ואם רוחניים סכלי' ולכן
אזל מאי שמים אש ומים כל' כי מכח השרשים הפנימיים הנקראים רשימת
היסודות נבראו ואח' נברא העולם התחתון מיסודות עבים מתים והוא
קליפה לעולם הגלגלי ולא נבראו היסודות במקרה התנועה כמו שחשב היוני
נזכר הזכנו הגלגלים הם ד' התחתונים וללבוש צורת מהעליונים כנפש
הארס וכן והצמחים . ואשוב לעניני כי האור הקדמון נקרא מחשבה שם
שרשי הנמצאי ומפני שהיוצאי לרדי פעל' הם בחשבון וכמוני נקרא מחשבה

הוא שנתעטף כלומר שהתנצץ מזיוו ונקרא בפי חכמי הקבלה אור קדמון שהוא קדמון לעולם

וזהו סוף מאמר ד' אלעזר שאמר ועלה כנחשכה לברא את העולם והיה
 מחריט לפניו הכן כי הלסון נייצר אותו נחרט ואכונה כי כמוקמצי' שמתחלה
 מציירו בשכלו וכדמות הציורים הפנימיים עושה החצונים כך נאצלו היריעו
 הראשונות בתכלית הדקות ועל ידי אלו נמצאו החצוני וחזר להמסיל הרבר
 למלך שרצה לבנו פלטרין אם אינו מחריט בארץ יסודותיו אינו מתחיל לבנו
 כך הקבה היה מחריט את העולם ולא היה מתקיים עד שברא את התשובה
 המאמר הזה הוא מהעמיקים שבסתריו התורה גמי. הגוף זה שמלאו לבנו לפרטו
 על אופנו אמר דרך כלל למדנו ממנו כי האור הזה הוא הכל והוא יסוד לכל
 הנמצאים מטוב ורע וכל הפכים ואם הוא פשוט ולכן איז בתוק שתוק כי
 כך עלה במחשב וקבלו חכמי ישראל כי הקמת מלכו האומי וכל מערכתם
 כרמו בכאן ומפני זה אמר מהעדא מלכו ומהקס מלכוין. ולסוד הזה לעולם
 מלכות ארום קודם למלכות ישראל: ומפני שהזמן הזה מווער כמד תנועת
 הגלגל והגלגל שרשו בעליונים ולכן נקרא הזמן צבא כמו הלא צבא לאנוש
 עליו ארץ וכמו וצבא תתן על התמיד והכל תלוי במחשבה העליונה אמר
 החכם מלמד שהיה סדר זמנים קודם לכן. ואמר חכרו ופי' שהקבה בונה
 עולמות ומחריבן וברא את אלו ואמר דין הדין לי כלל כי במחשב העליונה
 וממנה נמצא כמו הקליפה לפרי פרוי האומי והמערכות והם דמיון החכם
 שמחשב דמיונו כזכור ואינו פועל על ידן וכן עלו במחשב כלנו מכח המחשב
 צורת אינו ראויות לקיום העולם והם מערכות האומות וכן נמצא האפיסה
 קודמת לעולם עתה בהנהגה ואם האור הוא קדמותו בסבה ובמעלה: וכן
 אמר הכתוב והארץ היתה תהו ובהו וחסך. ויאמר אלהים יהי אור: ואז
 יברא אור לא נאמר אלא יהי אור שכבר נברא ולא היה עומד כי יתמו
 חטאים מן הארץ עד שברא את התשובה והיא החכמה שבה שבים הרברים
 וכספע אור אלהי ממנה לעולם וישבו בתשובה. והיה האמת לא היה רצוני
 לכתוב זה שכתבת כי נמצע לעמוד על דבר זה כי אם בזמן ארוך והכמה
 גדולה ופפרים רבים אלא שהבריחי התחלת המאמר ולהודיע טעות
 מורה הנבוכים באלו האמונות: והנה המחשבה הטקורה הנקרא אורה
 קדמון ורום מעלה בפי חכמי הקבלה הוא בכלל מה שאמר רבי אליעזר
 בשמו לבר: והאמת היריעות העליונות האלו היו מעולם ואלו היריעות נקדחו
 בכלל אור מופלא ואור קדמון נקרא בפי כל חכמי ישראל כתר עליון וכמו
 שהמלך נכתר בכתר הכבוד שבו האבנים הטובות סבולות חלכים והמדינו
 כן ארון הכל נודע וכבר על ידי הסם הגדול העליון הזה ועוד פירשו בו כי
 הוא מלשון הקפה שהוא מקיף הכל הקפה רגזית יגב מלשון המת' כמו
 כתר לי ועיר שהכל ממתנין אליו. ואמר לי גב בעלי הקבלה כי מפני שהאור

הקדמותן הזה שרש כל הכמזאים לתי הטבע שהטביענו ארזן הכל יש בו תרכ
 כללי ירשית והן דמיון נשמות לכל הספירות שלמטה ונקראים עמודי אור
 וכנגדן בת כתריו אותנו העשר דברות כנגד תר'ג מצות וכנגד ז' קולו סבהם
 נתינת התורה הם ז' ספירות בסוד השם המפורש המחדש אותות ומנפתיס
 וקול גדול ככח השם הגדול והעליון המיוחד נקרא כתר וכספ' זמקורס ספר
 הבהיר בתיב מאי ניהו עשרה מאמרות א' כתר עליון כרוך הוא ומכורך
 שמו ועמו ומי עמו ישראל שדרעו כו' הוא אלקים הוא עשנו ולו אנחנו עמו
 נצאן מרעיתו עמו להכיר ולרע אחד המיוחד שבשמותיו יתב' הנה הכתר
 עליון הוא השם המיוחד שבשמותיו וארזן הכל נקרא עב' האור הקדמון הוא
 המחשבה הטהורה שככחה הכל לצאת לפעל והוא המוציאה ככח ארזן הכל
 וכשמותיו הקדושי' אהיה והוא הנאות לכונה ולכן אמרו ז' על דרך ההגדה
 לרמזו למובנים אהיה עינים כצדה זו והוא שרש סוד העבנו הנמסר לחכמים
 נלכין המקובלי' והנולחש לעול לכתר עליו אהי אמר ואהי אצלנו אמוץ והמב' יכו'
 והמקובלי' העמוקי' לכן נמצא בספר מעיון החכמה המיוחדס לארזן הכביאים
 נמצאו נד' שמות כל אחד מד' אותיות הקדושות השם המיוחד והם ענפי
 השם העליון וכל' סס ושם משונה כנקודתו ומחברו וכנגדן מפלגות עב' שמו'
 בוישע ויבא ויט שבהם כלים מהם הם כיו' אותיות ועס' ל' נתיבות פלגות
 החכמה עליון לרמז מכוין אותיות עב' שמות קדושים ונאלו כד' שמות
 מרובעים נמצאו כל העולמות וכל הפעולות וכפי חכמי הקבלה נקרא כתר
 עליון ויולס הרחמים הגמורים בלי תערובת דין ועל זה אמר אין דע יורד
 מלמעלה יומזה השם העליון נמצאו יב' מעינות חכמה והם רמוזים כמו אל
 כמנך עד סוף הספר והם יסוד יב' מרות של רחמים שכפר ויעבור והמחפש
 נמכין ומצאם בספר הזוהר : עוד חכמי הקבלה קורין לכתר עליון לוכן
 עליון שהוא הפשוט מכל למטה מעלת העלות וקורין לה מחשוף הלכך כו'
 הלוכן עלים ומתגלה על ידי שמותיו יתכרך המקובלים הקדושים האשילו
 הדברים הפנימיים הזכרים והזוהר המזהיר הנפשות הטהורות ללוכן מפני
 שהוא תחלת המראות ומפני שהפנימים באים מרכבו הפעולות ולא מפאת
 העצם הקדום העליון כמשל השם יתכרך ללוכן כמו שאמר דניאל : וכן
 אמר הכתוב אם יהיו חטאיכם כשנים כשלב ילכיני מפני שתקוף נפש האדם
 מפאת הסכל וראש הראשים ארזן הכל אמ' כו' אם חטאי' יבא נמצד האזנים
 והפנימים שחשבר נמשך אחריהם כשלב ילכינו ולזה נצטוו כהן גדול ביום
 הכפורים ללבוש בגדי לבן וכשה עדיה קדושה לשון של זהירות היה מתלכך
 להורות כי הגיע תשובתו וצורתם לארזן הכל וממנו נשפע להם שפע שיתאו
 עמו : ולכך נמצא לרבי שמעון בן יוחאי כשתריו כו' עלת כל העלוי הוא כמשל
 הלוכן

הלבון האמתי והעלול הכולל שמו בערכו הוא כערך השחור עם הלבן : וכן
האוויר הקדמון נקרא סלת בערך שלמעלה והוא לבן כסלג בערך שלמטה :
ומפני זה קורין לעמוקי המקובלים חסך קדמון מפני שהראש הכולל לכל
הנמצאים הן שכלים הן רוחניים אינן נשנים הן נשנים ואם אינן המחשבה
תופסת בו וקורין לו האור המתעלם המקבל כל מיני חלקו ותמורה כמו
המראה שאין לו צורה ונראין מתוכו כל הצורות והוא סוד כל ההפוכים
ומשה רבינו עליו השלום השתדל להתכונן בו ולא נתן לו רשות כלל : ולזה
אמרו ז"ל ער' ההבדח שתוק שתוק כי כך עלה במחשבה ולכן נקרא השם
הזה אהיה כי הוא מצד הסבה הראשונה שהיא שמו הוא בהיה תמידית בלי
שום שנוי היה הוה ויהיה בכח הארון היחיד הקדמון בעלם מכל הפשוט
האחייב המציאות : ואלו מורה בשמו היות כל הפעולות וכל השמות בכחו
כאשר יושר בעיני ארון הכל : ולכן סם זה הוא שרש כל הכנייים ושמות
האורים על הפעולות :

פרק ח

דע כי חכמי הרסומים קורין לכלל הכתר
העליון ככלל נקודה מחשבת וחפצית בכח

החפץ הקדמון מכל מכלי גבול ובכח אותו החפץ מכלי גבול הוגבלו בהגבלה
שכלית רוצה לומר שיש כח בה להוציא הפעולות בגבול ואם בכח בלי גבול
ונאצל ממנו מעלה ומערכה אחרת יותר גליה מן הראשונה והיא מעשר
מעלות ואם היא בעלמה והמחשבה אינה יכול לוציא שום התחלה בה ובערך
הראשונה נקרא • ועברדי החכמים קורין לה חכמה ועליה אמר איוב והחכמ
מאין תצד כלו שנמנע לידע מקו יציאתה ונקרא אינן שאין המחשב תפסת
בה אמנם ובעלמה מעיני כל חי אפילו מחיות הקדש ובערך הראשונה קורין
לה מדה רשומה כי יש רשום בסכל והיא שכלית ואם זה נמצע לרעת המתת
לספים האחרונים והיא ראשית דרכי הסבה הראשונה וקבלו חכמי ישראל
כי עליה באמר יי קנני ראשית דרכו קדם מפעלי מאז : ונקרא גם כן
נקודה מחשבת בשם הראשונה וזו נקראת זוהר כי היא זורחת מהכתר
העליון וחכמי ישראל הפנימיים היו בסודותיהם אומר נקודה מחשבת
נקודה ציורית רוצה לומר כי הראשונה על דרך המחשב הטהור המתפשטת
ממדה ומיושרת על מערכת עשרה נקראת מחשבת וזו על דרך החכמה
המתפשטת מומחם טבה וכחקה מצטיירים הצורות הרוחניות נקראת נקודה
ציורית וכרמו בתורה כיון של טם שמורה על עשר מעלות דקות הן מרכבה
לעשר פנימיות ולכן הושמה אות קטנה בצויר ידוע לבעלי רסומים וזו
ככללת בסוד מלת בראשית כרא אלהים אמרו ז"ל אינן ראשית אלא תורה

והוא כפח הראשית מקדש הנקורה המחשבת כרא אלהים ושנה אנקלום
 עליו השלום בתרא מכל ראשית שבתורה ופי בקדמין כלו ככתובו הקדמוני
 הן נתיבות החכמה כרא וכן כמא לב אלהים מבראשית עד וכלו להנרות
 על נתיבות החכמה הכללים כחכמה זו ומפני היות סביה לכתר ואם היא
 ית זה למנין עשר ספירות וי מאמנות התחילה בכ שהיא מעלה סביה והיות
 בית החכמה הפנימית • ומפני שאסור להפירה מהכתר כלל גם כן כראשו
 כמיו מאמר הוא לא הזכיר אמירה בה כלל : ושמות נתיבות החכמה כתובים
 בספר הכהיר רל שמות המאורות והמדרשות גם השמות של פעולות עם
 שמות הנתיבות יצאו בספרי הקדמונים זל נזירוס והם שמות קדמונים
 ואין נבגים כי אם מנביא שהיה מניין ככח המעלות המיוחדות לכבודתו :
 וכתב האגון הגדול הכוזל כי קודמין לספירה זו אור מנוחמח כי מדובר והורה
 המזהרה הנספית הקדושת נקרא בין וקבלו חכמי ישראל הקדושים כי עי
 הוראה חממות ה נקרא בשמות הקדש יה כי היא דמיו לרשימות עשר ידועו
 בכח הידיעות העליונות הפנימיות ואין עם פחות משני אותיות : ועוד
 כי בכחה נמצאה כאלה המעלה השנייה לא כדמזה בהא כמו הא לכס זרע
 כי היא אורה פנימית לדיעות : וגם זו אורה לראשונה ולא יתפרדו כלל מן
 השמש וכן אמר רבינו קאי גאון זל על אפסירות אלו רוצה לנו כתר חכמה
 ונביה שהיא הב גראשנות אור מופלא אור שאינו מוסב רק מיוחס ונערך
 למחשבה הטורה ונערבין אליה נאורות המדע וההשכל כי המחשבה תכון
 בשתיק ופי אור פנימי קדמון והוא מתשפט בשמש הנעלם ומתנוצץ מכח
 התשטטות שני אורים גדולים אור מנוחמח ואור נח וכלו אור החד ועם אח
 נשרם אחר נעלם עי אין סוף : נהנה חכמי התלמוד הזכירו מלפנים
 החכמה והמחשבה ממה שאינו מושג לשם כריה נאמר במופלא מן אל
 תדרוש ומה שאמרו בעלי רשומות שהספירות כדמיון מאורות הוא רוחניות
 דקות וזכות פנימיות לא כדמיון השמש והירח והככבים רק מאורו רוחניו
 דקות וזכות זהו המזהיר הנשמות בו : והחכמה הזאת נקרא בספר
 הכהיר כרכה כי הכרכה תוספת שפע כמו הביכה היוצאים ומתברכים
 מהמעייץ ומפני שהכתר העליון הוא נעלם מאד נקרא זו כרכה •
 וכספר יצורה כתוב כלל נתיבות פליאות חכ החקק יה ססנן ארבע צבאו
 פירם הרב רבי יחחק המקובל בן הראבד זכרו לכרכה כי הנית רומז
 החכמה וההשכל עד אין סוף ואם כי בכח השם העליון ולכ נתיבות יד עו
 דקות נמשל חוטי השלחניות שעל ידן ככנס לבחלת • וכך על ידי הגדום
 והפארות ככנס להשיג שרם האילן הנעלם כן על ידי הנתיבות העמוקים
 האלו שכללו כלל מנין לב שהיא מרכבה לשכל שהושם שמו כן על שמו

הוא אל כל כלי כ"ח שס"ח יסוד הח ותלקראם בשם זה צדוהקק כל חקיקות
הנמצאים וכל השמות הפעלים
הכושלג' בכח ארון הכל :

פרק ט

דע כי המערכה האחרת קורין אותה עולם
התבונה מפני שהיא מיוסדת עליה והחכמה
הראשונה לה יסורה והיא המוציאה הכחות הנעלמות לפעל ציור רוחני והיא
נקראת אוצר חכמה הראשונה וזוהי ה רוצה לומר שרמז נהא של שם
ונקראת בינה בנביאים והיא כי התבוננות ההיות שבחכמה ונחמו פעולות
הרוחניות לפעל . ורבותינו הקדושים אמרו על ה היה מביט בתורה וברא
את העולם ונבר' מסלג לבבאי שרוצה לעשות פלטרין שיש לו פנקסין וציור
פנימיים שמביט בהם ויבנה נמצאת הכיפה מוציא הפעולות הנעלמות ממחשבה
הזה דה ופירושו חכמה מלה מורכבת חכמה שיאמרן לך והבונה הנעלמת
חכה מה רוצה לומר סוד השם המיוחד במלאו : והבינה מבין דבר מתוך
דבר : ובסודי חכמי המשנה נמצא דברים יעלמים בשם בינה ותבונה
על שבכח השם הזה שני הכרובים העליונים שרשי הנמצאים . והמשכיל
יבין וידוס : וזו המעלה נקרא אור צח הנאצלת ומשכת באור
המוצהח : כך נמצא לרבינו הא"י גאון זכרו לברכה . וכך מצאתי
שקרא לכתר אור מופלא ולחכמה אור מוצהח ולבינה אור צח : ואמ' רבינו
הא"י זכרו לברכה כי הכח נמשפת מהמוצהח כמשך מהשבות הלב והצח
כשתי מעיינות נמשכות מהן המדע וההשכל : והוא מה שאמר התנ"ך וי'
בחכמה יסד ארץ כוכן שמים בתבונה בדעתו תקומות נבקעו : וכמקום
אחר הוא אומר וברעת חררים ימלאו : וכפרקי רבי אליעזר אמר
בעצרה מאמרות נברא העולם ובשלה כלל בחכמה ונתבונה וברעת :
הנה תולדת החכמה והבינה הוא הדעת ויפני שהחכמה והבינה הם דמיון
הקצוות והדע' הוא בין שניהם והוא מכונן כנגד הקודיה הפנימיות העליונה
הוא שרש השפוט מאחדות השנה . וכך הדעת הוא מורה על הכח
השפוט והוא תכלית הכל ימיר בדעתו עד בלחכמה קורין עומק ראבות
בספר יצירה ולבינה עומק אחרית ולדעת אחר חק מכריע בנתיים :
והנה מן החכמה נאצלו מדות החסד ומהבינה מדות הדין ובאמצעות הוא
מדת רחמים וזכונן כנגד הדחמים העליונים שאין בהם שום תערובת דין
נקרא א' שהוא רמז לאחדות מכריע בין שני הקצוות והוא סוד
השם המיוחד על דרך האמת כי הוא המכונן כנגד הכתר העליון
פנימיותו וכולי :

גמורה נקראת החכמה אב ופנינה אם להורות על הסוד הזה כי הן כלי
הזרות הרוחניות ושרשם כי מהן נמצאו וכתב רבי שמעון ב"ר כל מקום
שנאמר בסדר השרים רעיתי על זו מכוון הספר כי לעולם היא עם החכמה
בחבור אמתו סכלי : ועל הכתר העליון נאמר רחוק מה שהיה כלום לעולם
ועל החכמה והפנינה עמוק עמוק מוי ומצאנו וכתב גב' ממעמקי קראתיך יי
גמורה ככל מקום בספרי הקדש שכתוב שם המיוחד בנקודת אלהים רומז
לספירה זו כשהאדון הכל כעל כה : ואלו חכמה ותבונה ורעת נקראו בספר
יצירה ספר וספר וספור הספר הוא החכמה שם הרשימות בעלמות .

הפנינה הוא הסופר דמיון החכם המבי' החכמה שמגיד ומעריכה כמו שאמ'
ויגידה ויערכה לו וספור הם הצורות המצטיירות מכח המעלות וזו הוא אם
הנשמות הפנימיות גידור עליו השלום קראה ערכות וא"ו הספירות נקראו
דעת וירע וירע ואם הכל בעצם הפשוט ארומם על כל ב"י שים רבוי
נמצאתי לרבי שמעון בן יוחאי כי כונת אהיה אשר אהיה הם החכמ' והתבונ'
והרעת שהם מרכבה לכתר העליון והם אחדות אחד ואלו השלשה שמות
נקראו כפי המקובלים הקרושים פנים בתוך פנים היוות בתוך היוות וזו
הספירה נקראת בתורה נהר ונצא מעדן כלומר מן המקור העליון החכמה
והכתר והוא מלשון נהור והוקבלו חכמי ישראל כי יש לה חמשים ורעות
בקראו שעים בו סוד שני היוכל וסוד וימי ועלם ונקרא' תסוכה בדברי חז"ל
כי מבאץ ציורי הדברים הרוחניים הרקים וכאץ סנים הדברי' בסוד הדעת
גלרב רבי יצחק הכהן מצאתי לשון זה על אלגו הכתרים והחכמות אומר כי
החפץ הקדמון והמחשבה מבלי ראשית שאין לה גבול ותחלה ולא אמצעות
ותכלה הגבול נקודה אחת מחשבת כדלת ממנו והיא נקודה מוגבלת מצד
היות לה התחלה והגבלה בלא אמצעות כי אם בכח המחשבה הקדומה שאין
לה התחלה ונאיתו חפץ בעצמו שהוא חפץ קדמון מבלי גבול והגבלו שאר
הנקודות רוצה לומר השכליות והצוריות הרוחניות גם כן בלי אמצע וזלתי
בחכמה הקדושה ויכולת העצמה הוגבלו והיו בנת אחת עם גבול הנקודה
המחשבת' וכאשר חפצו וחכמתו ויכלתו לא קדם זה לזה וגם לא בתאחר
זה מזה ולא כדל זה מזה אמנם הכל בעצם אחד קדמון בלי תחלה כן גזרה
חכמתו וחפצו להתפעל ג' כתרים מוכתרים בחפץ ובחכמה בנת אחת ואין
להם קדימה בזמן ואין שום מאושר יכול להשיג בהם וכלי וגם הנקודות
הצוריות שהיא צורה פנימית רוחנית מנועה מצורה בתכלית המניעו אמנם
תיוחס בשם זה בעבור היותה סבה ראשונה ואמצעות לעולם היציר הפנימי
הרוחני ונקרא סבה ראשונה לא קדומה יען כי עלול היצירה עלול ממנה
וכאמצעותה נצטיירו כל הצורות המצטיירות ציור רוחני פנימי כנגד העולם

הנכדל והכתרים האלה נקראו פנים ועל אלה נאמר וכפי לא יראו והבן
 עכל וכתשן הקדמו לשון זה עו' הוסיפו לשאל חכמת הגאונים ז"ל מאת אדונוני
 הבאון ז"ל אם יש לו ענין במה שכתב באור קדמוני ובאור מצומח ובאור נח
 והשיב להם אל תאריחוני בשאלות שאין אנו יכולין להשיב להעמיק בהן
 בדרכי תשובה רק ארמוז לכס עני' א' קבלנוהו מרבותינו הזקני גם מצאנוהו
 כתוב בטופסי רב חמאי ז"ל כי ב' שמות אלו כלם ענין אחד ועצם א' דכקיש
 דבק אמיץ כלי חבור וכלי פרוד כשרש כל השרשים כדמיון משל גשמי
 הלב והריאה והכבד והטחול והלב שרש לכלם ולשאר אברים ואור קדמוני
 כמשכת ממנו המחשבה הטהורה כהמשך מחשבות הלב ומהאור מצומח נח
 והנח כשתי מעיינות נמשכות ממונה המדע והפסכל כתעצמו כל השכליות
 הרוחניות זה עם זה כמו הלהבות הנאחזות בתנוקף הגחלים בני ועל החכמה
 נאמר בספר ההיר שנייה חכמה שנאמר וי קנני ראשית דרכו ואין ראש
 אלא חכמה שנאמר ראשית חכמה יראתי י שליטת ספירה שליטת מחצב
 התורה אור החכמה מחצבה רוח אלקים חיים מלמד שחצב הקדוש כרוך
 הוא כל אותיות שבתורה וחקקן ועשה בזו רותיו הקד' ואין צור כאלהינו :
 הנה זה מפורסם כמה שכתוב למעלה הנה פירש ספר ההיר כי על חכמה
 נאמר וי קנני ראשית דרכו כי היא ראשית השנה הראשונה והיא הנקראת
 תורה ועוד ית' למה והספירה השנייה היא לה מחצב תורה אור חכמה והוא
 מה שכתוב למעלה כי היא דמיון הסופר המעיין בעינו החכמה הגבוהה
 והקוציאו לפעולה וכן הכח הגדול הזה הוא מוציא לפעל הפעולות הנעלמות
 במחשבה שטתורה ורשמות נחכמה בכתיבה נחקיקה פנימים בתכלית
 השלמות והיא הנהר המשקה כל ערוגות הגן העליונה והמספיע לשאר
 השפירות ומקם לעולמיט גדי בזה בפרק זה

פרק י

דע ידיעה ברורה כי כל המקובלים העמוקים
 השכימו כי כל העולמות הם משולשים מכח
 אדון הכל אחד גמור כלי שום מנין וכמו שאמר הבאון הגדול מהמחשבה
 שנערכין אליה מאורות המדע וההסכל שהם ג' ועל פי זה אמרו העמוקי כי
 המרכבה הראשונה הפנימית אשר היא אסורה לכל נביא וגם נמלאכי השרת
 לחשוב בה היא ג' מוחות ר'ב מקורות זה לפני מזה וזה לפני מזה והם מקורו
 החכמה ורומא נבראו בארס ג' חללים במוח ועל פי אלה היו ג' ספרים ספר
 נוסף ספוד ורבי אליעזר אמר כי מאמרות הם החכמות נכרא העולם ובג'
 כללו בחכמה בתכונה וכדעת וכנגדן כללנו ג' עולמות כח מושכל ומורגש
 ומטובע והנה כללי ענייני הגשם הנכרא הם ר' אש וסוף ואמצע ובן כל משפטי

העולם וההנהגה היא בחסד דין ורחמים טאכית חסד גמור ולא דין גמור
אבל הוא אמצעי וכן ביסודות מים ואש הפכו לאור אמצעי ואין אנו מדברים
בארץ גם כי היא אמצעית עד צד אחר • וכן נמצא ברכי' רים' כי בזוהר
וכן כתבו בשם רבי אל עזר מגרמיסה שכת' מפי הקדמונים וז' כל הכתרי'
כלם עלם משולם ועולם זה קשור בזה כתר עליון גבוה בפני עצמו וכלם
מקבלים מאצילותו והוא לבדו גבוה וקשור בשמים כל הפרטים שאי המשפס'
תפסת בו והוא מקבל תמיד מן השמים בלי שום הפסק כדממה דקה והוא
מאזל כרכתו על שאר הכתרים הקרובים לאצילותו תמיד שואב ומדריק ומשם
מקבל רוח הקדש האמצעי עם כל הכת' ים זה מזה וזה מזה כו' וכל שלם
מקבלות יחדו שלם מריקות ושלם שואבות עד איצר הרזים והוא כתר
מלכות וצד בראשית אותה הוא בכל צבאות רום מעלה ומטה • וזהו ששם
שאנו אומרים וצבאות מעלה ומטה מקדשין ואומרים קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו עד כאן • הרי שכל הידיעות למטה מסרשם כל
השרשים שהוא אחד גמור מכל פניה ואין רומה לו כלם מהשליה ולעולם
גל משולם מהם כל אחד מהשלם אינו רומה לחברו כי לעולם זה לפני מזה
וזה למעלה המזה וזה סדרן חבמה וביכ' למעלה מהן כתר עליון בסוד החכמה
עד אין סוף במקום הכתר למטה הוא הדעת יע' זה כאמר' • בחכמה יסד
ארץ היא הראשונה מעשר ספירות כי אין הכתר העליון בכלל בקבלתו
שמעון כי כוהר ישר ארץ כתבונ' האמת היא מדה רשומה שחפשה נתפסה
במחשבה והיא רש' פנימו מאר' ולמטה הבינה כיצן שמים בתבונה שהוא
צויר פנימי ולא כראשון אונר החכמה זאלו הן שאמר' התבונ' וגד' לך
תעלמות חבמה כי כפלים לתוסיה וכו' : ומכאן התחלת הכתרי' הפנימי'
כי הם כמו פועל ופעל ועל' אלו כאמר' בספר הנבואות מוסר אבך וצורת
אמך : ונשאר הבקיר כאמר' על הבינה שלח תשלח את האם בכבוד
אותה שנקראת אם כי היא אם היצרות הרומניות המזהירות וזהו שכלי
כתשם במחשבות • וזהו הצויר נקרא בספר יצירה חקיקה והאמת כמו
שאשה שומרת ובע הזכר ובהתחברותו נכח הפועל העליון והאמצעים
אשר נשתלשלו מסבה לסבה כן בצורות הקדושות המסירות לכיאים הקדושים
הנעלמים מבע' החקירה בהתחברות הצורות האלו שרם וצורת דמיון
החזר והצורה נכח הכס העליון באין סוף יצאו הצורות הרומניות הדקות
לכך כתיב כי ביה יי צור עולמים • וכפלאות קדושת ים סוף כתיב
עז וזמרת יה ויהי לי ליסועה זה אל' ואכהו אלהי אבי וארוממקני •
ואז' ורכביו זי' זכרונם לברכה כי העולם הבא נברא כבוד והעולם הזה
בקה' הנה המשלום לשתי אותיות אל' לחומר וצורה ונשמות בני ישראל



בהת' חסותך הושמו שתי אלתיות אלנו המוריס על שלמות יחוסך בלי הרכבה
 רעה אלא סדר המרכבו וסמירת ממזרות בסוד סמירת העריות ולא כמו
 פחשכ הרב ולכן נקרא בספר יצירה הראשונה עימק ראשית והשני עומק
 אחרית כי האמת כסעממיק בענין גס כי הוא מוקצה משכלנו בשמות
 ועומק ממחשבתנו התולדות היוצאות משתי הקצוות אלנו הן בהכרח להיות
 שוין לסקיהם דמיון הולך המורכב מהאבות • ולכן הסכימו עמוקי
 החכמה לומר שהחכמה היא מקור החסד והכונה מקור הדין • ולכן
 נקרא בזוהר רבי שמעון בן יוחאי בגורה עילאה • ורבותינו זכרונם
 לברכה מפני חסוים כללידיעות מוחסות לדינין ונקראו בכורות יי ועל כן
 בן אמה דגד מי ומלל בכורות יי שמ עהול תהלתו • אסרי שומדי מספט
 עשה דקה ככל עת • והשה לשתיו אלנו הוא האמצעי שבניהם והוא הנקרא
 מרת רחמים כלומר שרש מרת הרחמים והוא שאמר עליו כדעתו תהומית
 נבקעו וסחקים ירעפו טל ונקרא רעתו זה סוד שם יקובכח הכתר העליון
 ער אין סוף וג' שמות שנסנה כרמזים בשם זה לידעיהם ועל אלנו כאמר
 בספר יצירה מס דומת היא החכמה הנעלמה משני כל מי דממה דקה
 שין סודתת הוא הכונה המגלה הנורות הרוחני' הגנוזות דמיון הסודק ואלף
 חק מכריע בנתיים הוא הרעת בכח הארון היחיד ונעשה שם אחד אלמס
 ויש לו נר גפס כי שלם אופיות כונות עשה בתים בהם כמתמו שם קצוות
 העולם והם הקדוש הזה בכח הארון היחיד נקרא הכול הקדש כוהוא היכל
 בו גוף השם העליון באין סוף • ולסוד המופלא הזה אמר בספר יצירה
 זכר באמש ובקפה באשם והשל הכה הכתוב אמר אכה כי תורע וילדה
 זכה וטמאה שבעים כימי כדת רוחה תגמא • אמרו רבותינו אשה מזרעת
 תחלה וילדת זכר והיא שהאשה פועלת וכח הנקבה שהוא הסין מאש קודמת
 בה קמים רמוז אל הזכר דמיון האים וכא הא' הוא המשלים שהוא הכח
 הנוצל ומנייר צורת זכר ולהפך בא שם והנה בשם הזה סוד דשימת היסודו'
 ומה עמקו מחשבות ארון הכל נסבגו ממחשבות בן אדם והמקובלי העמוקי
 הסכימו לקרא לחכמה ותכונה ודעת כתר עליון כי הם מרכבה ד' אשונ' לכתר
 העליון ואח' על אלנו הספירות בספר יצירה אלמס סוד מופלא ומכונה ופרשו
 מן הכתובי' כי שם כביא לא יוכל במיקותס לרעת מלא שכל אח' כפי חכמתו
 ונכלאתו כן הסובב פעולותיהם וכמו ציאוהם וכסמותס אולם מהותן נעלם מכל
 וכל • וכל המקובלי הסכימו למנות ד' ספיר' אלנו כתר עליון א' חכמה ב' כונה
 ג' חסד ד' גבורה ה' תפארת ו' נצח ז' הוד ח' יסוד עילם ט' מלכות י' • ואולם
 המופלאו והעמוקי סבחימו סאין למנו' כתר עליון ער' ה' מות ככלל
 ה' כי הוא באין סוף וכמו שסב' כל הסבו אין למנו' כלל כן אין ד'ו למנו' לכתר

עליון כיון ראו שום התחלה ופוס קן וסוף כה על דרך האמת והיא הכל
 ורבי שמעון בן הזקור זה בכמה מקומות ולזה כוון ספר יצירה עשר ולא ז' ו'
 ובכר ידעת כי היה מוסכם אצל חכמי המשנה והתלמוד שאלהיו הנביא היה
 מתגלה לראויים אליו והכתוב מעיד שלא מת והכתוב הכתוב אומר הנה אנכי
 סלח לך את אליה הנביא ולא אמר מחיה ומשלחו לך ואם צריך באור
 ארוך אך נסתלק וכבוד עומד הוא ופי' ר' יוסי שאמר מעולם לא עלה משה
 ואלהיו למעלה מעשרה לכן הוא קבלה ביד המאמינים שאלהיו יתגלה בכל
 דור ודור לראויים אליו וכעונות הדורות האלו שאין בהם ראוי לו אינו מתגלה
 ויש קבלה במקצת מהאחרונים ז' שהיה מתגלה לרב הגדול רבי אבהו אב
 ביתרין החסיד ז' והיה מקובל ממנו וממנו קבל הרב הגדול ר' אבהו חתנו רב
 פעלים והרב החסיד רבי יצחק ז' שקבלתו סלת נקיה ועמוק מאד בחכמת
 הקבלה והוא גם כן פירש עשר ולא אחת עשרה שאין להכניס במנין הכתר
 והמשלים המנין הוא הרעת העליון שרמזו הכתוב בדעתו תקומות נקבעו
 ועליו אמ' שר הכהיר שהוא היכל הקדש וכמו שהמחשבת אין לה קץ ותכלית
 כן המקנה הוא ועקר הפס המיוחד הכתוב בדברי הנביאים כווננו בשמותיו
 הפס באמצעות התפארת לזה כי הוא היכל לשרש העליון ואלו הן ספירות
 מרכבה לארון הכל נקראות נסמות כל הספירות וזו היא הנקודה הפנימית
 וראוי להצלימה ומפני שהתפארת הוא האמצעי בין החסד וגבורה והוא
 מכוון כנגדו הסמוך שרברב בהם מרכבים בדעה :

פרק יא

קבלו כל חכמי ישראל כי מאלו קבלו ידעו
 הפנימיות באצלו ב' כללו ידעית אחרות
 נקראות אבות ועליון אמרו ז' האבות הם המרכבה כלומר אברהם יצחק
 ויעקב אבותינו ע"ה היו מקבלים מב' ספירות אלו אברהם מן הא' הנקרא
 חסד כפאמר חסד לכהרס יצחק מן השניה להנקרא פחד כפאמר ופחד
 יעקב היה לו ויטעו יעקב כפחד אביו יצחק כלומר במדת הדין הקשה
 הנקרא אלהים שהיה כחו של יצחק ובה היה נכנס לארון הכל המראה
 גדולתו באמצעו היריעו הללו והוא דין העליון והתחתון כשמותיו הקדושים
 ויעקב אביו מדתו האמצעית בין שתי המדות ולכן נקרא מדתו אמת והוא
 מורה על הכח הפנימי הפסוק והיא הנקרא הפנימית ונקרא תפארת ומדת
 רחמים ורבינו האי כתב עליהן כף זכות וכף חובה ולשון פליחה המכריע
 בנתיים ונקראו אלו אבות שהם האבות לכל השרשים והם מרכבה לכסא
 העליון סוד ה' ספירות הראשונות העליונות וברוך משל' נמשלו אלו ה'
 לימן הגוף ושמאל הגוף והגוף : ועל החסד והפחד אלו מימינו חיים ומשמאל

מות : וחול קראו לספירת החסד מים העליונים : יאול כי חסד גימטריא
 שלה עב' והסעבתי השם המפורסם ונקרא כפי חכמי ישראל חכמי הקבלה
 עב' גמורים הם נתיבות ומקום מעבר ליריעות הפנימיות המשתלשלות
 ומשתרבות מתן היחיד הקדמון שאין לו סוף וקץ ית' . והספירה הזאת סוד
 הנדיבות והספע והפונג הבא אל העולם ואול' שהיא מרת החסד לפשפיע
 לעליונים כל הספירות שלמותה ממנה מקבלים ספע ממנה ובהתפשט האור
 הכהיר בעולם מאדון הרחמים העליונים שאין בהם סוס תערוכ' דין נתפשט
 ספירה זו ואם איננה רחמים בגמורים כמו הכתר העליון ובה נכרא העולם
 סכאמר אמרתי עלנס חסד יבכה וכסס סבהתפשטותם נמצאו החסידים
 והנדיבות בעולם ובגורם האופל' והאפיסה כך אברהם אבינו עליו הסלוס
 הזהיר והזריח אורו בעולם ונהג כמדת החסד עם בני עולם והתנדב להם
 בגופו וממונו ויגורם דרך יי ויקרא בשם יי אל עלנס ממנה ככח הספירות
 העליונות נאצלה מרת הפחד והרוץ הקשה והיא מרת הרוץ העליונה לדון את
 העליונים וכח הכינה כראית בה ונפעולותיה וזו נקראת אש יי : והנברא
 הנמצאים מהראשונה הם רחמים מלאכי חסד ורחמים . ומהשנייה לה
 מלאכי דין לישר הפושעים ככח ארון יחיד ובגודתו ובמאמרנו והיא מרת
 של יצחק ולכן היו כל העולם וראין ממנו . ומבין שניהם יצא הספירה
 האמצעית ואם זו מזו והיא הנקראת מרת אמת מכריע בין פתיין ואם נוטה
 לחסד ועליה נאמה ורב חסד מטה כלפי חסד ועולה מצד הנקוד' האמצעית
 עבר מקום הכתר העליון והיא מרת יעקב והיא הנקרא פלם והשנים מאזני
 משפט ליי ומפני שהיא סוד הנקודה האמצעית עולה ער רום המעלות
 אמרו זל' שיש לה זב מעיינות עם מעין הפנימי פרס היב כמסכו ממעיינות
 היתר העליון כנגדן נמצאו יב מזלות בגלגל המזלות שהוא הכולל הכל וכן
 היו יב שבטי ישראל ולכן מצד היות אברהם ויצחק מן הקצוות היה בהם
 תערוכות אומות כאשר אפרם כבוד הקליפה ויעקב מטתו שלמה כרכו אביך
 גברו על כרכות הורי ולא נמצא פסול במטתו ושם שם המיוחד וכן שם שם
 אהיה וגם שם כן ד' אותיות השנים מהם כפולות וכל שם מהם כצדפוני יש יב
 שמות העצם במבין שבטי בני ישראל וכן היה המזבח יב אבנים ולכן אמר
 כל אחד מאבותינו יי אלהינו יי אחד כאשר יתבאר . וזו נקרא ספירת
 תפארת כי היא תפארת הכל מקום האחד והוא הנקרא ענף של שם המיוחד
 ית' ויעם כרים וישלח פארות יפה נוף משום כל הארץ . וזה הכלל כמדת
 החסד נאצלנו עב' שמות הפועלים כסוד השם המפורסם מן הפחד שם בן מוכ'
 הנזכר בפרסנס בתלמוד התפארת הוא סוד ההיכל הפנימי כסוד הרעת :
 והיה בחסד לרעת חכמי ישראל לב' נתיבות ובפחד כ' שערי בינה ונתפארת

סוד הדעת והפעולות שבאמר וברעת חדרים ימלאו ועל שלשתם באמר
 לך יי הגדולה והגבורה והתפארת ועל אלו הספירות באמר אל חלקים יי דבר
 ויקרא א-ך אל כנגד החצר הנאצלה מראש החכמה הנאצלה מהמחשבה
 הפנימית הכוננת מרת הדין: אלהים מרת הדין בכח הכונה הפעלת ציור
 פנימי בתכלית הפנימיות: יי הוא ענף מן השם הנעלם מרומם על כל ולכן
 בשבת: השם המיוחד בכוננות עקרו הוא על התפארת בכח המסור לומר ארון
 הכל שרש הספירות הוא השם העליון סבת כל הספירות שרמו דבי אליעזר
 הגדול: ספירת החצר קודמת אותה ספר יצירה מים מרוח מפני היות המים
 יותר עבים מן הרוח וחס לפסירה זו כערך ספירת הכונה למים מרוח ומפני
 שהיא מרת החסד נמשלה למים ומפני שלמטה ממנה היא מרת הדין קרא
 למרת הגבורה אש וכן אמר אש ממים חקק והוא משל למרת הדין: וכספר
 הקהיר אמר שעל ספירת החסד כי היא דרקנות יי: ועל הגבורה שהוא האש
 הגדולה וממנה חיות ואופני הקדש בסוד המרכבה ועל התפארת אמר שהוא
 בית העולם הבא ושהוא היכל להיכל הפנימי הדעת העליון בנקודת סוד השם
 העליון מרומם על כל יער כאן מה שבונתי לכתוב עתה באלו ה' ספירות
 ושמת עלי ספרי המקובלים שהארכו בכל ספירה נספירה בספר האורה
 ושערי דרך ושאר ספרים מחוכרים בקדושה ובטהרה בלי שנופי:

פרק יב

לתי סדר הפסוק לך יי הגדולה והגבורה והתפארת
 והנצח והקוד אלו השנים ספירות הנקראים
 נצח וקוד מסודרות אחר השלש הראשונות בסדר הזה כבר אמרתי כי קבלו
 חכמי ישראל כי כל הידיעות והספירות הם משוננות חכמה ותבונה ודעת
 עליון זה כחש' לימין וזה לשמאל וזה באמצע הדעת הוא סוד השרש או הכתר
 עליון שרש וחכמה וכונה הם הכרובים העליונים תעלמות חכמה המקבלים
 מהמחשבה הפנימית וכן חסד וגבורה כרובים ימין ושמאל והתפארת
 אמצעי בניהם או הדעת למען שרש הנקודה ושרש הכל: יכן כנגד אלו
 באצלו שלשה אחרות אחר דמיון הימין ואחר דמיון השמאל של ימין הוא
 הכרוב הראשון וקראו דוד נצח והימין נעימות בימין נצח כנגד החסד:
 של שמאל הוא הכרוב השני נקרא הקוד והוא כנגד מרת הגבורה וענף ממנה
 והשלישי רמו עליו כפסו וקראו כל שכ' כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה
 והמתנשא לכל לראש והעשיר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל: כלו זאת
 הידיעה נקרא כל שהוא כולל מכל הספירות העליונות והוא מכוון כנגד
 התפארת והוא כנר גמור ממנו הוא כחו של יוסף הנקרא בכחו כלכל והסו'
 וכלכל יוסף והימין אלה תולדות יעקב יוסף כלומר יוסף מראה

כחו של יעקב שנאמר ובית יוסף להנה כסלהכת קשורה בנחית והיא סוד
הנקודה האמצעי סוד האחרות והוא מקבל מן הספיות העליונות ככס
התפארת הנקרא שמים ומשפיע לכבוד התחתון הנקרא ארץ והוא כי כל
בשמים ובארץ הם תפארת ומלכות והוא המחבר הידיעה ולכך קראוהו
העמוקים שושבין כי לתפארת בכה השרש קוראין חתן ולשכינה כלה שהיא
הידיעה הכוללת כל הידיעות ומשפעת לכל התחתונים : והידיעה
הנקרא אמצעי מקבל מן התפארת ומשפיע למלכות ולזה רמזו ווי ברך
את אברהם בכל : ואמרו רבותינו זכרונם לברכה עליה במקומות בת היתה
לנאברהם וכל שמה רל" כי אברהם אבינו נכנס בסוד הכנולה בחכמה
האחרונה הנקרא שכינה היא בת חכמה כי חכמה בראשונה וחכמה בסוף והיא
החכמה שהשכיבן השם בתחתונים זריחת חכמה ראשונה הנקרא אף חכמה
אחרונה נאכלה מהראשונה וכל שמה כלומר עצמה היא בתוך כל הוא הרעת
הזה שהו' השוכן שכלל ממנו החכמה האחרונה כמזל ככונן נצח והיה והספיד
הנקרא כל ונקרא כפי חכמו התלמוד זדיקו של עולם ויסוד עול' והסי' זדיקו יסוד
עולם ככונן חסד וגבורה ותפארת ואמר ר' שמעון ב"י כי אלונקראו בניס כי
נאלנו מן האבות המרכבה עליונה שאמרו עליה האבות הן הן המרכבה
והנצח הוא ענף החסד נוטה מעט לדין : וההוד ענף מדת הגבורה נוטה
מעט לרחמים והנה ספרית התפארת בין שרש המדות מכריע לרחמי ומלכו'
הוא השכינה מכרעת לדין ואם היא אמצעית יסוד עולם הוא באמצע התפארת
והמלכות על השוני הגמור ונקרא השם הזה שלם ועליו אזל שלמה שהוא קדש
מלך שהשלים שלו : וחול רמזו לאלו השלש ספירות תלמידו חכמים מרבים
שלוש בעולם כי הספירות הראשונות עולם המתבודד חכמה ותכונה זרעת
נקראו חכמות והאבות חכמים ואלו תלמידו חכמי מרבים שלם ואמת בעולם
סג' ורב שלם בניך בני החכמים הראשונים אלתקרו בניך אלא בניך כי הם
בניס העולם בכה ארון הכל : וכבוד הנצח וההוד עשה שלמה בחכמתו
במקדש שני העמודים הימי קראו יבין שני יבין זדיקו ילכם הוא מכין השפע
שהדיק משפיע לעולם הוא יסוד עולם : והב' בעולכו העוז והממשל והמלכות
במדת הדין : וכבוד פרקי המרכבה כל הספירות נמשלו בדרם החכמה
והתכונה והרעת בסוד המוח והגלגלת והלשון סוד הראש שנאמר וגבוהים
עליהם : סוד לך יי הגדולה והגבורה משל לזרעות הדרם הימין והשמאל
אף ידי יסדה ארץ ימיני פסחה שמים חסד וגבורה והתפארת משל לגוף
והאמצע חוט הסדרה הנמשך מהראש : נצח והוד משל
השוקים יסוד עולם משל האבר המוליד כן המלה בסוד היוד של
החכמה והיא בגוף והוא הלקט הזרע הנמשך מכל האברי ומדיק

ועל פי הסוד הזה בספר הנקיר בסדר הספירות סדרו יסוד עולם קודם
 כצח והוד וכך הוא במזמור הכו לוי בני אל'ס וכך סדרם רבינו האי ושאר
 באוני זל' ואל'ם כללי חבורי המקובלים סדרהו על דרך הנזכר למעלה או
 ואו דברי אקו' אין פוס ומלוק' כדבר כלל ולסו' ר' האי באות תשוב' שהזכרתי
 למעלה אחר שהזכיר ב' המעלה הראשונה אור פנימי קדמון סוד כתר עליון
 אור מנוצחצח וצח חכמה ותבונה אמר ושבע האחרונות הם שבע מאורות
 והב' מהם כף זכות וכף חוכה ולסוף הסליחה המכריע בנתיים רוצה לומר
 חסד ונבירה ורחמים רוצה לומר התפארת והמאור הוד' הוא המחדש עולם
 הכסמות קראוהו בעלי רשומות יסוד עולם וחכמי התלמוד דריקו של עולם
 ויש עוד אור חזון נקרא אש אוכלת זורועותיו צפון וימיו הוא סוף כל ה
 המאורות ותחלת כל המעשים . הבאזן זל' סדר יסוד עולם אחר תפארת
 וקרא לשכינה אור חזון זורועותיו צפון וימין הם כצח והוד . כתוב בספר
 הנקיר ספירה רביעית רוצה לומר מדת החסד הם דקות השם וזכויותיו עם
 כל העול' והיינו ימין של הקדום כרוך הוא ומאי ניהו הו חיות הקדש והשרפ'
 הקדושים מוימיו ומשמאל'ם כו' כלומר שיוצאים ממנה כו' ששית רוצה
 לומר ספירת התפארת כסא הכבוד המעוטר המוכלל המהולל המאושר הוא
 בית העולם הבא כלומר שהוא דמיון כסא לכבוד העליון המתבודד כבוד
 פירשתי : שבעה אינם אלא שם אלא מלמד שכאן היכל הקדש והוא נשאר
 את כלם ונחשב לשנים והיו ז' ומה המחשבה שאין לה סוף ותכלית כך המקו'
 הזה רל' רמו על הדע' העליון כי הוא כגוד הכתר והוא גבו' באמצעו התפארת'
 ועל הסוד הזה נאמר כי אל דעותי' ואמרו חכמים זכרם לברכה גדולה
 רעה שנתנה בין שתי שמות הנה מן החכמה הוא מנין הי' ספירו' זרעת העליון
 הוא במנין ולזה הסוד התפארת בו נרמז שם בן ד' לסוד השם העליון ולכן
 במנא התפארת לפעמים למעלה מחסד ונבירה בצורות הקדמונים בסוד
 השם הוא הרעת לפעמים למטה ולכן ברכות אביך גברו על כרכל הורי כלה
 בלא מזרים שעולה ער הנשגב מכל : שמני מאי הני יש להקדוש כרוך הוא
 צדיק אחד בעולמו והוא חביב לו מפני שמקיים את כל העולם והוא יסודו
 ומכלכלו ומזמיחו ומבדלו אהוב וחביב למטה נרש ואדיר למעלה מתוקן
 ומקובל למעלה ולמטה והוא יסוד כל הכסמות :

פרק יג

אצילות עשירי וספירה עשירית היא הנקרא'
 מלכות דברי המקובלים ועליה אמר הכתוב
 לך יי הממלכה כי בכח הספירות העליונות ממנה וככח ארזן הכל היא פועל'
 בעולם ומצואה כל הכחות לפעל' הן מלאכים וגלגלים כוכבים ומזלו' והארץ
 וצבאיה והיא מקבלת מכל הספירות כלם והיא כחה של דוד ואזל עליה אבן

מאסו הכונים כי כמו שהאבן הוא היסוד התחתון שכל הבנין נבנה עליו כך
 זאת היא היסוד התחתון והיא התחלת הידיעות סוד השמות ויסודן התחתון
 ליכנס בדרכי המעלות לשי' ונקרא שכינה בעליה נאמר לשכנו תדרסו ובאת
 סמה • והיא הנקרא בדרך גנוז לחזל כנסת ישראל שסס קבוץ כל הכחות
 והידיעות והיא הונקה ונאצלה מכל המאורות העליונות והחכמות העליונות
 ונקרא כלה וכלתו של משה שהיא כלולה מכל הידיעות והוא השכל הפועל
 במלאכים ואשר למטה מהם וכל בלה של סיר הסירים בסוד שיעור קומה לזה
 כוון והיא אבן ישראל ואבן הראשונה וסוד אבן השתייה ונקראת ארץ חפץ
 וארץ חיים • והתפארת נקרא שמים העליונים כסאו של הקדוש ברוך הוא
 וזה כלל הספירות שלמעלה ממנה נקרא שמים והיא והיכולות הנאצלים
 ממנה נקרא ארצ' החי' ולזה כוון הכתו' באמרו מאת יי הית' זאת היא נפלא'
 בעינינו : ועליה נאמר לרוד ועשית' לך סס כסס הגדולים אשר בארץ הם
 האבות שכחם חסד וגבורה ותפארת וזו כחה של דוד ועליה נאמר מגן דוד
 והיא הנקרא ירושלים שלמעלה בדברי חזל וכל צורות המקדש וסוד כליו
 ומשרתיו ועבודותיו על פיה ולפי קבולה מן הספירות העליונות היתה והיא
 הנקרא תורה שבעל פה ותפארת תורה שכתב וכל מקום שנזכר פס יי'
 אדני הבונה לזו הנקרא אספקלריא שאינה מאירה ואין לה אור מעצמה
 ונקרא לנכה וירח וכסה של ירח ממנה והתפארת היא הנקרא תורה שכתב
 ואספקלריא המאירה ונקרא שמש כי כח השמש משם ונקרא ציון המלכות
 ויס החכמה כל הנחלים הונכים אל הים כל משיונות חכמה באין לה וכלולים
 בה לב' דרכי החכמה מן הכתיבות הפנימיות ולה יב' צורות שמקבלו ממשימ'
 העליונות והאשה רגמתה כלומר בסוד פרקי המרכבה סוד אדם דו פרצופין
 כלומר כי כל הספירות באמצעי דמיון הזכר והמלכות וספירותיה דמיון
 הנקבה ועליה אמרו זל' בואי כלה ונקרא תמונת יי ועמה הם עשר ספירות
 אחרות היא הראשונה דמיון הנקודה הפנימית נשתלשל ממנה כסא הכבוד
 ונקרא בגלגלאל נפדי ועליו אמר רבי ישמעאל שראה לאכתריאל יי צבאות
 והוא כנגד הכתר העליון ונשתלשל מזה החשמל החצון נקרא סדרי גדולה
 ועטרת זהב גדולה ומלכיאל ונקרא חיה של מטה מכסא הכבוד וסמה ישראל
 ונשתלשל להיכל הקדש החצון נקרא נשר במרכבה ונקרא מזלם של ישראל
 ולמטה מזה סס כולל שתי שמות ושס כולל שתי שמות לסוד מופלא סוד לפי
 והוא הנקרא פרגוד והמלאך הגדול : ולמטה מאלו ד מחנות שכינה מהם חיו
 המרכבה בקיבל הרצון הוא השם הכולל והם הידועים מיכאל הידוע שהוא סר
 החסד מחנה שציה מחנות גבריאל מרת הדין הקטה מחנה שליטת מחנה
 רפאל סר הרוח : ד' מחנה אנריאל למטה מן הקיבל העליון אשר הם חיות

המרכבה ונקרא היכל הרצון היכל האהבה ועליו ישרו כנסת הגדולה אהבת
 עולם ואמר חכמי הקבלה כי הוא סוף למעשה הענינים ותחלה לתחתיים
 וזשרם היכול הזה הוא הנקרא מטטרון סדר הפנים שמו כשם רבו הענין
 הנקרא מטטרון הגדול וזה נקרא שכל הפועל אצל הרבה מחכמי הקבלה
 נקרא סדי ולמטה ממנו היכל הזכות ועליו אצל בני חיי ומזוני לא בזכות
 תלוי מילתא ושם בד' הגדול וגם כהר דינור שם הוא ולמטה ממנו היכל הכונה
 ולמטה ממנו היכל עצם השמי ולמטה ממנו היכל לבב הספי' כל אלו היכולו והם הי'
 מעלנו נקרא מלכו והם כנגד י' ספיר' עליונו אכתריאל ומלכיאל ונשריאל כנגד
 כתר חכמה וכינה ורעת היכל הרצון כנגד תפארת היכל אהבה כנגד מדת
 החסד היכל הזכות כנגד מרת הגבורה היכל הנוב' כנגד נצח היכל עצם השמי
 כנגד הוד היכל לכתת הספיר' כנגד יסוד עולם והיא משלמת לעשר ולמטה
 כנגד מלכות עד כאן מה שרציתי לפרש בפרק זה :

פרק יר

ראיתי להצתיק מצפוני הראשוני ומגדולותיהם
 אות באות תיבה בתיבה מסודת חכמים מסורה
 גאוני הישיבה הקדושה שבמתא מחסיא זקנים לזקנים ואבות לבנים כאשר
 קבלה אכסי כנסת הגדולה : ובאין גדול רב קשישא שמו מורש הגאונים
 קדמוני הישיבה הדנין תורה בפוליא ושם נפטר מסר זה החכמה בספר
 קטן שקבץ בדרך קצרה וכתבו לכבוד תלמידיו הקסיד רבינו יהודה הקדוש
 שבא מקוריאל ללמוד לפניו וסמך ידו עליו בפלפוליה ומסרו לו הזקן כאשר
 קבלם מישיבת מתא מחסיא מרנתי ומוצפניו ומסורת חכמה ברמזי ודרכיס
 בעלמים : סוד יי ליראיו • אצילות ראשון כתר גנון ושמוד בעצם השמים
 והסימן מזמה תשמוד עליך • הנה הורה על השם הענין ומתפשט ממנו
 המחשבה היא הנקרא מזמה : האצילות שני אויר והסימן אוירא דארעא
 דישראל מחכים היא החכמה המתפשטת והמחשבה האויר הקדומן ונתן
 סנה שאויר המביע לארץ ישראל ושניה הכינה היא ארץ ישראל שם יכולת
 הנפשות הטהורות לעלות או הכוונה על המלכות שהיא החכמה האחרונה
 והנקודה האחרונה חכמה בראש וחכמה בסוף • אצילות שלישי מדע והסימן
 ככז וירעם הוא התכונה והרעת אצילות רביעי זרועימין והסימן ארך אפים
 וגדול חסד הוא החסד • אצילות ה' זרוע שמאל והסימן לך זרוע עם גבורה
 אצילות ששי עמוד האמצעי והסימן הן אמת חסדת בטוחות • אצילות ז' ברית
 עולם והסימן צדק יקראהו לרגל כלומר כי המלכות הנקרא צדק הוא
 מקבל מיסוד עולם : אצילות ח' שוק הימין והסימן נעימות בימין נצח :
 אצילות ט' שוק שמאל והסימן הרום לרגלי • אצילות י' בת קול והיא כל כבודה

כת מלך פנימה זה כלל סוד עשרת הכתרים אשר כלנו ראשי וישיבות רק
 פהטי הכתובי' עצמו וכלל מהנתיבים עלם מיוחד בפני עצמו והחסיד הקדוש
 הר' אלעזר מברמין זל למד לבסוף הגאון רבינו יהודה והוא קבל ממנו פלאי
 חכמה ופי' לתלמידיו הנבועים דעו זרע קדש כי הארון היחיד שרם
 ומכאן באזלו הכתרים העליונים והוא מקור כלם ואינו מושג לא בדבור ולא
 במחשבה ואין התהלות רק לכבראיו הקדושים מאצילותו ואצילות ראשון גם
 כן אין המחשבה תופסת בו כו' עמד מצאתי בכתיבות הקדמוני' ונגזיזהם
 כי מימים קדמונים שמענו מזקנינו כי נעיר מתא מחסא סהיתה מקדש
 הישיבה העליונה היה שם אים זקן מתבודד ופרוש מדרכי בני אדם ולא
 קרב אל אשה כל ימיו והיה אוכל חליו בטקרה והיתה רוח הקדש מתעוררת
 בו מארביבים שנה ומעלה ומראש השנ' לראש הפנה לא היה אדם וזהו אלף
 י יחידים מופלגים בחסידות וביים מתן תורה וכו' הכפור שהיה מתפלל בו
 והיה דורש ומשמיע פלאות חכמה ופעם א' התבודד בעשר זקני' מופלגים
 בכל התורה ופתח פיו ואמר יהי רצון מלפניך מלך עליון המעמיד ומקיים
 העולמים אשר נשגבו מחקירת הלבנות ונבלאו מדעת המחשבות שתעור
 לבות החרדים על דרכיך והאכלים כחיתם ותאות נפשות להשיג חמדת הדרך
 יעצבו כל הזקנים אמן ואחכ פתח פיו וזה טופס לשונו שמעו דברי רוח הקדש
 זרע קדש בוע האיתנים התבודדו והטהרו והחליפו סמלות מחשבותיכם
 וקבלנו לקרא יוצר כראשי ותמצאו חפץ העולמי אשר עין לא ראת וזלתי רוח
 הקדש הרבך ביוצ' כראשי אשר בו כראשי ונשגים הכתרי' הגדול אשר בהם גנוזו
 רוח הכברא' אשר נתנו נפשות כל ימיה בענין קונם ואז תתענגו על רוב שלו
 ארון הכל ית' אין לו ערך ולא דמיו הוא ביכלתו יצר נתיבו על נתיב כתיב
 חרש עולם אחר על נתיב ראשון אור ראשון השם המיוחד נתיב לא ידעו עיט
 הוא שרם המחשבו' הנאכל מינו הוא הנתיב המזהיר וזהו סכל הקשור בקשור
 המח זכה הטוהרה הנאכל ממנו הוא המתעל' בנתיב יוגה והוא המדע הקדמון
 הקשור בקשר המחשב' הטהור הנאכל ממנו הוא הכסא הסמוך והמתעורר
 בו העמודים הקדמוני' זכות ומיטור לפני כסאו הם נתיבו' סוכבו' הכסא הא
 מימין והא' משמאל ודעת ותבוכ סוכבו' איתו מכל עבריו וזכארו מעלה מסתחני
 לפני הכסא וחי העולמי' אוחז בכסא כמראה הקשת אשר יהי' בענן בני הגבס
 הוא מראה דמות כבוד יי' ובו עמידת כל הכברא' ומסס פורחות כל הנשמיות
 מהכברא' ומכל בוע ישראל הקדוש ועמו נתיב חמדת כל הנתיבים והוא כסא
 אחרות ופני עמודים הם שלמות כל הנתיבים סומכים הכסא מיטין ומשמאל
 וגם כל זכא השמים לו משתחים כי הוא יוצרם והוא מעמידם וכלל יום ניום
 אומרים בסבת ותלה כרוך שם כבוד מל'ו: וכסא חכס גדול ועמו ר' חסראי

הנסיא נמצא כתוב סבת כל הסבות איך לו התחלה ואיך לו מקום וגבול וכשעלה
 ברצונו לחדש עלמות לא הושגו ולא נראו עד הגיע הרצון כאצלו מאורו
 הגדול עשר נקודות פנימיות כאור המכהיק את השמש ואור הנקודה הפנימי
 אינה מתפרדת מן העצם והיא נקודה מחשבת ומאורה הובהקה נקודה שניה
 רוחנית מדעית והיא ראשית דרכי הסבה הראשונה ומאורה הובהקה הנקודה
 הג' היא אש הכשמות הפנימיות וחול קורין לה ערבות וארוננו דוד אמר
 עליה ברוח הקדש סלו לרוכב כערבנו ביה שמו כוון על סתי הנקודות הפנימיות
 ומאורה הבהיק זיו גדול נקודה רוחנית היא תחלת עולם הרוחות הקדושות
 שחכמי המשנה קורין לה זבול והיא יסוד העלמות ועליה כוון ברוח הקדש
 בנין קדש קדשים שלמה ע"ה ואמר כנה בנית בית זבול לך מכון וכו' :
 ובהתחלת עולם הנקוב עולם עולם הרחמים הובהקו עמו סתי נקודות הם
 עולמי החסד והמשפט הוא תחלת בריאת הנפשות המתחדשות בשעת תכונת
 הגויות והיא בלשון חול מכון עליה אמר שלמה מכון לשכתך עולמים היא
 מכון ישיבת העולמים הנאצלים משם ובה מתקיימת ועוודת ממסלת עולם
 הדין האחרון ועליה כוון דוד עליו השלום ואמר מעון אתה היית לנו והוא
 מעונה אלפי קדש והוא תבנית הסא כמו שאמר והוכן בחסד כפא' ואחר
 כל זה האצילות הובהק אור עולם וככה ממנו ענר עמוד אחד סבוי בלשון
 חול דריקו של עולם ומסס פורחות הנשמות המובהקות מאור העולם הנקוב
 עולם הנשמות המצטיירות בגופות הנביאים ועמוד זה ציור הגויות הרוחניות
 הדקות אשר משם מצטיירין ג' גופות הנביאים שהם צורות גופות ואינם
 גופות והציורים רבים בחלקים לכמה חלקים ואם החותם א' הוא בעל ציורים
 משונים זה מזה ואחר זה האצילות הובהקו סני מאורים נקודה רוחנית
 ונקודה נפשית מן הנקודה רוחנית פורחות הרוחות המובהקות מאור עולם
 הרחמים המצטיירות בגופות בעלי רוח הקדש והיא ציור הגופות הרוחניות
 שהן כדמות גופות ואינן גופות רק לא כדמיון הגופות הראשונים על כן לא
 נתיחסו בשם נביאים רק התנצנצ בהם רוח הקדש והם נביאי לעצמם ויודעין
 עצמות נפלאות העולמים בחזיונות חלומות או במראה רוחנית בדרך
 התעוררות רוח הקדש: ומן הנקודה נפשית פורחות הנפשות המובהקות
 מזיו העולם המשפט המצטיירות בגופות החכמים השלמים המפולפלים
 המתנוצצים כנצוצי רוח הקדש המבהיק על עולם הנפשות והוא ציור הגופות
 הזכות שהוא בתוארי הגופות ואינן גופות רק לא כראשונות והשניות יען
 כי האחרונות מובהקות והשניות מן הראשונות הפנימיות העליונות ואחר
 זה האצילות הובהק מכל חלק וחלק ממאורות הנקודות אור אצילות נקודה
 אח' ונה וכל אחת ואחת מהנקודות אצלנו עליה אורה כפי הרצון פעם מקבלת
 מכלם

מכלם פעם מקצתם כפי מצות המלך העלין יתברך ויתברך על הכל וכולן
מתאוות אליה והיא מתאנה להם ובה תעבדו העולמות שהם ככל סבע
הימים והיא הכוללת הן על בן קראוה חזל בתקון תפלתנו חמדת ימים והיא
חותם שבה מצטיירות כל הנקודות צורות הן הזכות והפנימיות והיא מושיבה
מן הכחות הבגיות כל הפעולות ונותנת כשמה בגוף הראוי לה והרוח בגוף
הראוי לה והנפש בגוף הראוי לה ומנקודה זו היבהק עולם הנבדלים מהם
כשמות כנגד כשמות ומתם רוחות כנגד רוחות ומתם נפשות כנגד נפשות
ומתם גופות כנגד גופות ישודות עבים כנגד ישודות דקים ויש אוצר אחר וכח
אצילות לא ממשלת אצילות הנקוד רק הם כחות כנגד כחות מהן מתפסטה
צורות רוחניות וצורות גשמיות כלם למלחמה ערוכים וקבוצתם ושכחתם
כשולם ומהן ובהן ארזים אלה לאלה ומקבלים זהמה ויודעי בבורת אל עולם
וכורעים ומשתחיים ליוצרים וארון השלם על הכל ומלך מלכי המלכים ומתם
וכתם מעלות גשמיות פנימיות וכחות משתנות מבין לבין ומצודה לצודה
ומתם משהיתו עולם ומתם נפשות ורוחות בצורת ככחות לפי כעה
או לפי זמן קרוב או רחוק מצטיירות בגופות כל רוח בעל חי פעמים עומד
פעמים מתחלפות פעמים נגלות פעמים נעלמות כלם בעלי תמונות וכל זה
בגלה ברוח הקדש לרבי בחובא בן הקנא ולרבי ישמעאל כהן גדול ולחכמי הקדש
אשר דרכו בהולך קדש אשרי מי שזכה לעלות במעלתם ער כאן לשוני

פרק טו

דברי אלוקים קדמוני יתהללו וישתבחו בעצמם
והם דברים מקובלים מפי הנביאים האחר
קראם אצילות כמו שאמר ואצלתו מן הרוח אשר עליך הוא דברי המתברך
זה מזה'מאציל לנאצל ואין המאציל חסר כלום כנגד המתברכה ומתאצל מנר
ואולם כל האצילות כשלהבת קשורה בגחלת : ואחר קראם נתיבות כלשון
הכתוב עידו על דרכים וראו ושאל ולגתיבות עולם הדרכים הם הרחמים
וכן החכמות שיוכלו לעמוד עליהם בקראו דרכים והענינים היותר עמוקים
בקראו נתיבות הן האמות אמות הדרכים והם צדים לכן אמר עליהן שאלה
וכן כתוב וכל נתיבותיה שלום : והן קראם נקודות כי הנקודה היא ראש
העגלה ועליה נוכחת והיא באמצע הראשון אמר אצילות הראשון כתר גנוז
בענש השרש והוא הכתר העלין כי הוא העלול הראשון והבס העלין וממנו
מתפשטת המחשבה הטהורה ונתן סימן מזמה תשומר עליך היא המחשבה
העליונה והדיעית הנמצאות ממנה בקראו נתיבות מזמה : והאחר קראו
אור ראשון השם המיוחד הנעלם נתיב לא ידעו עיט הוא שרם המחשבות
שפירה שנייה היא חכמה הראשון קראו אויר כלום שכמא' החכמה מהאויר

הקדמון כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שנתעמף באצטלות לבנה הא'
 זוהר החכמה שהתנוצץ נשמנה במנאלו הנמצאים כי נעלם השם העליון ונתן
 סימן לחכמה אורא דארעא דארעא דארעא דארעא דארעא דארעא דארעא דארעא
 לכתוב מלכין מכח החכמה עונותיהם של ישראל: והחכם הפני אמר הנחל
 מאז הוא התיב המזוהר זוהר שכל קשור במחשבה הטהורה והוא החכמה:
 החכם השלישי אמר אור הנקודה הפנימית אינה מתפרדת מן העצם והיא
 נקודה מחשבתית הוא הבהר העליון ומאורה הובהקה נקודה שני רוחני מדעי
 והיא האסית דרכי הסכה הראשון כמו שאמר יי קנני ראשי דרכוקרס מפעליו
 מאז היא החכמה: והחכם הראשון קרא לבינה מדע כלומר קרא לחכמה
 בשם האור הקדמון הנמצא ממנו וקרא לבינה מדע בשם החכמה שכתלה
 ממנה והוא שאמר והס' נכון ודעם והוא סוד הרעת העליון והחכם הפני אמ'
 הנחל מאז כלומר מן החכמה המתעלה בנתיב נה והוא המדע הקדמון
 הקשור בקשר המחשבה הטהורה נמצאת הבינה מתעלה בנתיב נה
 הוא האור הזורה מהחכמה הקדומה הקשורה במחשבה הטהורה: והחכם
 השלישי אמר ומאורה הובהקה הנקודה השלישי היא אם הנשמת הפנימיות
 ונמצאים קורין לה ערכות: ואדוכנו דוד עניו שלוש אמר עליה כרוח
 הקודש סולגו לרכוב בערבות כיה שמו ועליו לפניו היון על סת' הקודות
 הפנימיות רוצה לומר כי הבינה היא הנקרא אור צה המתנוצץ ומתאצל וזורה
 מכח האור המנוצח הוא החכמה היא הנקודה השלישי היא אם הנשמות
 הפנימיות והוא הנקרא ספר מוציאה הכחות הפנימיות ככה צויר פנימו עד
 אין חקר לפעל: וכפסד יצורה נקרא חקיקה כי לכח הבהר נקרא כח
 הנעלם וכח החכמה הרשומה וכח זו חקיקה וקראה ערכות על שם ערוכ
 הרעונות מחכמה נכונה הם מקורי החסד והדון ושם יה מורה עליהם ה' על
 החמה נקודת הרשימה בסוד המחשבה הפנימית ובמטריח כלה עשרה סוד
 עשר ספרות פנימיות: וה' רמו לבינה היא אורה הידועות הפנימיות
 המזומנות לזאת אל החקיקה והסימן הא' לכס דרע וה' במטריח חמש הם ה'
 עצירות שאמרו חמשי שערי בינה נבראו בעול' החכם הראשון אמ' על ספירת
 החסד זרעיומן והסי' ארך אפי וגדול חסד ועל ספירת הגבורה יתפחד זרוע
 סמאל והסימן לך זרוע עש בגבורה כלל חסד ודון ועל התפארת עמוד האמצעי
 והסי' הן אמת חפצת בטוחות ניו אלה' אמת כי הוא כח מיוחד והוא האמצעי
 עולה עד הבהר העליון בסוד הדע' העליון: ורבינו החי' ז' אמ' עליהן כף זכות
 וכף חובה ולסוף שליחה מכרוע כנתיס הן האבות הן החיות הנושאו הכסא
 העליון ערכות היא הבינה: והחכם הפני אמר הנחל ממנו כלומר מן
 הבינה הוא זיו הכסא הסמוך והמתעורר כב' העמידים הקדמונים רוצה לומר

כתר חכמה ובינה והזיו הוא הדעת וזכות ומוסר לפני כסאו הם נתיבות
 סוככים הכסא הזכות הוא ספירת החסד והמוסר מדת הגבורה : הא מימינ'
 והב' משמאל ודעת ותבונה סוככים אותו מכל עבריו כלומר לזיו הכסא
 ההוא ספירת תפארת הקשור בדעת וזכאות מעלה משתחיים לפני הכסא
 הוא הבינה שהיא הכסא העליון כלם בעה : והחכס האחר כתב ומאורה
 הוכחה זיו גדול נקודה רחמנית היא תחלת עלים הרחמנית הקדושות :
 וחכמי האספה קורין לה זבול והוא יסוד העלמות ועליה כונן ברוח הקדש
 שלמה עליו הסלום בבנין קדש קדשים ואמר בנה כתיבית זבול לך מכון
 לשבתך עלמים וכפתחלת עלים הנקוב עלים הרחמים הובקו עמו סתי
 נקודות הם עלמי החסד והמשפט הוא תחלת בראית הנפשות המתחדשות
 בשעת תכונת הגיונות והוא בלשון רבותינו זכרונם לברכה מכון ועליה אמר
 שלמה בנה כתיבית זבול לך מכון לשבתך עלמים היא מכון ישיבת עולמו
 הנקדעת החסד הגדול הזה כי מאור הבינה הוכחק זיו הגדול נקודה רחמנית
 נכו' והוא הדעת העליון שאמר עליה בדעתו תהומות נבקעו ועזא בספר
 יצירה ה' כל הקדש מכונן באמצע ויגא אמצעו בין אשכמה ובינה במקום
 כתר עליון וכנגדו קדש קדשים והוא המיון הנשמה אל התפארת הנקרא עץ
 החיים שהוא אמצע בין חסד וגבורה : והתפארת נקרא מכון ומפני סעד
 האור הגדול מוסרם יעקב אבינו בכח התפארת הזה ועולה עד ארון הכל
 כתיב ואתם בני ישראל אל בליתם וזה נקרא על סוד הנסתר הפס המיוחד
 בספר יצירה ועל חכמה ותבונה ודעת אמר בספר יצירה אלם סד מוסלא
 ומכיסה הא' הוא הדעת בסוד הכתר העליון והמ נהם סוד חכמה ובינה וכנגדן
 חסד וגבורה ותפארת כמו שכתוב למעלה ובספרו ס' הנזיר במקודש מנה
 ספירתו מן הכתר עליון ה' ב' התורה היא החכמה ג' אורה הוא הבינה ה'
 צדקות יי' היא החסד ה' היא אש הגהולה כ' שש תבונה כל' כסא לכסא הכבוד
 העליון היא התפארת ואח' אמ' ז' אינן אלם ש' לא מלמד סכא' ה' כל הקדש
 והוא כסא אה' כלם וכחשב לב' והז' ז' ומה המחשבה שאין לה סוף ותכלית
 המקו הזה אין לה סוף וכו' כונן לדעת וגמז בתוך תפארת לסוד שרמזתי
 ובס' יצירה אחר שהזכיר מדת הגבורה קודם סזכיר מדת התפארת הזכיר זה
 וא' חמש התק' דום ביד ג' אמות וקבען בשמן הגדול זה' נחם בהם קצוות
 ופנה למעלה וכו' ספר יציר התחיל למנות הספירות מן החכמה נמצא הדעת
 ש' שדרו קוד' תפאר חמיס' ורמז כי החכמ' ז' הבינ' ס' ד' ב' אותיות הם כמו שכתבתי
 והדע' הוא סוד הוא הוא העמוד מקבל מלמעל' ומס' יעלמטה נמנה נמצא
 לספירו' ו' מים וזהו סוד אותיו' הפס' כי הקא' אחרונה רמז לאוצר האהרן מן
 החכמו' היא האחרונה המנואה כל הכחות לבעל : והתבני הגדולים האלו הם

כנגד היכל אהבה מרת החסד • כנגד היכל הזכות גבורה • כנגד נוגח
 נצח כנגד ענש השמים הוד • כנגד לכות הספיר יסוד עולם • ומכח עשר
 ספירו ומצאו מעלות מלאכי ומצא הגלגל העליון כנגד הבתר וגלגל המזל
 כנגד החכמה • ושתי כנגד בינה • וזרק כנגד חסד • ומאדים כנגד פחד •
 ושמש כנגד תפארת וכמו שהשמש נותן אור לכל צבא השמים כן הרעת
 העליון הגבוה בספירת התפארת נותן שפע לכל הספירות • ונוגח כנגד נצח
 כוכב כנגד הוד ולכנה כנגד יסוד עולם המשפיע במלכות והעולם הזה כנגד
 המלכות זהו הסדר אשר העלתי מהיכלית רבן שבי עם מה שמצאתי כנגדו
 הקדמונים ז"ל :

פרק יז

כבר כתבתי אף האור הקדמון הנעלם הוא
 סוד השם המיוחד שאינו נקרא כלל והוא
 הכל והוא נשמה לכל נשמה וממנו נאמתתו ככח הסנה הראשון שהיא עלה
 לו ואין לו שום התחלה אלא שהשם העליון הפנימי הוא עלול ממנה וכנגדו
 הקדמונים כותבים לרשום השם הזה כן יור הא ואי הא בני עשר אותיות למיין
 עשר מעלות וזה מורה כי ממנו נבנה הכל • ולקדמונים הנעושים כד שמת
 בכתבות כלן כד' אותיות הוא השם המיוחד ונקודותיו מוטות והם עכפי
 השם והם בסוד הכתר העליון הם סוד השם המפורש כי הם נשמות לכשמות
 אהנה הנקודה היא המיעוה האות לכן על דרך הנסתר מפני שלא יודעו
 החכמות הפנימיות שבכתר בי און המחשבה תופסת בהן כלל ואין בהם שום
 ציור כלל כי אם באמצעות החכמות האלו הן הם הספירות ובהן סוד האותיות
 הכתובות במחשבות ומחדשות הדברים המוגבלים בספירות הקדש כשהשמות
 הקדושים הנבנים מן האותיות בכתבין כלן מורין על הספירות ואולם הבנוין
 הוא לשרש ויהו הסדר • אהי הוא הראשון והוא המורה על המחשב הטורה
 הנמשכת ומתפשטת מהאור הפנימי • וממנה נמצאת ככח השם העליון
 החכמה היא הראשונה מועשרה ספירות • אשר דמו לבינה המוציאה
 החכמות הנעלמות לפעל ציור פנימי והיא הקרא ספר וכתו אז ראה ויספרה
 ואמרן דכותיני זכרונם לברכה היה מביט בתורה ונורה את עולם אסוד
 נסתר דמו לכחה מאשר שמה לחמו והוא יתן מערכו מלך סוד אשרי והס'
 באשרי כי אשרי בני בנות והיא הכלי הפנימי הדולה המים העליונים ונקרא
 אם השפירות והראשונה החכמה אב והיא סוד לברכה המסורה דמו על
 יהויות הנעלמות והנתיבות הסתומות שר' ממויפיות תורתנו התורה הקדושה
 והתמימה • אהיה אחרון סוד הרעת העליון הפועל על ידי התפארת
 והוא כנשמה לו כי ישראל עלה במחשב והוא כחוסל יעקב אבינו עליו השלג

הפקהא ושהאל וסאה את האלוס לעלות עד הנסבנ מאמר והרכנתוך על
 בנותי ארץ והאכלתוך נחלת יעקב אכך כי פיו דבר: כרנות אכך גברו
 על כרנות קורי חכמה ותכונה ורעת והשם ספירו הגדולה והגבורה ותפארת
 והנחם וההוד וכל הוא יסוד העולם נקראת רעת והאלוין בני כשתרגו השרשים
 שם ספירית אלן הוא התפארת האמצעי כסוד הרעת הנה הכתוב אלמ בחכמה
 יבנה בית היא החכמה הנאצלת מכתר מתפשטת מהמחשבה הנה שנייה
 לה הרעת היא האמצעי וכוונת בנין השם ספירות והם סוד שם וקו היא רמז
 לחכמה כסוד המחשבה וקונו של יוד רמז לכתר עליון כסוד השם הפנימי
 הקדמון היא נקודה מחשבתית ושם סוד הכל: ההא היא חומר החכמה הפנימי
 הכלי הדולה המים העמוקים והשימן הא לבס זרע וכו' הוא רמז לשם
 ספירות אחרות: הא האחרונה החכמה האחרונה חומר הספירות להוציאם
 ליריעה פניה פגות והיא ברא את העולם בכח הספירות העליונות ובכח הרצון
 העלום הנה השם המיוחד בני על מתכונתו כלוניו בו כל מעלות הידיעות
 והוא סוד ד' חיות גדולות וקטנות הכל בו: כי היוד רמז לחכמה והנה מכוונת
 כנגדה מרת חסד ה' רמז לבינה כנגדה הגבורה ה' הוא הרעת פועלו
 על ידו התפארת הוא נשמה ל' כנגד אלן נחם והוד ויסוד העולם ה' אחרונה
 היא המלכות מוציאה כל הכחות לפעל חסד וגבורה ותפארת ומלכות
 נקראו חיות גדולות והם כושפות הכסא העליון הספירות הראשונות ששם
 כסא לארון הכל מוכאל וגבריאל ורפאל ואוריהל הם חיות קטנות נובאים
 כסא המלכות מיכאל היא שר מדת החסד המכוונת כנגד החכמה גבריאל
 שר הגבורה הובספר הבקיר אמרו למד ששם ימינו של הקדוש ברוך הוא
 ישתחו ותגדל שמו לעד מיכאל וכו' ושר שמאלו גבריאל ורפאל שר ה'
 התפארת ואוריהל שר המלכות והם כנגד ארבע רוחות העולם מיכאל
 כנגד דרום גבריאל כנגד צפון רפאל כנגד מזרח אוריהל כנגד מערב
 ומיכאל שר פני ארזיה גבריאל פני שור רפאל פני אדם אוריהל פני נשר
 וכן האבות אברהם ממדת החסד יצחק ממדת הגבורה יעקב מדת התפארת
 ודוד הוא הקטן כנגד המלכות וזכה למלכות: נשוכ לעינונו כסוד השמו
 : החכמה השם המיוחד לה כספרי הקדם הוא יה און שם פחות משתי
 אותיות: ואלו השתי אותיות הם מורות על שני הכרובים כסוד ה'
 התחברות הפועל והנפעל להוציא הפעולות הטהורות על דרך הטוב והיסוד
 לפעל: והנה החכמה והבונה הן המוציאות הפעולות הנעלמות
 לפעל ובכח החכמה הוא בינה: ועוד כי החכמה היא כלי המחשבה
 הפנימית הנרמזה בקונו של יוד בה סוד המעלות עשרה פנימיות
 נמצאת היא חוצה שם יוד הא ואלו הא נקודות אלהים הוא לבונה כי היא

כי היא המוציאה ככח החכמה הפעולות הנעלמות לפועל ציור פנימיו וכחמה
 זהה הם סוד סאר הספירות והיא מרת רחמים לפי מהותה • אבל לפי
 העקבלים ממנה ספירה מקור הרינין היא מרת הרין • לכן היא נקודת
 אלים מעקרו למרת החסד והוא פירושו תקיף ומוק לפכוס מרת הרין כי
 האים מכנין את האש והיא סוד ההתחלה כי מרת החסד היא התחלת הכנין
 שנאמר אמרתי עולם חסד יבנה ושרפה בחכמה ולמעלה בכתר העליון הם
 הרחמים האמתיים הכובסים מרת הרין : גם אלהים היא מרת הרין מרת
 הגבורה כי באלה ממרת החסד ואם זה רחמים וזה רין נאלם ככח הכינה
 והכח המסולה מארון הכל נשמ לכל נשמם הם יהיה מרת רחמי עקרו נקרא
 בסוד הרעת ובסוד השם העליון הנעלם וכשפועל על ידי הנצח נקראי נבאת
 שם נבאות מורה על נצח והור כי הם הפועלים האחרונים משם יוצאים
 נבאות העולם וכשפועל על ידי הור נקרא אלהים נבאות זה רחמים זה רין
 וכשפועל על ידי יסוד עולם נקרא אל סדי הוא שרי סאר לעולם רי והוא
 הברית מוציא כל הפעולות לפועל על ידי המלכות כי הוא המספיע בה •
 ספירת מלכות עקרה הם ארבי היא הנמצאת בכל היא ארון העולם והיא
 טוקפת מכל הספירות א' מאהיהי משם בן רין הם ריו אותנו שם עב' ובן
 אות ות מרוכעות הם סוד השם המפורסם והיא מרת הרין ועוד יתבאר בעיה

פרק יח

צריך אתה לדעת כי חבמי ישראל עליהם
 השלום מנו עשר שמות כנגד עשר ספירות

כל שם נשם כנגד ספירה וספירה והם שאול שאינם נמחקין כי הכולנה בהם
 על הגורות הקדושות המתיוחדות ושרם כלם הוא השם המיוחד הנעלם הוא
 נשמה לכל נשמה והוא המקור והוא הכל : ואלו השמות אהיה כנגד בתר יה
 כנגד חכמה שם בן ד כנגד הכינה כנקודת אלהים הרי שלם שמות העצם הם
 המרכבה הפנימית לשם הנעלם • אל כנגד החסד : אלהים כנגד מרת הרין
 הקשה • אלוה כנגד התפארת נתושף בשם זה על אל וה' רמז לשם ספירות
 ושרם לכלם התפארת שהיא עין החיים והיא אחרונה שהיא המלכות וזה השם
 הוא המיוחד לספירה זו מצד עזמה אך ברוב ספרי הקדם שם בן ד' שאינו
 נקוד אלים מיוחד לו בפועל ככח המסור לה מהשם העליון הכוללי • נבאו
 הוא הנצח : אלהים נבאות הוא ההור • שרי יסוד עולם • ארבי הוא המלכות
 ואתה דעלך כי שם אהיה ושם בן ד' ככל נקורותיו ושם יה אלו שלם שמות
 נקראים שמות נלא כנוי והשאר נקראו כנויים כי אלו הם הכחות הפנימיות
 ואין שתוף לשום נכרח בהם ולא כן שאר השמות כי לשון אל ואלהים והה
 אלוה שמות אמתים שיסתתפו המלאכים ונבי ארם בהם ושם נבאות מורה

על

על הנכראים ולכן באלו בדברי חכמים מחלוקת אם הוא מהשמות שאינן
 נמחקין וגם שהלכה היא שאינו נמחק מפני שהוא נח בכתבי הקדש על
 הנזרות הגאורות המיוחדות ואם ענפים הנאחזים בהם הם הקלויות
 וכן סדי גם כי השם הזה לא נמצא בו אם לבדא מכל מקום אינו שם העצם
 כי מורה על סוד הגבולים ואם מכלי גבול וכן שם ארני מלשון ארנות ויש בו
 פתיח כי הוא עשרך לנכראים לכן נקראו חוץ מהב' כנויים כלומר כי הם
 כלים לכנסם לכחות הפנימיות וכבר בא בדברי החכמים הקדושים סוד
 שבעה הכלים שנמסרה קהלת מלשון הכל הם א' ספירות הנקרא בנץ כי הם
 כלים למרכבות הפנימיות כי הב' ספירות הראשונות נקראו נשמות ואלו
 דמיון הגוף להם ולכן אזל בכל הקרבנות לא נאמר לא אל ולא אלהים ולא סדי
 ולא נכחות אלא יוד הא ואו הא שלא ליתן לבעל דין לחלוק כי אעפ"י ששמות
 אלו לבדא ושרשם למעלה בכתר עליון על דרך האמת כי שם מוצאותיהם
 בדמיון הפעולות המורגשות והכחות המוחסות כי שרשם נפש מכל מקום
 אינם הכחות הכלולות הפנימיות שרשי השרשים ופני זה יש להשמר
 העבר והנודד והמקדוש והמעריך והנשבע והמתפלל והמקריב קרבן וכל
 עובר להיות כונתו לשם המיוחד וקבלו חכמי הקבלה הזקנים והחסידים וכן
 נמצא בספר הבהיר ובספר הזוהר בטהר לבו העובר צריך ליכנס לפני השם
 ויכלול בשם המיוחד ספירות שם כל השמות כשלהבת קסורה נחלת
 בלי שום חבור בשמי חליה אלא יכנס מתחילה לספירת המלוכות והרמז לה
 האחרונה וזו נקרא בית מלך וכתוב לשכנו תדרשו ועליה נאמר בזאת יבא
 אהרן אל הקדש והיא הנרמזת בית תפלתו וכניסתו על ידי הקבלות שלה
 והם לבנת הספיר ועצם השמים והיכל הגיבה והיכל הזכות והיכל אהבה
 והיכל הרצון והיכל קדש הקדשים ויחבר להא הלאו הם שם ספירו נקראים
 בנץ יסוד הגדנח תפארת גבורה חסד הם הגדולה והגבור והתפארת והנצח
 וההדר כי בלי ויחבר לו היה הראשונה היא הבינה ויחבר לה היות היא החכמה
 הנעלמה מעיני כל חי כוללת כל הנתנות מרכבה לעשר מעלות פנימיות
 וכן קוצה של יוד סוד החכמה הפנימי הוא סוד השם העליון שאלו עשר ספירו
 מראות פעולתו וכחו הוא בשרש וביחוד גמורה אחרות שכל נבדל שאין שום
 מחשבה יכול לחקרה בשפה הראשונה שתכלית הכל אלה ויזכיר שם ארני
 בפיו שהוא כנוי השם העליון והיא התמונה הכללת כל הקמונות ובגמטריא
 היכל חכמה כסוף מכוננת כנגד החכמה העליונה שהיא ראשית דרכי השם
 העליון ובכונה על השם המיוחד וסודו לאהזן הכל וכוון לבדא אלא פעולה
 על ידי סולם ולסוד הנעלם הזו אמרה תורה זוכח לאלהים יחבר ונבוא
 במדרש כי איש אחד הקדיש והזכיר שם אלהים ונרדפו ודי למשכיל :

ועל פי סוד זה מהכחונה וההדרגה בין הספירות הראשונות חכמה ותבונה
 ודעת או כתר חכמה ובינה כי כבר רמזתי די למבין לספירות האחרות .
 ובספרי הקדמונים קורין לחכמה ותבונה ודעת שהם שיד המהות כי הם
 כלים פנימיים לצורות הכבדלות הראשונות כתר עליון : ולכן אמרו בספרי
 מה בין שבעות לנדריש נדריש כנדרר בחיי המלך שבעות כנדרר במלך עמו
 לפי שכל מצוה ומצוה כמו שית' בעזרת הגזר היא תלויה בסוד השית' הדרגה
 הספר הקדוש בין הבטוי וכונת הבטוי לדרר או לשבעה ואמר כי כונת הנדרר
 הוא לרדעות הפנימיות חכמה ותבונה ודעת והם חיי המלך כי המלך המושל
 על העולם ככה ארזין הכל המראה כח האלהות בבני העולם הוא התפארת
 בו נקשרו כל הספירות האחרונות וכל הבנין וחיי תלויין והשפע שלו תלוי
 בעלי נים שהוא עליו מהם ונמצא מהם וסוד עקר הנדרר הוא הרו עליו והוא
 למעלה משרש האדם ולכן חלץ לבטל את המצוה ולא כן השבעה כי הוא
 מלשון שבעה שנאמר חזקה עמודיה שבעה הם ז' ספירות עד המלכות ולכן
 אין כח בשבעה לבטל את המצוה ודי בזה למבין . ויש לך לדעת כי יש עוד
 בנויי בניינים כמו רחוש וחנון ושאר תאריש הנמצאי בדברי הכבאי והשבע
 בהן אחר שמתחדשים ואם הם כראוי קליפות לשמות כי בהם נאחזים שרי
 האומות כמו שיתבאר יהם סוד הכתבים שבמרכבה המכסי את הפני הפנימי
 הנשבע בהם אם לא קיים פקר מכל מקום כמחקין : ולכן הכדילנו במסכת
 שבעות כינס וכין הכנויים והמשכילי כין . והרונה לעמוד על הדבר היטב
 יעין בספר האורה ובספר שער השמים שחבר המקיבל הגדול הר' יוסף בן
 גיקיטיליא ומה שפירש במרכבת יחזקאל .

פרק י"ט

כבר כתבתי למועלה אוך היהודים הנמשכי
 אחרי דעות ארסטו וחרביו הפכיו כי
 המלאכים אשר בספרי הקדש ובספרי חכמי ישראל הם השכלים הכבדליש
 עד שאמרו שנותן הצורות לכל בני אדם והוא שכל כדל הוא למטה ממניע
 גלגל הירח והוא הנקרא בדברי חז"ל אישים והאמת כי מזה ימשך סתירת כל
 התורה הנה מלאכי אברהם ולוה הנכרח להם לומר שהיה במראה הנבואה
 ואם כן בהכרח שאותה פרשה מהליכת המלאכים לסרום ואנשי העיר נסבו
 על הבית וכל ענין הפרשה לא היה כלל והאמת אם שכלים כדלגיש הם כל זה
 מן הנמנע . גם לרלבג הכח יש להיות אמת ליע נציב מלח וקבלת
 חכמים עד שתקנו ברכה על ראייתה ומוסכס כן באומות . ואם הוא
 בסבלותי פירש שהיו נביאים כדעת קצת מבאמרים בקבלת רביתינו ז'
 לברכה : גם זה האיש בספר מלחמותיו עשה השם באור בספרים עמידת
 השמש והרטיע לגלות אשר העלימו המורדים הראשונים והראה שמצא

ראיות לדבר ופרסם למרות עם כבוד הסם ברוך הוא לנטל המפורסם כב
האמוהו האלו נמצאו בני בחסים : והנה לפי דברי זה האיש וחכריו לזה נביאים
הם הנה היו גדולים מאברהם כי לדבר גדול אמר המכסה אני מאברהם והנה
הם השלמה ועשו אותות ומופתים מחרבן מקומות : והנה הרב ורבי אברהם
ן עזרא חכרו מכחיסים כי האות לא עשו אותות ומופתים כלל כש שיעשום
שאר נביאים מלפניהם וגם כי רבותינו זכרונם לדבר אמרו כי שם היה
נביא ועבר חכם ונדיק היה ב נביאים ולמה לא הזכיר בשם ואיך שלחם
הסם ולמה על פי הסם לא הזכירו את העם לשוב בתשובה כענין ונה הנביא
והנה דבריהם דברים בטלים : כי גם נספר מורה וראב"ע סוכרו כי מלאכו
ממש היו אלא שהרשיעו בדבר באמרם שהיה במראה הנבואה מהיות נמשכו
אחר שקול דעתם כי כונתם כי אין נמצאים אחרים בין העלה הראשונה
לבגלים אלא השכלים הנבדלים והם מביעים הגלגלי נמשך אמונת
המרדות לנטל הכתובים והנסים ושיסתור כל אחד לפי דעתו דברי התורה
והנביאים כפי רצונו . והקשה מכל שלא יהיה תכלית לשום מנהה שהיה
מכוון לעצמה אלא על דרך שכתב מורה הנבוכים או כפי סברות מזהמות
בקצת מנות כסברת ראב"ע על פי מערכת הכוכבים או להסיר הנזק מהם
והקשה מכל כי על פי דרכם לא ומצא לפסח הרשע עונם על שום עבירה
כאשר כתבתי למעלה : והמכוון בזה הפרק לבאר עוד הדברים ואף על
פי שמה שכתתי למעלה בחלוק המעלות והשמות וכל המשכיל לעמוד על דעת
תורתנו ארחיב עוד באור בדבר ואי אפשר זה בלא באור ארוך . האמת גם
כי לא יספיק השכל להשיג ארך משכל נבדל ומי שאין לו שום גבול ושום התפסה
נצויר בשכל ארך וצא המצויר והמוגבל וכל העולם וחול קבלו כי זאת היתה
בקצת נורעה בהראוי נא את כבודך כדי לעמוד על אמתת הנמצאים ולא
נתן לו רשות אמנם הנה בעל כרחנו נמצא חוץ לשכל הגלגל וכל אשר בו הארץ
וכל אשר עליה והנה אכל בהכרח לנו לומר כי הנמצאי הם זה למטה מזה וכך
יש לנו לומר כי העולל הראשון למטה מעלתו וכך אשר תחתיו וכך כל מעלות
השכלים נבדלי ואם אלו לא נבדלים ולא נצוירם או לא זה למטה מזה וזה
מעולה מזה ואם לא ידענו בהם דבר כי אם מצויר ל כי הם נמצאי ולא ידענו
מה הם כן למטה מהמעלה הראשונה מאמתת הראשונה באצלים מהם ונקשרים
בהם ומתיחדו צורות אחרות כתכלי הדקות עד שהמחשבה תופפת בהם ואם
א"ל לשום אדם לשום להם שום דמות ושום תמונה והם צורות שכלי מן רוח
הקדש חצובות ועל אלו אמר בספר יצירה עשה אינו ישנו כמו שאמרתי למעלה
: וכך הלך האצילות ממעלות אל מעלות עד שנמצאו מעלות המלאכים
בעלי צורה דקה עד מאר כתפסת נצויר המחשבה ונותנת לה תמונה וכאשר

בא כמעלת המלאכים האחרונים כמצאו מלאכים כפרדים כעצמם כדמיון
 בני אדם וכשלא חסו לכביאים וגם כי נמנע לעין האדם מתלבשי כלבוס האור
 ומצטוירין בחפץ אלהי ציגור גופיו נסב לכשלא אליו ואחר סליחותו פוסטו
 והחסם הגדול הר' יוסף הנזכר למעלה זל כתב מהעתקת ספר הזוהר וסאר
 ספרי המקובלים הקדמונים זל וזה לשונו הכני מוסר בדרך מפתח של אמת
 בדורה דע כי כל הדברי שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו כלם נאצלו מאמתת
 מציאותו ובהתפססות עשר ספירות הנסתרות במציאות נאצלו מאמתתו
 עשר מעלות דקודש שלמות עליונות בתכלית התקון והשלמות והעליו וכל א'
 מעשר המעלות הנאצלות מן הספירות מורה על הספירה שכאצלה מכהה
 נאלו עשר מעלות הם דקות ופנימיות ואין כח בעין השכל להתבונן בהם אלא
 בקבלה עליונה וכך לומה מעשר מעלות אלו האציל מעלות אחרות דקות
 ופחותות אבל אינן כמעלות הראשונות וכן שלשיות ורביעו עד כשה מעלות
 וכלן עשר עשר וכפי התרחק אצילות המעלות מן הספירות תהיה בהם
 תוספת רבוי וגסות והאצל האצילות הראשונה שכאצלה מעשר ספירות רומה
 דמ' לחוט דק עד מ'ד יונא מדור התלעת ועשר הספירות הסנויות הן כדמיון
 החוט שנכפל לשנים שהוא יותר עב וכן השלישיות ורביעיות וכן עד כלם
 עד שנעשה החוט עב ואעפי' שזה משל לקרב הדבר אל הדעת עור יש בדבר
 משל פנימי מזה והאצין עקרה יבין דרך מעלות האלא העליונות והתחתונות
 וסוד מה שאמרו בענין בני אישים שהם כמעלה עשירית ונראין לזכיה עינים
 ואפילו לאותם שאינם במעלה גדולה וזהו ענין הגר ימצאה מלאך יי על עין
 המים וענין מנוח ואשתו וענין אתון כלעם וענין נבוכדנצר ודע שיש מלאכי
 מתלבשי מלביש עד מראין אפי' בהקיץ וכפי הצורך והמקור והרואה תלגו אלה
 המלאכים כפי מעלותם אם מהמעלה הראשונה או השנייה או השלישית או
 העשירית ולא לו המעלות יש אלה אלפי חילים נאצלים בכמה מיני צורות מהן
 דקות ומהן גסות לא כפי אמונת היוני שכלם שכלים נברלים אינן נראין
 להרגם אמנם יש מהן נסתרים ויש מהם נגלין הכל כפי כח חמתו של בורא
 יתכרך שברא כל הדברי נמצאה והער כלשצר המלך שראה פסידא ריכתבא
 ונהיה אותו המכתב היה מפורסם בצורת האותיות לעיני כל חכמי אף על פי
 שלא היו מביינין אותו עד שכא דניאל והנה הורענוך כלל גדול במציאות
 המלאכים ומעלותם והנה השם ברוך הוא לפי שברא המלאכי בתכלית השלמות
 והפנימיות ואין הכל זוכין ולא יכולין לראותן כוסף הוא ית' לברא הקבלים
 והכוכבים בצורות נמשכות ועשויות על פי ההוראה לצורות המלאכים
 הפנימיות ועזה צורות כנגד צורות והנה צורות גלגלי השמי' וכוכביהם כלם
 עשויות והנאות לצורות השכליות והפנימיות ואם לא נכלל לראות עין בהרגם

הצורות הנעלמות נראה צורת הכוכבים להכין מתוכם והנה השמש וקירח
 שניהם עדים ברורים מורים לנו העליונים הנסתרים והנעלמים סאלמלא
 תכונת השמש וקירח לא היונו יכולין ליכנס לסתריהם רכבות העליונות וזהו
 סוד ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים באמת מאורות גדולה ויהאיר
 על הארץ להאיר עינינו הפוכים בהרץ להכין מתוכם סוד סתר סתרי עליוני
 בסדר מעלות סכליים ולמעלה מהם בסוד הפסידות ובסוד מציאות הסית
 ויחודו והנה כל התכונות עליונות ותחתונות הנסתרו והגלויות כלם דוגמאות
 לסתרי המרכבה העליונה ומג המורבבות והמוסבות לנו גוכל להבין ולרעת
 אותם הנסתרות והנעלמות וזהו סוד שאנו מרום עיניכם וראו היודע לפרש
 סוד פכמי בספק זה יבין מה שבארנו באלף הענינים עד כאן לשונו :
 אל ילזו דברים אלה מלבד והתכונן בהם אל תט יטין ובמאל מהן כי הן עקד
 סהכל תגוי בו וכל הנבואות וקבלת אבותינו מעידה עליהם ובהתכונן היטב
 תעמוד התורה והנבואה וחזקתה והמדות והעבודות והתפלות על עמוד
 ועוד אסוף באור בעזרת הגזר : וכתסוכות הקדמונים בסתרי הקבלה
 כתוב עוד הוסיפו לשאלו חברת הבאונים מאת שבאין רבינו האי זל אס יש
 לו ענין במה סכתב לנו באור קדמון ובאור מצוחצח ואור זה והשיב להם
 אל תטריחונו בסאלות שאין לנו להעמיק בדרכי תאבות דק ארמונו לים
 ענין אחרי וכו' כמו סכתוב למעלה עד כי עיניו הלהבות הנאחזות בתוקף
 הגחלים ומה סהיה נסתר וגנו זה בתוך זה זה בתוך זה עד סהגיש זמן רצון
 הפועל הקדמון ויצאומן הכח אל הפועל הרוחני ונאצל אצילו העולם העליון
 עד אצילות יסוד אבן העשירית הנקרא בלשון חכמי הרזים אור עב ומרוב
 העובי קראו גם כן חשך מעורב כי כל הכחות הסלהכות מתערבות בה
 ונסתכות בתוכה והיא יסוד כל העלמות רוחניים ובשמים וכמה מיני גוונים
 מתעצמים בה ומצטירים בכחה מהם צורות רוחניות ומגן צורות גשמיות
 כיהא חותם אחרון לכל החכמו זהו תוקף לפגן רב חמאי הועמיק והמקובל
 שפי תנאים ואמוראים בסדר הקבלה המסורה לחכמי ישראל הקדושים וכו'
 כחבתי זה ואס הוא נעלם שהוא ממוין הענין הראשון והנה המעלה הנקראת
 אור עב היא הנקראת מלכות והיא הספירה האחרונה אספקלריא שאינה
 מאירה מעצמה מוציאה כל הכחות לפעל והיא אור עב כערך המאורות
 הרוחניות של מעלה מונה : ובסם אפלטון מצאתי טיש צורות דקות
 אינן מוחשות דקות פועלות וכתב אחר כי לרעת התורה הס אשר יכנעו אל
 כסם האדם ושיהיו נסמעות אל הסנעות בני אדם ודברו וכו' וזה מכת הנמנע
 למורה הנבוכים וחבריו בעדות ספריהם : ואין תורתנו נריכה חזק כי
 דחקיה יאכרו והאל יתברך יקרבנו אליה :

השער החמישי

פרק ראשון

המכוון בזה הסער הוא
להחזיק אמונת פסטי

התורה ודרכי החכמים במציאות סדוים והמזיקים וכחות הטומאה ומלאכי
חבלה וככסף וכהסכמת ההמוץ • ואומר כי המתחכמים בחקירה הכחישו
דבר זה מהיותו בלתי מורגש להם וכס מושכל וכל דבר שהשכל מכחישו ולא
ברגש הכחישוהו ולא סמכו על הקבלה : כי ידוע כי מופתו הנביאים כמו
עמידת השמש ליהושע וחזרת כל המעלות ותחיות המתים שהנביא קיימוהו
וקרא גב מוסכס באמונת ומקובל והס הכחישוהו וכן עונס על העבירות
והשבחה פרטי על כל מעשי בני אדם ועונש וסכר יום הדין ואשו על ביהמס
שהוא מקובל בכל האמונות והס הכחישוהו ואמרנו שהוא נמנע : ובדרו הכפס
כרצונס וכחו בתואנות על ספרי הנביאים ועל הקבלה • וכן מצאנו מלאכי
חבלה והכסף והסדים והשטנים כופרים בהס : ולפי דעתס הוא רחוק מאד
ונמנע כי ימסך מאמונה זו לרעתס אמונת השניות : והאמת בתחלת מחשבת
המשכיל כי יספק לבו וירחקנו שכלו כרחוק מזרח ממערב וקרוב לפני
הפכים בנושא אחד בעת אחת • כי ידוע הוא שכל הנמצאים שכלל מאמתת
האמתו הטוב והזלס בתכלית השלמות והטוב מכל פאה נמצאו : ואיך נמצאו
אלו נמא הס ואת שהס שכלים ככדלים אכ"ס מתיחדים עם הסנה הדאשונה
ויהיו עללים מצנה וחלילה לאל מרשע זה נמנע : ואס הס היות דקות
דמ צורות ש"ץ מוחשות ויהו משתלשלות מן הדאשונות הנכדלות ויהיו
מושכלות מו יתן טמא מטור • ואס היוגפס מוחשים ככוכבי השמים
ויהיו להס נפשות או על דרך אחד איזה מקומס וכידר • ואומר כי האמת
והאמונה חכאי ישראל נכוכו בזאת השאלה וקבלו כי מעקר בקשת ארון כל
הנביאים הוא וכך נאמר בספר קהיר אמר רבי יזמאי כך קבלתי בסנקס
משה רבינו עליו השלום לירע סוד השס הנככד ואמר הראני כל את כבודך
בקס לירע מפני מה דיק וטובלו וזדיק ורע לו רשע ורע לו רשע וטובלו
ולא היריעוהו • וכי עלה על דעתך שמה לא היה יודע סוד זה אבל כך
אמר משה רבינו עליו השלום דרכי הכחות אני יודע אך איני יודע איך
המחשבה מתפשטת בו האמת דכרים אלס סגורים בכמה מנעולו ואלס כונתס
דרך כלל הוא כי בקס מרע הלעמוד על אצילות הכבוד המכה העול ולרעת
תחלתו כדי לעמוד על עמידת הנמצאים כי אחר שארון הכל בתכלית השלמו
ומאמתתו נמצא הכל וזההספע הכשפע ממנו איך יבאו ממנו הפכי והתמורו

והרעות וגם הגשם והמורכב מהפשוט . ומפני שהזדיוק התיחדו הוא בטוב
 והנה עין יי אל וריאו והזדיוק דבק בו בענין נאדם הדרכים בוי' איך יקרנו
 רע ומאי זה פאה באלו אמר כי הזדיוק שעקר המשכו היה אחרי שפע הטוב
 איזה רע נשפע עליו נמשך אחריו ועתה יקרנו רע כי ודאי גמול ידיו הוא
 וכאלו אמר כי ודאיים כמות רעות שהספיענו בו הרעה נאם הוא עתה זדיוק
 הם הרסיענהו ועכשיו נענש ומאין נמצאו אלו כי מהטוב השלם איך נמצאו
 ותמה על משה רבינו ע"ה איך לא ידע זה : והסיב כי ידע משה שים היות
 טובות משפיעות טוב וחמד ומקרבין לאדם לעבוד ומפיעין אותו ליתור ויס
 אחרות פותחין לו פתחי הרע ומטיין אותו ועכשיו נענש על ידו אך לא היה
 יודע איך נמצאו הרעים והרעות כי האל תמים הוא ולא יגור עמו רע וזהו
 שאמר דרכי הכוחה אני יודע אך איני יודע איך התמטבה מתפסדת בו הכלל
 הוא זה כי גם כי ארון כל הכבאים ידע מציאותם תמה מאד איך נמצא
 ולא יעזר על תכלית הדבר כי לא הטיב ודעת הפנים שהוא נמנע ידע כיצד
 נמצאו . ועל דרך זה הוא מה שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה על ר' עקיב'
 שהראהו הקדוש ברוך הוא למשה רבינו עליו השלום במראה רוחנית איך
 היה דודש על כל קו וקוץ של אותיות פלאי חכמה ואמ' לו הראיתני תורתו
 הראיני שכרו ראה שחיתבין את בשרו במקליון של ברזל ואמר לו משה זו
 תורה זו שכרה אמר לו שתוק שתוק סכך עלה במחשבה רוצה לומר הראהו
 איך נמשך עתה אחר החכמה והיושר ואחר הנמצאים המשפיעים טובה
 והספידות הקדושות והראו שמתחלה נמשך אחרו דרך האחר ובעומק
 מחשבות תמים דעות היה להמציא זה לעומת זה רע לעומת טוב לזרף וללכך
 לכבאים ועכשיו הוא נענש על ידי הרע . וכמו שנמצא לעמוד על מחשבת
 תמים דעות כך נמנע לדעת כיצד נמצא הרע מהטוב הגמור וזהו שתוק שתוק
 כך עלה במחשבה . ועוד יתבאר יותר בעזרת הגנה תמים : לזה
 רמזו רבותינו זכרונם לברכה אמר רבי אלעזר אליהו הטיח דברים כלפי
 מעלה שנאמר ואתה הטיבות את לבם אחורנית אגור רבי יוחנן על מוסף שהיה
 חזר והורה לו שנאמר ואשר הרעותי : והסיבה כי הסיית הוא סבת רעות בני
 אדם והטותם מדרך הטוב ועוד יתבאר בע"ה : ואשוב לענינו כי נביכו השלמי
 בשאלה זו ואלו מעקרי התורה הוא להאמין כי ארון כל העולמים כאשר
 עלה במחשבתו הטהורה להמציא נמצאים טובים ומטיבים ומשפיעים שפע
 טוב ויטור ודרך חיים גם להמציא נמצאים רעים ומדעיים ומזלין רע ככל
 והוללותו כמו שאמר שלמה המלך עליו השלום בחכמתו אם עסק דם וגזל
 משפט וזדק תראה במדויק אל תתמה על החפץ וגומר והכוונה לו ע"ה כי יסד
 שפרו על תהגת עולם כז' הכלים שזכרתי למעלה וכנגדן זרקיעו גם המראים

והמוריעים יסוד העמודים הפנומיים נקראו בדברי המקובלים הבנין ועתה
 דבר על הטוב והרע הנמצא בעולם הנרמז בתורה בעץ הדעת טוב ורע והוא
 ספירת המלכות שממנה העצות וההסכמות הטובות כפי קבלתה מהספירות
 העליונות ונדרתקה הרע והעצה הרעה והתחיל שלמה עליו השלום מהרעות
 כי לכנס לבית המלך אלנו קדמנו שהם ראשונים לכניסה : וכך יצר רע באדם
 קוד לייצר הטוב ומלכו אדום מלך לפני מלך מלך לפני ישראל לכן אמר אש תראה
 תמורות אלנו בעולם הנמשל למדי' אל תתמה על החפץ העליון כי לא במקרה
 בא כי בעומק החכמה עליונה בא לדרך וללכך לנמצאים ולפי במקום אחר
 גם את זה לעומת זה עשה האלקים וגומר כלומר רע לעומת טוב וכתוב בשפר
 יצירה גם כל חפץ תחת כל השמים עשה האלקים . טוב ליגומת רע טוב מבחין
 את הרע רע מבחין את הטוב טובה גנוזה לטובים : רע גנוזה לרעים וזו אם
 תראה תמורות אלנו במדינה רע מכח הרע וכחות הטומאה וטוב מכח שמות
 הקטורים אל תתמה על החפץ ואל יעלה בלכך חלילה טעות הפקר או שניות
 כלל כי גנוה מעל גנוה שומר כי החכמה הראשונה מ'ספירו' היא על הגנוה
 שהיא הכינה העומד על הבנין שומר ולכן אמר מעל גנוה שומר כי הכינה
 היא על גנוה והחכמה עליה מעל וגנוה' עליהם שומדין הם השכל' הראשונים
 הנבדלים שאינן נתפשיין כסוב מחשבה הם השומרים ולא נעלם דבר מהם
 ואמרו ז' וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד בתורתו של ר' מאיר
 כתוב זה מות ורמוז אל האצילות הזה הוא סבת הרע והמות ועוד דרשו מאד
 זה המלאך המות ותרגם אנקלום ע' והוא תקן לחדא כי העולם מתוקן : וחזל
 אמ' עוד יפה דעת יפה תקנת תקנת גן עדן לצדיקים ויהנם לרשעים דמזו
 לשני מיני אצילות : והנה התורה העידה לנו על מעשה חרטומי מצרים ואזל
 בלטיהם מיעה שדים כל הטיהם מעשה כשפים ומעשה כלעם גם כן וקסמים
 בידם ואיך הביאוהו לקלל והם יתכרך שנה דינתו עד שדברה האתון והתורה
 צוה להרוב המכשפה ובעלת אוב והנה שאול הלך לבעלת אוב וכל המעשה
 ההוא וחלילה להיות הפועל ההוא דמיון . גם רבותינו פירשו ההלכות ולקחו
 הדברים כפשוטן ובענין כתיבת הגט חשו למוטל בדבר שמה ער הוא ואינו
 הגדה כי משא ומתן הוא על המשנה ואם נכחים מצאו הכתות האלה נכחים
 התמודד וכל התורה כש בעזרת הצור : וכאשר נחקר בתכלית החקירה
 מבניי ספרי חכמי ישראל כמו ספר הזוהר וספר הבהיר וגאנוני ישראל
 וזקניהם נמצא קבלת המקובלת בידם מאדון כל הנביאים גם מכל הקדמונים
 עד אדם הראשון על מצואות הכתות האלה ועקר עבודתו הראשונה והאחרונה
 הם שמות הטומאה כאשר יתבאר ולהם עשן היכלות וחמנים וארמוני' וכלמים
 ותשמישים בני אדם וער יבא צדק עולמי והאמת הגאנוני ושאר ראשי הוי"בו'

אחרי אשר אלנו היו סבת מפתנו ומעלת האומות ראו לקצר בענין ולהעלימו
מאד . ולאמנם היחידים בכל דור חקרו לרעת ראשי אכרים ומקובל אחד
היום כמאה שנה הר' משה מכר'גש עליו השלום נחנך ספר אחד בקצר ורמז
סם מקצת ממנו . והנני כותב על דרך רמז יותר ואם אבאר במקצת הפרי
הנ חכמי הקבל' המסילנו אצילנו זה לקליפ הפרי והנה הוא הפסול וכך המסילנו
לשמרי היון והשמן וצא מזה המשל שאינו רשות אחר כי בכח החטה וממכה
יצא התבן וכך השמרים מכה הגפן שממנו יצאו הענבים וממסקה הכמרים
וכן קליפת הפרי איננו כי אם מכח העץ : והנה לקרבו ענין לסכל משלנו משל
אחר לבפן אשר בה המזורות והעליון והענבים והזבין והנה כלו בכלל הגפן
ונבדר הטוב מהרע והפסולת והכל כאשר עלה במחשבת תמים דעות להאציל
האצילות הקדושה מהספירות הקדושות והטהורות עלה במחשבתו הטהורה
לברא את העולם במדת החסד והדין בכח שמו הגדול . גם עלה במחשבתו
הטהורה להמציא נמצאים אחרים זרים והכל כפי עומק חכמתו והמציא עשר
מעלות כנגד : ספירות הטהורות והן דמיון קליפות להם וכאחזין בהן רוצה
לומר בכחנת האחרונות הנקראים כנויי כנויים ואינו שכלים נכונים אולם
משכילות הן ויודעות ואם נעלם מחכמי הדורות והנביאים עקר מציאותם
איך נמצאו כי לא יספיק שום שכל לעמוד עליו כי כמו שנמנע להסיב ולדעת
האלהית יתברך כן נמנע להסיב דעתו ומחשבתו וסוף מעשיו כיצד נמצאו כי
נפשו אותה ויעם כי מייסובנו כאשר כתוב למעלה כי מי האדם אשר יבא
אחרי המלך את אשר כבר עשהו הוא נבד . ושלמה ע"ה אמר גם את העולם
נתן בלבם לבלתי ימצא האדם את המעשה אשר יעשה האלהים מראש ועד
סוף : ואמר על זה אמרתי אהכמה והיא רחוקה ממני ואזל' כי על פרה
אדומה אמרו שמוטרת את הטמאים ומטמאה את הטהורים העוסקים בה
מכח הפועלים אשר היו פועלים בה לסלק רוח הטומאה משם ועל כן היה
סרפתה מחוץ למחנה וכפועל ולסלקן כדמיון המורג את הרשע שיטמא עצמו
ואם הוא מתקן בהריבתו ביוסלק נזקו כן בהשתדלו בסרפת הפרה היה
מסלק רוח הטומאה ומטמא הטהורים וכל זה תלוי בסוד האציל' הזה היותו
קשור באצילות הראשון כמו שהאש והמים גם כי הפכים זה נמצא מכח זה
וזה חוזר אל זה וההיולי משותף להם : ומצאתי לחזל מאמר נפלא מאמר
פרה אדומה כדא' כפרה סודרה : אדומה זו מלכות בבל . תמימה זו מלכות
מדי שהיתה טובה ממנה אשר אין בה מום זו מלכות יון כי היתה קרובה
לכאמנות . אשר לא עלה עליה עול זו מלכות אדום שלא קבלה עליה עול תורה
ומצו וסוף את הפרה לענינו כדא' עד די קטילת חיותא הנה כי רמזו לנו סוד
המלכויות והיותם מושרים בקליפ' אלהיתבאר לפנינו היטב בע"ה ולא יעלה

כלבך להכחיש מציאות הנמצאים האלה כי האמת כשתעמיק בדבר תמצא
 בכל התורה כי דעת התורה ככוונ' מכוונ' שהאדם נדון לסכר ועוכש הלא תראה
 כי אדם הראשון נכטוה והעירה התורה כי הנחש השיאו שעדין יתבאר בע"ה
 הכוונ' בזה וגורם מהמקור הנכבד שהיה וקוללו הוא והאשה לידון בכמה דיני'
 והעירו התעבים כי מחטאת בני אדם בא המכול' ללא משום מערכה וכן
 פירש סרוס * גם כי בכלל נזכר הפס הנכבד אולי על ידי אלו הפועלים
 רע היה ומורגל הוא כפי רז'ל ענין מלאך המות והשטן ואילו איך בעולם
 נבראין פועלים בכונה לא ועי' האדם עש' מעשיו ולא יקצרו ימיו והמגפות
 לא יהיו בכונה * והתורה מעידה לנו היותם על חטא כמו מגפת הסיטוס
 וכאשר לקח אהרן המחיתה נעצרה המגפה * והעדר הכתיב בענין דוד
 וירא דוד את מלאך יי' על חטא שמנו את ישראל גם כי המורדים מכחשים
 כל זה : ורעש שלא בא בכונת מכוונ' וכן כל התורה והנביאים וספר
 דניאל המעיד על ממשלת המלכות וסדיהם * וכלל הדבר הוא זה כי כמו
 שאנו רואים בעולם הזה תמורות והפכים כי אנו רואים ד' יסודי' והמורכבי'
 מהם והיסודות הפכים ואם נסתתפו במורכבים מהם וההיולי משתתף להם
 וזה יורה על התחלת אחת : והאמת והאמונה כי לא יעשו אלו הדברי' במקרה
 רק בכונת מכוונ' ולא יספיק כלל מה שסוכר היוני בזה : כשאמר החכם
 החכם למלך אלכזרי ואנו רואים בריות טובות ומטיבות לכבו' אדם כל כונתם
 לטוב ולתקן ואחרים רעים כל כונתם לעשות רע * ואנו רואים בריות כלם
 רעים ומאטים כמו הנחשים והצפעונים והחיות רעות ודרוסות : ואחרים
 טובים לכבו' אדם ובני תרבות טוב : ואנו רואים צמחים טובים ומאייבים
 ומעמידים האדם וגם מחזקין נפשות ומשמיחין אותם ואחרים בהפך :
 ובמו כן עיני המחכות והאבנים הטובות וסגולותיהם וכל אלו הנרכבו מהד'
 היסודות הכרחי' לנו לומר כי לא במקרה הוא רק לפי נית' הצורה והפועל
 בכל אחד מאלו קבל הצורה : ואמרנו רבותינו זכרונם לברכה איך לך
 כל עשב ועשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה וכו' : ואין כונתם
 על מערכת הכוכבים לבד והכוכבים בפעלם פעלות אלו המשונים יש לנו
 לומר כי התחלה ידועה להם * ואם זה המכיע כוכב פלוני שכל כדור זה
 גם כן שכל כדור וגוף הכוכבים שזה בחמרים ואם יהיה משונה זה מזה
 בגודל וקטנות ומהירות התנועה ואחורה ושאר מקרים * האמת לא
 בולדו השנויים אלו על הגד הזה לבד אבל כאשר נאמין כי הכוכבים
 למעלה מהם נורית אחרות ולמעלה מהם אחרות עד הגיע לסבה הראשונה
 יחברך ויתעלה שמו והוא באין סוף וכולו כאשר בסוד שמו הנעלם יתברך
 שמו ברא את העולם בחפצו גם כי הוא הטוב הגמור וכלתי סגוי ורכוי :

אמנם כפי כחו וחכמתו שלא נוכל לדעת כלל בו נמצאו הצורות הראשונות
ומהם האחרות בענין שלא יחסר דבר מאוב ורע • ואם מפאתם יבאו לבבול
ויזכרו השרשים להכראות על מתכונת טיובלל בכל אחד ואחד הדבר אשר
עלה במחשבה הטהורה להכראות יבא הדבר על נכון כי השם יתברך ויתעלה
שמו ברא השרשים הקדושים הראשונים ואחרים למטה מהם ונתן כח להם
השרש על דבר זה ולזה על דבר זה עד שמכח השרשים הראשונים נמצאו
הזכוכים והמזלות וכא משונה מהבדני בעצם צורתו האמתית ואחר כך נבדל
העולם סויה לעולם עלין כחומר המוכן לזוה סלא תחול כאי זה חומר
שזרמן וזה יוצא פעולות העליונים לפעל ולכן נקרא הארץ אדמה מלשון
דמה וכן ארץ לשון רצון שמורה על הרצון העליון לא גודברי חכמוני וברונם
לברכה שכל רצון לה והוא כמות לענין • וכמו שטפת זרע האדם הוא
מוכן לחול עליה צורת האנושית כן העולם הזה ודרכיו הוא מוכן כל אחד
לקבל כח הכחות העליונות על פי החכמה • והנה לדעת התורה למעלה
מן הזכוכים ועלמות ומעלות רבות נמסרו לכביאים ונעלמו מהמתפלספים
כי לא יספיק מחקר האדם בזה לדעת כל השרשים מסוב ומטוב מהוך
והקוי והדק והעכור והעב וטוב ורע ושם מוצאם זה סוד כל התורה וחקיקה
כאשר יתבאר בעזרת הגזר : ומסם בא סוד האדם וחבריו • והנה חכמו
זכרם לברכה המסילו כשמת האדם הנעלמת ממנו ואם הוא עליה לברוא כל
העולמים שהוא נעלם בתכלית ההעלם וכמה מעלות נמצאים בין האדם וכינו
ואם נמצא במחקר לבו והוא מעיד עליו והוא בכל מלא כל הארץ כבודו
ושם שמו הגדול וזכרו המעיד עליו כינו ובין עולמו וכו ברא עולמו והוציא
השרשים לכל הדברים וכללו בכלל אחד וכו כח הטוב והרע והדן והרחמים
ואחז הפרוד השרשים מחכמתו וסדרם עפ' חכמתו שכ' יוצר אור וברא חשך
עיסה שלום וברא רע : סדר כחות הספירות והטהורות ועשאן כמו גוף
לכחות הפנימיות וזהם אחרות ואחרות כמו שכתוב למעלה עד שברא
העולמות האחרות דמיון קליפה לראשונה ומהם נשתלשל אצילו אחר ובריאה
אחרת יותר עבה מן הראשונה ונקרא סוד הקליפה והוא הנקרא בדברי
רבתינו וזכרונם לברכה שטן ויצר הרע ומלאך המות היא המטה אל האדם
מדרך הטובה אל הרעה ויצירה רעה היא : ואמנם הגרמה לעולם לדרך
וללכן לנבראים • וכמו שאמרו רבותינו וזכרונם לברכה בעשרה מאמרו
נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא במאמר וכו' הם • מדרגות זו למעלה
מזו זו ועבה מזו מן הראשונה להן עד שיבא לברא החומר העכור המקבל
הצורות מטוב וער רע • והנה כל האדם הוא בעל שני יצרים הא' מן הטוב
עלם שכלו טוב והאחר מן הקליפה והטומאה ונקרא מלאך המות כי הוא

סכת המיתה וההפרדות וכו' מלאך המות: ודברי המתחכמים בתורתנו אמת
 הם מזה אחר כי פעולת מלאך המות באמת בחמרי הזה ובעולם הזה כמזא
 והנני מעתיק מלשון ספר הבהיר הסתום ככמ' מנעולי שורות אלנו והמסכילי
 יבינו מאי דכתיב ויבאו אלימה ושם שתיים עשרה עינות מים ושבעי תמרים
 וכי מה שכתב הוא כשבעים תמרים כו' משל הוא דכתיב ויצעק אל יי' ויורהו
 יי' עץ וישלך אל המים וימתקו המים: מיד נתן הקדוש ברוך הוא ידו בסטן
 ומעטו ואלמלא כן לא יכלו ישראל לעמוד מפניו מלמד שרוח פניו מעורבת
 היא דכתיב ויורהו עץ ומאי ניהו עץ מלמד שעץ החיים היה סביב המים
 וכל הפטן ונטלו משם כדי לקטרב על ישראל וכו' ומאי ניהו סטן מלמד שיש
 לו להקדוש ברוך הוא מדה אחת ששמה רעה והיא לצפוניו של הקדוש ברוך
 הוא שכאמר מצפון תפתח הרעה וכו' ומאי ניהו מדה היא צורת יד וזה שלוחי
 הרבה ושם כלם רע אך יש ביניהם קטן וגדול והם מחוייבין את העולם
 כויתו לצד צפון ואין תהו אלא הרע שמתהלך את העולם עד שיחטאו וכל יצר
 הרע שיש באדם מזה שמאל הוא וכו' ומאי מרנח יצר הרע: משל למה
 הדבר דומה למלך שהפקיד סקידים על מלכותו ועל סחורה וכל אחד ממונה
 על אזורות מאלכל הטוב ואחד ממונה על אוצר האבנים ראה שאין קוצין
 ממונו שלח שלוחיו לדרוש הבתים החלשים וכולי: ויבאו כלם ויקנו ממונו
 אבנים ומאי משמע דסטן הוי מטה שמטה את האדם לכף חובה: הנה הספר
 הקדוש הזה רמז על הכת הזאת כי כל מקומות שעברו ישראל והמסעות
 שנשעו משם יש בו רשע חכמה נעלמה ובספר הזוהר רמז פליאות חכמה
 בסוד השמות הקדושים ואם סקודים כואם לאלימה שהזכיר הכתוב שם ששם
 שתיים עשרה עינות מים כנגד יב מעיינות חכמה הכאזלים מן השרש וכנגדן
 יב צירופין בשם וכבראוי יב מזלות: ועוד שם שבעים תמרים בסוד שבעים
 זקנים על סוד שבעים שמות וכנגדן האומות: באו למרה שם מים מרים כי
 כן חייבה חכמת השם כנגד המקום שהוא מקום מוכן לשרענות ולמי
 הזרים מי שוטה ולכן כמזא מקום פרנה לאמונות רעות מבח הסטן המטה
 את האדם לצד חובה ומסכו בצפון שהוא במערב ובצפון הוא מקום הצפון
 והצפוני והוא כח הטומאה וחל אמר כי פאת צפון מדור למזיקין ואמר כי
 יש להקדוש ברוך הוא מדה אחת שמנהגת את העולם והיא צורת יד ככני אל
 הפעולות הנמשכות מזה הצד כמשל הירד הפועלת ושמה רעה כי רעה נגר
 פניכם ויש לה שלוחים הם הענפים והיא ממונה על האבנים משל על הרעות
 והיא שתורת הבנינים האמת כן הוא ודילמשכיל: וכדברי רבותינו כפר ר'
 אליעזר הוצרך שמאל שקוא ידוע שהוא מלאכו של יוסף: ונחם הוא כחשיאל
 והם משרי הטומאה גם לילית אם השדים והרומות הנזכרה בכמה מקומות

בתלמוד ובמדרשות • ומכני שיש ז' היכלות טומאה כנגד ז' טהורות : כתיב
 ויסרתי אתכם אף אכי שבע על חטאתיכם • וכסוד אלו הסביעיות יש שבעת
 ימי המעשה וזימו אבלות וכבר אזל' כי ז' שמות יש לנו לצד הרע כסוד שבעת
 התמורות : והנה מעומק מחשבת הפס כרית' הוא לברא את העולם כסוד
 טוב ורע ואור וחשך ולכל נתן מקומו וזמנו • וקבלת בחכמתו הגדולה ורוח
 הקדש שבו הזכיר יד עתים לטובה ויד עתים לרעה כנגד פעולות ה' כתיב
 בת הטוב וכת הרע ואמר עליהם את הכל עשה יפה בעתו ובתורת משה כתיב
 ואל יבא ככל עת אל הקדש : בזאת יבא אהרן אל הקדש כי המלכות הכח
 הקדוש הפועלת בכח כל הספרות הקדושות והזכיר שביום הכפורים שגא
 יום מוכן ליכנס אליה בתנאים הראויים וכנס הכהן הגדול לפניו לפני לעבוד
 לפניו אל עליון ולא בימי אחריו מפני ממשלת כח הטוב ויצד הטוב השני מחלים
 וכשמתחזק הרע הטוב נחלש והאל יאמננו בטוב • זהו מק שכוונתי לרבר
 בפרק זה ואתחיל בסני :

פרק ב

כבר כתנתי כי הראשונים הקדושים רצו
 לקצר בספירות השמאליות האלה ולכן המושג
 מהן מעט אלא שעל דרך כלל קבלו מצאותה ולא יכלו רוב המקובלים לסדר
 סדר נכון כמו בספירות הימיות ומקצת גאונים והיחידים קבלו שמו הפעול
 ההן בסירוש ועד עתה לא נתישבתו כסדרן : ואם מקצת המקובלים והמעתיקי
 מספרי הראשונים סדרו סדר לא נראה לי כלל מסדרי ספר הזוהר • וזה
 סדר הנמצא לקצת המקובלים : הספירה הראשונה תאומיא ונראה למקצתם
 כי היא מלשון תאומים כמו עשו ויעקב שהיו תאומים זה מהקדש וזה מהחול
 ואם כן היא כנגד המעלה הראשונה שבספירות הקדושות וכספר הזוהר נראה
 שהם שני שמו תאומיא ותומיא אל הם כנגד נצח וקוד ויצא' משפוק וכסוימו
 ואם כן אלו הן הממונים עליהן בחפץ עליון והם מתאימות שניהם לפועל
 הדיסה כמו שנצח והוד מתאימים לכונן הישר נקרא יוכי וכוונת הקדושים
 וחזל' קראו שמותם שחקים ששחקים מן לנדיקים כי הם המביאי האצילות
 באמצעות הצדק הקדוש דריקו של עולם לבית המלך והסימון יוכי נצדיק ולבש
 ואלו מותאמים להרום והנה יתרו אמר עתה ידעתי כי גדול יי' מכל האלים
 כי בדבר אשר דנו עליהם כלומר המזריים בכח שמות הטומאה האלו גזרו
 על ישראל לסתור הכנין ולהשליך בניהם ליאור ולא יכלו כי כן ידנה וכן
 יפרוץ וישכ עליהם אופן ובעבודתם לקו והתהומות יכסוימו • והרב הקדוש
 רבי יהודה בריקר קבל כי הספירה הראשונה שמה תומיא • ובספר
 הזוהר מצאתי שמה כתיבאל והפס הזה מורה ודאי שהיא כנגד הכתר העליון

ומפני כי לשון כתר לשון הקפה נעורה על היות האצילות הקדושה נעלם זה
מקיסו רמיון הקליפה : וכתוב שם ומתמך כרת והנה כתחלק מקום האות
כתריאל ב"ל החוטא הנמשך אחר הכת הזאת נכרת מהאור הבהיר ומהתענוג
ש' למעלה ממנו לענש בעונם נצחו על ידי הכתרים האלה ואפשר שהנוסח
הוא כרת אל והוא מורה ממש על הכרת ואם היא כתריאל היא כמו כי רשע
מכתיר את הדרוק והמשכיל יבין : הספירה הסנייה אומרים ששמה
עניאל והאכזב בה כי היא יבנה מן חברתה וכמארת ממנה וכן קבל הרמב"ן
ז"ל בפדושה : ובספר הזוהר העלים שמה ואמר לקבל חכמה אדם דאיהו אדם
בל יעל והמשכיל יבין יודם : עניאל לשון עונה ושמו אדם בליעל והנה שם
אדם הוא כולל : והנה אלנו מסבין שלא ידבק אדם ביחוד המיוחד וכאשר יבא
המשכיל יעלה בלבבו לחקור דבר ידע כי מה שאזל מנהג אבותיהם הרשעים
אשר למרו לה רע כדריהם הוא אמת וציון : ויש מן הקדמונים שיש להם שם
אחר בהגניאל וחכמי הצפונים פותרין אותה מלשון אס וגעה שור על כללנו
והכוונה כי הכתוב אמר בחכמה יבנה בית וזו ממונה על ההריוסה והחרכה
ונועקת בקנאותה לחרום ככין והכל עולה על דרך האמת לענין אחר : ויש
כא' בשמות ספירה זו ענאל וגעאל : וגאונים לא מצאו פתרון להם וכבר כתב
הרמב"ן ז"ל כי יש מקבלה נכונה אומר כי באלו הנוסחאות שהם בלי יוד נרמו
טעם נפלא לבאר סוד הכונה והוא אמת והמשכיל יבין : הספירה הג' כתבו
שהיא כתריאל ואמר שהשם הזה מורה שהיא פועלת התמורות והפכים מן
המעלה העליונה אשר היא מכוננת כנגדה וצריך להבין בנות המשורר לענין
בסתר רעם כבא הסתירות והרעמים הארעיות העולם בהסתרת פני הרחמי
בחטאים האסתורים אותם משמוע כמו שאמר ונחטאתיכם מניע הטוב מכס
וכן כל הסתרת פנים שבכתובים הוא העלה הכבוד השוכן בישראל וליתן מקו
לאלו המחכלים הטוב והישר ויש סתר לטובה אתה סתר לי וכן כל פיונה
בזה : והר' יהודה הכוזב קבל שם אחר הרס"אל מלשון הריסה כמו שהבינה
מכוננת הנות המכוון בה להעמיד ולהספיע להעמיד הככין בגלוי הכבוד
בעולם כמו כן זאת הספירה המכוון בה להרום הככנים ענין יי הטעושים
נטע נעצבים אחזאת בני האדם והוא יהרום ולא יבנה והוא בעל עיר ההרם
וגרר אבני הככין כהרסה והר' משה האריך בזה וראיתי לקרר : ובספר הזוהר
נרמו שיש לו שם אחר והוא כנגד הכי' והוא שער"אל כי עשו איש שער כסופה
ובסערה דרכו וכחמו להשעיר העולם בשעירים : הספירה הד' קבלו כי שמה
געש' ליה וקבל הר' יצחק הלכין בפירושה גוער ירתה שלום לכבוש לבוש הכלה
והכוונה מחטאת ישראל האור הבהיר מתעלם והקליפות האלה מתגברו והעולם
הכנוי נחמד מתמוטט והפקר מתגבר והנה הכתוב מעיד והוכן נחמד כסא

וישב עליו באמת כאלה דוד הנה כוון בספירה זו בהפך להעלים האצילות
 ולהתפשט הרע בעולם ולכבוש התורה והעבודה ולהיות עוזר לכח המנוכה
 על גורל עוזל שולל כבוד הוד המלכות והוא לסון געש כמו ותגעש ותרעש
 הארץ כהרעשו שמים וארץ ועמוריה יתפלגון ענשה כלה בכלי זעמנו ומחריב
 ומכלה כמה נשמות ואז מלאכי שלום מר יכיוון והכוון לגרש האב השלם
 ולשלח את האם כלה גרש כלה כלולה מן עדן מנוחת ולהרוג את הכני
 והמשכיל יכין ובספר הזוהר מצאתי עוד שם אחר לספירה זו עזיאל מתמן
 עזאל ומתמן עזא ועזאל ואיהו חזריאל יכרסמה חזיר מישי ועלה איתמר
 ועל הרבך תהיה הנה לכח הזה הגוער ערת השלום כחור בני הקסה שהו כבוד
 מדת החסד והאבה עזאל כי בעזוז תוקף להבתו וקנאתו גוער ערת השלם
 וממנו נמצאו עזאל ועזא ועזאל והנה הנורך כיום הכפורים לרבות מדת
 הדין ולתת לו חקו מצית המלך כראוי לו כבודבר להרוק מנחתו הבא למכו
 המלך והוא יליץ יושר כראוי לו כמו שיתב בעה ועקר ברכת עשנכזה היתח
 כי הוא חרבו ואולם אחיו יעבור כי קליפה היא בעל כרחו ובסתרי הקדושי
 מהגאונים זל מצאתי כי מפסו עורי עורי לבשי עז וגו' ינא שם אחד בעלה
 על עזיאל והוא אשר יעורר את החזיונות לעת דורים והפך כסא ממלכות
 והוא כאלז מיוסר מדת החסד טהם המים המכבים את האש ושמה אל והיא
 תכבוש ותחריב העולמות האחרות כמו שהורה מאמר היה בונה עלמות
 ומחריבן ואמ' אינון לא הניח לי והם אליו קלפות כי עולתה קפצה פיה והנה
 שם שר ספירה שמאלית זו געש כלה ועזיאל מורה על התוקף ושם השר
 הקדוש על עזיאל והוא עזיאל לברסן ודילמכו
 שם הספירה הה אמרו שהיא גלהב ואמר הרמב"ן זל כי קבלו כשם ר' איסיה
 הנבלי כי מספירה זו תהלת עולם הגופני המתכסה מעיני אדם וכשאו מוקף
 בלהבי אש ואלמלא חסד יוצר הכל יהיו כתות חיליו ומארתיו משחיתים ו
 ומחבלים כל הכבראי של מטה ברוב אחד כי מגויגורו ומתחתמים ושוכניה
 בכח התלהבות האש הגדול היוצא מכח שרפי גדודיו וחיליו ולכן כנו מקצת
 חכמים שמו בכזוי זה מלשון גחלים ואשלוהט . ואף על פי שהיא מכונה
 בשם גוף הוא דמיון גוף לאצילות שלמעלה וכדמיון נשמה לשלמטה והנפ
 נרעתס המלה הזאת מורבבת מגוף ולהב ואין דעתס לגדוד מלת גוף שהוא
 בעל מרחקים כי לא יוכלו לומר בהעצם הזה הוא גשם בערך זה ויכל כדרכ
 בערך זה טאס הוא שכל כדל אינו גשם ואם גשם אינו שכל כדל הכל ה
 השכלים כדלס קורין המקובלין מה שאין המחשבה תופסת בו ולהיות א
 אחרות הפנימיות קורא נשמות גם שכלים כי לדעתס היותס ההס
 הפנימיות ואס מנוירות כנחשבות הס כזרות מונח הקדס כ

השער הה הפרק הב

כמו שאמר החבר למלך אלכזרו גם היותם השמאלנות ים בהן נשמות כערך
 שלמטה מהן ונפיות כערך שלמעלה מהן ואין לנו עסק עם המתחכמי מדעת
 בלי שום קבלה : עוד פירש כי לשון גו להב הוא לשון נסתר תוך להב כי הם
 היותם נסתרות מתוקף הדין ומדת הדין הקשה ואלמלא חסדו יי כי חסד אל
 כל היום כרגע היו בחות אלו מחריבין העולם ולפי הסדר ספירה זו כנגד
 מדת הגבורה שהיא האש הגדולה בה נתן לנו תורה שאמר מימינו אם רת
 למי אמרם אמרו חכמי הקבלה כי היא מכוונת כנגד היסוד הפנימי והוא
 אמת כי היסוד הפנימי מחדש עולם הנשמות וזאת עולם הגופי אך לפי הסדר
 הוא כנגד מדת הגבורה : ובספר הזוהר מצאתי שם שר הספירה הזאת
 אנביאל ומכאן אגב מלך עמלק כי הוא ראשית גוים הממעי והוא מהאם
 העזה הזו מהאש באו והאש יאכלם כי אחריתו עריו אובד מלחמה לוי בעמלק
 : ספירה ששית יש בה מחלוקת נספרים יש אומרים שהיא סמאל הירוע
 ובספר הזוהר מצאתי שביאל : וזל לקבל עמנדא דאמצעותא דמתמץ עב מלך
 הבטן וכו' ולא ידעתי לו שום פתרון ולפי סדר הזוהר אין סמאל ספירה
 ששית והספרים שאמר שהוא ספירה ל לפי שהוא ירוע שהוא שרו של עשו
 המזכור בדברי רבותינו וחכמים זכרו לברכה אמר עוד בפרקי הוסלות
 ואכ' יראה שהוא מכוון כנגד יעקב : והרמ' מברש כתב בספרו זל שם
 הספירה הששית מתחיל בתינו וחנותם בנני תברירין והוא מח אותיות ותכונת
 בנין בתינו מיוסד כנגד היסוד המתחבר ככה ובגבורה בעולם והוא מכוון
 להתעטר בתינו הוד גבורתו ובחן שירת רבותו ברץ יחד ככבי בקר להפך קול
 הרנה לקול צעקה וכו' בתגר ומדון כי הוא יגרה מדון ובסער מתגורר וכל
 גבורי חייליו מכוונים להיותם אכזריות ראשי הגבורים אשר לדור ולזרוק
 גירי בקשת רמיה בגרודיו וחיליו למען היות כליו מתגרת ידיו ומתגרי חמיד
 בשרי גבורה באף ועכרה וכל יום יגורו מלחמות כי רעות במגורם בקרבם
 וכלם מגור מסביב עכל' : שם הספירה הז' לרעת הזוהר הוא תאומיאל שכו'
 למעלה ובספרי המקובלים מצאתי ערב זרק וכתב הרמב"ן זל שכמה זמן
 עמד מרעיד על זה השם ואין מגיד לו עד אשר גרמו לו הדברי הנסתרים
 להתעורר ולשטא בשאלות מחשבותיו עם מחשבות ספקותיו בהיות התלמוד
 לשלוחו לארצות מרחקים אשר יד שאלתו מבעת ולאחר טו' חדשים הגיע
 לנתשובת שאלותיו בענין זה מתוך תשיבות אחרות מאת אדוניו הר' יצחק
 ה'בן זל והאיר ענינו כי זה השם כחלק לשני ענינים וכפ' פי' כמו העורב
 אכזרי מתכוין לזרוק ילדיו בתחלת ילדותם כן כונת זה לזרוק ולהסחית זרע
 קדש הזרוע באוצר יסוד עולם ולערב ערב רב ולהמיר טוב ברע וכו' וכתב
 עוד קבלנו ענין כונת שם הספירה הז' כי היא מקבלת משתי הרוחות רונה

לומר

לומר מרוח סוד הימין העליון שהוא רוח אלהים קדוש הכולל כלל מעלות
הקדשנות רוח וחוץ ותחנונים • ומן הרוח השמאלי המושל משלי אפר אפר
הוא כלול במכלל ספירותיו • ואחר קבלת ערבותי זורקו כפי כונתו וזה
סוד התולדות המתערבות וזה סוד מופלא אין סוף ממכיל רשאי לברר בו ער
כאן איננו רחוק כי הוא תאומיאל הנזכר בספר הזוהר שהוא כנגד הנצח
ונקרא כן מהסוד הזה כי הוא מתאם בקבלתו משני הכתות כמו יעקב ועשו
והנה היותם תאומים גם כי כתוב חסר בלא א' הורה על הכלכל וערוכ טוב
כרע ויחזור יעקב אל עשו בעולם ומה שיחזיק זה סוד ביד הנסה כי שרו של
עשו נגע בכף ירך יעקב כגיד הנשה שנסה ממקומו בהאבקו עמו • והנה
הירכיס רמז לנצח והוד שסם מסאב הנבואות למודיו יי' ויכין נבועו גלגל לרומי
והנה ע"כ זרק הוא תאומיאל נגע בכף ירך יעקב לכלכל זרעו והוא זולע על
ירכנו ואמרנו רבותינו זל מלמד שהעלו עפר כרגליהם עד כסא הכבוד כתיב
הכא ויאבק וכתוב התם ועין אבק רגליו כלומר שמחשיכים את העולם
באמונות הרעות : ואמרנו זל עוד ויותר יעקב לברו כ"א כרד יסב • והנה
ערב זרק הוא המערכב התולדות ולכן לא יאכלו בני ישראל את ביד הנסה
והוא תאומיאל זהו הנזכר למעלה לעניות דעתי לרעת הזוהר :

השפדה הח כנגד הוד כבר כתבתי כי לרעת הזוהר סמה תומיאל והיא נח
זוגה של ראשונה ונספר הרמ' נע' כתוב סמאל ולרעת ספרים אחרים היא
תג' רירון : ורעתי להמסך אחר הזוהר ועל דרך בפירשתי בערב זרק והיא
תאומיאל תהיה הספירה שקורין גמליאל ומהפך שמו חסר הוא נחשיאל
אך בסדר הרמ' נע' נחשיאל היא התשיעית : והרמ' זל כתב על ענין ספירה
זו גמליאל זה השם קבלנו פי' מחשידי עליון וגם הוא רמוז ומסוד במדרשי
חזל ומי שיש לו לב ויכין וידע : ועוד אמר קבלנו כי מצאו בעיר ארדל
בישיבת הגאון הגדול רבינו שלמיה מקובל גדול היה בהגדותיו : וכתב מקטרג
אחר בהמוץ מעלה גמליאל שמו הנה בעורו יונק ומקבל מהוד שמים וארץ וכל
חי' לותיו חי' יי' שלום וכסנראין לכני אדם נתנה להם רשות להראות להם
עתידות בעלמות ויש עתות ושעות ידועות שהוא יונק ומקבל מהמקטרג אבר
עליו והוא משמשו כשמוש ע"ד לפני רבו ואז מתהפך שמו וקורין לו נחשיאל
וכל חי' לותיו חי' יי' בהלה מבהילין לכל רואיהם ומתהפכים בצורות נחשים
והם מזומנים לכלכל אויר העולם יעד כאן לשוננו • והנה זה הכחש המפתה
והמתהפך מן כל רע הפספך איש זר והוא מערכב הצורות קרוב לראשון לכן
כל' לסדרו כאן ועפ' דרך הזוהר ואם לא מצאתי כדבריו בסדר שפי' זנזכר
גמליאל ולא נחשיאל • הספירה הט' לרעת הרמ' נע' הנזכר היא חסר
סוכרתי עתה ולרעת רכיס גם כן ולרעת הזוהר היא סמאל כי לרעתי סמאל

לילית הם כנגד יסור עולם ומלכות ועל אלו באמר נחפרה הלככה וננסה
 החמה וסמים כעזן נמלטו והארץ כבוד תבלה : וכך נמצא כשמוס הגאונים
 והקדמונים כי סמאל ולילית הם מזדווגים ונקרא חשך ואפלה והנה סמאל
 הוא ירוע דרבי חזקוני ושמו מורה עליו שהגאון מלשון סמיות כי הוא מסמא את
 העינים : והנה יצחק שהסביר פנים לעשו סדראה בני כחו של סמאל
 ותבין ענין מראות והוא לשון פס מות שלוח מאת האל לכלכל העולם והוא
 נחם הקדושי פי' אחר סודר ומורה אל לשון המקובלים הוא צמא תמיד
 לעצות רעונתה באר מן מנחות יסיר ומסקה צמא יחסיר ויזנח ויזנח מן
 השלוח ולא מצא מנוח והבין זה • ואמר הרמב"ן ז"ל קבלתי שהוא המעורר
 מרעים ומכלכל הישנות מכל הספירה וכל הנאכלים ממנו ומכל חילוי כלם
 וספרנים וקלן ואינן עומדים בדבורם ומרמים בני אדם במראות כזבים
 ומקטרגים ומעוררים מלחמות עם נחם ישראל לא יסקר וכו' • (נחמי
 הקבלה האריכונו בזה ואין כונתי עתה להאריך • הספירה הז' נקרא לילית
 והיא סוף המזכה והקליפה האחרונה : וכתבונת רב נחשון ורב נט' ונאי
 באוני עולם ז"ל שהוא לשון לילה וילנה ע"י באר אל"ס יללתה ונמדדו את אמר
 הרמב"ן : והוא פניגת כחה כל הכחות היא השפחה והוא כנגד המלכות
 ואז אין מלכות מוגעת בחכמה אפי' כמלא נומא : וכתב הרמב"ן ז"ל שמוצא
 במסורת הגאון הגדול והקדוש רבינו אלחנן ז"ל כי בכל משלחת של מעשה
 מעוררת מרעים וקטאה ושכחה ועורכת עם המלכות קטיוגורין תמיד והוא
 מיללת ילנה עצומה בתרועה להעיר תרועות כי אחרית יללת הגאון הרה ללת
 אשר ע"י באר אל"ס יללתה כקול ילנה כליל שמורים כי הוא לוי' כותן זמירו
 כלילה וכל זה נעלם : וכתוב בתשובת הגאונים הג' כי הש"ה המושם לסניה
 שמו שריאל האריך הגדול שבשרי ומשלטנו היא גדולה בכל חדושי פני רקיע
 השמים ומאזילת השרהזה ומספיר זו באר כל כחות השמים והלילין והרומח
 הרעית נראין בנורות בני אדם ועל אלו אמרו מדויאן לכני אדם ולמלאכי
 השדת שאינן נדקות היצירה כמלאכים וגם אינם בעוני הרבכה בכני אדם
 והאמת המזויפים המירו גבירתה בה וקר אנה ירושלם של מעלה : ומימי
 קדמונים עשולה כוונים ובלמים והנשים הארורות היו אומרות עליה ונאז
 חדלנו לקטר למלאכת השמים והשך לה נכסים חסרנו כל וכפאל של עז הביאו
 חנה סמניק את כנה והיא חנה ראשון שאלו כי הקליפ' מראה תחלה פעולתה
 והיא לשון חיויא ועינין לה בכני אנושא וכנה הוא המלך הגדול שבשרי והוא
 אשר מן הילדים שהזכיר קהלת והרי אמר ילדתו מיללת וכוכה כי כחה
 בכבי ומספר וסכנו כסוק השופרים • והפסוק אמר ויתגודרו כמשפטם :
 בירבות וכרמחים והמשכיל יבין וירוש : ועוד יתב' בע"ה סמאל נקרא

ערל ולילית ערלה זרים הממונים עליה צמאים ולסתות מיקמדי המאחרים
 וכסתרי הזונה כתוב הסוד שכתב כגונאל דאיהו מלכות קדישא הכי איהו
 מלכות הרשעה כגונאל דמילה איהו ערלה דתמן סמאל ערל ונת זגו ערלה
 נחש אסח זמנים לקבל ירכי קסוט מסטרא דמסאבו תאומיאל תאומיאל
 ולקבליהו אתמר תהומות וכסוימו וגו' לקבל עמנדא דאמצעיתא איהו סביאל
 דמתמן עוב מלך הכסין מסטרא דתריין דרועין אינין עזיאל ארביאל מתמן
 אגב וביה כי גאה גאה סוס ודוככו רמה בים • עזיאל מתמן עזאל ומתמן
 עזא ועזאל ואיהו חזריאל • יכרסמכה חזיר מיער ועליה נאמר ועל הרבך
 תחיה ואיהו עבריאל דתמן נבערה בשין ואיהו עשו אים עעיר ומתמן
 פער באסה ערוס • ועליה איתתקף הקוא דאיתמר ביה עזי וזמרת יה
 ויהי לי לישועה וז אים מלחמה יי סמו כו' • לקבל כינה דאתמר ביה אלף
 כינה אלן אלופי עשו לקבל חכמה אדם דאיהו אדם בליעל • אים און
 לעלא כתיבאל לקבל כתיב עלין ומתמן כרת אכל אלן דעברין על אודיתא
 ואינין כתיבין תתאין אינין קליפין לעשר ספיראן ועשר ספירות מוחא
 בגויהו ואלן קליפין אינין מחיצה בין ישראל לאביהם שכסמים כו' המעמיק
 בדברים אלן וכיוצא בהן ויכל לעמוד על סוד שרי האמות ושרטי בני אדם
 נסוד העבודות וכלל התורה ועוד ותבאר לפינינו בה ואתחיל בפרק אחר •

האמת עומק הענין הביא לכני אדם לברקש

פרק ג

האמת עומק הענין הביא לכני אדם לברקש
 דרכים לידע הנמצאים וגם כי הנביאים
 פרסמו עונש ושכר לגוף ולנפש וגו' ערן גביהם ויום הדין ועל זה כתיבנו
 הרתת לא עמדו יגל ימות הנמצאים וכלו לברות מלבס דתנות מזויפות ידעו
 כוזבות ואמוניות כשחתות וגזרו על הנפש כי היא הכנה לכד מתחדשת עם
 הגוף ושלמותה ביריעת המושכלות ונמצאו כל מיני העבודות בטלות מצד
 עצמן אם לא משום הכנות לרא ורוב מהן הכנות פחותות ודברים זרים לא
 זכילם סכל משכיל אלא כדמויות מדומות כוזבות למעמיק בהם והוכרו חו
 לכפור בעקר עונש ושכר ותחיות המתיים ויום הדין ועקרי הנמצאים ועקרי
 הגסים והנפלאות ושמו ספר אלהים ותורת יי מכתב אלהים קדושים פלמטר
 ודברים גסים מפך לעינים החלושים וספרו סכלותם ומינינס חסך משמור
 תאדם שמו לאור בהיר והוא אור אורתא כהרת עזה יד כוחת מצורעת כסלב
 לא האמת במקומה עומדת • ואם דלוננו מאד לעמוד על עקרי הדברים ממ'
 האמת וירה דרכוכי דרך האמת אין לה סיעור והכלל המקובל מחכמי
 הקבלה וחכמי התורה הוא זה כי כל הנמצאי' מסתלסלי' זה מזה ומכאן הודיענו

הפנימיות נמצאו כל העשירות אלן מאלן עד בואן למדרכות התחתונות
 ובהם יש פנים וכפנים כל סגן כבוד המרכבה והפנים הם הדברים הפנימי
 כמו שיתבאר והכפנים הם מעלות חזונות בהן נעלמות הפנים וככפנים
 מוסרפות כחות הטמאה ובהם נעלמות החות הפנימיות וכמו שהגוף מתכסה
 הנשמה בו ונעלמה בין שרי הטומאה עם והבתוך רמז פסעתי את כתנתי
 איכה א' בשנהכו' וכוונת הפסוק כי הכבוד הפנימי במשל היה אומר כמו
 שהכתנת בה נעלם האדם בין ים חכמה חיצונה בערכי שאני מתעלם בה
 וכפשוטא' כי אדם ושכינה מסתלקת הנה התונת שהוא רמז אל הכפנים
 היא פועלת ושרי הטומאה הכאחזים בה הם פועלים כשהגיע עת גודים
 נחבזה פני הדברים להגלות הכבוד נעלם ונתנה התורה ונשרשה האמת
 פסעתי הכתנת הזאת עד כי בימי שלמה האירו פני החכמה והטוב וישב
 שלמה על כסא יי למלך : וכן רחצתי רגלי שהטנופת כרובק עם רמז א' המעלת
 האחרות איכה א' בשנה וטנפס לומר שיחזור העולם לקלקלו ויעלם הכבוד
 ויחזור השקר לעולם : והאמת מחכמת תמים דעות שאי אפשר לעמיד
 עליה להמציא כמדאים לטוב מפאת כל הטוב וגם מעורבות בטוב ורע וגם
 רעות מכל פאה והכל הוצרך לתקון העולם ואת הכל עשה יפה בעתו ורשות
 א' הוא הכל וארון יחיד שנמר ומטגיה והכל על פי הדין חלילה חלילה לצייר
 שום הסקר : ואחר שכרא השם העליון המדור העליון העולם מעיני בני
 אדם ברא הגלגלים והמזלות והכוכבים דוגמא למדרכות העליונות מהעולם
 הקדוש והקליפה ולכן נמצאו כוכבים טובים ורעים מיוחדים למים ואש ולרוח
 כמו הנזרות העליונות ועוברי עבודה זרה העובדים לכחות ורחות הטומאה
 עובדים ומסתחים לשמש ולירח ולמזלות וכל זכא השמים ואחר הגלגלים
 והכוכבים ברא העולם הזה יותר עב וגם והוא מצד עצמו ומסתנה ומכח
 העולם העליון נמצא ועל מעלותיו ויפודיו והוא חומר מוכן עת' חכמת תמי
 דעות לעולמות האחרות ועל זה השרש כתיסדה התורה מטהור וטמא וטוב
 ורע וכל העולמות כמו שיתבאר והנה האדם הוא בעל שני יצרים ואם הוא
 א' כשיצר הטוב גובר היצר הרע מחליט וכך הפך וכפ' יצר תולה העול' כמלך
 על כסאו כלומר כמו המלך שהוא על כסאו פונה אל הכל והכל פונה אליו כן
 נתקשרו בו כל הנזרות והוא כולל את כלם חה רמז אל הכח הכולל :
 וכספר הבהיר שהוא דמות דיוקנו של הקדוש ברוך הוא גלגל בשנה כמלך
 במדינה שאינו כולל כל כך אך גלגל השמש בשנה אחת גומרת כל מהלכו והוא
 בין הגלגלים כמלך במדינה לב כפש כמלך במלחמה שיש לו עוזרים מצד א'
 וסוכאים מצד אחר והם יצר טוב ויצר רע ואמרו ז' כנו שמו צפוני ומנוול
 וטמא ושמות אחרות על עם מקורו ונתנה לאדם בחירה לבחור איזה שירצה

פנאמר הן האדם היה באחד ממנו כלומר היה לו כח להטות לאחת מחלקיו
 או לדרך הטוב או לדרך הרע וכי אזל מלמד שנתן לפניו דרך החיים ודרך
 המות ואזל בספק יצירה חוד הגלגל פנים ואחור להיות עגב כנגע פו האותיות
 הם אחרים אלא לפי מקומם וצדופם ישתנה הדבר כי הרסות אחד אך אלהי
 עשה שיראו מלפניו וברא העולם העליון וסדר בו צורותיו ושאלו מנהג
 לעולם הזה ועל זה אמר איזהו גבור הכובש את יצרו והכתוב אמר אם רוח
 המושג יעלה עליך מקומך אל תחזק והוא כי האדם כמו כלי לעולם העליון
 ומחשבותיו קשורין בעליונים ואין ספק כי השועל הרע ונמשך אחר התאוה
 מצד התקשרו בעליונים הוא ולזה אין גבור כמוהו שהוא מנצח מערכת הרע
 כי אין לו איכו גדול ממנו והוא מישראל עליו גם קראו מלך גדול ואמרנו רז"ל
 בסודותיהם זה שמאל ומה שאמרנו חז"ל הוי רץ למצוה קלה וברח מן העברה
 שמצוה גורדת מצוה ועברה וכו' ששכר מצוה מצוה וכו' לזה כווננו כי יש בידו
 להטות לאיזה צד שרצה ולעולם ישתוקק וירוצו ויסים ממנתי לטהר לעשות
 אפי' לו מצוה קלה כי בה יקנה פרקליט אחד וימשך אחר עולם הקדש כי הבא
 לטהר מסייעים אותו ויהיה בנדיח מן העברה כי העברה היא מרחקת ומטהב
 ומנפסו אחר הרע והיא מקיס כחות הטומאה וכמו שכתב החבר הארס עם
 הנקבה באין תולדות ונתת הזרות נחפץ עליון נתת צורה בולר כפי החמר
 ומגיד כן בפעול הטובות מעורר עולם הטוב ויצה הטוב ונעשות הרע
 וכפועלו הרע מעורר הרע עליו זה סבת הריסתו והזה שמצוה גורדת מצוה
 כלומר כח המצוה יתעורר עליו ויקנה לו קנין סימשך אחריו והעברה היא
 סבת ההתרחקות כי יעבירו מהעולם הטוב וידבק ברע או לרשע רע
 וחזר לפרש עוד ששכר מצוה מצוה כלל שכל מצוה יש לה מקום בטוב ובעולם
 שכלו טוב ושכר המצוה יקנה לעצמו הטוב הנקרא מצוה וכך בעשן העברה
 יקנה הרע ויתקשר עמו הרע ככלב ומעשה הלהט החרב הכוזב בתורה לזה
 דמו כי כמו הלהט המתהפך כן יש עץ הרעת והרע כי גם כי רסות אחד יש
 ואין עוד חס ושלום אבל יש חכמה מתהפכת לפניו הזדדין לטוב ולרע
 הטוב פונה לפנים העליונים והרע כתרקה ממנו פונה אל אחרים :
 אזל בסודותיהם פעמים ארבעים ופעמים נשים פעמים רוחות והיא משל
 השכניים ובסתרי הזוהר ואיהו דפיקו דעץ הרעת טוב ורע דמהאי אתר יצר
 טוב ויצר רע ואיהו רזא דלהט החרב המתהפכת דאתהפך מנחש למטה
 וממטה לנחש דפיקוד יצר טוב אחזי בהיותא ואסתא דכל אברים ודפיקו
 דיצר הרע אחזי מרעא דכל אברים דנופא וכל דאליס גבר אי מתגברין זכואן
 אתהפך מנחש למטה ומיד מטה כלפי חסד וכל גופא איתסי ואי מתגברין
 חוכין אתהפך ממטה לנחש ונשיך כל אברים בכמה נשיכין ומענין בהוא

זמנא אתמר אין קול ענית נבורה קול ענות אנכי שומע • קול ענית
 דקול דדפיקודי מרעי דגלותא ואית דפיקו מאלנא דאיהו בים לית ביה
 טכ כלל דמוניה דפיק רוח סערה דאסעיר ביה גופא דברנש ואתמר ביה רוח
 חזק מפרק הקיס ומסכר סלעים דאיכון בלעות דגופא נהאי איהו כפיק כדויזן
 ולית ליה שעור גי' והאניה חשבה להסכר והאי דפיקו סליק בגלגלים
 ונחית בימא דאיכון עשר כתרין תתאין כגונא דאיהו מלכות קדישא הכי
 איהו מלכות רשיעה וכו' : המתכוון הוטב בדברים הללו כי כן סוד העולם
 והנה המאור הגדול כפי הפרש' בין עין הדעת טוב ורע לען הרע כלו והוא
 כי עין הדעת טוב ורע מושגת במעלות החזקות ונקרא כנפים • ועוד יש
 אצילות אחר כלו זר רע ומר בו ספירות כדמיון הראשונות שהן עשרה :
 עוד כתוב בספר הזוהר אית עין דענסין דיליה מתיקאן ועין דענסין דיליה
 מרידן ואית מים מתיקן ומים מרידן דא לקבל דא ענד קבה ואית דאית
 ביה פלג מיניה מתיקן ופלג מיניה מרידא ודא עין הדעת טוב ורע כגונא
 דכספא מערב כבכרא ואית אלנא דקליפין קסין לכר ומוחא מתיקא מלבאו
 הכי תסכח ברנש מפומי דאיהו מתיק מלכר בים טוב כלביה מלבאו ואית
 מפומי טוב ולביה טוב האו איהו עין הדעת טוב ורע הכא מקני כחש דמאי
 הכי איהו ברנש דתסכח ליה גופיה ספור וסמנין דליה שפירין בלתי כומדה
 אנשמתיה כחש חובא מלבאו ותסכח ברנש גופיה בים בכל סמנין דליה
 אנשמתיה מלבאו שפירא דא איהו דריק ורע לו אבל מאן דאיהו טוב ורע מלבאו
 איהו רשע וטוב לו בגין דלא יהי ליה חולקא בעלמא דאית : טוב מלכר
 ומלבאו ולבושים דיליה בים דא איהו עני ורזכב על חמור : טוב מלבאו ולבושים
 דיליה בים שפירא מלכר עליה אתמר : דאית עבריים על מוסים וכלא
 אשתמורע בעובדו דברנש מאן דאיהו מלבאו • ולאז מלכא אוקמוה קדמאי
 אין המדרש עקר אלל המעשה הוא עקת דשטיין מסתכלין בגופא דאיהו
 לבושים וכו' • כתבתי בלזק למשכיל אם יוכל לעמוד על דעת התורה על
 מה כתיב : הוא ענין דאיהו חסד דאיהו סודו דאיהו

פרק ד

זקני המקובלים הקדושים וגאונים עולם הסכימו
 כי כמו שהאבות הקדושים אברהם ויצחק
 זה מדרתו מדרת החסד וזה מדרתו מדרת הנבוכה כן ישמעאל וארום מושרשים
 בפני שרשים ועקדים בסוד הקליפה זה ליטין זה לשמאל ישמעאל בסמרי
 הימין וארום בסמרי השמאל וכו' מאלו הוא כללם לכלול בהם שאר האומות
 וכן כמא בספר הזוהר אלל שישמעאל טוב ממנו כמו מדרת החסד היא
 למענה מדרת הנבורה עד שישמעאל הוא מסך בין האור ובין החשך ולכן
 באמר גלישמעאל שמעתין וכו' וכו' : והנה מהיותו ישמעאל בסוד הקליפה

גאם נראשונה הקדושה לקדם כתיב ותקל גבירתה בעיניה ^{והגאונים}
העמוקים בסתרי התורה כתבו זה לשונם יש קבלה ואין אדם יכול לפרש
נסרה והגר יוכיחו והסימן ואקל בעיניה כי העת שסרה לא ילדה והוא רמז
לזמן שהכבוד חסוק בישראל לא היה לזעת דודים להתחבר עם הכבוד העליון
והוא סוד היות תפלה האמהות הקדושות עקרות כי עולם הקליפה פעול
ושפחה תירש גבירתה ובאשר כולד יצחק הנריק וראחה לבן השפחה מצחק
וקבלו חול כי יצא ממחצית הטיב לתרבות רעה ועבודה זרה כמו שאמר
יך ומו לנחק כי חלילה לאל מרשע ואין לחסוד הנדקת וסכים השם על ידה
אם לא האתה יצא לתרבות רעה : וחול אמרו נתן אברהם מתנת שמות
הטומאה מסר להם : האמת כי אברהם לא ראה בהם קיום סיתקיימו
באל היות השם כמו בזרע יצחק המיוחד שאמר כי ביצחק יקרא לך זרע ולא
כל יצחק ואם חול הסבימו על שישמעאל עשה תשובה והסוד מעלת יצחק
והאמת בנתם כי באחרית הימים יאכזבו בני ישמעאל בתשובה כי הם יותק
קרוכים ויהיו גרים כשיהפך אל עמי שפה כדורה לקרא כלם בשם יי : גם
חול אמר כי העבוד הראשון הפילנו הגר כי הבנייה בו סרה עין הרע וכולו
הוא אמת ולזה כוננו והתורה העורה כי עשו לקח את נשיו מכלות כנען :
ואל כי לקח מינו בני כנען הם עבדים בני הנחש הארור הנחש הקדמוני
שפתה לראש הכרואים השפלים ועל כן קלנו השם ועשאו עזר עבדים
ולעשר העד הכתוב ולא יהיה כנעני עבד : ובעצו אמר ואת אחיק תעבוד
גאת עשו סכתי ולא יהיה סריר לבית עשו ועל זה חול כל עוף לבדו ישבון
וכן אדם עם דומה לו ולא לחנם הלך זרזיר אל עורב אלמ מפני שהוא מינו
נהנה מתחלה נקרא אשת עשו הראשונה והרית וסנה שמה לסוד התהפכות
והנחש המתהפך שמו ופעולתו כל סכן למעלה וכבוד אלנו סתי הנסים רמז
הכתוב ססי נשמחי בת אדום וסנת בארץ עון : תס עונך בת זיון פקר עונך
בת אדום כו בתרגום רב יוסף וכתוב עוד כי כאשר ראה עשו כי רעות כנות
כנען בעיני יצחק אביו וכו' ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם מצד
הימין והנה עשו נתקשר בשמרי הימין והשמאל וכאן רמז לבני ישמעאל
וזיוף בני ישמעאל ולכן חול הוסיף רשעה על רשעה כי מלכות ישמעאל זיוף
ונקרא מתחל מחלת וחזר לקרא שמה בשמת ולכן נמצא בתשובה רב נחשון ורב
בטרוכאוי הבאו אל זמנין של לית המלכה אם השדו והדוחו פלתו של שר אדום
לזמנין דבלתו מחלת בת ישמעאל ולמדנו משמוס קטן ושמוס גדול סלילית הל'
לילה ולילה וקבלו אל שמחלת בת ישמעאל מרקדת לפני סמאל בתשח שדו כמני
סלה קדושי כלסונו סל הכה ולילי מילל למדבר כנרא בתפ' שדים כמני סלה
מיללים עד שמתחלחל הרקיעוכו ואלו דברים סתומי מקובלי עד מפי ארזן

הנבאים וכלל כונתם כיהתורה רמזה על שרשי המלכויות והמלכויות מושרשי
 זה בקליפת הימין וזה בקליפת השמאל ויחסר ולכן מיוחס לנגון ולשמחה
 וכך נמצאו בני ישמעאל וזה מיוחס לדין ויללה וכך כתבו וסבבו במלך הסופרי
 והנה שני כתות אלו מיוחסים עתה אחר בני ישמעאל והנה הם בעבודתם
 ובכימוסיהם ובאמונותיהם ואם הם אחים על דרך הפרש המד המקטרג
 המזייף ונית המקדש החרב בעונותינו על כנף סקין סומם והוא אדום
 וישמעאל • והנה ספר דניאל בחלום כבוכדנצר המסיל מלכות בבל לזהב
 ומדי ופרס לכסף אם נמיס וליגן לנחשת אבר ולאדום וישמעאל לברזל ולחרס
 וכלן מיסוד הארץ ומלכו פליגא להוי בה הוא כח שמאל בכלן • ולכן ועלן
 מושיעים בהר ציון וכו' כי כשכני עזו יסופו איך סטן ואין פגע רע וקבלו
 מחכמי ישראל כי בספירות הקליפות ים מצד הימין עשרה ובשמאל עשרה
 ואולם לא חשנו עמוקי המקובלים למנות אלא עשרה כמו שכתבתי : ונספר
 הזוהר מצאתי ואמר סס כי מה שכתוב ולאביו פלח בזאת עמדה חמורים
 ועשר אתונות רמו לזה לומר כי מצרים היו בס כל ידועות הטומאה והסקר
 כי סס הקסם והכסף וכמו שזאת נחלת עבדיו ונדקתם היא השכי' הקדוש
 הנכללת בז' מדרגות קדושות גם השפחה בעשרה וכלעם הרשע כמו בשמאל
 לכן היה עושה כשפיו על ידי האתון ואברהם אבינו היה רוכב בזכר קליפת
 הימין להורות כי הרוכבים עליו הם הראשוני הקדושי וחזן אמר בסתייהם
 מזמרה ראשונה חמור בער והכתוב אמר על שרשי האומות אשר בסר
 חמורים כשרם : וכרכת ועקב אבינו ע' לכוני ליהודה ולמשיח כנו אברי
 לבפן עירה הוא דד הימין והגפן הוא גפן מצרים תסיע : ולסדרקה בני
 אתינו הוא השמאל וזכריה הנביא עליו השלום אמר עני ורוכב על המור ועל
 עיר בן אתונות • וקבלו חכמי ישראל כי דוד עליו השלום כשהזכיר סוד
 המלכויות בהלל והזכיר ד' סבובים כנגד ד' מלכויות וד' מחיצות וד' קליפות
 ואמר טוב לחסות ביי והוא רמז אל כח השם העליון הנעלם מכתוב בארס
 הוא הכרתק ומגיע לכוו של אדום טוב לחסות ביי מכתוב כנדיכו הכח סבו
 נשרש סרו של ישמעאל •

פרק ה

מצאתי בספר הזוהר סודר השנע ספירות
 היכלית של ספיר המלכות מכוונות כנגד
 היכלות הפנימיות והאריך בהם והראה סוד הנבואה וקסור הנמצא וסוד
 העבודות וכלל היכל והיכל האריך ואח' סדר שנע היכלות שכנגד בסוד
 הטומאה והכני כתב ראשי דברים כשסיים ה' היכלות קדושים כתב ז' עד
 הכא אשתכלנו היכלין בסטרא דקדושא זכאה חולקיה מאן דאזדהר בהו
 וידעליחדא שמייה קדישא שמא דמאריה כדקא יאות זכאה איהו בעלמא הרין
 ובעלמא

ונעלמ' דאתי' ר' סמע' פתח והמה כארס עברו כרי' מאן יגלה עפרא מעיניך
 ארס קדמאה דקורטא כריך הוא פקוד לך על פקודא חרס ולא יכלת לקיימ
 ביה בגין דאתפתית על מילין ביסין דאיסטי לך ההוא חיזיט בישא דכתי
 והנחט היה ערוס וכגין כך איתפתית אבתריה וגרמת מותא לך וכל אינון
 תולדין דנפקין מינך : תח כל מאן דאתפתה אבתריה ונחית לגבי ברבעא
 חרס יתעביד לגביה : דור הוה נעין קיומיה במקורא דמיין נכעין וכד
 אידחייל לארעא אחרא ונעריין ליה אעפכ' דכחת מדרגוי עד דרגא תתאה
 קס בקיומיה ולא עאל בסטרא אחרא ואסתמדיה כתיב ואלס חי אני ו
 גחי נפסך כי כפסע בניו וכין המות דהא נחת בדרגוי עד דהוה ביה כהאי
 שעורא : וזכאה חולקיה מאן דאסתמר מההוא סטרא בישא ומכל אינון
 דרגין דההוא סטרא דמסתכחי בעלמא דכמה סטרוין ודרגין אית ליה לצד
 הרע נחם עקלתון סטן מלאך המות יצר הרע בגין דאף על גב דשמהן אינן
 אקרוי שבע שמהן אית ליה רע כומא סטן סוכא אבן מכסול ערל
 צפוני אילין אינון שבע שמהן לקבל ודרגין דהיכלין דכלהו סטר מסאבא
 בדקאמרן לקבל אינון שבע שמהן דאקרוי כהון גיהנם אתר דאיתרנו ביה
 חייבין דעלמא ואלין אינון בור' סחת דומה טוט היון סאול זלמות
 ארץ תחתית כל אילין אינון דרגין אילין לקבל אילין : והא אוקימנא דכמה
 דאית דרגין וחיכלין לסטר קדושה הכי נמי לסטר מסאבא וכלהו מסתכחי
 ושלטי בעלמא בסטר שמאלא : ז' חיכלין אינון דאינון לקבל ז' שמהן דאקרוי
 כהו יצר הרע ולקבל ז' שמהן דאקרוי כהו גיהנם וכלהו קיימי לאסטאח עלמא
 ולדינא בישא ולסאבא כביכשא אינון דדכוי בהו ולא אסתמרן ארחיהו כהאי
 עלמא מאן דאתי לאידכא בסטרא דדכוי מדכאין ליה כההוא רזא דמקומנו
 דכמה דרגין אינון וכמה ממזן דכלהו קיימי לקרבא ליה לכרנש לפולחניה
 דקורטא כריך הוא לרכאה ליה : ומאן דאתי לאסתאבא מסאבין ליה כההוא
 סטר אחרא דאיהו מסאבא דהא כמה דרגין וכמה ממזן כלהו קיימי
 לסאבא לון לכי כשא מאן דקרב להו נאיתי לאמשכא בתר ההוא סטרא
 הנה למדנו מכאן בא למהר מסייעין אותו מה רצו בו וכו' (טמא פתחין
 לנו לפתח חטאת רובץ וקרוכ הוא הארס מצד החומר אל רוח הטמאה
 וכספר הקהיר כתובין אותן הפתחין ולמרננו מצוה גרר תמצוה וכלי ושסכר
 מצוה מצוה עוד כתוב סס מי גבר וסיה ולא יראה מות וכונ' מאן איהו כרנש
 דאתברי בעלמא דלא יחמו מנתא ההוא דכל עלמא איתמשכאן אבתריה דהא
 כההוא זמנא דאתי כרנש למיהב חוסכניה למאריה עד לא יסוק מהאי עלמא
 חמי ליה והא אוקמיה אילין שבעה היכלין דאינון ז' מדרגין דגיהנם תרוסה
 ידחין אקרון בגין דהא כמא דאית לסטר דכוי לסטר מהימנותא תרוסה

ורחין קדישין הכי נמו לסטרא דא אחרא תריסר רחין דחייבא אתרין
 כחדה בהו ונסמתא רחין אתרנת בהו ומנה ז' היכלי היכל הראשון מלמטה
 למעלה בור והיא שמות מקצת הראשים ראשי מלאכי משחית זה דנונים על
 ירם על עברות ידועות ואמ' שם כי כרוז יוצא בכל הרקיעו כפחוטא בעברות
 ודועות וי' ליה לפיכא דסטא בתר אל זר ופלח לאל אח' ושר של היכל זה נקרא
 סגן ושמות אחרות: היכל שני נקרא שחת ושם ראשי טומאה ידועים דנים
 לבני אדם על מעשיהם רעים כגון גלוי עריות ומשטינין לבני אדם שימשכו
 אחר זנות ושם סוד כום התרעלה והם מדרגות משחיתים משטינין האדם
 ואחד כך מענינים אותן ושם סוד הכספים ושמות הטומאה וכסוף בלעם
 ואיך היה מכסף על ידי בעילת אתונו וכמו שאמרנו ז' סגורה טומאה עליו
 והיה פועל בחרסו י' ואמר כי מדר היכל זה יוצאי שתי רוחות ומשטנות
 בעולם ומשחקים בבני אדם ובר' אין בחלום לבני אדם כנשים יפות ומתהפכי
 פעמים אנשים ופעמים נשים ועל היכל זה אמר שלמה עליו השלום לשמרך
 מואסה וזה וכנ"י היכל ב' יתר חסוך ונקרא דומה וכאן מלאכי משחית
 ואף וחמה שאמר משה עליהם כי יגדתי מפני האף והחמה וכאן דנונים כל
 אותם שלא הגיעו לעשרים והם מכן יבשנה כמו שאמרנו ז' ד' של מעלה ב'
 הקדוש אינו מענינים פחות מכן ב' וכאן ממונין הממשוכים לאדם לדבר לשון
 הרע מלנין אותו היכל ד' נקרא חובה כנגד היכל הזכות כי היכל הזכות
 הוא היכל של גבורה וכבר אזל בדיוני כפשות פותחין בזכות ובוה ההפך ונקרא
 טיט היון נאכן מכסול וכיום ר'ה אם כדון האדם לחיים הכריע היכל הזכות
 ואם למיתה זה היכל המתרכק אחר הטוב ידבק בהיכל הזכות ונצל כשיר
 של פגעים ואם ימשך אחר סטרא אחרא זה רודף אחריו והכא כגלים כל
 הנקרא אלים אחרים וכל מפת' בני אדם אחרי תענוגי העולם הזה ואחר
 כיאוף וכאמצעות היכל זה כח אחר נקרא כגע מזה יוצא אחר הנקרא כגע
 צדעת ועגמד לטמא בני לשון הרע והוא ממונה על מזה עונב שבת כי תמוכ'
 ענב כגע וכאן מלאכי רעים ונקראים אנדרו יום והם מעורדים ללנית נחש
 עקלתון והם כחות סולמות כשעות ודועות ורגעים : ואיוב כצדערו קלל
 יומיו בתחלה ואחר כך אמר יקבנהו אנדרו יום העתידים עורר לניתן היכל
 ה' נקרא סגול מדר ערל וזהו כנגד היכל אהבה וקסוד הטוב ותחלת היחוד
 זהו סוד האיבה שכאמר ואיבה אשית והוא מקטרב לעולם ונקרא שר אחר
 ממנו סגור מזה המקום וצאים הרוצחנים ומחייבי המתות והולכים אחר
 להט החרב המתהפכת ככאן י' שתי רוחות נקראים שר וכפן הוא שכאמר
 לשור ולכפן תשחק ומחית הארץ כי תבא והוא כי האחד ממונה על הרעב
 והאחר שגם שיאכל לא ישבע הפך ברכת יי' היא תעשיר והוא סוד הקסוד

וכשארם עושה חסד עם בני אדם ומאכיל לעני ומסקהו מעורר מדת החסד והכריבות ומונע לאלו :

בזה ההיכל ממסויכים הערלה ומעבשים אותן ויחיה אחת ממנה בה שבקשה להרוג את משה ער שפורה לקחה צור : ככאן מראים פנים טובים לבני העולם בעברות ומסטיבין אותן ואחר כך מעביטין אותן שבאמר ואחריתה מרה כלענה : כאן עשר החטאת ועשר קרקע המשכן להסקות לסוטה ממי המרוס הפך מים קדושים כי כאן סוד הערלה והמלה להשמר מפעולות הערלה • כאן עבודת בני אדם • היכל שפית מכוון כנגד היכל הרצון ששם ארבע חוות המרכבה נמשלו לארבעה פערים גם כאן ארבעה מלאכי חבלה גדולים אחד נקרא מות והבן גלמות הסלישו רע והרכיעו אופל ואלו מתחברין ונקרא זה ההיכל אשת מרנים וכית חנר הם מתחברין להרע לבני אדם תמיד • וכאן כל העדוין של העולם הזה ונגרם האדם עליהם מהעונמים ועל זה נאמר נפת תטופכה שפתי זרה וכו' אל תחמוד יפיה כלבכך שית זונה וכו' בכיתה לא יסכנו רגליה כי אצל כל פנה תארוכ לצור את הטפסים • והחזיקה בו וכולי ונעותרות נסיקות סינא והנה היכלו העומד לגרם האדם מגן ערן ונסעת מיתה אחד מסרי היכל זה עומד עליו ונגלה לו כגלמא כגופא ראשא ומרבה סנכא בודיה ונסמתא אתבלבלת ונעקרה ממקומה בחטאיה ונענסת וכולי :

פר' דמס'ו פי' אותה על היכל זה • היכל שכעי נקרא צפוני וארץ תחתית וכו' סוד שחטה עבכים סאזל על אדם הראשון גם יפית מן היין שמורה על טעותם ובחפשים אחר הנמצאונ' טענו ונמצאו אחריהם : והיכל זה מלאכי חבלה רבה גם מהזר הזה רוחות ידועות אמצעות בין הקדם ובין החול ופורחין כאויר על דרך ההעלם לעשות נסים לבני אדם ולהנילם מכני הכת הזאת :

אלהיו ידע מה שנתחכם מורה הנבוכים בדברי בטלים שבאו לו בדמות נכואה כי כח החומר לבר הוא שגא' עליו
הוא הסטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות וכן
יורד ומסטיבין נוטל רשות ונוטל כסמה
סה' שוא ורבר כזב כי יש סטן
ומלאך המות והם
הפועלי' וממנו
נאצל היצר
הרע באדם כעזרת
האל עזר
יתכ'

שער הששי

פרק א

אחרי אשר כתבתי ראשי דברים בנמצאים
העליונים לפי מה שמצאתי לקדמונים והוא
דעת התורה אכתוב מה שתשיגודי מתוך ספריהם בנפש האדם ואם ידאתי
לבטת אליהם מסכות רבות וידעתי כי העמידה על דברים אלה עד יערה עליו
רוח ממרום קשה מאד כי צריך בזה יותר מכל מה שקדם נביא מורה לנו את
הדרך אשר נעלה בה ומוי יודע אם יש פח לנביא להשיגו על אופניו אף כי
ללמדו אך אחת היא על כן באתי במשעל כדמי עין גדי לקרב אל השכל
קבלת התורה בעיניו ושבר הכפס על פעולתה וגן ערן וגי'הנס ויום הדין
ותחיית המתים כאשר קבלו קדמוננו ולהעיר על מה שנמצא לחכמו ישראל
הקדושים בנפש ואנו מחלה פני המתבונן בדברי כי אם ירא' שיתקרה דעתו
עליו הנה מה טוב ומה נעים ואם לאו לא יהיה בלול הקבלה ולא ימאסנה
ניאמן על דרך אמונה אמונת אלו המפורסמות וישים אדם אל שכלו כי אז
ידו מבעת לעמוד על הדבר אינו צריך לחזור ולהאריך מו הניאני עד הלום
כי ידוע כי הראגה הגדולה מחצי המתפלספים הגדוים על יי ועל תורתו
דברים אשר סותרו אותה הם הדקיוני שאם הדבר כאשר סברו בנפש היות'
הכנה למושכלות ועל דרך שנכתב לא נסאר לנו תורה אבל הוא שכלות
והרצה לחבר בינם ובין מהתורה רוצה לחבר שני הפכים בנושא אחד
והאמת למי שלכו דואב בקרכו גם כי גפת תטופנה שפתי זרה כי זה טבע
המינות המושך קלכות ישב במארב חסרים איך ראה כלל על דבריהם
ואף כי מופת כל שכן לסוברים שהיא נאבדת באבדן הגוף מפני היות' הכנה
מכח הגבלל ואין המכוון להאריך בזה והרצה לעמוד מזה דעתו על דברים
אלו הוא רוצה להכריח הכמנעות והנה כדראת יתוש קטן יבולו הרעיונים
אף כי לרעת הדריה הנבראת כולם אלהים והמשכיל סנעג אלהים בקרב
הוא מחוייב לו והוכרח להאמין שהכפס היא ענש אשר לא תתוס לעד וידעת
משבת נשברת ונענשת בדויקשל גיהנס וכסכרת כגן ערן על מעשיה
ואם יוכל להשיג יותר הנה מה טוב ומה נעים ואם לא יוכל לא יזיר להכחיש
התורה והקבלה ואחר הקדמה זו אומר כי כבר הקדמו סוד השכלים
הנבדלים הנכללים נשם העליון הנעלם הוא הכל ולמעל' מכל הוא עלת העלול'
כלם וכך סוד' ספירות וסוד המלאכים והסכמת חכמי התורה היותם בעלי
צורה דקה מן הדקה אינן מוחשות משכלים ויודעים את יי ואם אינן שכלים
נבדלים כראיות ברורות מן הכנואה ודברי חזל ואחר כברא זו נומשכת סוד

נפש האדם ואינה שכל ככרל ולא הכנה ודעת חכמי הקבלה וזקניה כי גופי
 התחתונים שואבים מן הסרסים הראשונים והנה מן המרכבות העליונות
 באות כפשות בני אדם גם כפשות הבעלי חיים באות מהמרכבות התחתונות
 כל מין ומין למינהו בסוד הטמא והטהור עד שבאו בספרי הקדושים שמו
 עשר מעלות מיני חיות טהורות כנגד עשרה מעלני חזונות שהן דמיון מלכות
 שלמעלה מהן וכלן על פי החכמה העליונה : ועוד יתבאר כי לא לחנם
 בחר השם לקרבן מה שבחר ופסל מה שפסל וטהר מה שטהר כש בעיה *
 וכבר כתבתי כי העולם הזה הוא כלי להנזיל הפעולות העולם העליון ובכמה
 מקומות אמרו רבותינו ז"ל כי אלמלא ישראל והתורה לא כבדא העולם וחזל
 אמרו במאמר במוחלט שכונה בישראל צורך גבוה : ואם צריך פירוש ארוך
 וכבר רמזתי אליו כי חלילה לארון כל העולמים ולשמו הגדול והקדוש מכל
 זה ואתה דעוהתבונן כי כל כפשות בני אדם אינן על תכונה אחת חלילה
 אבל מעלותיהן אינן שוות כמו שכני אדם אינן שווין כי נפש מרעה ונפש
 הרשע הפחות שבועלם אינן שוות ואל תאמין לדברי המתפתים בסכלותם
 ביה חלוקה הוא כפי הנהגת המתפתים אבל כמו שיש חלוקה בין נורותיהם
 החזונות בין יש חלוקה בכימיות בעצמם וכבר כתוב למעלה מה שכתב הר"
 חסדאי ז"ל מקום אצילות בשמות הכניאים ובעלי רוח הקדש וגויותיהם והשכל
 יורה על דבריהם כי יעקב ועשו נולדו מטפה אחת ונבעה אחת כצרו ומכל
 מקום מעבור אחר היו והנה כל משכיל יראה המרחק שביניהם במחשבותם
 ודעותם והיותם בטבעם הפכיים ושואבים זה לזה ונתורה העדה שני
 לאומים ממעך יפרדו ולאום מלאום יאמץ וכי סלקא דעתך כי השבע
 הכספע מהבלבל או השכל הפועל בנוף ובטפה היה ענה לגמרי לזה הנוצר
 ולכלל האומה עד סוף כל הדורות עד שיהיה מרחק זה ביניהם אולם כאשר
 באמר כי צורות בני אדם נאצלות או נמצאות והמרכבות העליונות ובמרכבו
 יש חלוקה נשבו ביניהם כמו סגראת בכללי העולם הזה ופרטיו וכמו שכתבתי
 למעלה יבא הרבר על ככון ואם אמת שיהיה אלפי אלפי אלפים ממנו מזה
 מהמושב לנו וזה עקר וסוד שהכל תלוי בו והוא סוד ספר הים ס"מ ז"ל
 שכשנעל ממנו סוד ספר הים לא עמדו חכמי על החכמה שבין לכל לאצל
 היו לחכמי כמה וכמה ספרי והן יחסי דכרבי הימי ככני כנימי והאמ' חכמת
 היתה בסוף המרכבה והידועות והנה ע"נפם סידרו ומצדדים קבלו יקדמוני
 הקדושים שהיו כנגד ע"שמות של הבה וכנגדן אמר ע"פנים לתורה שעדיין
 ארמזו לזה ובהן וכנגדן כבראו ע"מלכים המקיפי' כסא הכבו כמו באמ'
 בסדקי רבי אליעזר : וכנגדן נפרדו בקליפה בסוד הקליפה המושבתת
 באדום וישמעאל שבע"ש שרים : ובספר דניאל מיבאל שרכס ושר מלכות

פרם וסר מלכותיו : וכפרק רבו אל עזר אמ' והנה מלאכי אלהים עולים
 ויורדים כו שראה ער בכל עולה ע' ענקים ויורד וסר מלכות פרס ככ' וסר יון
 קפ' וסר ארנס עולה ואינו יורד משל גאורך טמטלתו והנה יי נכב עליו ואמ'
 אך אל שאול תורד אס תגביה ככפר וזכר כתתי כי או אכפר להיות זה
 על פי מערכת הככבים : וכמדרש של חזל נמצא כי שאל רבי אליעזר הגדול
 לרכן ויחנך כו סוד כסוק וימלך תחתיו הדר וכו והוא משינה משאר מלכי
 ארום ונמצא בתורה הדר ולא הזכיר שם מיתה : וכדברי הימים הדר ושם
 הזכיר מיתה כמו נסאר וגם הזכיר שם אשתו ולא באחרים והסיב שהיה לו
 כו' מאות הלכות פסוקות מסתרי תורה : ורבי שמעון בן לעזת פטירתו
 גלה כי כאן סוד פרם ארום ועליהם אמרו זל בונה עלמות ומחריבן בסוד
 הקלפה וכפסוק וידו אוחזת בעקב עשו רמוז לזה ואלו כי שאלו זקני רומי
 לחכמי ישראל אחרינו מי יקח המלכות הראה וידו אוחזת בעקב עשו וזה
 הפסוק רומז דין הניאץ לי נאמר דיאל על השרש' ומה הם ומלכיהם למטה
 מהעדא מלכין ומהקס מלכין על מלכי ישראל סנא' ויקבלון מלכותא קדיסי
 עליונין והנה אז הופיע הכבוד העליון ויפשוט הכתית והכפשים המסתריים
 כענין ולא יכנף עוד מנריך והנה כפסוק ההוא סוד האצילות ממדת החסד
 ער המלכות כי האכות הקדושים וזרעם מוסרשים בהן והמלכות כחו של
 דוד וחלילה לומר כל זה לנלי הקבלה המסורה ער מפי ארון כל הנביאים

פרק ב

לדעת חכמי הקבלה והמסנה אין הנפשות
 מתחדשות עם הגופים כי קודם בריאת

העולם המורגם נמצאו ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכ' עס המלך במלאכותו
 יס' בו שם עם מלך מלכי המלכים כנפשותיהם של צדיקים נתיען וכרא את
 העולם וכדילתעלות הדבר שלא יחשוב האדם שמתחדשות עם הגשמים
 כאמר כאן . ועוד אמרו רבותינו זכרונם לברכה את אשר יבטפה כי גם
 הכסמות סיניסם כלומר כונת רבותינו זכרונם לברכה היתה להורות על זה
 היסוד ונאמר רבים נמצאו לחכמים על זה הענין ולא ראיתי עתה
 להאריך בהם ועוד אכיא בהם בסוד העבוד כעזרת הצור ומה שאמ' בערב'ו
 שם נפשות ורומיות עתידין להבראות הכונה על חבורם בגוף והנה אנשי
 כנסת הגדולה תקנו כשיקן ארם משנתו לפי שהשיגה אחת מששים במיתה
 לומר אלהי נשמה שכתת כי טהורה אתה בראתה אתה יצרתה אתה כפחת כי
 ואתה משמרה בקרבו וכו' הנה באמ' אתה יצרתה נראה שנברא קודם הגוף
 וכתבה בו אחר כך והיא היתה בטרם הגוף ואחר כך בגוף אחר כך כלי הגוף
 אחר תחזור לגוף לתחיית המתים ומכרחה זו נתקיימו כמה כרשי' שהנפש

היתה טרם הגוף ויהיה בלתי נבבלת עד שתחזור לעתיד ליעוש על מעשה
 ולקבל שכר וקיום אמינות תחייבת המתים וכן תקנו שלא עשני עבד וגוי
 ואשה והנה אין מקום לברכה זו אלא בקיות הנפש לכרה ותוכל להתחבר
 לגוף גוי או גוף אשה או עבד וחלילה להם לתקן טא ודבר כזב וכמה הקפידו
 על ברכה לכטלה אף כי לומר סקר וכזב ואמונות כוזבות כי אחד שתפלותנו
 נתיסרו על פנות אלנו מי יפקד על זה ואם הוא מסך להמון העם כדע' דרפי
 הסקר לא מחכמה היה של מתקנים שיסימו מפה למסכלים להשיב האמת
 אף כי אכשי החקירה מעולם לא הפונו בגדרה ואשוב לעניני כי לא נחום
 לאפיקורום • הנה דעת חכמינו הקדושים והטהורים תבאם ואמוראים
 וגאונים וכל מקובלי ישראל אשר האמינו בתורה ולא הספיקו בילדי נכרים
 כי נפש האדם היא הויה דקה עד מאד אינה מוחשת כלל ומושגת באחד מן
 ההרגשות מוצאה מהמדרג העליון למעלה מעולם הגלגלים והמזל והכוכבים
 המחשבה תופסת בה כי היא מן הצורות מצויירות הנתפשטות במחשבות
 והנמצאות מבח הפרטים העליונים וכמו שהורה הנשיא הגדול הר' חסדאי
 זכרו לברכה ואולם כמו שצורות בני האדם החזונות אינן שוות כך הן אינן
 שוות וכמו שכני אדם אינן שוין בדעות וחכמות ופגשות ומדות וענייניהם
 כן הנפשיות אינן שוות כי הן נמשכות אחרי מדרגותיהם והנה הסכימו
 רבותינו זכרם לברכה שמדת אברהם אבינו עליו השלום היתה חסד והיא
 הספירה הראשונה להכין ולכן נמשכו פעולותיו אחריה כמו שעוד ארריך בו
 ומדת יצחק הגבורה והדיון וכן נמשכו פעולותיו והוא סוד ופחד יצחק היה
 לי וישנע יעקב בפחד אביו ויעקב כשה' מן המדה האמצעי' וכשרם האחרו'
 ממנו מסתרגים כל הענפים נמשכו פעולותיו אחרי זה והוא שתקנו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב המחבר אותם ועשו שהיה כחו בעול הקליפה
 ובשמאל וככבו נמשכו פעולותיו הוא זרעו אחריו נרד סקיה כחו המלכות
 מלכות הקדם לספוט תבל בצדק לקח מדה זו וכמשך אחריה וחול אמרו על
 השור הנמרץ הזה במקומך יושיבך ויש נפש נאלה מפנימיות הספירות
 הפנימיות ויש מהחזונות ויש מהכנפים ויש שעקרו מהטוב ויש שעקרו מן
 מהרע ואמנם הכפש הנתונה לאדם ובהתחבר הזכר עם הנקבה ובהתחבר
 צורותיהן הפנימיות כאשר בזרה חכמת השם שלא כדעה נתנה לו הנפש
 מעין הרעת והוא סוד יסוד עלים עם מלכות ומלכות נקרא תמונה כלולה
 כוללת כל הצורות כי היא נאלת מכל המעלות ובה חדרים פנימיים מפנימיו
 נחזקים מחזקים וטוב ורע וכפי החכמה העליונה נותנין הצורות מהם
 פנימיות ומהם חזונות ונשמרו שרשי העליונים ליתן לכל צורה הראוי
 לה נמצא בסתרי הזוהר בו מה שאמר כל צדיק נותנין לו כפי

השער הו פרק ב

כבודו מדור לזה כווננו כי לכל נפש נותנין לה בהתחברה אל הגוף הראוי
 לה וכלל הדבר כי המלכות היא השכל הפועל האחרון מכל הספירות והוא
 בעשר מעלותיהם הכללים הפנימיים וגם החזונים קלפה להם בסוד עץ
 הדעת טוב ורע היא הנותנת הזרות וחול קבלו עם אחר והוא מורכב מב'
 דברים מורה על החומר והזורה ועליו אול מלאך הממונה על הריון לילה
 סמו וקרא מלאך עש' פעולתו בכח היריעת העליונות בתחתונה והוא למטה
 מ' מדות הנותנות למשה רבינו עליו השלום וכדמו המרה למשכילי הדת
 בנקה לא יקה פוקד עין וכו' כי זו מרת יג' כי יש' מרות כנגד' ספירות
 ועוד ככלל המלכות ג' מדות בעלמות והאחרון הוא סוד התמונות ומונה
 הממונה על ההריון ונותן לכל כשמה וכשמה חקה : וכלם מכל מקום נכללו
 ביצר טוב ורע . והנה אמרו לך מסל הנה יש כאן כמה מיני מתכות וככלם
 יש כסף אמנם יש שכלו כסף אלא שיש בו מעט עופרת ואפשר עי' העופרת
 ליפסד הכסף . ויש שיש לו הרבה עופרת ויש שכלו עופרת לבר מעט כסף
 וכלו אפשר לשוב או לכסף או לעופרת . כמשל הזה בני אדם וכלם הם
 בעלי שני יצרים כי הכל כשתלשלו מבח המלכות . ואולם יש שכלו טוב אך יש
 בו הקלפה בהכרח כי נוכחה הגוף . כי הנה אדם הראשון בבלם אלהים
 וחזא כיהסואו הנפש ואלמלא היה בו כח להתקואו לא יוכל לו וכך האמת
 כי כמו שכל בני אדם שוין ברמח אברים דרך כלל וכל אבר ואבר הוא כלי
 לבח ידוע ואתו כח כנגד הכח העליון כן הכרח שיוכלו כלם בטוב ורע
 והנה בספר הזוהר נמצא כי המרה והכבוד והטחול הם כנגד ראשי הקליפות
 והנה בטלה המרה שהיא הגרועה מכלם טרפה ולא יוכל לחיות . וכך הרשע
 מכל בני אדם אף על פי שהוא מעין הרע יש לו כח אם ישתדל שלא לעשות
 רע . ואם האמת מועטים הם המכריעים שרש הרע . ועל זה כאמר בספר
 יצירה לב נפש כמלך במלחמה כמו המלך שיש לו עוזרי בני מלכותו ואויבי
 שכנגדו : כן האדם הוא בעל שני יצרים ואמר הכתוב טוב ארך אפי' מגבור
 ואזל איזהו גבור הכובש את יצרו : והוא אמר על עצמו כשראה לסוף שחטא
 אצתי אני בלתי כאשר לא יכלתי להכריח ליצר הרע ולכבוש במקרה הכסו'
 גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר . וחול נחלקו אס דייקים גמורים
 מעולות אס בעלי תשובה . ואמר שבמקום בעלי תשובה עומדין אין דייקים
 גמורים יוכלין לעמוד . והנה האמת האומן שיעדע לעשות מהסג' כלי כסף
 זה אומן מסובח : וכפי' מצאתי בספר הזוהר כי קסי ערף ועי' פני' שבדור
 הדבר כלו תלוי בסוד הנפש כי נפש הרשע אותה רע ואזל רמזו למשכילי
 בפסוק אשר קומשו בלא עת זה הסוד והנה המתפלספים סוכרים כי רעות
 בני אדם במדותיהם ודעותיהם ופעולותיהם הם לפי הכנותיהם במזג הגוף

ותבונתו

ותכונתו כי הנפש סוה בכלם אבל הם לפי ההכנה וההרגל ותלמוד : ויחמו
 התורה לפי קבלתם טוברים כי כל עניני האדם עקרו נמשכות אחר הנפש
 ואם התלמוד יועיל ויפסיד וגם ההרגל ולפי שרשן ימשכו בני אדם ואולם יש
 יכולת באדם לשנותו : ואולם המעלות הגדולות כמו הנבואה והחכמה ^{במה}
 עומד והממשלה הכל לפי השרש ואם אמת שיש בחירה לאדם להוסיף על
 טובתו ועל רעתו : וכאשר יתחנן אל השם וישוב אליו כראוי אפשר לגרוע
 מרעתו ולהוסיף בטובתו והוא מעקרי הדת וסוד העבודות ויש לרבותינו
 מאמר בממד מאר למכין פירוש נמצא בספר הזוהר שלשה דברים מרחיבין
 דעתו של אדם אשה ודירה נאה וכלים נאים ואשה נאה היא הנפש
 והיא רמוז האשה לרונה העליון ודירה נאה הוא החומר וכלים נאים כל
 הנפש אברי הגוף נשאו בניהם

פרק ג

אמר זל הוא עשך ויכוונך הקדוש בריך הוא

ברא כונניות באדם ועוד אמר הוא ובית דינו
 בימיו על כל אבר ואבר והוסיקו על בני אף כי בעונותינו נסכלנו בדברי
 תור באשר כתבתי אמנם לא אנוע מלכתוב אשר חכמי הגדולי ידוע וכדור
 הוא לבני אומנתו שם בן עב' והם ריו אותיות שכלשה הפסוקים שכבר
 הזכרתי ונקרא שם המפורס והאותיות האלה רמזים לחכמות הפנימיות
 ככללים בסוד השם העולם בו והוא כל הוה וכלותיותיו הקדושות יצאו כל
 הנמצאים לפעול המציאות וכאשר נבטרו לך כחיות החכמה שהוא הלב
 ממנו תוצאות חכמה עולה הכל לרא' והנה ברמ' סוד הכללות ובהם ככללו
 המרכבת הפנימיות והחזונות והנה שיעור קומה לאות ולסימן חלילה לאל
 מצלם ותמונה אלא הם סוד היריעות הנשללות מכל השגה ורעיון ומכל ציור
 כמחשבו בני אדם ולכן לשאר החכמו' מציירי' והוא סוד כפש האד' בצלמנו
 כדמונתגו והנה היושב על הכסא הוא כמר אה אדם מפני כללות היריעות
 וחכורן אחת אל אחת והנה מסכה ראשונה פשוטה כאלו היריעות האלה
 והשם הקדוש בן שבעים ושתיים וכאשר עלה במחשבה התורה לברא את
 האדם בכלם חכמתו כללו ברמז סוד שמו להעיד עליו כי צורתו שהיא כפשו
 בכח כולל אחר נשתרגו ממ' רמ' ולכן בחלקי' האד' ברמ' אבר' כלי הנפ'
 והנה אלו כלי האדם החזוני הן הן המעידים על כחות הנפש שממנו נשתרגו
 רמ' כחות הן רמזים וגם צלם לפדקי המרכב הקדושה בית דינו של הקב"ה
 ולכן הוסיף הקב"ה על אבר ה' שהי' אונ רוחני לציו רוחני סביריעו' היא כולל
 כלם ונה עולה אברהם רמ' והוא הכלל סוד המזן גי' הקדושים בניי'ם
 ועשויים בכלם והוא סוד הצורה החזונה הזאת וכוננה להיות נפש השלם

והנביא השלם בלילה מכל מעלות העולם ועולם קטן ולוח כולל כל הידיעות
 דמיון הכונה מדונה גדולה ככבודת עד מאד מכנינים רבים וכוראים מהם
 בעלמ' ומחס נראים וכסוף בנה הדמיון ככבוד וצויר בכול עניני אותה מדונה
 ומה יצא אדם בצלם הזה ומי שהגא השנים והשלמות זכה בו וכן מי שהגא
 מן החזונים ויש לו כח לחיטוב אש' ורצק והצורה החזונית היא כתיבה
 חזונית היא הזורה על פדשו אש מן הקדש אש מן החול אש מהחסד או רין
 ורחמים ורבינו שרירא ורבינו האי העירו לבנות חכמים וכתבו כי קבלת
 החכמים היא מקנתם אמר בזה ספר תולדות אדם ומקנתם כפסוק שני
 שש' פטו' הירד' ובפרצוף הפנים וכיר וכני אדם והראויים למסור להם סודות
 הצורה ולהם מוסרים סודות מעשה בחאשית ולרש' בן ינאי במצא פליאות
 כזה פסוק ואתה תחזה מכל העם בסוד הפרצוף ושרפוט הירד' כי הם
 הזריע' סוד הכפש ואורות' ומלקחי' ומחנותי' ומוצאי' ומובאיה' וית' דכריה
 נהנה כמצאו בני אדם כי משאם ומתנס' וענינם לטוב ועין טובה במעשיהם
 ומעליהם לכני אדם וכן טבעם ואחרים כלמה שהם עינים כרשע ומרמה
 ובעלי עין ולשון היועומלמים בכל דע' ואחרים טכסוס ענין לא יאונק
 להם און' והאמת כל זה תלוי בסוד הנפש ושרפה ולכן נקרא האדם עולם
 קטן והעולם האדם הגדול וכמו שהידיעות הקדושות והטהורות הן במנין
 באשקל ר' חשבון הכמצאים וכלל הידיעות וכללו בסוד אדם והסוד במראה
 אדם ויש חבור פנימי בלתי פרוז אלא סוד ההתייחדות בדרך עליה ועלול יש
 חבור אחר בסוד מעלות העולם וכן כללנו המדרגות גסי' בחזונים כלל
 ורמז ברוח הקדש אדם בליעל' כש' למעלה מסתרי' ר' שמעון בן ינאי' כן
 גזרה חזמת השם לברא בני אדם ברמז אכרים בא כפי מדרגתו ואצילותו
 ומציאותו מן הקדשו יש מי שמציאותו מן החול והגדול ביניהם כמו שהגדול
 בין הקדש ובין החול ובין הח' הטקורים ובין הטמאים הכל כפי עמק מ
 מחשבתו נחכמתו ובני אדם הם כלים המקבלים כח העליונים ובהם נראת
 כחם זהו סוד אדם ושם אדם נגמ' מה' כמנין השם הגעלם במלאנו זהו
 האכוון בזה הפרק

פרק ר

ככר כתבת' כי לדעת חכמי ישראל הקדושים
 הנפש היא הויה דקה רוחנית אינה מוחסת
 כלל קרובה למעלת המלאכים כשלמעלה וכאשר מתחנרין הזכר והנקבה
 באמצעות חבורם ובהתייחדות צורתיהם הפכיות עי' השר הממונה על ה
 הקריין נקשרת הויה זו באמצעות גוף אחד צויר גוף רוחני נקרא בלשון ה
 הנכונה שוא כי בצלם אהים עשה את האדם אך בצלם יתהלך אהים כלמס תבזה

היא נקשרת בטפה ונכבה מן הטפה היא גוף הארס והנפש וזמדת עליו
 ומקופו מכל חלקיו באמצעות הצלם ההוא ועי' הצלם קה ח הגוף מתרבה
 ומתגדל ומצאת הנפש בעלמה והיא רוחנית מוכלת כי כן טבע כל ההיות
 הדקות ועלי הצורה דקה שהם מעצמם מסכלות נמצאת הנפש בעלמה
 חכמה בה כל הכחות המתראות בגוף והיא כלולה מכל הכחות ואם הכל כפי
 מעלתה זאת מהפנים הפנימיים וזאת מהחזונים כאשר כתבתי ו
 והצלם גם כן הוא דק ואינו נרגש כלל היא גייה רוחנית מצטיירים בה צור
 בשמי נעלם כל הכחות ועל זה נבנה הגוף וכל כחותיו והגויברא אלהים את
 הארס בעלמו המיוחד לו שהוא המחבר בין הנפש והגוף וחזר לפרש שהוא
 בעלם אלהים כי בו מצטיירים כל הכחות הפנימיים והגוף מתגדל עי' הצלם
 היתוכאשר גדל האדם יתחזק שכלו ואור הנפש והשכל המשפיע אותה יגיע
 אל הגוף ועי' הלמוד וכמשל האבן הטובה המאירה הנטבעת בטיט העב שאינה
 מאירה כן נפש האדם לא תגיע לארס הידיעות כי אם יתגדל הגוף ועי' למוד
 ובכל אבר ואבר כחה ואם דרך כלל כל הגוף היא מוקפת וכלי נקשר בה כל
 אבר ואבר מיוחד לכחול' המוח והלב שהן מרכזות השכל וכן הכליות כלי
 היצה כש' אל לב מנין וכליות יועצות וכח התולדה בביצים וכן כל אבר ואבר
 הוא מיוחד על כחו יתבדך הכונה בנכיות בארס ובעלם דמות תכניתו בכחו
 דל' כי נרמז בבריאתו אל יסודות הנכראי' והוא ברנגמתו וקבלו חכמי ישראל
 כי כל זמן שהארס בקיום הצלם שהזכרתי היא בקיומה וכאשר הביע זמנו
 לפטר מן העולם אזי מעבירים אותה ממנו ויבוע ארס ואין ועל זה בא ב
 בקבלה כי לילת חותם סיוצא'ם בזרות העולם העליון לפעל כי בה עדר כל
 האדם מעל ראשו ומצאוהו בעדר והוא פלא גדול מורה על ההשגחה והדן מ
 מורה על העדר הצלם ההוא והעדר הארס ואלו עי' השוכה תבטל הגזרה וזהו
 סוד סה צלם מעליהם והצלם הזה כפי כחו של כל אדם ומעלתו מי שהוא
 מהקדש הוא קדוש ומי שהוא טמא טמא ולכן הזכרנו זרע קדש להתקדש
 ולטמא בנפשו ומאכלים וכסותם ופעולתם בעיילתם בטכנס ונקומם
 שלא יתערבו באל זר ונכר והצלם הקדוש לא יטמאוהו . והנה לך דברי
 רשבי' בכתריו בסוד הצלם הזה הפנימי הנחשב מהעולם העליון וזה החזוני
 הוא בעלמו ורמותו . ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' ר' שמשון פתח כל
 הנקרא בשמי ולבכודי בהאתיו וצרתיו אף עשיתיו כל הנקרא בשמי רא' ארס
 דקדושא בידך הוא קרא ליה בשמיה דכתיב ויברא אלהים את הארס
 בעלמו בעלם אלהים ברא אותו וזכר ונקבה ברא אותם ויעד דאקרו בשבתא
 דאפיק קסוט דדינא בעלמא דכתיב אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא
 תאור קרא ליה בשמיה דכתיב ויברא אלהים וכלי' זאוקימא דכתיב

ונעשה אדם בצלמו כדמותנו בשעת דיונוא אתמר וכך הוא בכלל דמות
 זיווגא דתנויהו ואדם מדבר ונקבא נפק ויברא וגו' כספרא דשלמה מלכא
 דייבשע תא רזיווגא אשתכח לתתא שדר קבה קנא דפרצופא דכרנש. רשימא
 וחקיקא בצלמא ואלמלא אתיהיב רסו לעינא למחזי חמא ברנש על ריסייה
 יחד צולמא רשימא דפרצופא דכרנש ובההו צולמא אתכרי ברנש ועד דקיימא
 ההוא צולמא דשרלית מריה על ריסייה אשתכח תמן ולא אתכרי ברנש ההו
 ויברא אלהים את האדם בצלמו וגו' ההוא כלס אדמון ליה לקבליה עד דנפ
 לעלמ' כרנש' בההו כלסא תרני בההו כלס אזול קה דכת' אד' כלס יתהל' אים
 גהאו כלס איהו מלעיל בשע' דאינו' רומי כפקי מאתריהו כל רוחא ורוחא אתתקן
 קמו מלכא קדישא בתקוניקא דפרצופא דקאי' בהאי עלמ' ומה הוא דיונק'
 תקונה יקר כפוק האי עלמא כלס ודא תליתאה לרוחא וקאדומ' כהאי עלמ'
 בשעתא דזיווגא אשתכח ולית לך בעלמא דלא אשתכח כלס כגויהו אבל ישראל
 קדישים האי כלס קדישא ומאתר קדישא אשתכח ולשאר עמי כלמי מאינון
 זינין כישין מספרא דמסאבותא אשתכ' כגויהו ועל דא לא לכעי ליה לכרנש
 לאתערבא צולמא דליה בצולמא דגוי דקאי קדישא וקאי מסאבא : תח
 האילס קדישאכד אזול ברנש ואתכרי ואתעביר מהאי פרצופא דיוקנא
 דליה צולמא אחרא ומתחבראן כחדא ודא כסיל לרא בשעתא דאשתכח
 כטיר הוא ברנש וגופא דיליה בקיימא ורוחא שריא כגויה בשעת' דקריבני
 יומי מתעברין מניהו דא סליק לרא ואשתאר ברנש כלס כטירו כדון כתיב
 עד שיפוח היום ונסו הגללים קדי : תא חזי כיומא דרינא אתער בעלמ'
 דקבה יתיב על כורסי דרינא למידן עלמא כעי ברנש לאתערא כתפוכה
 ויתוב מחובי דהא מההוא יומא פתקין כתיבנו ומשתכחי כלהו כאחמתא און
 כתיבין אי זכי ברנש דיתוב קמו מריה קרעין פתקין דעליה לכתר קבה
 זמין קמיה דכרנש יומא דכפורי יומא דכרנש תליב כתפוכה איתב מחובי
 יאות ואי לא פקיד מלכא למחת' פתקין ואי דהא תפוכה כעיא לאשתלקא מני'
 אי זכי בתפוכה שלימתא כדקא יאות תליין ליה עד ההוא יומא בתראה ד
 דעצרת דההו יומא תמיאה דחגא ואי עביר שלימו דתפוכה לקמיה דמאריה
 אתקרעו ואלא זכי פתקין כפקין מני מלכא ואתמסרו אידא דסנטרא כיון
 דאתמסרין בורני ודאי דינא אתעביר ופקקי לא מהרדי לבי מלכא כד' צולמ'
 אתעברו מניהו לא משתכחי עמיה וכי' דלא משתכחי וראי סוכסא דמלכא
 עבר עליה וטע' כסא דמות' ובההו ליליא דחגא בתרא סנטרי' זמויג' ופתקי'
 כטלין בתר דכטלי לין כלמין מתעברין ולא משתכחי ואי משתכחי בהודיעיה
 און יעבר עליה דיכא חו מרעין ובריעותא דלהון והא אוקימא לרא וכספרי
 קרמאי אמרי יתיר ברישא איגרע ויסתכח גופיה כריה און אנתתיה אשת כחו

והוא יסתלק והם כד לא אהדר כל הקוא זמנא אבל אי אהדר טעמא דמותא
טעם ויתסי נכו והמסכילים יכינו :

פרק ה

דעבי דעת הקדמונים מהמקובלים ז'ל וכן
 נמצא לרבי שמעון בן יוחאי כי כל הנשמות
 אחר בריאתם מראש העולם כל אחת ואחת נבראת מחברתה ואם היא בריח
 דקה מן הדקה עי' שצורה קשה הוא לעמוד עליו וכבר משילוח חול לה'ה
 שהיא נעלם בחדרי חרדיו וזן את העולם אף היא נעלמת ומסתתר מן מראש
 העולם הם מצוירות ומתלבשות ציור הנלם הגופי הרוחני שהזכרתי וכל
 אחת ואחת עמידתה כפי מעלתה וכן נלמה אם מהפנימי אם מהחזק אם
 מטמא או טהור עד יגיע זמנה לחתחבר בגוף העולם הזה כי על פי הציור
 הקוא והנלם מתלבשין אותה ומחברים אותה לזה הגוף הגם הפועל פועל ה
 העולם הזה וכן גזרה חכמת השם לזרפה ולבררה ולתחכיכה להשלים כל
 העלמות והיא דמיון ליה קצר כולל כל מיני הפעולות מושכלות ומורגשות
 קבלה ח כמי ישראל כי הכפס ככללה כסוד ג' שלמות עולם המתבודד הפנימי
 והעולם האמצעי והעולם השפלי וכספירות הראשונות חכמה ותבונה ודעת
 והשניות חסד ובכורה ותפארת השלישיות האחרונות כלל בינה תפארת
 מלכות וכיכולות הספירות של מלכות כן ג' מעלות עד שהאחרון בני
 אישים וכיכולות הטומאה גם מעלותיו והנה הסכימו כי נפש הדריק
 וכפרט הנביא הם ג' עצמים זה לפניו מזה כמו שהספירות האלו זו לפניו
 מזו הראשונה מלמטה למעלה שהיא סוד בנין הגוף וכל תחתיו ובאמצעות
 הנלם נקרא נפש השניה להרוח השלישית נשמה וכן נקראו שלשה
 עלמות אלו וכל דריק ודריק לפי מעלתו נותנין לו ומשפיעים עליו הכח
 האלה ר'ל כי מתחלה אינה משפעת הרוח לנפש בענין סיחחברו לגוף שתיהן
 וכש הנשמה גם הכפס אינן מגעות לגוף כל זהריה וכחותיה ס'כ יהיה תנוק
 בן יומו אדם שלם אך בהתחזק ובהתגדל הגוף והלמוד וההרגל מביע לאר'
 זהרי הנפש וכפירגלותו ואם מפעמתו וכאשר תחזק הכפס בגוף והביעולנו
 זהריה לזי מתסכר הרוח בדרך גלוי סיביע שפע שלו אל הגוף ואם האמת
 לעולם קיום הכפס ברוח וקיום הרוח בנשמה וכן הנשמה הוא בדרך נעלם
 מתקשר עם הרוח אך אחד התחזקות שתיהן בגוף משפיעין לו הנשמה ה
 העליונה ומפני שלא ידעי הזה אכסי המחקר אמר שהכפס היא הכנה
 ואולם ראש הרופאים אמר שהנפשות ג' מדר הפרסום של ספרי הקדמונים
 כן הקבלה על הדרך שאמרתי וגם כי כל אחת מהנפש והרוח הם כחות מ
 משכילות ואם אינן נברלות כלו כי המחשבה תופסת כי כבר אמרתי כי

אין לנו עסק עם הנדודים מלבם חכמות ואמונות מן מפני שהרוח מתחלה
מיוחס לתפארת והוא כח הספירת העליונית ועמיד למלכות והעלם ער
סנקרא אלהי השמים כמו שהסמים מעמידין הארץ והרוח לגוף יחכו לנפש
קצומחת ולרוח החיני ולנשמה השכלית כי כח נעלם השכל בבנייה הוא ואם
כל זה נעלם מהם כי עמיד דכריו לעקב חקו ומשפטיו לישראל : ומצאתי
בסתרי הזוהר כי מה שאמר ויבשרו אחזה אלהי זאת היא הכלל עלול
השכל והמורגש ונעלם הטבע ככח ארון יחד אנו הוזה מבשרי כי הוא עומד
בג' כחות והוא למהלך ומצאתי בסתרו שאמר נפש אי תיך כלילה אף
רוחי בקרבי אשחרך הכונה כי הנפש מוחסת למלכות שהוא עומדת ככח
הספירות העליונות ועמידתה בהם ומכל זהרו הנורות הקדושות היא כוללת
ופועלת בעולם כן הנפש היא מתקיימת ועומדת ברוח ופועלת כגוף ונקרא
מלכות מדת לילה כי כמו שהירח אין לה אור מעצמה כי אם מהשמש כך
ספירת המלכות וספירותיה אין להם אור כי אם מהספירות האחרות וכמו
שכלילה יש חשך כי אור הירח אין מביע לזה אלא למשעים כן יש למלכות
הירבנות החנוכים בעין הרעת מפאת הרע והטוב : כן הנפש אין לה
מעצמה אור ויש לה חשך מצד יצר הרע ולכן אמר נפשי שהוא המלכו אונתך
כלילה שהיא עת ממשלתה אף רוחי בקרבי אשחרך הוא הרוח כי עקרו סוד
התפארת שהוא מדת יוס כחשד וזשה להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות
רמו לשתיו מדות אלו ומפני זה הלילה הוא לשינה שהיא השקט והוא התנועה
והקרבנות ורומה למת רמו לבחות האחרות שעקרה הגוף ודוד עליהם הסלום
היה קם בחצי הלילה והיה אומר חצות לילה אקום להודות לך ומצאתי
בזוהר כי לסוד המלכות שהיא כוללת האור והחושך ועין הרעת ומחצות נא לך
מזיקין הנאצלים מהחשך בטלום ואז עת ממשלתה וספירותיה ומלאכה
וכוכביה שהיא קרובה אל היום והיא מדתו של דוד והיא כמורו כשהעולם בארץ
ואור הספירות העליונות חגיגות אליה היה אומר כן כי היה קם אז והוא
שעה רצויה לתפלה ולפי מה שכתבתי כי הוא דעת המקובלים הקדמונים
והיה פ' מה שאמר בו יקרא רבא כשאדם ישן הגוף אומר לנפש והנפש לו
לנשמה וקרא אל הנפש האחרונה גוף והנפש שהיא הרוח כי כלם נקראו
בשם אחד והנשמה היא העליונה . והיה פ' ויצר יי אלהים את ה
האדם עפר מן האדמה הוא הגוף ויפח באפיו נשמת חיים הוא הנפש
כוללת כל הכחות ופירש להנדיע כי לא היה כח אחד לכך ויהי
האדם לנפש חיה הוא הרוח המעמיד הנפש ויחסול לדבור שת' א לרוח ממלא
כי הדבור מיוחס לרוח כי הוא אמעני בין המעשה למוסכל כי הדבור החנוני
בקשר בשכלו והוא כמו אמעני לו וממנו ולמוד הנשמה העליונה זה כראה

דעת אנכי עליו הפלגו והן יהיה כונתו זהו לא למי כן היא קבלת הקדמונים
כמו סגולה מסתריהם : למי הנפש היא הווה דקה עד מאד לא הכנה ולא
סכל כדליל סגולה היא המחשבה תופסת בה אכל היא כשברת ונענשת כל
סכן בעזרת האל כי זהו המכוון להתחכם כנעלם ולחלוץ על בני אדם
וכמדרש אחר כמאז נגד ראשונה היא הנפש השכלית השנויה היא ה
הנפש המדברת השלישית היא הנפש המתאווה התאוה והיא הנפש אשר ת
ת זעול מעל ואיתמא הבינפש הראשונה נפש ההקמית כנגד המדרגה ה
התחתונה נפש המדברת כנגד מעלת השמים נפש השכלית כנגד מעלת ה
המלאכים כל הוא כדברי כי נקרא לראשון כמעלה נפש השכלי שהיא כנגד
השפירות הראשונות והיא האחרונה לראש והשנויה לה מהברת כנגד עולם
האמצעי וספירות האמצעי ותוקנפם שהיא עפר והוא לראש כמון לראש ב
אלא שאינו ממקום אחד חלילה והיא כנגד המלכות :

פרק ו

דע כי מה שכתוב בתורה מענין גן עדן
והנהרות הוא כפסוקו והנהרות ירושים וכן
גן עדן ואז גנוז ונעלם מבי אדם הוא אמת כפסוקו של דברים ואדם וחיה
סם הכיחם השם כפסוקו הכתיב ושם נצטוו ונאמרו וגידומוצם המנש העין
הוא מנהג כמנהג כל התורה בלה כסוד פטימי וחצון והחצון הוא כלי לשנימי
כמו הגוף הוא כלי אשר הנשמה מתראה על ידו וכסתרו הזוהר נמצא העדן
העליון למעלה מכל עדן והוא העדן השכימי מקום כל הערונין האמתיים
הוא הכתר העליון יתגדך והחכמה היא הנקרא עדן שהיא מרכבה לכתר
והנהר הוא הבינה שהוא משקה כל עדנות הגן ומאנה כמשכו הויות כמו
הנהר שמשמנו משכו האים מהבנה לעמוק וגם הוא מלשון נהורא ומסם
כשדר זה הלארבעה ראשים כלומר כי מבינה ולמעלה אין סום ידיעה ו
והדברים מתחדים ואם ישכח לפירורם אחר כך כלומר כמשכו הנכרואי
וכפירולעצום ומעזה ומכאן כח לפירורם ואם חנהר היה אחד הוא
לארבעה ראשים כלומר רומן לארבעה ראשי העליונים סם האשר
ראש המרכבה השכימי פישון מלשון פישו וסגו והוא מרת החסד והוא הסיבב
את כל ארץ החולה אשר סם הזהב ממנו נמצאו חסדי השם ושם
הנהר השני גיחון הוא מרת הדין יסוד האש הגדולה ולכן הוא סוכב את כל
ארץ כוש : סם מצבר החום האי שחור אדום הוא אלא סלקת
נפש הנהר השלישי חורקל מלה מורכבת חד וקל כי הוא נקורה אמצעית סרטו
עליון העליונים ונענפי אלו נכח והוד ויסוד והנהר הרביעי הוא פרת הוא
כח יסוד עולם בהתייחדות המלכות והגן הוא כל ההיכלות וכל ספירות ה

המלכות כי מאלו נמצא עוד ונהר יוצא מערץ הוא השר הגדול העולם שר
הגבורה הקרא פרגוד אשר רמותי אשר לו טס המורכב לסוד חבור האדם
יוצא באמצעות חדרו הגדולה מערץ סוד פנימיות הספירות להשקות את
הגן הכוללות ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים הם ארבעה מחנות שכינה
הם חיות הקדש העליונות מיכאל שר החסד גבריאל שר הגבורה ורפאל
שר הרחמים ואוריאל שר המלכות ונצטוה על עץ החיים הוא נקורת
היוחוד והוא עץ מהחיים העליונים המסוללים מכל עיוב והרכבה ויתקדש
ויתחד בה' המיוחד ואולם מכל עץ הגן הוא ייחוד הספירות אחת אל אחת
לקבל אלעבר המורה להביט אל מול הכר האמצעי לירכב בעליון כל ה
העליונים כי זה כל האדם ועלות כסולם שראה יעקב בחלמו ואלו מעץ
הרעות טוב ורע לא יאכל ממנו כי המלכות יעיון בתכלית הדקדוק היאך
יכנס בה ובה בליה ויסמור רגליו כאשר ילך אל בית האלקים ויבין וישמע
היאך יכנס ולא יפתהו וסומרי הכחות לערב בכסף הכבי דביל ועפרת ולא
ילבש שטנז ולא יערכ הקדש והחול והטמא והטהור יחדו ולא יקצץ בכטיות
ולא יפירור הדברים הנחברים ולא יכניס זלם בהיכל ואזל כי נצטוה על השם
וחטא בשם נצטוה על השם המקודש כי זה השם המיוחד ליהוד העליון והוא
מקור כל היריעות וחטא בשם כי לקח שם העשותי ושתף חזיק ואמר אדם
הראשון קוצן בכטיות היה כלומר הדברים הנחברים נטועים נטוע נטועים
עציו י' ארזי לנגון הפרדים ערש להחריב העולם ואמר עוד הכוסר בעקב
היה איכה לאן נטה לכוך כלומר למה לא סמרת מה שאמר לך ופנית לצד אחר
וכתי' וקמה באדם עבר פחית אשר ככו בני האדם דמריד במריה והחצון
הוא מקובל מכל חכמו המסנה והתלמוד וכל רבני התורה מוסכם בכל האומן
כי הית ברא בארץ מקום נכבד מאד כל היגיונים העליונים דוגמתם במקו
הוא כציר גשמי כי לא במקרה היה יצירת הגשם מכח השכל וחבור האדם
הגשם והגוף וכל הדברים נקשרים ית שמו ומי העולמים כי מי הקפה אליו
ישלם ונתנה לדעת חכמו התורה ונקייה כאשר קבלו מן הכביאים המקום
הגא הכבד מאד וכמו שהציר הגלמי הדק הנשמה מתלבשת בו והוא כחות
לה והוא כחות לה וחלוקה הראשון כן נחר השם כתבל מקום וך בתכלית
הזכות ונתן בו כח לקבל מן הצורות הקדושות העליונות עד כי מעולם לא
נמצא שני וחלוקה במקום ההוא כי שם כבוד אלקים חונה ואל נתמה כי אדני
הבריות והכרונים והלוחות כלם גשמיים היו אבל כאשר נעשו על פי ארון כל
הכביאים וחרס כל החרסים קראו השם בשם וימלא אותו רוח אלקים וידע
לכרך שני אותיות שכברא שמים וארץ בהן וכן האותיות כאשר באצבע
אלקים סרה ונקשרה בו רוח הקדש כרמיון הנפש הנקשרת בגוף ומעשה פ
פלושתים

פ' שתים יוכיח ה' הנק' יור' באשר דא' מעשה שז' פחד ורעד ממנו כערו
 הכבואה וכתבן גדול אמת בסנה פהיה ככנסם בס' להתפלל תפלה קדוה
 גם כותבם שלם היה סם ונסתלקה הכבואה והיה ככנס בקדושה ונטהר
 וככמה תנאים והנה שמאי ית' מ' כהנים גדולים ולא כשלמה סנה לכל כהן
 כי אם ליחידים ידועים אף כי המקום הקוא הנכבד כי סם כבוד י'
 וכנספר ארחות החיים לרבי אלעזר הגדול גלה סודו לעת פטירתו והביא
 סודו ההיכלות והרוחות אשר סם וכתב בני דעכי בטחון הצדיקים הוא
 הטוב הגנוז מנחד תבל ארצו והוא מקום גבוה וסתום איך כל נדיה וכו' ונה
 לעמוד באותו מקום זולתי הרוחות הקדושות המזומנות לאתו מקום זה
 והמקום מטע ששועיו של הכה וכו' ג' הומות יש לולגן ערן וכו' קרקעית
 הגן הוא כשברז' הנהגן ערן נטל עפר מתחת כסא הכבוד וממנו נעשה ק'
 קרקע הגן הזה והנה קרקעיתו של גן נוגע ואינו נוגע עם הארץ האחת שהיא
 תכל למעלה מכל הארצות וזה אמר להפלת מעלת המקום ההוא וכמו כ' או
 היה עולם כעלם השכל ממש עוד שכשעולות הכשמות בערב סבת לגן ערף
 העליון שלמעלה כמה כרוזים מכרזים מעלה ומטה וכלם מתפשטים מאותו
 מלבוש ועולים למעלה וסם כרקיע ערבות עומד מיכאל השר הגדול ומזבח
 לפי יוכלת הקמות של דיוק' מקדוש על המזבח הקוא ואז באותו רוח מכושם
 ס' זו עיניו צ' צ' הם כעו הזה הנה משיב רוחו אליו כי ברוח היוצא
 באים בעולם הזה ואתו הרוח סם ומשיבו אליו כו' כי גן יצא שלמעלה הוא
 אשר נטע ה' ממקום הערף העליון אותו ג' הוא לירכתי צפון שלמעלה ס'
 כענין ירושלים של מטה רכתי הר צפון ירכתי צפון וכו' גם כי באו הרברי
 שתומים ודרכים פ' ארץ מקובל ממקבלי האמת מ' למדנו ג' של מטה וג' של
 של מעלה והרמב"ן ז' הארץ כזה הרבה בשער הגמול וז' כסב דתמורה ג' מ'
 אמר יהודה אשר שמואל וכו' ומצינו למדן שסכר האדם לאחר מות הוא
 כג' ומה שכר ועונש יש לנפשות הצדיקים כג' ערכו זה עקרו בתורה ופירושו
 מרכיב ספרים ס' ע' ממנו כעולם הזה במקום ידוע בארץ וס' בהרות יוצאו
 ממש וא' מהן סדרת הסוכב את ארץ ישראל וכל מה שנא ככתוב מפסיטי ס'
 סדר בראשית הכל אמת ואנשי המדות עצמן אמרו ס' בע חת קו ההשוי
 לא יוסף היסוד לא יחסר וכספר הרפואות ליונים הקדמונים וכן בספר אסא
 היהודי שפרו בו פלוגי חכם מקדוני וארבעים איש מן החרטומים מלמדו
 הספרים הלכה לנך בארץ ועברו מעבר להודי קדמת ערן למזל מקצת
 הרפואות ונען החיים להגדיל תפארתם על כל חכמי הארץ ונכואם שמה ג'
 עירק על והס' להט החרב המתהפכת וית' להט וכלם כשכ"י הכרק ולא נמלט
 מהם איש וישראל חכמת רפנוי מן הגני ההם ימים היום עה מלך ארתחשסת

המלך ואח"כ נתחדש בהם עי' הנקובים כשם כמלאכה ההיא וכל אלני עי' אמת ידועים ומפי חכמים גם היום כי רבי מנחם הארץ הלזו ארצה בני קדם יראו מהחוק הלקט אכל סוד הענין סק דברים בפליס וכו' ולסוד מולא הוא כי הוא כצדור דבר להבין סוד ענין עמוק כו' כי כן מלאכה הקדש במשכן כג' מקומות חדר ואלה לפניו מן הסדרת ובמקדש עזרה ותיכל ודבור וכל אשר בכל מקום ומקום מן הכלים וצדורי הכרובים כלם להבין סודות עולם העליון ואמצעי והשכל ורמז כל המרכבה שם וכן הנכבדאים ביצירתם ברמז נכראו כמו כספר יצירה עדים נאמנים עולם שנה כפס ואדם הראשון מעשה ידיו של הבה מכחר בני אדם היה בתנועה וכרעת והשליט הבה במבחר ה' הנוקמות וכו' וצדור במקום ההוא הנכבד כל מעשה העולם העליון הוא עולם הנשמות כצדור בשמי להבין משם יסוד כל נכרא גופי ונפשי וגם מלאכותי וכל מה שיש בהשגת הנורא להשיג מן הנורא ותברך גם המקום ההוא נכבד מכל מקומות עולם השכל מפני המונק שעל ראשו מן העולם האמצעי והעליון ועל כן יראו בני מראות אלהים יותר מכל שאר מקומות הארץ כאשר אכחנו מאמינים ארץ ישראל וירושלם ככדורים מיוחדים לכנראה בעצמם מפני מונקם וכל שכן בה הקרא כסא' וכמו ש שאר מה נורא המקור הזה וכו' תלה כנאותו הבה אליו מבלי הקדמת כונה כמעל המקור ע"כ שוכני גע שהוא מבחר המקומו' למדים בצדורי הכרובים כל סודות העליונים וכפסם מתעלת כלמור ההוא ורואה מראו אלהים נחכרת כבוד העליונים מן המקום ההוא ומשיגים כל מה שהשגת הנורא יכולה להשיג ולהבי' כלמור משה מסיני כמו שכת' אשר אתה מראה בהר זה ענין ידיעתנו בג' עזרה כרובים מפורשים ברבוי החכמים ע"כ והוא האריך דאית והאמת גם כי דבריו צריכים פי' ארוך וכל מה שכתנתי ווכל המשכיל להבין איך חלקי העולם קסורים בעולם העליון ואיך הכל משתלם מסנה לסנה ולא באו הדברים כמו שחשב היוני וגם דעת התורה וכל הכשמי אחרים מהמקובלי' כלם כי יש ג' בארץ נעמוד על סודו לא נעמרוכי באמת לא נדע ממנהותי כלל וכיא הנפשות יתערינו שם אמנם רחוק הוא למשכל סיובל האמין דברים האלו כמו שהגידן הרב זל והנה הוא בספרו חשב סגפם האדם הוא פשוטה ממה שחשבו הפלסופים האחרוני' אחר שלמותה והפרדה מן הגוף כי הוא כבודו בחקומו מונח לא עמד על סודם ולא יתג' בדעותם ויגע לריק להעמיד דברי המורה נבוכי' יכונו לדעתנו שיאמין שהנפש אחרי הפרדה מן הגוף תהיה מוגבלת לידון כאש ותהיה בעפר ארץ גע ובאמת רחוק דעתו מדעתו יותר ממרחק שניה פנים כניסא א' בעת א' ועתה כת' כי ג' עתה צדור בשמי להבין ממנו הרמזי ואדם הראשון לזה היתה ישיבתו שם וא"כ הנפש השכל'

אז המסכלת מי נתנה שם ועי' אפי' באמר בנהאמת שלא עמד על האמונת
המתלמדים מה להם לנפשות בני ע הארציי ואם אדם הראשון בחמרן היה
שם לנפש מה להם וכמקומו אבאר מה שאפשר לי לבאר בע"ה האמת נפי
המדרשות שבגעת התתון יש מקום לנפשות הנה המקום ההוא גם כן הוא
מכלל העולם הזה כי בארץ ההוא יש לנו לומר כי אין לנו יחס כלל עם עניני
העולם הזה כי הוא ציור אלו נטע פעשעונו של הנה ומה עמקו ומה מחבבותיו
יורענו ידיעה ברורה כי גם כן הלוחות האחרונות היו מאבן טבע כשנחקקו
בהן האותיות ונצטיירו ונמדדו הידיעות האלהיות בהן ונתחברת עם השביב' עד
שנקרא שם שם יי' וצבאות יושב הכרובים הארון כסא להם ונקרא הארון
ארון הכרובי ארון כל הארץ מפני ההקשר וכמו שאני עתיד לבאר בע"ה והנה
כל הפועל הארון והכרובים והמשכן פועל חומי עי' ככלל אבאר החכמים
האומרים אך אחד שידע ככלל לנרף אותיות שבכראו בהן שמים וארץ וארון
הכרובים הקימו ומשחו שרה רוח הקדש בו כס ויכס הענן את אהל מועד
ולא וכל משה לא אל אהל מועד כי שכן וגו' וכן בצית עולמים ולא וכלו ה
הכרובים לעמוד לשרת וגו' והנשים והכפלות הנעשים על ידי ויכחו ולכן
אזל השם וכל כנויו מונחים בארון לרמוז אל הידיעות העליונות נקשרות
שם ומי יוכל להשיג כנראות השם הגדול אף כי העי' והגן התחתונים שהם
סואבים מהעליונים מתחל כשכרא אותם אלהים וציירם בציור חותמו כמו
סציר בכני הבק משה רבי' ציורי הנפש העליו' וזה הכלל כפי שיתפשט האר'
בדעות אנשי שקול הרעת יראה האדם שהו' גמיו וציוריו החזונים נעלה
בדעתו כי בזהים אלנהוככו לציורים פנימיים והפנימיים לפנימיים עד שיגיע
אל הרשום לכך בא מכח רשום והרשום מכח נעלה פשוט ואם לא תקיף דעת
פנח אדם זה יוכל לתת מקום לקבלה קדושה אשר בענינותיו שרכו נעלמה
ממנו היא המישרת ומדרכת לב האדם ואם האמ כל חכם נחכם כפי מדרגתו
וכן כל נביא ונביא ומי יורע כי הכניא גם כן הליכות עולם נפתחו לו לא היו
שסקנותיו בהכח העניני' שפקותיו לגדול חוכמתו נמעלתו ואם לא היה לו ספק
במציאות הרברים י

פרק ז

נמצאתי במדרשות הקדושים ג' ע נקראת גנת אגוז כלל גנת
ערן מה האגוז הזה שתוס מכל עבריו יש עליו כמה שמורות
שלא פלטו לבנותו לח מלאך ולא שרף ולא חסמל ולא עין של נביא וחזה
דכת כ עין לא ראתה אר' שמעון אנה הו' כל קמיה דכך בדוקא והיה אומר
כדון אזכה למעלת גנת אגוז עם חסירי ישראל ולא הוה ידענא מהו ער' ד
דשמענא לכה דאר' ויחזן בו קרייה קכה לגנת דער' גנת אגוז מה אגוז קליפ'
אחר קליפ' וערנמכפני' אף ג' ע' עול' אחר עול' הוא מופתים כונתם על

העולם העליון זמנאל לאגנו שים לה כמה קליפו סוככים אותו והוא גבו וכן
העליון בכסא הכבוד נקרא ערבות למעלה מכל הקבלות והוא היכל הגבוה
יום ערבות למעלה מערבות וכבר קדם מ' מזה נלמוד מעלת ג'ע התחתון
מכל שאר מקומו התחתון ע'ס תני' שמעו' הגן הזה מאין נטע ה' נטע
אותו מתחתיו דא' תימא זה כנגד זה בשוה א' אלא הגן בארץ ועדן עליו
מלמעלה וסביבהם מבוטח זה כנגד זה והט' נטע זה כנגד זה וכו' הוא נטעו
מז'ס כיון דא' יהודה שאין מטעותו כסאר מטעות והם מנכחים משאם
מטעות הוא היה מטע השם כדא' מטעו' להתפאר כלו' אין זה כי א'ס
מטע' אמר ר' יעקב בר ארי' עכפ מטע היה שנטע השם שס כל ענן נחמד
למר א'ה האך נטען אלא כשהוציאה הארץ אילניה ופירותיה הוציאה כגן
ענין בתחלה וא' חכ כל העול' והט' במד המקול' הוא והכינס להיות סס לעולם
והוא פקד אותו ומסקו בו טובותיו הטוב הנשפע בעדן אשר למעלה
היה ישבעו עני' י' ארזי לכונן אשר נטע ישבעו עני' אלא אילנות שבגב
ע'ס שא' ר' חגי לר' יהודה תאמר שגן ערן הוא בארץ למאי אצטרך אלא לתולדות
דנשמתא דמקבל מה הוא דעילא וא'ס' רכל כשמתא הא תנינן לאיכני דלא
יהכי לון רשותא לסלקא לעילא נאית'הו הנאה וכסופא דהוא דלתתא נמה
דמקבל מעילא וא' יהודה ככל ר'ס ירחא ירחא סלוק להו למתיבתא
עילאה לעילא יהד' והיה מדי חדש בחדשו וגו' וכהא' גן ערן דלתתא יתיב
חדש וסוי ליה קב'ה למהו מדנריה קהד וי'סס סס את האר' אשר יצר בתנתו
וכל זה המדרש להעיר לב המשכיל איך היה זר להם לחכמי המשנה ענין ג'ע
סל מטע ואך איכנו ממין העולם הזה כלל וכברא להכאת הכפס כפס הדריק
סעדין לא הניע זמנה לתת קשר בצנור החיים למעלה כמו סיתב' סהסגתה
אינ'ס זכה לכ' ועדיין לא היא כצוירי העולם הזה ובאמצעות הצוירים ההם
הנקשרים בצוירים וכדיעות העליונות היא מעלה לעלות גלידבק בצנור
החיים כי סיבה עליכה דירת קבע כי עתה דירת עראי מדי חדש בחדשו מדי
סבת כשנתו והיא עולה ועוד א'פ' ג'ע'ה ביצר עומדת באמצעות ההויה
הדקה כי באמצעות הכלם אשר רמותי לא תכילנו ג'ע התחתון כי אינו כרגש
כלל' וארס וזוהו שיסכו סס לא ישכנו כצלם ההוא לבר' וכפ'ר אישור
הגאורים חכה יתרה חכב ה'ה את ארס הר'סון סכראו במקום סקור כ'
במקום בית המקדש והכניסו לא פדנו' סכא' ויקרא' וי' אלהים את הארס
ויניחאו בג'ע מאיזה מקול' לקחו ממקוס'בה והכניסו לפלטר'ו כלו' זה ג'ע סכא'
ציניחאו בג'ע לעבדה ולסמרה שמה תאמר י'ס מלאכה כ'ע והלא כל האילנו
ומחו מאניהן או שמה תאמר י'ס מלאכו' כ'ע להסקו את הגן והלא כבר מוסך
ונא מערן ומסקה הגן שכ' ונא מערן להסקו את הגן מה הלסו' הזה

הרסנו והוא האש הגדול והנורא כש ועל הארץ הראך את אש הגדול והס צור
 רגזנו צורו לפנינו כהוא לי כי עיני הנפסו וישראל אמר ועתה למה נמו
 כי תאכלנו האש הגדולה הזאת וכו' וזו היא לנקרת הנפשות נפשות הצדיק
 ולכנסה וללכנה כדי שתהיה ביה זוכה ותרבך בשרפה ויהיה אחר שתטהר
 מעונה ובתמה צרורה בצורה החיים והכפר בעונם הנפשות הוא כוס
 בכל התורה נפר' אליעזר אמר שכסנו כנרא אש של הנס רבותינו סנו
 במפנות ואף הסיתך מצי צר מפי גיהנם ספיה צרה וכו' חזל מרדו לגיהנם
 אמר ערון אחד מסי בגיהנם נמצאה כל העולם בלו בכסוי קדרה לגיהנם לרע'
 חזל במדרש זה הערוך והגן בעלמים והם מקיפים את היטוב שאינם בקו ה
 השנה וגיהנם מקיף לב'ע והעולם והוא מקום שאינו ראוי לישוב ויש סס
 אצילות אש זרה ועל עונם הנפשות המוטטות וענשות באש הגואל באמ'
 זאת נפש אונ'ך וקלענה בתוך כף הקלע ועד אמר בעי הב' לאמת גיהנם
 שכארץ שלש פתחים יש לה לגיהנם אחד במדבר שנא וירדו הם וכל אשה
 להם חיים שאולה כלומר שכאמר בכתוב ואם ברואה יברא וי'אזל לקרובי
 פתח אחד בים שנא' מכתן שאל סועתי שמעת קולי שהחורני אונ'ך על
 מעמקי מזלות פתחי גיהנם ואחר בירוסלם שכאמר אשר אר' לו בנין וגו'
 ואר' ויחנן ב' שתי תמרות יש בני בן הים ועליה עשן מביניהם וזו היא פתחה
 של גיהנם ולענין הטמנה בחמיט כרית אמר תולדו אור כ'נהו ואסור דחלפת
 אפתחא גיהנם וה'מכין זל הביא דריוח בשער הבמול שלו ואמנס צדיקין
 פירוש אחר ואם לא פי' הרב גם לפי מעוט דעתי מהם מזרות על גיהנם
 שלמעלה ומדרגותיו וכו' עקר והרצה לעמוד על דברים חכמים זכרו לברכ'
 בגן עדן וגיהנם ועין סס מכל מקום קבלת אבותינו היא ונתפרסמה בכל
 האימות כדון בגן עדן וגיהנם כפשוטן של דברים על סדר הצדיקים ועונם
 הרעים והנוטה מזה איך ליחלק לעולם הבא וכו' הוא הוא בופר בעקר
 וחכמים זכרו לברכה אמרו על ויאמר קין אל הכל אחיו לית דין ולית דין
 לית עלם אחרן ועל זה הרב לאחיו הטוב ממנו זפושעי ישראל הפכו
 דברו אלהים חיים והספיקו בילדי נכרים ואמר כי העונם והשכר הם
 ההשגחה או העררה כמו שכתבתי למע' זכמו שהפריך אל בלב המורה
 ופרסם סברותם וכמה סיבא לעתיד אשתדל לקרב אל הסכל לפי הקבלה
 בנפש האדם כל מה שאפשר בענין שתעמוד ואם ראוי לכל בעל פכל
 פיהיה אנו בקבלה בעקר שכל התורה תלוי בהויהו דברינו אפסדוים אצלו
 הן עמדנו על סוה'מו לא כו' לא יספיקו הדברים הנמצאי אצלנו להעמידנו
 על נכון הדבר אלא שמעיד דין אונתנו על העקר ולא ידענו כי צד זהו מקו
 שמונתו בפרה זה

פרק ט

אחריו אשר נתבאר מדכרו רבותי סבגן ערן
 שכארץ יש בו מעמד לפס הארס ופקארס
 היה סס כפסט הכתוב ראוי לכאר באזה אופן היה סס סקוא מקוס מעמד
 הנפשות האמת הדברים האלה בעלמס ומוקזיס מן השכל ולכו סל ארס
 נוטה להאמין המורג ולא יאכה להאמין העולם אף כילא יאמין כאשר לא
 ידע עקר הדבר ויסודו ולא תקוף דעתו בלסן באו בעלילה והויאודכר
 אלו משפטן ואמר כי כל זה מעניני ארס בגן ערן הוא משל וען החיים וען
 הדעת כני לכח השכלי וכח החמרי וטא הארס סמסך אחר תלות המשגל
 והמיתה כני להערר החכמה כי היא המיתה האמתית לדעתס כי היא מונע
 השחתת הפס והכפס הבח החמרי סמסך אחריו הוא הסטן והוא יצר
 הרע ואמר כי האומות טעו בכל זה וכי עולם כמנהגו נוהג וכי עולם זה
 עולם הקויה וההשחתה וא' לשוס גוף טכעי סלא יכלה ויצא מזה כפירה ב
 בעקרו התורות כלי ספק וכאשר נחקר בתכלית החקירה כספרי חכמי
 המשנה והתלמוד וסודות הכנאות כודע כי קבלת ההמון בכל זה היא כונת
 הכנאה רל היות ארס הראשון בג' עשנכטוה מפי הכורא כמו כתיב סכאה
 אלו כנאה כעדות הכתוב על אמונות ואס סס נמשלס בען החיים וען
 הדעת ואפשר כי גס יש סס אלויות כחס וסגולתס כסרטיס האלהיס והס
 עניניס דקיס כפי המקוס וען החיים הוא טוב מאד וסכה לקרב מחשבות
 הארס אל ען החיים האמתיות ולהתקשר בו וכן ען הדעת טוב ורע אל ה
 האחר כדעת קצת חכמי הקבלה ודעת הרמבן זל ואס אין הכרח לזה כי
 כל דברי חז"ל בכל מקוס שראיתי מדרשותיה כונתס היתה על סוד האמונה
 וכן קבלתס כי טא כאלהות ובגורס משס כפסט הכתוביס וגס קבלתס טאס
 לא טא לא ימות לעולם וכסבת טאאו נגזר מיתה עליו ועל תולדותיו
 ואחר שכאני לזה ולכו הכרח להאמין בפסטה כי מהמפורסס בקבלת
 הנביאס והחכמיס באו האומות להחזיק באמונה הזאת יש לנו לחתור
 מחתית ולדע כי כד ה' ה' ארס ראשון באותו מקו' הסכוד ואומר כי חקירתו
 כספרים הויאנו להאמין כי כאשר כרא אלהיס את הארס כגלמו בקר ה
 המוריה מקוס אשר כראו האלהיס האריריס נוצר בריה דקה וזכה כחכלו
 הדקן והזכו כי בעל כרחנו יש לנו להודו' כי היות ברי' הראשונה לא היה
 כמו ברי' הבאו אחריהן מתולדות האיש והאשה ועוד כי ארס הראשון מיד
 שניצר היה חכס גדול ונכנס כדרכו הכנאה ודבר הס' עמו בעדיות הכנאה
 ועל כרחנו וכרחס של מתפלספיס אס ואמינו כחדוש הכברא' יודו סכברא'
 סלס כשכלו ולא כמו קטן בן יומו ס'אכ הכרח לו אסה מנכ' סיניקיי הנויבדלהו
 וצריך מלמד בזמן ואין לנו עסק כי אס עס בעל דתשאס לא יודו כחדוש

בשל התור ואזל כל מעש כראשו בקומתו וכראו כציונו ככראו כו' הרי שהי'
חסס גי' ולכל לשו' וכלל חכ' וכו' סכרא קרא סמו' כס' למע' וע' כפ'
תולדתו וצורתו מסונה מכל התולדות הפאוס אחריו והנה נמצא וינחס וי'
אשר עשה את האדם בארץ אין ראוי לתורה הקדושה מפי השם
הצנו' לכתב בה דבר יתרוי' וכלו לטעית כזה למע' לא להזכיר בארץ כו' נכאק'
כי נמהו אדם וכל להיות עמדתו בשמים והאמת לפי הקבלה סכתתו כך
קרא אחר מהנפש היא עומד' אדם בריאת הגוף בעולם העליון בכלל והציוני'
זהגויה הרחוקית וברגומת הנבראת הגסה הזאת ראוי לומר כי וכול להיות א'
אדם ולא יהיה בארץ והפאוק מעיד יהיו סנייה ערומים ולא יתנוסשו וזה
מן התורה אם על תכונה זו היו למע' לא יתנוסשו ועוד כי הזכיר הכתוב
ועש' וי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם וכי לא ידעוהם לעשות
להם בגדים ועוד סכתוב ויעשו להם חגורות ויתפרו עלי תאב' ואם א'
אמת כי כל הדברים אל' צריך להוציאן מפשטן מ' צדוכין אנו לקבלה ולא
ללכת אחר שקול דעתנו לבין יש לנו לומר לפי מקורת דברי חז"ל כי כשנכרא
אדם הראשון לא נכרא על תכונה זו כלל אלא בריה דקה ערומה וזכה ק'
קרו' לביה רוחנית ומצוין לבנותו הזכה והדקה הידיעית בשלמותם והיה
יודע ונמשיל בכל העלמות ומה שאזל אדם הראשון קומתו מן הארץ ועד
השמים היה או מסוף העולם ועד סופו לזה כוננו וצורתו היתה דנקה בעולם
העליון ולכן הניחו השם בג' שהיה ראוי להיות מעמודו סס כוגבו היה זך
ודק בתכלית הדקות והיה ראוי להיות מדורו במקום הנכבד והוא שהוא ק'
קשור עש העולם העליון והאקום הנז' אין בו סניו כפי חפץ השם אשר
בראו ולא היו בתכונה ההיא לא היו צדוכין ללבוש כלל ולא יתנוסשו ואמרו
במדרשות כי אם לא חטאו אדם וחוה היו תולדותיהם שלא באמצעות יצר'
הרע והיה חבורן בתכלית הנאות כדמיון חבור הצורות העליונות והקללות
יוצחו והיו חיים וקיימים בעולם וכאשר יהיה חפץ השם להתפשטמן ללבוש
ההוא וללבוש לבוש מלאכתו לעלות למדור העליון יעלו וחז' אמרו להעיד על
ז' מאי כתנות עור בתחלה כתנות אור ועכשו כתנות עור וכוונתם כי מתחלה
הגוף הזה שהוא לכלל הרומחי כמשל הכתוב לגוף היה בתכל' חז' והשלמו והו'
הסרשתו באור העליון ולכן היתה יד עתו זכה והיה ראוי הוא להתקיים ב'
בעולם הזה בגן עדן וכאשר חטא נשתנה לבושו ונפשו הוא הגם והעכור הזה
שאינו מתפלש בו האור הא' והוא משל לעור וכשר ההוא נבס הוא מלשון
עור ויש למחמי הקבלה מקובל מפי גאוני עולם סס אחר לכח שא' הוא
בגקרא כח שמורה על לשון עור וסוג' אלא יש למקרא ולמסודת א' ב' לשון
עור וא' כס' ת' א' דב' ב' באופן סיורה שאיני יוצא משפטו ותרגמו מ' א' יק'

סבל



אמר רמז לתקון הגוף הזה ועמידתו בנאחר שהפסים עליו זיוו וכמדרש אמר
 כי נמרוד באו לירד אלנו הלבוסים וכך עשו והוא אמת כי אלנו מסכו אחר ה
 העולם הזה וגם יעקב הנצרך לקחת מעשו ממטלת העולם הזה כי היה בכור
 פטר רחם עשנו הוא בכור ליצירה לאל עליון וצריך ליקח ממטלה סביד עשו
 וכפר' אלו עזר בתוכ מה היו לבושי של אדם הראשון עוד צפויין וענן בכור
 מכסה עליו וכיון שאכל מפירות האילן נפסד עור צפויין מעליו ונפתק ענן
 בכמה מעליו וראה עצמו ערום שנאמר ויאמר מי הגיד לך כי ערום אתה
 אמר ר' ש עולם כשהייתי לבד לא חטאתי אלא האשה שהבאת אלני הדיחני
 מדבריו קרא הבה לאשה כל שנאמר הנחם הסיאני והביא שלשתם ונתן
 עליהן גזר דין ונתן לאשה ט' קללות מות ענוי דם נדתה ענוי דם בתולים
 גענו הריון וענוי לידה וענוי גדול בנים ומכסה ראשה כאכל ואינה מגלחת
 בי אס בזמות ורצע אזהרה כעבר עולם ואינה נאמנת לעדות ואחר כל זה
 למות לאדם קצר כחו קצר קומתו טומאת הזב טומאת קרי טומאת תשמים
 זורע חטים וקוצר קוצים ומאכלו עשב הארץ כשהמות לחמו בדאבה גזיע
 ואחר כל זה הסות הנה יהידיענו הספר הקדוש הזה כי טרם גורם מגן
 ערן לא היו בתוכה אסר הם עתה מהגוף ומאכל ומהקסבה ולא היתה יולדת
 בועזב ואין זה משל חלילה ואין ראוי לתלות הפסוקים האלה במשל כי
 אס נתלה איתם במשל נוכל להביא גם כן כל התורה למשל ולסניכה ס
 חלילה ומפורסם כל זה באומות להיותו כפסוטו והנה הכתוב שאמר כי
 בזיעת אפך תאכל לחם עד שובך אל הארמה זה דרכו גם כי אנו בדאתך
 מן הארמה בדאתך בריה זכה ודקה ונקשה כך הנורה העליונה ושדסה
 והכנסתך באפרכי ואלו היית ממתמס בגוף הנכרא לך כראוי עיו המקום
 ההוא היית נכחי לעד אך כאשר חטאת ונהפכת לאיש אחר תדרוך להפסד
 באים יסר המזג וסגת התכונה שפסע עד שגברו חלקי המזג איש על חברו
 ונאסף ילאיש אחר מוכה בתחלואים עד אשר קצרנימיו מכל מקום תלרות
 הראשונים הארוכיו ימים מאד כי הנה הכבוד והכח העליון סבת ארוכו ימים
 לא סר מהם עד סנתחייכו מכלל ואמר הסי' לא ירוח רוחי באדם לעולם כלל
 ויכו רוחי להיות באדם כנגד טבעהגוף בשגם הוא כלומר גם כי אעזור לו
 לעולם חוזר לכח הנצר ויקיה בעמידה זו קל סנה שהוא עד המכל אחר כך
 יקצור ימיהם עד שיסארו בקצרה הכתוב בפסוק ימי שנותי בהם שבעים
 שנה וגו' והנה אליהו ע"ה לפי פסט הכתוב והקבלה גם הוא ילדה אשה ולא
 מת לעולם וכמו שאני עתיד לכתוב בע"ה וכן חנוך והנה מרע"ה שהיה
 ילדה אשה עמד כפ' או ג' לפי דברי חז"ל יום ומ' לילה שלא אכל וסתה
 ולא הוזכר שנכח אכילה כלל עמד כמו באלהו וההפך אזל אלא ניזון מפי

הסכומה הוא שפע חלקו במשך מתי זמור אלה על זורתו הפסומו נזון הבנה
 על הנס הקנה כי על כל מוצא פו ויחיה האדם וגם הנכאה העידה שקרן
 עוד פכו מכת הזיהר האלה עד שיראו מבסת אלו וזוה נכד כל עמד אעשה
 כפלאות והמורדים לא יוכלו להאמין זה וטוב היה להם לזאת מכלל
 ערת ישראל ולא ידמו בני אדם במדמנתם ולאס משה הסוב כל זה אף כי
 אחת הראשון בהיותו ובהכל המלך העליון ואיבנו ילד אשה ובסת הזמר
 כתוב כי יהודי אמר כהן תלת עאלו להינא ואחריו ועלמא תתאה איתלטיא
 ולא קימא בקימא עד דקיימו ישראל בטורא דסנילכתר אלבים לין קבה
 פלגושים דמשכא אהני מנייהו ההך כתבו עוד בקדמיתא הו כתבו אור דהו
 משמשין על עלאי דלני בגין דמלאכי הו אתיאן לא יתחנקה מההוא כהורא
 ההך ותחסרהו מעט מאלהים והסת דחאכו כתמת עוד דעור מתקני מיטיבה
 ולא כפסא הך נעמרה על אופן וזו חתג של אדם או לא דאסו סיה לעבת
 במקום הנכבד הקוא ולהיות תולדותיו קהושים חיים גקימוס לעולם כדחיה
 הקבלה אלף שחמא וגורם ונהפך לאיש אחר הוא סיוקו חיון סיוקו חיון

פרק י

כבר כתבתי לך צוה אדם הראשון על האמונות והטא
 בהן בכמה מקומות שצטוו על מצות הנקרא בדבריה
 מצות בני נח עם בתן עו וגלו עריות ושאר והדינין ושאר המצות כינתם פנאי
 זה סגב הגעלמה מעישי בני אדם אלא מצות שקבלו הדבר עד שפי הנבואה
 והכונה היא כונת כל התורה והיא כולל המצות נקשרות בדיעות האלהיות
 ולכן כאו המצות במין אברו האדם תל מצות עשה להורו על הכלל הקדושי
 בסוד השם שזכרתי ובהטהר אדם גופו ונשמתו וכל סבותיו דבוקו בפי זה
 מתקן ומשך שפע חלקו על הראשונים העליונים ומהם ומכרכתם לתחתונים
 אשכיו ואשרי חלקו שהכריע כל העולם כלו לכף זכות וכך בשמור משמרת
 מצות לא תעשה סהך כנגד מצות החמה שאלו רומזים לידענות אחרות ואי
 ברור עצמו שלא יעבור הקבל אשריו שירא אלהיו וחם ופלוס אם טמא
 עמו למטה לעשות העברות ולחטוא באמונות הוא סותם המעייך הקדוש
 מביתי ויכא ומשך מו הכרבה התחתונה הנקנות ממי המרים המאריים
 שפאמר כעם לאכיו בן בסיל וממר לזולתו כי הוא ממיר שפחה תחת ג
 בבירתה כי כבר כתוב למעלה מעלת הקודש והחול הטמא והטהור בסוד
 שני יצרים וכה אדם הראשון כאשר נכרא כולם חלקים וקנא כהכל מלך
 מלא חכמה וכליל ופי כל אכן יקרה מסוכתו נככם בדרכי החכמות העליונות
 והנה הוא האב הראשון הוא דמיון כלל כל בני אדם וזורתו כללית מבח

הכללית כוללת כל הכחות וכלל כל נפשות בני אדם בותלותות והאמת כלם
 בקשרות ואחויות בה לפי הקבלה וכאשר נכנס בדרכי הכוונה נצטוו על כל
 עין הגן שיאכל והזכירו בלשון יחיד ליחד כל הנפישות הנטועות בטעי נעמרי
 ובעין א' בענה אחת וצח א' ואם הענפים רבים אדון יחיד ואין לו שני גבוה
 מעל גבוה שגמר גבוהים עליהם והכל כקשר בלחה והקליפה והשמרי הוצרכו
 לצרף העו וחילקה לחשוב דעות אחר כי אין הקליפה עשה דבר מעצמה
 וממלכת' אלא מהכח המסור להו כגדון כיד המוצרכו ואם היא סבת החטא
 והרע כן נודת חכמתו כי את הכל עשה יפה בעתו גבוה עליו שיסמור מסמר
 הקוצר הטוב בלתי יסובסם במהרה אלא הצורות הקדושות כלם לקדושה וטהרה
 באכלו ויתיחד איתם ויקר באותם אחת אל אחת בענין שיקשרם בדעתו על
 פי תוכן האמת ואל יראה קצוץ גיראה אין ממק' אחד נמצנו ולם בספר
 יצירה בענין שפיך בחליתן ותחלתן בסופך כי אדון יחיד ואין לו שני ולפני א'
 אחד מיה אתה סופר ויכנס בהיכלי מלך הן היכלות המלכות ויכנס לכהונה
 הספמית עד שיעלה בסולם אל מקום גבוה על כל גבוהים נעלם בכל העלמי
 יצוה השערים והשערים והמכירים הכרבה וירבק בטובים וא' ועבור אל
 גער אלפים אחרים הם השומרים הסופרים בעיר המפחים לבות החסרים
 והמזרפים והמבררים כי לכך נוצרו והנה חכם מכל חכם בסמות הכורה
 יתברך באחדות המתיוחד בטוהרה ובקדושה בסוד' מעלות פנימיות ואצילות
 השם העליון הכסוג גבוה מכל גם חכם במדרגות השמואה והוא החכם היודע
 סוד מעשה שמים וארץ ככבים ומזלות כל קסם וכסוף עתות ממשלות' ו
 ומשגרים בעולם סגולות צמחים ואילנות וזח ומוקבות ואכרים וקריות שמום
 מלאכי השרת קדושים ונבי אלהים' ושמש מלאכי חלה ואף ומשחית' ס'
 שאנים ושדים וככלל בנאותו כל כללים בקראים' ז' ממות שמירת הפרצה שלא
 יפרצו וזוהו על עין הדעת שגם ורע כי הפנים הם מפאת הטוב להחביר עם
 הטוב העליון והאחרונים הם ענפים מרים מי המרים המאדרים וזה העין בו
 עקר סגור האדם כלומר גוף האדם כי הנפש הנקשרת בטפה שם שרשה וזנה
 אדם באמצעות חוה טעה ויצא מהאמצעה הקדושה' והפני מבאר אדם' ח
 סכמום גידו אדם וזוהו היו כעין ב' הכרובים הקדושים העל' וזכרם התאומים
 ומלמעלה ממראה מתכו ולמעלה הדומים זה לזה והם תפארת ומלכות כי
 ספרות תפארת בסוד הדעת העליון כולל כל הספירות ושם ולמעלה עד
 השם העליון ומלכות באצלה מכח הספירות העליונות ומכחם בכח התפארת
 באצלה היא מוציאה פעולות התפארת והם העליון לפעולה וזנה גם האצלה
 בדוגמת הזכר אלא שהוא פועל והיא מקבלת' וכאשר נוצרה חוה
 ביתה מלמע האדם נלך קרא אים' ולה' אשה יקם אים' נפוד' ב

זכר באמץ ונקבה באמץ והאם מורה על מדת הרין נתן ביניהם י
זכר בזכר והא' בנקבה רמז לסודם זה כי הוא מורה על תפארת ומלכות
זהנה הנקבה חוה היא מכה הדין והיא אוצר כל הדברים והיא בסוד עין ה
הרעת טוב ורע טוב מפאת הטוב ורע מפאת הרע והחומרל כן חוה היתה
בתחלת בחוה כי עקר שרשה בעץ הרעת טוב ורע והנה היא ברגמת הנפש
סיסורה המלכות ולכן הזכיר הכתוב שעל ידה נטא אדם וכן אזל דאזיל כ
בחם אבתרה רחוק ובספר הכהיר נשמת הזכר מן הזכר ונשמת הנקבה
מן הנקבה והוא רמז לסני הכרובים העליוני' וכאשר נכנסו אלו הנכר או'
אדם וחיה ודאו היכלות החזונות המקיפין וסוכבו את העץ הפנימי וכחותיהם
ונגולותיהם נמשכו אחריהם לאכול מפריה ולפעל פעולות הקסם והכסוף
ולעשות כוונים וערכו הקדש והחול הגמא והטהור והכיסוי כלם הביכל
נחו לאמר אדם הראשון מושך ביצרלתו היה שגא' והמה כאדם עכרו ברית
והרמז כי לקחו דד הטומאה הנקרא ערלה גם אמר כי עין שאכל אתרוב
היה תרבוס לא תחמוד לא תירוג והוא שחמדו מה שאין ראוי לחמוד ורנה
דכור לא תחמוד כנגד המלכות וכפלו מפני שהא עין הרעת טוב ורע גם
באתרוב הקלפה והפנימי ג'כ אמר תאנה היתה מלשון תואנה והוא סוד
ניתפרו עליו תאנה רמז אל הכסוף והקסם שמשכו אחריו ועשו להם מלבושי'
גחבורות ממנו גם אמר ענבים היו סחטה ענבים והוא מדת הדין והפרי'
היין מהפסולת ולקח הפסולת גם אמר חטה היה מלשון חטא והכללס ק
קצצו כטעיות ומפני שהוא הכולל גם כי תולדתו היתה ישרה עד מאד כמו
שאמר הכתוב כי האלהים עשה את האדם ישר והמה בקסו חשבונות רבים
הזכיר כי מתחלה היה אחד ואחר כך נמשך למחשבות רבים ונקרא רבים .
והנני מפרש וכבר דמתי למעלה בו עקר העקרים כי מחשבות לב האדם
זמעיניו ותבועותיו וכל פעולותיו הם נקשרות בעליונים והנה בני האדם הם
בעלי שני יצרים ואד' הראשון גם כי היה שלם וכנראה בתכלית השלמו והחכמ'
ונכבד כטעני מכל מקום היה כלוח אשר יכילו בו כל הצורות והנה הוא
בכלל המלכות הכולל הטוב והרע ואמנם היה היולני לימש לקבל פעולות
והמשכות הטוב והרע והוא היה נתון בין שני המקורות והמעיינות אמעני
ביניהם הוא ואין בין שתי המעיינות כעלא' כימא גאם רחוקים מעי ה
המעיינות לרמות כתאר הפנימי ואם נראה בחצו דומה לגבי החצו בתמצ'
הטוב כמצא כרחוק מזרח ממערב החצו הוא בקריב מאד לכפס המתאנה
כי הוא קרוב לגוף והאחד פנימיות שרשו חסם וזה צריך שיע במאמר חול
בא לטהר מסייעין אותו וזה האם יטה מעט הנה הפתח פתוח והשומרים כום
מלא פס המות בירם מזומן להרוותו והסוד פסוק הן האדם היה כאמר

ממנו כלומר הוא מורכב מסתי דרכים והוא כקוילי לטובה אל אחד מ
מחלקי הרכבתו אל הטוב או אל הרע ועתה נמשך אחרי הרע פן ישלמדו
ולקחבט מעץ החיים ונע ממנו דרכי החיים הנכחים להתחדשם ואכלו ומי
לעולם זכר אמרו חכמים זכרו לכרכה מאי הן האדם היה כאחד ממנו
מלמד שנתן לפניו שני הדרכים ואחר דרך מות והניח דרך החיים והנה
אדם הראשון נמשך בדעותיו ומעשיו דרך הבת הצפונו עי האספה והנפש התאוה
וגורם ממקום העדן העליון לכן אצל אדם הראשון לא לן כבודו עמו סב
אדם ביקר כל יליו אדם ביקר ולא יבין ואלו הסתכל לאחוזו דרך השם
לנעווב הדרך האחר ויבין כי הדרך נכרך וללבו לעולם לא יגרם והנה כאשר
נמשך אחרי הערלה והטומאה נדבקו בו זכר אל יעזר אמ' הקבלה והתאוה
הזכור מוואיך את האדם מן העולם אמרו מלאכי הסרת לפני ה' רבון
כל העולמים מה אדם ותדעהו אדם להכל רמה הן על עפר מוסלמי אמר
להם מה שאתם מקלסים כלבם אותי בעלי ימים כך הוא מיוחד אותי בתחתי
ולא עיר אלל יכולי אתם לקרא שמות עמדו ולא יכלו מיר עמד אדם הראשון
וקרא שמות לכל ברויותיו וכו' כיון שראו מלאכי הסרת אמרו אם אין אני
באדם בעצה על אדם זה סיחטא לפני בוראו אין אני יכולים בו והיה שמאל
סר גדול בשמים והחיות מד' כנפים וסרפים משש כנפים שש כנפים מה עשה
שמאל לקח כותו יערד גרמה כל הכריות בעילמו ולא מצא בהם להרע
כנחש שגא' והנחש היה ערום וגו' והיה דגמה כמין גמל ורכב עליו והיתה
התורה זועקת מה שמאל עבשו נכרא העולם עת למרוד במקום כעת כמדו
תמריא רבון העולמים תשחק לסוס ולרכבו מלקח' לאדם שים לו רוח
דעה כל המעשים שהוא עשה וכל דברים שהוא מדבר מדעתו הוא מודכ' והלא
אינו עושה אלא מדעת רוח דעה שים עליו כך הנחש כל המעשים עשה וכל
הדברים שרכב לא רכב אלא מדעתו של שמאל עליו הכתוב אומר בדעתו
ידחה רשע מלקח' למלך סנשא אשה והסליטה על כל מה שים לו אמר לה הרי
כל מה שים לי בידך חוץ מן הבית הזה שהוא מלא נחשים ועקרבים וכל זקן
אחר אצלה כגו' שואל חומץ אל' היאך המלך כהב עמך אל' יפה המלך כהב עמי
אלא סקסליטנו על כל מה שים לנו חוץ מן הבית הזה שהיא מלאה נחשים וכל
עקרבים אל' הזקן והלא כל הזמי המלך כבית זה אלא שהוא מכבש אשה
אחרת ויתגס לה המלך זה אדם הראשון זקן שואל חומץ זה נחש ועליו
הכתוב אומר שם כפלו פועלי און דוחוכו דן דין נחש ביכול לבין עצמו ואמר
אם הולך אני ואומר לאדם יודע אני שאינו שומע לי שהאיש לעולם קשה לא
אלך ואומר לחיה שאני יודע שהיא שומעת לי שהנחש נשמעת לכל שנאמר
פתיית וכל ידעה מה והלך הנחש ואמר לה וכי אתם מזנוין על פירות האילן

א"ל הן סבא ומפרי העץ אשר בתוך הגן וכיון ששמע הנחש דבריהם של חוה
 מצא שתח לכתב אל' איך צווי זה אלא צווי רע כי כשעה שאתם אובלים ממנו
 תהיו כאלהים מה הוא בורא עלמות ומחריב עלמות אף אתם כן שנאמר
 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו • עכל • והמטכוס אחרי דמיונם
 עושים דברים אלו משל שמך אדם הר אשן אחר התאוות הגשמיות קמסגל
 ועזב חקירת היריעות והחכמות • וסמאל ונחש כנני לנחות הטובות וחי
 והארמה והאשה לכת התאוה • וכאשר נחקר בתכלית החקירה מפי ספרים
 רבים קדמונים מחכמי המשנה והתלמוד וסתריהם וקבלת הגאונים ויחידה
 קדמונה דברים אלו הן הן המבלים לנו והמורים סודות טעיות האומות אחרי
 אלקי כזר והם יסוד וסוד עז וכבר כתבתי איך מושכס כיסמאל הוא מלאכב
 שלי יום שלישי ומכחוכח לכוכב מאדים הממונה על הרמים והרציחו והסקרי
 ודמיונות כוזבים ולפי מה שכתוב למעלה מהספירות השמאליות וסוד סמאל
 ונחשאל הנקרא במלוא קורס סיתתך שמו כי על כן נקרא איתת הפוכו
 כי הוא מתהפך מזה אל זה משוב לרע ולהט החרב המתהפכת וכדרכך בני
 ישראל כובאמר כי דנה תפוכות המה • כי שוכחים האל ומתהפכים •
 האמונה אל כפירה וינארים מדתם ואמונתם • והנה הודיענו הספר הקדום
 הזה איך אדם וזנה נבראו בשלמות ואם היה כלול מכל העולמות משוב ורע
 והנפש היא עם הגוף לעולם היא עין הדעת והנה חוה קרובה להיותר והכתוב
 אחר כי עץ חיים היה תוך הגן וגם עץ הדעת ותלא במצעות גתא • והנה
 תפארת ומלכות הם כבוד הנקודה הפנימית והנה הגור לך הספר הזה כי
 הבת משכברא העו משתוקק תמיד לירכב בני אדם ולהטעותם במשל •
 סמאל אבבהור מה ממונה על האכנים • ובלה ר' אלעזר איך סמאל הוא שר
 גדול בשמים ולוי כנפים רמז לייב צורות כוללות כדמיון יב מעיינות קדוש
 וטהורות ויב צורות כמנין שבטי בני ישראל כי שמה ע"ו שבטים שכתבי יה
 עדות ליסר אליש • וב שרים לכחוסל עשו והכולל שבטים אומות והם מסורי
 שמותם לבאונים הקדושים • והנה יום בגלגל המזלות שנים עשר מזלות
 כמנין הקדש ויחול ואם השרפים העליונים שבעה רוחי פני המלך כנגד •
 שבעה ספירות • ונחלקו חכמי הקבלה הקדושים אם הם למעלה מהנשא כשא
 המלכות או למטה וזה הכולל לכלם שיצאם מהמקור ההוא עשיל והם
 לחכמי קדם וענפיה ארזיאל ואלו הן משם כנפים והחיות החזונות מיכאל
 ובבריא ורפאל ואוריאל מד' כי סמאל כולל כל המרכבה החזונה מן הקליפה
 והנה מצא סמאל הנחש הקדמוני שהוא חכס להרע כמא הכתוב והנחש ידוע
 שתחת ירו הממחרים לפעולתו ומרמה וסמי מוח והנחשים יתפעעונים •
 בחלקו בי כל התחתונים שנאבים מן העליונים היה ער וסמאל מכל החיות

וקרא חיות כרא הם החיות החזונות הטורות ואמר כמין גמל מורה
 על סוד המקורב המטעה לאדם והנה התורה צועקת ואומר וכי משל על ה
 החכמה עליונה בה כל הרברים מדורים ע"פ מחשבת עליון העליונים דעתו
 ומחשבתו לא נודעו ולא נסגרו ואומר כעת כמהים תמריא מלשון מרי
 ואמר תשחק לשום ולרובתו סמאל ונחשבי תבא עת אשר יתקן השם עלמו
 וחסרתה הזאת וסוד סלא תמלוט בעולם ואמר שיהיו כאלהים ואמר גם
 כן כי ממנו אכל האלחים למד כי העולם כלול ממנו כי קצת העולם ה
 החמיה הזה בו הוא ואין צורך להאריך עוד כי כבוד אלהים הסתר דבר
 כלל הרברים כי אדם ה וחנה בחקירותיהם ובמשושים נכנסו לפרדם ה
 החכמות והחזונות ולא שמרו רגליהם כאשר נכנסו וראו השומרים הסוככי
 ובעיה ונעטרנו בהם וקבלו דבריהם וקצנו בנטיעות עד שהסוד השם הכבוד
 שהסוכין בויהם ונחשבו לאיש אחר וגרשו מאפרנו של מלך ונסתלק הכבוד
 מן התחתונים כי כשאין פתילה שהאור יאחזו בה אין הכר דולק וגור מיתה
 עליו ועל כל תולדותיו והוכרחו לרדן בכמה דינין מתקפכים וכאשר נחרו
 לתערב בצורות הרעות ונפרדו מן היחוד האמתי כן הפרדס השם ממנו
 נזחו סוד כל התורה ומפני שחנה היא אם כל חנה הוא לשון אחנה דעי היא
 כבוד המלכות היא פגד הדבור הנשמע מבח הספירות העליונות כשתה כדו
 של עולם והשכינה נסתלקה בסבתה וכשבת כבוד יי ושכינתו חופף על
 העולם הזה ולפנים שיהיה קונד של שבת כך במצא בסתרי הזהר ומה
 שהוכיר בצואה כי ביום אכלך ממנו מות תמות הוא הגדושים ההפרדות מן
 הקיים הנכחיים ונולד מיד בו מיתה

מ נחמה סוד
 חן נח

פרק יא

מה אתה צריך לרעת כי אחר פערב הקדש
 בלתי מתוקנית ולרדה חנה שני בנים תאומים ברמיון יעקב ועשו הא קין
 והב הכל נמצאתי בספר הזהר כי קין הוא קינא דמשאבותא לל כי לשון
 מורה על שרצתה לקנות קינון ראוי לקיים ולעבודת השם כי כאשר גרשו
 ונטל זיום מעליהם נכנעו וזמן נצנכה בה רוח הקדש לקראו לשון זה שירה
 על היונו אונר כחות הטומאה והב קראו לשון הכל והאמת הכל הכורות
 הקרוסות היה אבל לא נתקיים אז כי אדם להכל דמה וקינו הכל ואזל כי
 כשאב נחש על חנה הטיל בה וזהמא גבה עקר יסודו של קין הוא והנה שני
 אן יצאו ברמיון הכתו הטוב והרע ואול מה שאמ קניתי איש את יי מור הדב
 על אופניו כי את הוא מרנו מ לשון מור תקו ובהגישי לסוד העבו אעור על
 זה והכ שניה הסכימו להבי קרב כי ודעו סודו אך קין הביא מפרי האדמ ואזל

ק"ק

שהיה מורעפת אמר עירי כי קרבנס בלאים והוא סוד מורה על שרם כל
 מהם כי קין הביא מפרי האדמה כפי שרשו והכל מנח נקשרות זרותיהם
 בהם מהמרכבו התחתונות לכך נופע יי אל הכל ואל מנחתו ואמ' חכמי זל
 זה נתן קרבנו לזה זה לזה להעיר על שתי הכתות וזהנה קין שמר איבה
 לאחיו וכתב יי זה כהיותם בשדה כמו לשדה אשר בו הזרעים והנטיעות
 הוא המלכו הכוכבי קין רצה לידבק בשרשו והכל בשרשו וזם זכרו לברכה
 ס אמר קין אל הכל אחיו לית דין ולית דין עלא והנה הראה פועל קין
 על שרשו כי יצא שפך דמי אחיו הטוב ממנו על עבודת השם והנה הכל וסת
 שהושתת במקומו היו מתלדות אל חי וקין מאלה ככר וזהה זה ספר תולדו
 ארס אלה תלדות ותולדות קין אינן תולדות מה הן אלוהות כלומר כי
 כחם אל זר ואל נכר ואמרנו משהת יתיחסו כל דורות הצדוקים שהוא היה
 אוקב כל עיני העולם הנצחי ומקין כל דורות הרשעי ואמרנו רבותינו זכרנו
 לברכה ויצא קין מלפני יי ויצא כענב דעת העליונים כי כונתו להתערב כל
 נכר ואחר שהרבין להכל וראה ארס הראשון כי עונותיו הטוהו שב
 בתשובה לפני ארון הכל נפרס עצמו מן האמה עד הינתו בן קל סנה והיה
 מנודה לשמים ויתחנן לפניו ונמצא בספר המלבוש התפלה שהתפלל ארס
 הראשון וזה נוסח תפלת התפלה זו אלהי עולם אתה בראת את הכל להרר
 יקר באונך וכו' ואין כל דבר נעל ממך ואין כסתר מנב עיניך ואתה כוננתני
 בצפנות ידיך ותמשלני על בריותיך להיות שליט על מופעליך והנחם הערוס
 הארור השיאני בעץ התאווה הומד ועוד אשת חקי השיאה אותי ולא הודעתני
 מה יהיה לי אומה יבא עלי ולרונות הבאים אחרי ידעתי והתבוננת כי לא
 יצדק לפניך כל חיומה כחי להעיו פני נגדך ואין לי פה לרדך ולא עין ליסא

והרע הרעותי ובעוני ברשתני היום והנני כוקע ופולח לעבוד
 בארץ את אשר ממנה לוקחתי ואין פחדו ומוראי
 על באי הארץ ככתחלה כי מועת אכלי
 מפרי העץ ועבדתני על דכרוך נטלה
 חכמתי ואני כבער וכסיל ולא
 אכין מה יהיה וכו' ראה
 איך מורה על
 קצת
 כונתו :

שער שביעי

פרק א

ידוע הוא וכבודו כי מומים ראשונים היו
 סבורים מכני אדם כיוס בגלגול לפסות ואמרו
 כי נמצא סברא זו לפלסופים הקדמונים ומהם סברו כי אפי' מגוף אדם
 לגוף בהמה היה והפלסופים האחרונים כלם הרחיקוה בשתי ידיהם והביאו
 דאיות על סותרהם הגאון הר' סעדיה זל בספר האמונות הרחוקה והאמת
 אם הפסם היא הכנה ושלמות' הקטב' ובהקטבה היא כאחד השכל' הכנרל' אלא
 שהיא למט' ממדרגת' הוא במכע ועוד הקטבו עליה הרב' וכאשר חפסנו' בפסרי
 קדמונו גם כן לא מצאנוה בפי' בתלמו' כי אם ברמז מצאנוה בכמה מקומו'
 במדרש ר' נחמיה' ק' הקבא הנקד' ספר הגבו' ולפי' בספ' הזוה' וכמדדשו' אחרות
 זול' בהקיר אמר רב חמאי' כך קבלתי בשבתי' מרעה' לודע ידיעת סוד ה' הנכבד
 נאמר הראני כל את כבודך וכו' ומכני מה מפני שהצדיק כבר היה רשע
 לשעבר ועכשו נענשו כי מעבידים עליו הנערות וכו' אלא לאו בחיי אמרי
 אלא שכבר היה לשעבר אמרי אמר לו חבריו עד מתי תסתום דבריך אל' צנו
 ראו מלקד' לאדם שנטע בגן כרם ויקו לעשות' ענבים ויעש באוסים ראה
 שלא הצליח בדרו ונקהו מן הכאוסים ונטעו עוד סניתי ראה שלא הצליח ב
 בדרו ונטעו אחד שנקו וראה שלא הצליח בדרו ונטעו עוד כמה אל' לאלף דור
 שנאמר דבר ציה לאלף דור הנה הורנו על הגלגול בס' נאמר שניהב גלגול
 נפשות' עבד אלף דור ע'ש מ'ס אמרי' אשר קדשנו ולא קדשתנו וזויתנו מלמד
 שחיהעולמים כוללים בו כל המצות בהחמיו עלינו מקדם לנו כדי לקדשנו
 בהם ואולי אנו נזכק מט' כי בשעה שאנו נזכק בשלם הזה בע'קה הוא גדול
 וכירו אנור הנשמות' ובשעה שישראל' זוכים הנשמות' זוכ' לתצאת לעולם הזה
 ואם אינן טובים לא יצאו היונו ראמר אין בן דוד בא עוד שיכ'נו כל הכשמו'
 שבגוף מאי יתו כל הכשמו' שבגוף האדם ויזכו החדשות' לצאת' ואז בן דוד
 זוכה להוליד כי נשמתו תצא חדשה בכלל האחרות' מסל למלך שהיה לו חיל
 שלח להם פת לרוב בתעצלו ולא אכלתו גם לא שמדוהו נפסד ונתעפש הפח
 בא לסקוד אם יש להם פת ומצא להם פת מעופש ומצאם מתבישים לבקש
 פת אחר כלל זה לא שמרנו ואחר כבקש אז המלך כעס ולקח אותו הפת' שה
 המעופש וזה עליו לתקנו וליבשו כפי היכלת' ונשבע לאכס' פת אחר לא אתן
 לכם עד שתאכלו כל הפת המעופש ששלחו לכם מה עשו אמרו לחלקו חלקוהו
 ונטל כל ואחר מהם חלקו הזריו מהם פס חלקו באויר ואחר לקח אותו ואכל
 ממנו בתאוה מה שאכל והאחרים לא שמו ונתיאש ממנו ונפסד ונתעפש ולא

וכלו לאכלו ונשארנו רעבים עד שמתו ופקדו עליהם ענין גופם למה הרגתם
 עצמיכם לא די שהפת קלקלתם לכם מתחלה החזרתנו לכם מתוקן וחלקתם
 אותו ואתה כוללת חלקך ונתרסלת ולא עוד אלא הרגת עצמך והוא משיב
 ארזי מה היה לי לעשות והשיבו לו היה לך לשמרן ואת לא יכלת היה לך
 להצביח בחכרך שלקח עמך הפת ותראה מעשינו ביוסמירתנו והשתדל לשמר
 כמונו ועוד דוד שם למה הרגת עצמך וקצרת ימך וכו' הודיענו הספר
 הקדוש הזה קצור הכרכות נבלה ונסתך ועוד יתבאר בענין זה הזכיר המדה
 המנהגת העולם ככה המסור לה מאדוץ העליון ות' והוא יסוד עולם המחדש
 עולם הנשמות נאמר כשהעולם בתקומו שישראל טובים ומתיחדים עם השם
 ממש יביא נורות קדושת ומולדים כנים הגונים מהבחי הרמוז למזרח והוא
 הקיבל הסניני ואם לא הסדרים מתקלקלים והשפע האלהי משתלק וכה
 ערכוב בצורות מסוד הגלגול וסוף מאמר איך בן דוד בא עד שיכלו כל ה
 הנשמות שבגוף כי הם הנכבשות בגוף סכרנסו ואם יס' אחר לחכמי המסנה
 כמא זה וגם רס' כתב עליו שהוא אומר הנשמות ונקרא גוף כלו שמצטיירות
 בגויה הרומנית ואפשר לפרש בה שלא יהא בין חכמי המסנה מחלקת של
 פער שיכלו כל הנשמות שכבר היו באוצר הנשמות בגויה הרומנית וכבר ל
 נכנס לנף העב וישתלם בגלגלם לא יבא משיח ואזל בימות שהנשואים ת
 תימוך מעבכים את המשיח לפי שאינן עתה ראוינות להוליד ואין האים פרה
 ורכה והספר הקדום הזה חוזר להביא משל מן הלחם שנתן לעבדים ו
 ועצמותו והפסידותו והמשכיל יבין כי איך ראוי להאריך עוד וכמדרש קמלת
 דור הולך ודור בא אל עקיבא דור שכבר בא והלמת פשט הרבד הוא
 זה כי כל השפה הולך על מנהג העולם לחזור חלילה וכן דרשו בפסוק
 וכך ראיתי רשעים קבורים וכאו וכן בטובים השנים מן האחד ות' נאם
 וכופר העין הזה לכם עד תמותוק מיתה תביא ואמר של זה כוון כי כן פשטי
 הרבדים וכן ביחי ראובן ואל ימות וכמדרש רות הנעלם החריכו הרבה
 בדבר והנה פרסיות היבום מראים כדברי הקבלה כי מצאנו ליהודה מצוה
 לבנו ליבם אשת אחיו ולמה לו זה ואם משום שיקראם הנולד כשם המת
 אינו בן כי כבר קבלו חכמים כי לא נצטוו על זה כש בימות יכול היו ק
 קוראין לנו וסוף וקראוהו יוסי יוחנן תל' לנחלה לנחלה אמרתי לך ולא
 לשם זהה דרשו והיה הבכור מצוה בגדול ליבם אשר תלך פרט לחלונ'
 ואזל כי ככל התורה אין מקרא יוצא מירי פשוט והבא אתה ג'ם ואפקתיה ל
 לגארי ועוד מה תועלת בקרית השם איך זה כי אם מעשה הכשים והנה
 תאר הצדקת שיצאה בסגנון מופקדת לקראת יהודה חלילה לה רמסום פעל
 דיק יבא לחלל כבודיה ולשום כפפה ויצוד כי לא נקראו עש אחיבה

וכן רות המואביה הכסרה שהעיו שניה ותסב במרגלו כועו הצדיק וכל ה
 הפרשה מעידה כי עדר גאולה היתה חלילה להם אם לא היה תועלת גדול בעני
 והכתוב מעיד ותקראנה לנו השכנות סס לאמר יולדכן לנעמי ותקראנה
 שמו שוכר ולא מחלון וחלילה לשמואל הנביא לכתוב זה על ספר אם לא
 היו הדברים כן כי השכנות חכמות היו כדברי הרמב"ם ז"ל והכתוב מעיד
 וידע אונן כי לא ליהיה הזרע ולמה לא אם לא מפני הסוד הזה שהיה בנות
 בית אחיו וכמדרש משל לאדם הקולך במדרכות ופגע ב' פטים והכוהו
 פגעוהו ובזלו שלו מהעסק אחיו הביאו ורפא אותו מהמכות והלבישו וכנה
 לבית ואלו איוב בן יבס היה ומצאתי לקדמונים קורו לסוד הזה סוד
 העבד כי הוא סוד עבוד העולם והוא סוד הסודות והוא מכלל מה לפנים
 מה לאחר כי לא אשלח בני יד לכן לא עמד מרעה על תכליתו ופסו ישותי
 וסבתו וכפר מלכי ארזים ובמאמר חכמים זכרו לברכ' בונה עלמות ומחריבן
 ואינון לא הניאן יש רמז למבין וחלילה לי לפתוח בו יותר תחלת רמז
 הסוד הזה בתורה למבנים הוא כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הכל כי
 הרג קין יש בזה תימה מראש היצורים נברא בכלם אלהים שיאמר כי תחת
 הכל שת לי אלהים זרע אחר וכל לקיות הכל בשלם וגם שת ובהק זה
 מאמר הנשים והסתאים הקלים אבל רמז לסוד העבד וחלל אמרו זרע
 סקושתת ממנו אחר ובו תלך שרה לאברהם בן אמרו לאגבה לו זרע ממקום
 אחר כי לא בא ע"ז הגלגול אמרו ועוד על זרע אחד שים לו אחרית ותקוה
 והנה הודיענו הספ כי הכל ששעה הבס אל מנחתו והיה נקוי לא שלא ותקוי
 מפני זוהמת הנפש הושתת זה ממש במקומו ייש סוד גדול כבר על זה הענין
 והנה תמר ילדה תלומים כנגד שני אחים ואלו הפכל מכהיל השומעם
 סברא זו ומפני העלמותה רחפיה כשתי ידיים כי הקטנו עליה כי ההס בתחיית
 המותים איזה מהס ועוד מה היתה העלה שזה ישא עון האחד כענין איוב
 להגיל כפשוטו מני שחתתה חטא השני ועוד כי הצדיק סיבא ככס נקוי גם כן
 אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא אפסר שיחטא באחרונה ויפקח
 סברו ועוד יש שאלות אחדות כראה כמכחישות דרכי המדות ואינו יכול
 לפרט ועתה הנני הותב מה שתשיב ידי אין ספק כי אלו הדברים הם
 כבסונו של עולם כאשר כתבתי והדבר הנעלם מן הפסל ומוקצה מן ה
 המחשבה ירבו ההשגות עליו כי לא יוכל הלוג הראות לעמוד על תוקף השמש
 אבל כאשר נדע הדבר מקובל מבעלי האמונה וכראה עוד סבות הקבלה כל
 שלא בא מופת גמור על מותרו כשני הפכים כנושא אחר נסתל
 לקיימו ואם יקשה עלינו נתלה הדבר בחסרוננו שלא
 נוכל לעמוד עליו :

פרק ב

ידוע הוא וברור כי צדיק ה' בכל מעשיו ויש
 פעלו ולא עלתה בו טהור עינים מראות ברע
 והכס אל עמל לא וכל ואין ספק כי לא נעלם מהשם דבר והאמת
 המבטחים שהב' הודע העולם בכללו וכל פרטיו בידיעתו הפשוטה שאינם
 צריכה לזולת כי אם מצד עצמה מכחיות מצאותו ות' כי הוא ית' עצם הידיעות
 ובאמתתו כמצאנו כל העולמות וכל פרטיהם והוא מעמיד אותם ואין בכל
 העולמות מלבדו כי בכחו ומכחו עומדים כמו שאם הכתוב אם יסתר איש ב
 במסתרים ואני לא אראנו באם יו' הלא את השמים ואת הארץ אני מלא כל
 אחר שהכל עומד בכפי וכלל אני מקיף ועם הכלל אני אוך אפשר לומר כי
 יתעלם ממנו ואולם לא ארביטון שבכפ מדינה ועשה כה בנינים כפלאים
 ומחבואות וחדרים לסוף ענינה שלטון באולם ס' וגבנו וכחצו במסתרים
 ובמחבואות הים מה עשה שלטון בקשם שם ומצאם אמר להם שוטים אינכם
 יודעים שאנו הוא הכונה המדינה למה נחבאתם ה'ר' אני י' חוקר לב וכחף
 כליות אוי להם לבריות שמרמז הצורה לנצורה והנטיעה לנטיעה לפי
 שמיים קרמוני בתפלספי בני אדם לפקפק בידיעתו והסגבתו כשה הוא ה'
 המעמקים מיו' לפת' העצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי רואנו הוצרכו
 החכמים להביא המשל הזה לומר כי הרשעים מקשים ידיעתם החסרה וזה
 העלילה לרדועים ולדיעותו ה' הוא עצם הידיעה ועלת כל הידיעות והודוע
 ויסברו שיקה חסרון בחקו ידיעת הפרטים כיתשתתה ידיעתו בתשתנותם
 ולא ידעו ולא יבינו כי היא עצם הידיעה ומאנה יצאו כל הנמצאים וכי הוא
 עלה לכל ומצד עצמו ירעי כשה שאומרום שגיבס והאוכלו כלו שאו עיניכם
 וחקרו על הככבים האלה הנראים כי המה מעידים על מני יעיהם וקם על
 אשר למעלה מהם וכלם הנראים מחודשים ולא באו ע'ר הזרמץ לא בהשגחה
 הגדולה ובתכלית השלמות המוציא במספר ידוע ובחשבון מתוק צבאם לכלם
 בחתם הקדש נחתם ובכח השם הכולל המציאם בשם יקרא מרוב אונים ו
 ואמץ כח מתוקף שלמות החכמה והכח נחתמו בחותמו איש כלו שום פרט
 לא כעדר בחותם חכמתו ויש לחזל פי' נכבד בפשוק זה כולל כל היצורים
 המצויים בצור המחשבה הפנימית בסוד מעלות ובראשי תיבות ט'א'ו' מהם
 ע'יניכם שמע רמז הוא לאחדות השנה בו נחתמו כל הנבראים למיניהם
 והנה הוא ות' הודע כל מחשבות בני אדם וכשה גדול העצה ורב העלילו
 וכו' הפך הרשעים המסתירים ענה זולתו לרמות חלילה לרעת הכורא עם
 הנברא ולכן אזל כי השם הוא סכת כל העולמות ופעולם וזרתם ובחותמו
 הקדוש נחתמו כל הנבראים למיניהם וא' לשום אדם להתעלם ממנו ועוד
 אה כחמו ביי' ויאמרו לא הוא כלו כי המכחיש ידיעת השם ככל פרטי ה'

העולם מכחיש ידיעתו כלל בארץ ואמר שאלו נודע ונתחייב מזה שמכחיש
 שאין ז"ב עולם ואין לו מציאות וחלילה לנו כי ידעם ויניחם להפקר הנה בעל
 כרחינו ע"פ קדוין קנה ואם נאמר כי הנולד עוד או חבר או שונה מתחלת
 בדתו או מוכה ביוצוין וחולה כל ימיו כי מקרה היה לו או מערכת י
 והמערכת בטובתו וטבע לכו היא פועלת ולא מעשית על פעל רע ולא
 משכרת על פועל טוב היה על גמור כש ראות בדיק אובד בדרקו ורשע מ
 מאריך ברעתו והחסידים מוכים ומעניש מכת אכזריות וגם הנביאים ביות'
 מל' וכפיש ברנח יי' יהרגם ולא יצילם זרקתם ויפסדו וחכמתם ודבקותם
 והרשע מאריך ברעתו והתנויות והנבואות מעירות על השגחת השם בכל
 כפי הארץ והעל החוק ממנו ואם יש פסוקים מורים הסתרות ומקרים ונוקב'
 וינהרין עד התהום ובאמת התמונת האלה והחלופים פגש לחכמים ועוד
 שכלם לפסק בהשגחה למדות עיני כבוד האל ולעשות התורה והנבואות
 טחיתתם וסך לעני הסכלים וכמה נאלכו כי לא מחשבות ה' מחשבות ב'
 בני אד' ולא דרכיהם דרכיו ולכן עמקו וטגבו ומפני היות דרכיו עמוקין
 מהמחשבה והנבואה לא עמדו על תכליתם אפי' ארון הנבואה כי כן
 עלו במחשבת התורה והמחשבה הטובה אף לילך אשה ואף לאלהין די
 מדרהו עש בשבא לא איתיהו ואם חנוני הרברים היו מגלים לבני אדם היו
 רוצים להתור מחתרת לעלות אל מקום לא תשיב דעתם ויטעו בדרכיו ו
 ויפתשו המחשבות לכן נעלמו הרברים עד כי הסודות האלה חזנויהם
 יגלו בארך הימים בהיג'ו בהם בטלום כי עמוק ומחשבת בותיהם וזכר
 מקום האמת במקומה עומדת וישרים דרכיו וזרקו ולכו גם ופושעים
 יכשלו גם וזרק באמת ויחיה

פרק ג

אין ספק כי ספר איוב מבהיל המחשבות שלא
 יוכלו לעמוד על האיש ההוא מאי זה עש קיה חס
 יהודי מחסידו ישראל אובי מחסדי אמו' העול וכן על חבריו ובאזה זמן
 היו הפסד מורה על היותם חכמים מחוכמים והרא' כי הפסד מעד כי
 אחר דברי אלהיה עלה למדרגת הנבואה וגלה סודותיה שלם והכל נעלם
 מכני אדם ואם המפסדי חסבו שעמדו על סודם במקום שחסבו ולא עמדו
 והעמוקים מחכמי הקבלה אמרו כי כמה שנאמר כי יש לכסף מוצא ומקום
 לזהב יזקנו כל אותה פרש' מורה על קידועת הראשונות סבות המרכב ת
 והנה הזכיר המתנות שהם בסוד השרשים והיסודות והיות הנמצאים
 והתפשטות הכתיבו והזכיר והחכמה מאין תמצא רמז לחכמת האלהים ה
 הזרחת מכת המחשבה והאגד המלא' הנקרא אין שאין המחשבה

תוספת בו וכל הפרסה היא מראה החכמה והקבלה ואם אין אתנו יודע
 עדימה והכתוב העיר על היותם וישר כם ביעקב איש תם שלל שלם
 וירא אלהים ודבק בו וסר מכל רע והעידה הנבואה אך היה היס ואזל ש
 שהוא יום הדיון או יהיה לה בויהי היום דאלו יסע או יום מועד לדיון עליו ויבאו
 בני האלהים הם המלאכים הקדושים העומרים על המשפט בהכל הזכות כ
 נקראו בני האלהים כי הם נאצלים מכח מדת הדיון ויבא גם השטן בתוכם
 הוא הנפטי מהכת האחרת המטה את האדם לחוכה והוא מה וממנו צד הרע
 באדם והזכיר הכתוב אך משטרו בארץ וסוטטו בכח עליון כי הוא מיסר
 בני אדם וגובה חובותיהם ואיך הזכירו השם עליו ואיך הסיב הסטן כי לא
 לחנם ירא איוב אלהים כי מצד השפע הכא אליו היה טוב ואלו יצרפנו באש
 ותגלה מה שיש בכח צורתו כי השטן יודע מה טיבו של איוב והזכיר כי כאשר
 ראה אבדן ממנו ורכוש ופיו ונגעו גופו התחיל לה תאונן ויקלל את יומו
 לפי פשט הפרסה נראה סכפר בדיוני השם כי ראה עצמו דרוק גמור והיה
 בספה בלא משפט תלה הדבר במקרה מערכת ואמר מי יתן ואכד יום אולד
 בו והוא מזל הלידה והמשילה אל היום שהוא הגלות הדברים העולמים
 וגם לילה להריון כי הוא ערד ההעלם ונמצא כי לעת הלידה נעת הריון אמר
 סיאכרו מפני המזות כי דעתו ספניהם פועלים באדם או היה מסופק בהם
 גחול רמזו סוד מסודות התורה כי כיון על המהקרים השלמים סנקד אהשם
 בהם מדת יום ולילה עזרת תפארת לעמוסי בטן והנה דעו באו וסדרו
 טענות זה מתוכח להזדיוק את עצמו ולפקפק בהנהגה וחסגמה ואם לא היה
 מיושב בדבר כי צערו הכיניהו ולא קבל יסודיו באהבה ופעם נראה כמאמין
 ופעם כופר וכא מרעו היה לו סברא ידועה בדבר עד שעמדו מלדבר וכל
 אליהוא ופתח פיו להתוכח עמו ורוב דבריו לפי פשט הספר קדמלו חבריו
 ועל זה נבחנו כי נראה קבל דבריו וסתק ולא ענה עיר באשר באו פושעי
 ישראל למרן מילדי נכרים וברו כי דעתו כרע אל סבורר כי אין השגחה כי
 אם כבעני השכל מפני דבקו השכל כם למען גאחכ איוב ונחכם עד שעלה
 למרעת הנבואה ואלו דברי רוח סותרו כל התורה וכאשר נחקו במדרשות
 של רבו הקדושים ולעמוקי מן המקו אליהוא רפא זחלתינו סהודיעו כי דרוק יו
 דרקו אהב אכ חלילה לא מרסע ואמ מי סקד עליו ארצה ומיפס תגל כלה
 בלן העדות המורה על חדוש העולם הוא כי העולם תלוי בכחו וברוחו ואיך
 יצא גשם מאו גשם ומי סקד עליו ארצ קרי יש לעולם מחדש מעמי בחכמתו
 כל העולם אם יסיס אינו לבו רוחו ונשמתו אינו יאסוף יגוע כל בשר יחד כל
 אם כח מושכל ומורגש ומיטכע יביר השם מן העולם ומיטכד אינו יאכד
 סכל הלא עכ העול מחדש ועמו ככחו ומשגיח בכל פרטי האדם ובאמת חלק

פ' לו הסוד הגדול הזה כי מלוא יסנה יסלועלת ולכן בא לעולם להיות
 עזורק ויולוכן ומזוקק לאור באור החיים ואז שתק וקבל הסוד ממנו וידע
 כי עם הדין באו אליו היסורים ואלו הפסוקים אשר רמז אליהוא לאיוב סוד
 דדיקורע לו אז יבגה און אנשים וכמוסרם יחתום להסיר אדם מעשה
 וגיה מגבר יבסה ופ' רשם הרמב"ן זל שבדרי אליהוא חכמה מקובלת היתה
 בירו מפי אנשי הנבואה ופ' וכמוסרם יחתום האל ידנו כמו ואכתוב בספר
 ואחתים להסיר אדם מעשה סמך כמו כלי מעש' כלו סוסיר האר' מהיו מעש'
 וגיה לסיך גויה כלו סיכסה הגויה מן הגבר יחסוך נפשו מני שחת כמו אם
 אדכרה לא יחסך כאבי שהוא העדר הכאב אהר סבא וחיותו מעבור כסלח
 שלא יסלח אותה ביד פשעה לעד והוכח במכאוב על משכנו סיוכיחנו האל
 ויזכור לו עונותיו ער יבוע גמות וזהמתו חיותו לחם ונפסו מאכל תאוה
 יכל כשרו מדואי נשפן ונצמותיו לא ראו ותקרב לשחת נפשו וחיותו לממיתים
 אם יש עליו מלאך מליץ אחת מני אלף להגיד לאדם יושרו ויחננו ויאמ'
 פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר הנה מתחלה הודיע כיהסית יסיר האדם
 מהיות מעשה וסהבוקה הדיעה יכסנה מן הגב' הוא כסוי למיתה וירון בשחת
 יחסוך השם נפשו ממה ויחיתו לשלחה ביר פשע לעול' וכא לפרס כי הוכח
 במכאוב על משכנו כי יוכיחנו השם כו ער ותקרב לשחת נפשו וגומר הוא
 הגיהס אם יש עליו מלאך מליץ וקוא הסוד להציל מני שחת ויחננו ויאמ'
 פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר כי הכנין משם והגוף השני כופר לכפס
 וחזר עתה אל הגוף השני אשר קם תחת הראשון רועטפס נסרו מנוער יסוב
 לימי עלומיו לסיך זמיחה סינמח ויפרה כסר ועל עצמותיו כאשר יעשה ב
 כב טן אמו יעתר אל אלנה וירבה וירא פניו בתרועה ויטב לאנוס דרקתו
 יסור על אנשים ויאמר חסאתי וישר העייתי ולא סנה לי יעתר אל אלנה
 וירציהו אחרי סוכו והוכיחו במכאוב כי נתכפרו עונות ראשונים ולכן ק
 קרמוהו רחמיאל ויטב לאנוס הזה דרקתו עתה יסור על אנשים אשר
 כבילו סאכרו ויאמ' גם אני חסאתי וישר העייתי ולא סנה לי חטאי כי כו לא
 במלסתי אך דרקתי עמדה לי פדה נפשו מעבור בשחת וחיתו באור תראה
 באור פני מלך כבא עתו כי סס תעמוד ולא תעבור בשחת ולכן נפתח
 בית באור וכן אמר התרגום וכסמתה בנהרוא מעליא תחמי הן כל אלה
 יפעל אלה פעמים סלס עם גבר להסיב נפשו מני שחת לאור באור
 החיים יתכן סכך היא המדה וכן הזכירו חכמים זכרו לברכה
 במסכת יומא ועל ארכעה לא אסיכנו להסיב נפשו מני שחת לאור כ
 באר החיים אשר על פני הארמה וכן דעת התרגום שאמר
 כאן כנהגור חיוא גס יתכן לאור באור החיים כי בסוף תהיה נפשו ורדה



בזרור החיים אתו ו' אלהיך והנה הוא מתרץ קוסיות דרוק ורע לו וממנה
 יבא לו תרון רשע וטוב לו ה' והוא הטעם רק מפני זה חסד הוא ודרוק א'
 אוכד בלי פסע יהיה עלול גמור ופליג בזה יותר הנה פירשתי הענין הזה
 והפסוק ומלתיהם גאותים לפי מאד ומורים עליו הוראה שלמה והטענה
 בעצמה טענת אמת ודברים לא תשא אחריהם קושיא כלל בדעתו של אדם
 על כן החרים אויב ולא ענהו דבר ואם תחפזן להבין זה הסוד הנכבד לכך
 תשית לדעתי וכליתך תסתונן ועל חטאתך תתאונן ויסור מעליך הענין
 תחזנה עיניך המלך והכלה ותצפה לגדולה תראה עפרים תאמי צביה והבזרה
 והחנינא אלנו דברו הרב ז"ל ואם הרוחתי מעט בלסון וכך מצאתי
 בספר הזוהר כי סוד הגלגול הוא סוד אליהוא והנה הפסוק הזכיר נח
 דניאל ואיוב כי נח ראה עולם כנוי נחמד וכנוי דניאל בית המקדש
 ואיוב ביתו והם ג' מצבים ומה שאזל באחוזין מעשה אבותיהם בירוקם על
 פוקד עון אבות וזה הסוד בגלגול וכך היא המדה ונקא לא ינקה פוקד עון
 כלל כי הענין הוא שמור כי איננו מנקה לגמרי ועד שיפוקד עון אבות על כ
 בנים הם המורדים בתחלה ואחוזים מעשה אבותיהם בירוקם והרמב"ן ז"ל
 כתב והסוד הנסתר בפוקד עון אבות על בנים בתחלת קהלת תמצאנו הוא
 דור הולך והוא מ"ב מדות של רחמים כי חסד אל הוא והם יסורים של אהבה
 לתציל נפשו מני שחת לאור באור החיים וכך מ"ב דרוק וטוב לו דרוק בן דרוק
 כלו כי לא נמצא בו רע גם מתחל היה טוב דרוק ורע לו דרוק בן דרוק כיהיה
 רשע בתחלה בענין איוב ודי בזה בזה :

פרק ר

דבריו הרב ז"ל אמתיים לדעת חכמי ישראל
 האמתיים והם מ' קרי האמונה ושרשיה אל
 שהם מכלל סתרי תורה וכל חכם לב אשר נגע השם בקרבו והאמין בקבל
 האמתיים ים לו קבלה באמונה אך אם לא יסאר קושיא לדעת הרב בדעתו
 של אדם לא כל הדעות שוין כי חפשי חפשי מחוספס בסתרי הקרמונים ח
 חכמי המשנה על זה והם הם אמרו על עפסי השרש הזה כשרצו לעמוד עליו
 שהנכנס בו הוא כנכנס באניה בלי משוטיכ בדעת החכם אינה מקפת בו אך
 ים לכל חסיד לקבלה בקבלה אחר שהתורה מעידה עליה וכל חכמי ישראל
 פירשוה בסודותיהם וכפרש יהודה וכוננו ורת מעידים עליה עדות ב
 פרורה גם בענין דרוק ורע לו רשע וטוב לו גם כי לא יספיק לאדם לרנות
 צמאונו מפני עמקה אמנם האמת יורה דרכו איך ספק כי כל הדברים
 אשר סביבותיהם נעלמים לא יוכל אדם לעמוד עליהם עמידה אמיתית עד
 תכליתה וכך אירע בכל התורה וסוד הנפש וגן ערן וניהנסכו להעמוד על

סוד התורה היה לנו לעמוד על סוד האלהות ועל סמותי ועל עמידת העולם
כלל ופרט וכך ראוי לידע סוד האלהות וסוד האצלה וכדי אמת הנפש על מ
מתכונתו לסוד הגלגול ולסוד גן עדן וניהנס אך כמו שאמר המתפלספים
על ענין השכל הנכבד כי הוא נמצא לאדם לדעתו כהיותו בגוף הזה אלא מ
מציאותו כן נאמר אכחכו בענינים אלו כי גם שלא תדוף דעתנו על סוד ה
הענינים האלה הנה עוד האמונה נקח הדברים ונשחדל כפי כחמו לקרנו אל
השכל כל מה שנוכל ככר כתבתי כי לדעת התורה נפש האדם היא מוגבלת
ט"ס נכבד הגוף ל"ל טרם התחברה אל הגוף הזה ואם היא מן הצורה הדקל
והיות הדקות רוחניות משכילות נאלמות ונכראות מן הכחות הכוללות
הפנימיות כתפסוח כמדרשות ואיך חפץ השם סיהויב עומים זה לפנים מזה
וזה דמיון גוף לזה זה מלכוש לזה והנשמה העליונה נעלמת בתכל'ה העולם
מ"מ שלשתם הם משכילות והם מתקשרות ואם אינם מגיעות לאדם רק כפי
חסד השם ואין צריך להחזיר עוד הרבדים עור הנפש מתעלמת ומתעטף
כזלם א' ציור וגויה רוחנית איכה מורגשת והיא הגוף הנעלם ולזה רמז וביה
מגבר יכסה וזק אמצעי בין הנפש והגוף כי אם הנפש לא תהיה על האופן
הזה ונכחיש הנלם והגויה וראוי לא תחול צורה השכל הנכבד בגוף הזה וגם
כמחשב ה' הינוי מציאות השכלים הנכבדו ואיך יצא מהעלול הראשון מלאך
וגלגל ככר כטל לפי דעת התורה כי לדעת הקבלה מדרגות רבונו מלפני
יש מהשכל הנכבד עד הגלגול ואם נתקשה מרעה ולא עמד על מציאות ה
ההיות הכתשיות במחשבות מכח הצורות הנכבדות שאינן כתפשות ונספר
יצירה אמר עשה אינו ישנו וכנה עמורים גדלים מ' מדרך הקבלה הוא נאה
גם כי לא לעמוד על תכלית הדברים שהשכל הנכבד לא יהיה משכנו כטפה
הסרנחה אך תחול כטפה זו הצורה הכחות לה יהיה יחס מה ר' בשמות בין ה
הצורה והחמר והאמצעי ראוי לחבר בין הנפש והגוף ומחשבות הש' עמוקות
ואחר שהיה זהו נבבלת תעתק מגוף לבגוף ותעתק אל מקום העינים הגשמי
והשכר הבשמי והנה למדונו קדושי ישראל כי גם כי חומר העולם הזה רוצה ל
לומר מתחת גלגל הירח הוא זולת החמר הראשון רוצה לומר חמר הגלגלים
מכל מקום כל העולמות קשורים והכל משתלשל מסכה לשכה יש יחס ל
לכלם ואם נפלאו ונשגבו ממנו אלה הדברים ומפני זה יחולו צורות העולם
העליונים על הגלגלים והעולם הזה נכח הצורות האמצעיים על העולם הזה
וזה סוד האדם ומצותי ונחקלתי ושרר המשכן ובית המקדש ובע' וגויהנס ו
ותחיית המתים וכבר כתבתי איך הנפש מוצאה מעץ הרשת טוב וי עואם כלא
יש לה מציאות נכבד מולתה ע"פ הדברים העליונים וחולם כמו שהעולם
הזה תחלת כני אדם היה הראשית מאחר וממנו נשתרגו ונמצאו כל האחרים

ואם בטוב ורע וכפרדו האומות והגוים והלשונות והמשפחות כי הנה כבוד השם
 בזה כבוד וממנו כפרדו שרשים פס הוא הנכבד כמו הנקודה הפנימית והנה
 כבודו י' אלהים ופת לימין שנאמר יפת אלהים לפת וחס לשמאל
 העולם ועקרו כסמרים שנאמר ארור כנען וכן כבוד יותר באברהם וממנו
 כפרדו אומות ומשפחות בסוד הקליפה של ימין שהיא קרובה לקדש וכבוד
 ביצחק ע"ד הגבורה והפחד ומהשמאל המשמאל לעולם יצא עשו ולוסינו ב
 בסוד הקליפה יצא יעקב הוא אמצעי בין אברהם ויצחק בסוד הקו האמצעי
 ע"ד הנקודה הפנימית בדמיון התפארת וממנו יצאו שנים עשר בנים כנגד
 שנים עשר גבולי אלכסון הרשומים בחכמה ונכתבים בדעה ומודעים במלכו
 והוא הוא השרש סוד הנקודה ומצאנו סוד כהן לוי וישראל והנה משפחות
 הכהנים הם ענפים ומשרתים לשם והם כנגד שרשים ואין ספק כי הכל כנגד
 שרשים העליון נמצאו צורות בני המשפחה נקשרות אל פשרם העליון
 ועל כן בא מצות היכוס בקרובים כיהם גואלים ומאשיכין מן המעיון ואם
 לפעמים הגלגל בא שלא בקרובים ולפעמים מוציאים הפנימיון לחוץ כפי
 מעשיו ולפעמים החזונים בפנימיון ומחשבות השם עמוקות ובאלה הרבים
 מצאתי שלאות חכמה לחכמים הרשומים והם כפסונם של עולם ולא מלאנו
 לכו לרשום בו אך אומר לך דבר אחד כי עבודה שהיא גר אדומי היה
 נביא ונכה על מלת אדום והתגלגל ע"פ מחשבת עליון ולהיות גופו בכבודו ע"ד
 עת בא עתו להתבדיר ולכן היה ראוי שיבא על מפת אומתו יותר והארת
 צורתו הפנימית קדושה היתה בסוד קדושים רבה ולכן אמרו חכמים ז"ל כי
 הנפשות הגדים היו במתן תורה לרמוז על מוצאם מביח יי ושם ישיבו
 ואתה רע כי מעקרו חכמת הקבלה ועמקה היא סוד הגלגול כי הוא סוד ה
 העבור הנחתם בחמה טבעות ושרשו במחשבה הטהורה לכאזל על רבי
 עקיבא שתוק כי כך עלה במחשבה הטהורה פי ע"ד הגלגול היה כי הוא כן ג"ה
 היה שרשו ומופיו מהקדש וענפיו נטו אל מקום המר ועתה הגורך להזדקק
 בסוד הכ ופר נהנה בקרבנות היו סוד כופר הנפש זה תחת זה משה אמר
 איך איני יודע איך המחשבה חופפת בו והנה אדון כל העולמים המציא
 צורת בני אדם ומחליף אותם בלבוש הוא מכחין אותן כל אותן הנפשות הם
 לי במרום והם כפרדות במחשבותם וסודם נשגב ועלה וכפסוק אשר קמטנו
 בלא עת כרמנו לחובמים מוד צפון כי אפשר לנפש שתפסם קודם בריאת ע
 עולם ומצאתי בסתרי הזוהר כל צדיק וצדיק נותנין לו כפי כבודו שכינון
 על הנפשות הצדקניות שנותנין הגוף כראוי להם וגם מצאתי עוד שם כי כמו
 הנטיעה שאינה מזלחת במקומה עד יעקרוה ממקומה ויטענה במקום אחר כך
 סוד הנפשות בגלגול והנה הנפש היא מתגלגלת פעמים שלש מלכד ביאתה

הראשון והשימן לחכמים הרשומים בארץ כמותה וענתה לא יגרע ואם
שלא אלה לא יעשה לה יצאה חנם אין כסף אין כוסף מן ככסה וגם כלתה
כלומר שאם לא תתקן מעשה והנה הנפש היא מתגלגלת בפעמים אלו
בסוד על שלשים ועל רבעים ונראה כחה ומחליטין לה כמות ולבושה שנא'
כלנום תחליטם ויחלוטו ועל הרשעים הגמורים אשר לכלה ונחרצה אלה
אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים ומחפץ השם ומחשבותיו לגלגל בני
אדם על כלו חלקיהם וכפי מעשיהם מזנוגין להם ויר אה שכן הוא תוכן ה
הדברים הראשונה שנבראו בעולם כלומר עדיין לא נתגלגלו לפי צורותיהם
ומזאתיהם ומחשבותיהם נגזרה עליהם ונתנה להם גופם והכנתם לקבל ה
החכמות ולעשות המעשים וגם מהנבירה והחלטה והענין והעושה אחר
התגלגלם בא גלגולם עם הדין הראוי לנא על ידי נבוא או על ידי אחר
וכן ברשם בחקיקה האלהית וסוד הפרצוף ותוכן האברים ושרטוט הידוע
זהם מדרגות כנגד חכמה נתבונה ודעת השרטוט כנגד החכמה המרה ה
כנגד הבינה תוכן האברים מקטן וגדול שלמים או בלתי שלמים דמ' אס חכמה
האדם בסוד העינים נולד עיר ואם בסוד האבר יצו המלה כרים וכן הכלל
כי אם פגם בפרקי המרכבה נסתמו ממנו מעינות המרכבה ונרשם על ה
האופק והעד שחטא וכן הראוי לתתו עונו או עושר או חכמה הכל עם
הדין והנה הצדיק ורע לו ככר היה רשע דבר מה בצורתו וחסא ועכשו
בענם ויעתר אל אלה וירצהו וכן הרשע הגמור ורעלו לא נמצא בו טוב ו
וראוי לדין כשני עולמות ממ' אין אדם שאין לו שני יצרים ואם אינם שוין
בהכמותיהם ויוכל הרשע לסוב בתשובה ולהכניע תאוותו ורצונו וכבר אזל
סקופה עולמו בשעה אחת ומעסה של אלקים איש צדוות ויכח שקבל ד'
מיתות בית דין ואמר יוסי בן יעזר שעה אחת קדמני בן ערן ורכותיו
זכרו לברכה קבלו כי עשרה הרועי מלכות הם בני יעקב ונתחייבו מיתה על
מכירת יוסף והנה נתלבשו בגייה אחרת פנימית כפי אשר חטאו ל
לקבל עונש וזהו סוד גדול רמזוהו במדרש אובה הנעלם לפעמים
הנביא השלם יתגלגל להשלים דבר אשר חסר לפעמים הרשע הגמור
נתגלגל ויטבח בצורתו יתברך המהולל על כל היודע סוד עולמו לחזור לטובה
ומצאתי בסתרי חכמי המסנה כי הכל היה שת שבאמר תחת הכל כי
הן כמו שכתוב ונצטרך להשלים פי ומשה עליו השלום היה שת שבאמר כל
שתה תחת רגליו והנה היה רועה צאן כהכל יוותר משה פניו כי ירא והקפך
בהכל נמצא בזה סוד כמותם כי בנושה שלשה אותיות כי במשה מ'ס'ח
שת הכל ז'ס זכרו לברכה ורע שיש לו אחרית ותקיה וזהו מלך המשיח וכתוב
מה שהיה הוא שיהיה לת משה עד כי יבא שילה בגמרא משה והנה נחה

על יורנו יי' ככתחלה וינתר כי ברוח שפתיו ימית רבע ונהנה התם ספרו
 באותיות ומופתים אשר שלחו יי' לעשות פנים אל פנים ולא קם נביא עוד ולא
 אחר יקום אמנם במלת עור הקורה שלא יקום כי לא יקום אדם אחר שלא יהיה
 מזה סידעו השם פנים אל פנים וצריך קבלה גדולה לזה ואין להשיב כלל
 כי ידענו כי משרש ישי' יאוי יהיה המשיח ואלוה צריך לדעסוד שרש הגלגול
 וההרכבה וחבור הצורות ית' הנטע נטע נעמנים ועץ כל פרי גס מצאתי שם
 כי מה שאמרה חנה קניתי איש את יי' רמז לקני ואז לא קראו אלא קין ומזנו
 נת' חסו דלות הרשע' בסוד הקליפה וחזר אחר כך וכפר בעז' ויבאו הרועי'
 ויגרסו לשבעה בנותיו ונא משה אשר קם תחת הכל אחי קין והושיעם י
 ונתחברו באהבה ואחיה הפך הסנאה הראשונ' ונתן לובתו לנשה וניצל בביתו
 מיד פרעה ונהנה יתרו תקן מה שקלקל קין ויתרה עשה וקין אמר לית
 דין ולית דין והוא אמר עתה ידעתי כי גדול יי' מכל האלהים והוא שנתן
 ענה למשה על השופטים לתקן מדת החסד והמשפט ובניו ישכנו בלשכת ה
 הגזית וישכנו בעיר התמרים כי המירו מעשיהם הרעים לטובים בסוד צדיק
 כתוצר יפרח והנס א'ה נחבר הקני כפרד כי נפרד ויצא מקין והקליפ' יצאה
 לחוץ וכתוב בסאול סודו רדו מתוך עמלקי והנה עשו וביטו לקהו עבודת קין
 ועתה יחרו ובניו חזרו בתשובה והנה יונדב בן רכב כשראה חרבן המקדש
 והגלות וממסלת המלכויות וסעתיד לבא ולקום מלכות אדום ועמלק וזה את
 בניו כי לא ישכורק באהלי דירת עראי ולא יקבעו לחזור לשרחנם ולא ישתו
 יין אדום רמז למדת הדין ובני אדום יבטלו קרבנות כח ויגזרו על הדין ו
 והמשכיל יבין הלא תראה כח הגלגול כי ער ואונן העיד הכתוב שהיו בני
 בת שוע בת איש כנעני ולא הזכירה בשם כי אם בשם אביה ועי' הצדקת
 תמר והגלגול גם עי' אביה ונהכלי אשר הכיחו הראשונים כי בו הכח להתחבר
 הצורות הראשונות ואלמלא שאסרו התורה בסו' העריות הוא היה הראוי כי
 הוא השרש הראשון ולכן כתיב יהודה אתה יורוך אחיך כלו' אתה בעצמך
 הוא המעמור הצורות ונקראו הבנים התואמים מלמעלה כנגד הראשונים
 פרץ וזרח ואמר במדרש ר' נטויא בן הקנא כי פרץ ע'ש' ולבנה סנפרצת
 לעתים וכתיב לעתים וזרח ע'ש' החמה והנה הם כחם בתפארת וממלכה
 עטרת תפארת ביד יי' הסך ער המתעורר ולרע ואונן אונן :

פרק ה

מכאן אתה למד כי ע'ש' הדין האדם נדון
 ולפי מעשיו מצאתי בסתרי הקדמונים כי

משם בהבה ניחא לך דאחריות לעלמא כו' על רבי אליעזר בן סרת רמז ל
 להפדרו מהעולם והעולם רמז לבופו ויחזור בגלגול אולי מעשיו הראשונים

יבואהו לירי מזונות ואחר שכן הוא כל בלותינו והנה הרגים ונאנחים
 והעשוקים ע"פ הדין הגמור הוא נש און בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות
 שבונו לקהגלגל והפסוק בא על ככון כי לא לעולם ארוב ולא לנצח אקצוף
 כי דוח מלפני יענטוף בגוף ונשמות אכי עשיתי ואז כסיכלה הגלגל ויבא האור
 האלהי על ידי הצורות החדשות הזכות ואין ספק כי מיום חרבן בית ראשון
 לא היו נשמות חדשות אלא כלם מתגלגלות וכך נאמר בתלמודי הלל שהיו
 ראויין שתשרה שכונה עליהם כמרעה אלא שאין הדור ראוי לכך כי אחר
 שהשכינה נעלמה השומרים הסוככים בעיר ומקיפים ומעלימים האור האלהי
 לא היה נגלה כלל ואזל כי מיום שחרב בית המקדש לא היתה זכוכית ל
 לכנה והוא רמז לאור הבקיר שנעלם והעול כלו נהג ע"פ הגלגל ואלו הדורו
 מתקלקלין וכל שהדורות באות הקליפות גוברות והן ספירות של טומאה פ
 פעולות ומירכבין הצורות ע"פ מעשה הראשונים ולכן אזל מצות חליצה ק
 קודמת למצותיהם והנה כל בני הגליות ראויים היו להתגלגל בגלות ולנשל
 בגלות השמים כענין ומדותי ראשונה אל חיקם כי כשהגלות מתארך האור
 האלהי יותר מתעלם והשפחה יותר מושלת וכוכשת האמת ותשלך אמת א
 ארצה וקעזי פנים והמינים של דורות הקדמונים מתגלגלן והפת מעופש יותר
 אזל אין בן דוד בא עד שתתהפך כל המלכות למינות והנה הנחש המתהפך
 הוא הפסוק הממיר רע בטוב וממיר אל בני הגולה ובתוכו ישים ארבו ומסה
 אמר ועברתם שם אלהים אחרים ויחזקאל אמר והעלה על רוחכם היה לא
 יהיה נהיה כגויים משפחות האדמה לשרת עץ ואבן וירמיה אמר ומדותי ר
 ראשונה על חיקם כלל הדבר כי הדורות הקדוונות לגאולה הם החאסים
 הרעות והן הן שהוכנו לישא את עונם וליכנס בכור המצדק ונמנא סיב שכל
 בית ישראל היו לו לסיב והנה הצורות והגזרות הן הן תקנינו ועויתנו מי
 סימכול הצרות וישים אשם נפשו כלומר קרבן הוא יחיה לעולם שכלו טוב
 ומי שיבא לפקו קבל עולמו ולהשמדו עדו עד זהבוכות דכיל ע"ה כי למועד
 מועדים וחזי וככלות נפץ ידעם קדש תכילה כל בלו כי באשר יכלו כל ה
 הנשמות כי כבר נצדפו ונכחנו בכור ענוי עי שרי האומות והנשמות וכפון ויר
 עש קדש ככלעה על ידם ובהם אז ועגדר השם העליון הכבוד העליון ללחוס
 מלחמתנו ויביע זמן הדין הגדול והמורדים והפושעים ידוני ולדורי דורות
 זאת אכ לפי דבריך עד בא יום הדין אין סס גיהנם ולא סכר גם כי פירשת
 לחסוך נפשו מני שחת להוציא מגיהנם אשר הוא כו ועוד ד' חלוקי כפרה
 שהיה ר' ישמעאל דורש ועל הלאוין וכרתות שבתורה מה תענה מהן לא כן
 אני אומר חלילה אבל כי התשובה אשר נעשית כראוי לה ודלוקי כפרה
 שהיה ר' ישמעאל דורש נהגים והנה הוא הזכור בחלוקי כפרה ונגלה כאזני

וי' זכאות אם יוכפר העני הזה לכם עד תמותני ותי' עד תמותני מותא
תנינא הנה כי יש עונות וחלול השם כי לא יספיק תשובה ויסורין דאסינא
ענר יתגבל וכך אני אומר בזכרות הרואי לי שבכ בניהי' ועמוד שם כפי הרואי
וכשיביע זמני להתגבל הגלגל ונציאנו משם ואם לפי עינותיו לא היה ראו
להיות שם כי אם זמן מועט והוא הכרח להשתלשע' הגלגל גם ממה שראוי
לישב בניהנס יעשה חסד עמו ואם ראו להצילו מן הכרת עי' קצרות שנים
יקצרו ימיו כפיאה שניה והכל לפי דעת תמים דעות כי לא על איש יסוד עוד
ולא עמדנו על תוכן הרברים אלא שמצאנו בסתרי הזהר שכל זה בשיעור מ
מתקן ומרה בכונה וקוצר הימים ע'פ' הדין הוא וכך צדיקים היושבים ב'ע'
תחתיו או עלין לכשיביע זמנם לשוכ לעולם יבאו ככראשונה בעולם העליון
היו בציור הכשמה ואת כל לקתה מדת הדין כי הצדיק הגמור והנביא כ
פמשה רבינו עלין השלום ושאר הנביאים איך נפרדו מן העולם הנחמי
לחזור לטפה סרוחה לפי דבריו לפי הקבלה שהיו הנשמות מתחלת כ
כבראות איך נפרדו מגמי המ'ך לטפה סרוחה אבל חסד השם הוא להבחין
את הכפוש הצדיק ולאו כפלאותיו יש'ה כח להסיב אלף אלפים ולהסלי
כאמצעות הגוף וכבר אמר' שכל צדיק וצדיק מתגין לו מדור לפי כבודו ו
וטכני הוא ומשכנו לטוב וגם לרשע כי כפש רשע אותה רע מכל מקום יש
לו כח לשוב בתשובה וכמה סיגים נעשו כסף ומחשבת השם היא לגלגל הכפוש
בכל כחותיה ולנקותה ולצרפה ולהכניסה בכור המבחן עד שיפלט גלגל
יניתן הדין עליה הגזר דין שאין אחריו גזר דין :

פרק ו

כבר כתבתי כי כפי קבלת התורה הכל לפי ח
חסכון ומניח אם ממה שעבר כענין איוב אם
מהוה עתה חדשים אם כן מהו שכרה מקצת פשטי הנבואו ומאמר חכמים
זכרו לזכרה כי ע'ד מקרה יבאו צרות או מיתה או עיני כענין והסתרתני פני
מהם והיה לאכול וכך נר' כי חרבץ המקומות כמו שדוס ועמורה גם חרבץ
העולם דרך כלל היה זה נמנע להיות שים והנה אברהם אמר האף תספה
צדיק עם רשע גם המגשות שאמרו רבותינו זכרו לזכרה כיון סתתה רש'ו
למשחית אינו מבחין בין צדיק לרשע והכתוב אמר ערום ראה רעה ונסתר
והנה מפני איוב שמכה את ישראל מתו כמה אלפים מישראל ומה פשעם
והנה במגפות אנו רואים במראית העין תועלת בזרחים ואם לפעמי' מתים
מהבורחים והמתחכמים בטבע אמרו כי הזק האויר הוא גורם זה טכוס
כי כמה חלושי הטבע ורעי המזג מקבלי העפוש כנלים וכמה בריאים מתים

ואם אמת הדבר כי מקרה לכך הוא בטל התור' וכבר מצאתי משל בזה על יום
נספה בלא משפט אמ' פס בלא משפט מקומו משל למלך פסלה לצפורי לבגדי
מם ונתפסו כל בני העיר ונתפסו בויהם אחד מטבריה אמ' מטבריה אני
הוציא את על טבריה בין כך וכך כדבא הוא על טבריה נמצא זה נספה בלא
משפט מקומו ואמר בוכל הפרשה כתיב צדיקים חסד האה והתבונן אך
נתקפה עליהם חזל הענין ופתרונו כמו שאמר דרך כלל אין מיתה בלא חטא
ואין יסורים בלא עון והאמת כל מי שמת ע"ד גזרה בללית אס לא יהיה חיוב
מקורס לא יהיה מת' וכך מסתנה רשות למשחית אינו מנחין בו ים פ
סנכתנו ונבחר עליהם ולא השיב הגמרה ריקס כי אס עשתה כל מה שנגזר
וכן מי שכתב עליו שמירה ע"פ הדין לא תשוב ריקס ואולם לפעמים
יעינים האדם לא ע"פ הגזרה כלומר כי לא נרשם בעונם אלא שיש בידו עון או
קדמון או מעשה ועל זה אמר כיון שנתנה רשות למשחית ויש נספה בלא מ
משפט מקומו וכך היה ענין המגפה שבימי דוד כי האנשים שמתו היו
חיובין מלה יסנה ופגעה בהם מרת הדין אמרו רבותינו זכרו לברכה אמר
רבי יוחנן כי מטא להאי קרא בכי הלא הוא יראה דרכו וכל צעדי יספנה
עבר שרבו סופר ומונה לו צעדי ויש לו תקנה ומגיד לאדם מה סיחו אפילו
סיחה שכונו לבין אשתו ונחלית חלילה לתיות דבר כי אס ע"פ הדין כי ה
הזור תמים פעלו והנה כלל הדבר אין מיתה בלא חטא ואברהם שאמר
האף תספה כלומר אחר שבנין הכולל שבבנינו ביאת הגזרה היה לו להחס
לכשיגיע זמן גבית החטא הקדוש יגבה ואולי יסוכו בתשובה וכך ענין ו
והסתרתו פני מהס אין ספק כי מוגבלות הן הדברים בדיעת תמים רעות
אבל כאשר הדבר השם לאיכוס והוא אין חולק על דעתם וגם אינו יוצא ב
גזרת זואה קוריהו הגדה . משל למלך שיש לו עבד וחטא אליו
חטא משפט מות וכו' המלך להרגוע על לא רעה עשה לו ולא חמס והמלך
מחמת חטאיתו לא הצילו וכהרגו וקנה האויב עתיד המלך לנקום ממנו מפני
שהרג עבדו של מלך משכחתו אותו ולא מפני כבוד המלך כי הוא יותר רשע
מזכו יותר חיוב הרובה . כמשל הזה אני אומר כי התורה אמרה ו
ידוע תדע כי בר יהוה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות
שנה וגם את הגו אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוס גדול
זה מן התורה אס הוא גזר למה אמר דן אנכי . וכן כתוב ב
בחדש קבות והגלות הוא בוד באלות הכדיות ואמר והסימות את
מקדסם ויגזר על כבוד האסר להחריבה ולמה יעשו אסל תוכן הדברים
כן הוא כי כל מעשהו יקשט וארחתו ריב והוא יתירע שיחטאו ודע אנרה

הוא יתירע שיחטאו ודע אנרה

וראו ימים לכל מה שעשה להם המצרים ושלק סביבתו מהם ומסרם בידם עפ'
 הרי' הגזר ער' יס' את עינם ואלם השית לא גזר על המצרים ולא זנה להם
 כלל כו חלילה לאל מרשע ואם מטכחם לישראל עשו והניחם עד סנת זלזל
 סאתם לטבעם ואז פרע מהם וקיים דינו פאמד דין אנכי וכך הוא הדין כו
 בחרבן ירושלם כי הם נמשכו אחר הקליפה והרע והסיר השית השבחתו
 ושלק סביבתו מהם כ'ס' הני מסב את כלי המלחמה וזמר במדרש תלים
 זה שם המפרש וגברו עליהם האויבים והחריבו המקדש וטמאוהו כפי אשר
 נתנו הם מקום אך חלילה להם לגזר על סיטמאו את מקדשו ויעמידו
 זלמים ויבעונו נו הזונות ויהרגו את חסידיו וכך אמר הכתוב כי כסלת
 ברצונך אמת ותשלך אות ארצה מן החיה הארורה הכל הוא לפי פשיעה
 ומקוצר עבודת השם וגמטכו אחיו הרע הוכרח הרע למפול עליהם ונתן לו
 מקום והנה תה אמהה אם שמוע תשמע תבוחר ברכות הכרית וההפך
 האלית אהבא וקיה כי יבאו עליך כל הרברים האלה הכרחה והקללה אשר
 נתתי לפניך הנה תחלה נתן להם הכחידה והתנה בכרכות וקללות וחזה
 אחר כך לומר מהו גזרותיו וצלו לפועל כי הכרכות והקללות מוגבלות הם
 ואם יש בהם כוללים ער' הגבלה הם והשם ידע כי בכחידתם יהיה הרבר כי
 שורש הכל השכל והוא המכריע אם ירצה וחזר ואמר כי יבחרו זמן
 בטוב ולהם הכנה בו קדוה אל הבחירה ואז יבחרו ומט' אחרים
 יבחרו ברע וימשכו אליו וירכקו בו והכל יעבור עליהם כקו הדין
 ואם חלילה לאל מרשע אך את זה לעומת זה עשה האלהים לבחון
 ולנרף ולכבד זה בזה ועקר עמדת העולם על פתי הכתות הוא כמו שכתוב
 והכל לפי חשבון ומנין בדין וכו' וזה העולם כדון בכנו מיניס הא'
 גזרה מפ' ית מבוארת והב דרך הסתרה כלו לתת מקום לקליפה כו
 חלילה לאל מרשע ולכן תמצא בספר דניאל מלחמת מיכאל וגבריאל עם סר
 פרס ויין כי המקטרגים גוברים ומסעבדים כפי חטאת בני ישראל ואז
 השיב אחר וימנו חפטי אויב זה מיכאל שהוא סר וימן של הבה כלו כשהעונות
 גברו ותקפו לתת מקום לשטן כח הטוב מתחלם ומושל הרע כי לכך נזכר
 לצדק וללבן וליסר ולהיות רצועה להלקות ואז כשהקליפה נתקפה והאור
 האלהי מתעלם ומתכסה והרע פועל מלאכי שלים מרי בכיון זהו ויקרא יו'
 זכאות לכבי למספר והקסנוהא כתיב עוז וחרוה במקומו ותרצו הא
 בכתי גואי הא בבתי בראי והמטיל לכבוד העלין ובתי גואי שהן היכלות
 מלאות כל טוב והמטיל לכבוד התחתון ללכתי בראי כי הוא עץ הרעת טוב ורע
 ואז בכבוד העונות הרע כובס לטוב והכל לפי חשבון ועל זה הסוד אמ' ויסרת
 אתכם אך אני טבע כחמאתיכם לומר כי הכבוד התחתון יתלכס באף כענין

שמיני נטרה את הכרמים ויטע אוחס ככה הז תמורות אשר בחרונקס ז
 היכנות הטומאה ז שמת ליצר הרע ולשטן ומכל מקום הכל לפי הדין
 והנזר ברה שיהרב האמתידע השם שונאו ומקטרגו כי כל הנפשות לסם
 הם והוא בראש ידע מה בחשוכא ידע מחשבות שונאו ונתן לו מקום ואם
 אינו מכריעו לזה ידע השם בה בדרור שיהרגנו ולא ימנענו ממנו כי הוא חייב
 מיתה ואמנם זה ההורגו בן מות הוא כי השם לא גזר עלינו שיהרגנו הוא
 ולא הכריחו ואם ידע הכל כי לא נכחד מומנו דבר והוא סבת הכל מִמֵּן מהותו
 ידיעתו ולנו אף לעמוד על הרבר ואולם כאמר כי ידיעת הכביא העתידו
 איך הכביא מכריח אותם בן ידיעת השם אינה מוכרחת העתידות שיעשו
 ואם איך שניהם שוות כי ידיעת השם עלה ידיעת הכביא עלולה ממֵּן כן הוא
 הדבר ונמנע לנו לידע הסבה כי הוא תלוי בה ידיעת הנמנע לידע וכך יש
 לנו למר בענין המתים בכפשים ובשמות או בעין הרע שאם שנהרג ו
 והניזק לא יהיה להם חטא יסבב השם סבה או ידבק עמו בענין שלא יוזק
 אמנם חטאו גרם להיות נספה בלא משפט מקומו וכך אבי אומר בקטנו המתי
 והנהרגים בקטנותם שִׁים בשרשם מי שיסבב לזה נאכחנו לא נדע ואיך לנו כי
 אם לתאמן אמנה חזקה כי הכל עפ הדין והיושר אלהי נכש במשנה חייב
 אדם לפרך על הרעה כשם שמברך על הטוב ותקנו ברכת הטוב והמטיב ובה
 ברכת אכלים ובה לולקח נפשות במשפט ונקמו בכל מאורע בדרך דיון האמת
 ובהנחה אבותינו מעולם לומר דרוך הדין נשינו כי האומר על קן צפור
 יגעו רחמך ועל טוב יזכר שמך מודים מודים משתקים אותו פי המשנה
 כך היא על דרך התלמוד והאמונה מי שאמר רחם עלי כאשר רחמת על קן
 צפור נמורה כי על זה רחמנות הוא מצות שלוח הקן אם כן למה לא רחם על
 כמה בתי בתנו להפקד ולהריגה ולמה המצוה בענפות טהורים ובמקרה ופרט
 למזומן ואם כן חזי ואמר שתי רשויות יש אף המצוה היא גדולה שתחיות
 המתים תלויה בה ובספר ההקיר רמזו ואם בתלמוד שנעשה המצות מרזו והם
 גזרות או שמטיל קנאה בלב והכל הולך אל מקום אחד על טוב יזכר ש
 במק מורה שהטוב הוא פועל והרע בא ער מקרה כדברי הרשעים או שיש שתי
 רשויות מודים מודים שני פע הוא כאומר שתי רשויות יש ואם לא
 כיון בזה משתקים אותו ואת לפי מה שאמרת מה שכתוב אבי קצפתי
 מנע והמה עזרו לרעה כי משמע שאין הרעית באות מוגבלות התשובה
 לא אמר שהם הענישו ויתר ממה שגזר השם אבל לז כי נמצא באומות הבנה
 שיוצא הקצף על ידם לירי רבנו דמי ישראל חטאו ועל חטאם גלו בודם והם
 משתעבדים בהם עפ הדין ומכח השעבוד חוטאים ומוסיפים על חטאתם
 פעם כי האמת הפסוק שאמר ועברתם עם אלהים אחרים חללה לאל מנורה

זו אכל הנריעני בעונתם שנמסרו בידים סעברו כס עד סאנס לעבורעז
ה' לא נזה ואס גזר על גלותם ונתנם בידם ולא הצילם זהו הדרך היקרה
הנראה בדברים אלו מפסטי הנבואות ורברו חזל והקבלה ויסורה שהכל ב
במנין במסקל עלפ הדין והירא את אלהיו לא יטה ימיו ושאלל מאמונה זו
לל שיאמין שהכל לפי חשבון וסכר המצות וענשם ואס לא יוכל לדעת בברור
דיני השם ומספטו כך הוא האמת אולם לדעת ראבע וחבריו כלאלו הדברים
והדעות כלם הם עלפ חיוב הככבים והמקרה והרב המורה הנבוכים סובר
כי הכל תלוי עלפ הסכיבי והמקרה והנביא או השלם בשכל בדבקותו יוכל
להנצל בדבקותו וכך דעת ראבע כזה ומקצת מפ' קדושים טעו כמה סכא
אחי קצפתי מעט וסכנו שהמצדים הוסיפו וכן סאר האומות ולכן נענשו ואז
זה נכון בראיות ברורות והלאה הם כתובים אנלי בארוכה במקום אחר

פרק ז

אס כן איפה כי הכל בדין ובחשבון מהו שזנחו
הנבואים מהנלח' ברשעים וסכרון הנדיקוי עד
סאמר חבוקוק הנביא ע'ה כי רשע זכתיר את הדין ואמר ותעשה ארס
כרבי היס נשעה גזר ואמר כי לא ידע הארס אתעתו כרבים נאחזים ב
במצורה רעה ואמר אסף כי קנאתי בהללים וגו' כל אותה פרסה וירמיה
אמר דרוק אתה י' כי אריב אליך מדוע דרך רשעים זלחה וכו' האמת
אס בדרוך אחרי פשוטי הדברים ישתבס עלינו הדרך כי מראין פסוטם של
דברים סתירה גמורה בין הדברים וחלילה חלילה אבל הנראה כי הם
יודעים ומאמינים אמנה חזקה כי הכל עלפ הדין וחלילה להם לחשוב דא כי
הם המזהירים את העם על כל המצות ופרטיהם ומזהירי להרחיק מן העבר
ואיך יעלה על דעתם שום הפקר חלילה והנה כתוב בפרוח רשעים כמו
עשכ להסמדם עדי עד וכמה רשעים גמורים אנו רואים דע גדול להם
סאא להם לע'ה לפי שקול הדעת ומרעה אמר ומשלם לשכאיו אל פניו
להאכידו ואסף רמוז הדבר עד אבא אל מקדשי אל וכו' אך בחלקית תשית
למו כז איך היו לסמה כרגע וכו' כחלום מהקיץ וכו' והבונה כי הדברים כ
בעלמים סתומים וחתומים נאמנס עליהם ליתן את הדין וכס עעה כי אתכל
מעשה האלהים יביא במשפט על כל בעלם וכן רמוז בחבור אל מקדשי א
עליון ותחתיו והא גלוי האר' והתחברות סני הכתובים שהו זמן הנלחת
הנדיקים אז יב'ה ויובן אחרית הרשעי' כי יפקוד י' על זבא המרוס במרוס
ויהיה זמן כולל באכרן הרשעי' ויודע כי הנלחת הרשעים בעולם הזה ומה
סהסכירו להם פני עמייעוט מעס' טובים הוא חלקות וכס אמרו חזל אסר
חלק יז אתם לכל העמים מלמד שקחלקים בדברים ולסוף ופילם השם

למשואות ויתמהו הטובים איך היו לשמה כרבע ואז יסגר הענף והחוסך מ
 מהעולם ויקץ מנהג העולם כחסדו בענין ולא יכנף עוד מוריד כמו החולם
 כשיקץ ויבא עת התחייה והטוב ונלם הרשעים תהיה בזויה נדויים לדורי ד
 דורים והכלל כי עונות העולם נתנו מקום למשחית לחבל ומפני שההרות
 הוא הוא כמו מקרה כי נתן מקום אל הרשעים היו צווחים הנביאים ועוד
 כאשר הנביא לא יוכל לעמוד עליו גם כי וידע שהדבר אמת הוא זעקת כמו
 החולה הזועק בחלו ומכאן בו ומזמ במקום זעקתם היו רומזים כי פתן מ
 מקום למשחית לחבל ואם לרע לזכר שעה עת אשר ישלט האדם באדם לרע
 לו ומז עץ הרין שיהיה רשע קצין והרבנות רצועת מרדות לייסר האחר
 יכבד כתבתי מדרש ד' וצויהא בן הקנה איך נתקשה משה על הדבר ולא
 עמד על תכלית סוד הגלגול ואם ידע עוד צדיק ודע לו צדיק וטוב לו רשע
 ירע לו רשע וטוב לו מזה מדרש כלם למדנו כי הכל כיושר וברוך והמבין זל
 נשא ונתן בענין צדיק ודע לו בספת הופי לדעתו סברת איוב וחבריו וסבר
 אליהוא שהוא סוד העבור לא נתנה כי אם ברמז בפי הפסוקים נסוף דברי
 בתב וכן תראה ענין רוב מוסרי הקבלה לאיוב להודיעו במעשיו הנפלאים ו
 ולהודיעו מעט דעתו של איוב בייסוד הנכראים שלא ידע יסודות הארץ
 והשמים והבהמות והעופות וכל מעשה בראשית ורובה לגמד בימי שלא ידע
 בכל אלה עם ראותו בהם השבחה וטוב הסדר וההנהגה אף על פי שהם בלא
 זכות ובלא חוכמה ולמה לא יחשב בכלל שמעשיו האלהים בבני אדם נעלמים
 זימורם ביצירת הכפש והבוף סתום וחתום ולמה לא יתן צדק לפועלו מן ה
 הסתם אחריו ראותו חמלתו והשבחתי הטובה בשאר הנריות השפלות ומדוע
 יבא אחרי המלך את אשר כבד עשהו ויכלל עם זה לאיוב הודעה אחר כבוד
 המינות שכל בדבריו כי לפחיתות האדם אתל בוראו אינו משגיח עליו לטוב
 או לרע כי עתה יפרש לו הקדוש ברוך הוא טוב השבחתי כלל מהסבריות ש
 מקטנס ועבר גולס כים וכיבשה והכחגתו כלם בהשפיה ונטוב הצריך להקב
 זה ענין מענה איוב יתכרך שמו עם מה סכרמז במענה אליהוא שחרש
 בנדיק ודע לו כקצת פסוקים ידועי הקבלה ועל זה כתשרט איוב וספ בתשובה
 לכוראו סכר ירע מדבריו אליהוא כי טינתו הגונה ומקובלת והיא סוף ה
 השבת האדם בידוע זו וזין אחריה קישיא ברעתו של אדם ונתברר לו בידוע
 שלמה מענין כחותו במענה האלים ית' כי כל מעשיו בסדר וכהשגחה ושום
 בהם עוד טעמי סתומי וחתומי או המחשב תופס אות זולתי המחשב הגהורה
 סקדמן לכריתו של עלי' ות ויתע' שמו וחפצו לעד ופוק דב הראויל האמוי בוד
 העני לכל בע' מקר' ופגע כי מקרהו וזרתו על פשעו וחטאתו וישו' על הידוע
 מהן בתשוב' ועל שלא הור' או ש' אינו וכו' יתור מן הסת' ואם ירא צדיק אצור

יתלה זה תחלת אל מעוט עברות שעשה וכך יחשוב הרשע השלול יתלה שלותו
 בצדקה או מעשה טוב שעשה ואחלל אם יערד יעבור דעתו סיראנו אומר
 בצדקו והוא צדיק גמור רב הזכויות נקי החטא ובר לבב וזו אינה קושיא ל
 לדעתו של אדם רק למי שירדע בעצמו שהוא צדיק ואין לו פשע ועין מספיק
 לדעה המוצאת אותו ואפשר שיסא פנים לעצמו ויסיא נפשו בצדקו אבל זה
 הספק אע"פ שהוא מעט עם הספק האחר שהוא רב ממנו שיראה הרשע הגמול
 המונחט מזליות בכל ענין ההצלחות יהיה החושב מיחס תלאות הצדיק הזה
 אופלות הרשע הזה בסוד הנזכר הנכלל בשם סוד העבור אם זכה וקשם אליו
 לדעתו מפי הקבלה הכאמה לאחר שיסמר כו מאד מן המבסול והטעות כי
 לא רבים יחכמו ואם לא שמע אותי יהא תולה הענין בו על דעת יודעו ועכו
 יחשב בן היודע ובין שאינו יודע שיש אחר כל זה צדק גמור וטוב טעם לדעת
 במשפטי האהים מהצד הנעלם והכלל בצדק וכמשפט וברחמי עבד הרב זל :

פרק ח

דע כי מה שסברו מקצת הקדמונים שיש ה
 העתק מאדם לבהמה גם כן מצאתיו למקצה
 בני אדם דורכין בררכי הקבלה אין ראוי לפס בעל סכל להעלותו על לב
 ימשך ממנו סתירת סדר הנמצאים והמרכבות ולא מצאנו שום רמז בתורה
 ולא בשום מדרש חול אבל מהפנים המקובלים לא היה הדבר אלא לצרפ
 ילדכו והוא רב הפעמים ירשיע באחרונה וכמדרש ר' נחמיה בן הקנה
 ולא ידעתי כלל לבעלי התורה שנמשכו אחר הרעת הזה הקדום ונתנו טעם
 כי על עונם היברות הקשות הוא מתגלגל בהמה וכי חסר לו הגיהנם להבה
 לפי הקבלה וחשפתי בספרים ומצאתי בספרי הזוהר שנשתכסו מהקדמוני
 הקודמים לר' שמעון בן ל'פי שנאמר המאמר שתיב וטעמו ואין ספק כי
 מימי הנביאים כפל הטעות הזה וזל אמר אלעזר לרבי שמעון שמעאל דא וש
 נפש דמררכיבין לה בכלבא ועי' בך אמר דוד הצילה מחרב נפשו מיר כלב
 יחידתי דא נשמתא אל' ברי אין בהוא ערל נחש הקדמוני דפתי לבני נשא
 יצר הרע דאתיה בהא א עלמא מורכב עליה לקבלה עכסיה ואית נשמתין
 אחרין דאינון אתיין בגלגולא ככמה חיוון דאיתקרו מול אריה מול סור
 מול נשר מול בתולה מול עקרב מול נחש מול דגים כמא דאשתכאן ביב
 סכטין דהוואתמליאן בחיונהא לאריה ההד גור אריה יהודה יוסף בכור שורו
 יששכר חמור גרם יהודין נחש עלי דרך כיומין זאב יטרף תא חזי ברי דא
 דגלגולא דיצר הרע אית למאן דאיהודמיה לאריה נאית למאן דמיה לחיונה
 נאית מאן דדמי לחמור לכל כריין אשתני לפס עונדריהון ולפס שעתא
 דאתעבידו בה ועם דא זבאה נשמתא דשליט עליה ורכיב עליה כרנש

דרכיב על סוסיא ועל חמריה ואי ליה למאן דאיהו שליט עליה האי אקרו ד
 רשע גמור ומאן דשליט עליה איהו דריק גמור ועליה איתמר ואת ארס תחתך
 ארס בליעל איס און ולאומי תחת נפשך וכד ברנש שליט על יצריה הכי הוא
 שליט על שכמו ואס יצר הרע שליט עליה סכאוי שליטין עליה הנה למדנו
 מדכרוו כי טעו קדמוני היה ולמדנו עקריו גדולי מדכרוו בסוד העבו כי כפעל
 ארס ישלם לו וכארח איס ומציאנו במאמ' איתן כי הראו להתגבל ולסלם לו
 כפועלו הרע ישלם לו ומי שנמשך אחר הנפש והשט' כפי אשר נמשך כן מתדב'
 עמו והנה בסוד הסרטיט והמדראות ותוכן אברו הגוף הארס נרשם בסוד כל
 הנקר בסמי ולכבודי בראתי ויצרתי ואף עשיתיו וכתו' בו בסתרי הזוה' כי סוד
 הגלגל הוא סוד ההרכב וזוה סוד תחת הכל כי הרגו בו הכל הוא השרש וכת
 הופת תחתיו והוא עם השרש וזוה סוד גדול לא אוכל לפרטנו במדרש אייב
 הגעל מאתנו לטו זה והתענוותו אנשי החיל כד'א ואס ידעת וישנם אנשי חיל
 חוב דכוי יעקב דהו אנשי חיל וסבלו ענות דינא כד'א האל ועות מפסס קבלו
 ענות דינא אינון אנשי חיל דכד ארחו דברנש רחויא מתתר דקטיל לברנש
 אהרד כמלקדמו' נכסיד ליה נטיכו בלא רחמי דא ענו' דינ' שלחולקו בני ארע'
 קדישא יאות דאתו' אית לבו למכבי כמאן דכפו מרחיק דהא אכלא ובכויא
 ומספר זכרי ומדיר ולא מטא לבו דהא דחצתו' דגלגלון ולא בעינא לנפשא
 לבו כמלקדמו' אכל אנפשא דשכנין בין גרדי נחש וכמו' לן בכל יומא וקטיל
 ואכן חמונ' בעיטין ענות דינא דאתעביר דינא באינון אנשי החיל' דבינומהו'
 שתקו לא בעי דינא דרחיל מנייהו דהוליהו סגו ולא וכלא לקיימא קמיייהו
 וכיון דאעברו ליהוא עלמא דתיובתא קמי קבה ותבע דינא קרא כתיב ו
 עונב איס ומכרו אל קבה לנחש יוסף לא היה איס אהרד קרא קמיה
 כי ימצא איס גונב נפש מאחינו מבני ישראל אל הקוה תמני מאה שכין היה ק
 קימא ותבע דינא ואכן תנינ' מהן דאתחייב בתרי דינין את דן נחמורדי מין
 דקביל ענשא על חיבי רהא מית' מכפר' על חיבי ואהרד לקבל ענשא אחר ווי
 דיתענותו אנשי החיל ומלא נחש קיימי על דא לן יאות למכבי ולמספר דקרת'
 קרישא אשתארת כד מכל טובין דבה בהאי שעתא נחת סמאל וכלכל עלמא
 נאעיל רוחא דא במענו דהאי רשע זולכא ותבע דינא מתקייפי עלמא ו
 ונטרי תרעא דבגתא דרשין מז' דעזעאן אינון כדובין סלקו נחתי ולא ידבין
 דובתא לכפקא אלין נהורין כד אתפשטן מנו כהורין דלכישיהו ועילאו יתתאו'
 כוחין לקרמוותהו' ואינון כטורי חומית' לעינא מז' דעזעאן בכל רוס חילי' ס
 סמיא ענין ומיל' לן בהאי שעתא דנפקו אינון נהורין מרגלן עשר מבגתא
 דרשין לאית לבשא כלבוסין אחרונין וכולהו לבוסין אתמסרו כורא דהקוה
 נחש בר חר דכתיב ויפס ראוני אל הכור גם פחד קראני ורעה כתוב

דברים אלו על פני אולם אחר בספרי הקדמונים מוצאים בכל פנה
 תשתכנה אבני קדש בראש כל חוצות לא אחר לרשום מהם הקה קבלו
 הקדמונים כי עשרה הרוגי מלכות היו בני יעקב בסוד העבור ואם לא נהרגו
 על סנה אחת ולא בזמן אחד אולם קבלה א' היא ביד החכמים ואולי מר' אי
 ישמשאל עצמו שעלה למרכבה ונשתמש כשרו של היכלות עפר' נחניא בן
 הקנה רבו כשכפרקי היכלות קבלה כי בן הוא שם כבוד שלמעלה בורו עפ'
 החטא הוא ולמדנו כי הם בעצמם הראשונים היה שכיב עמוהם וכסוד הכופר
 כשנחרכו ביתשני וכל האור נגזזה האור האלהי נתפשטו מהאור הקדוש ונ
 ונתלבשו כזיו א' פחותממנו הוא גויה אחרת רוחנית היא ראויה לקבל העונם
 מפני שנראה בעונות דין ואם הוא דין היו צווחין הנביאים ומחשבות השם
 עמוקות ולמדנו מן המדרש שבמכירת נפש סטו סנא' כי ימצא אים גונב
 נפש מאחיו יש סוד בשתי המיתות גם מיתה אחרת בסוד העבור וממנו
 נלמד כי מה שסנינו במי שנתחייב בפתי מיתות סודין בחמורה ואמר' ל
 לקברו בין רשעים חמורים הוא שמור עמו למות בסוד העבור ומזמ הדברים
 עמוקים מאד אלא שים לנו לדק הדין העליון ות על הכל כי כל דבריו ב
 בישור ואין לנו לשאול מה חטא גוף זה במה שחטא חברו כמו שלא נשאל מה
 חטא בקמה זו שהיא כופר האדם ומה שהקשו מענין תחיית המתים' כאמרו
 בו סברות הרבה יש מי שאמר כי הנכבד מהגופין בני יוכנן הכנין ויא כי נכד
 משרשיו יפרה וירבה לתת לכל גוף חקו ובסתרי ספר הזוהר מצאתי ש
 סמימות הנביאים נתקשו בה גרמזו דברים סחומים וסחומים • והפי'
 מוקנה מחמת אסור אמנם אין ראוי לירא אלהים להכניס עצמו בים
 המבוכה הזאת אבל הדברים אמת והם סוד כל הנעלם והתורה והכלל כי

אין מלה גדולה וקטנה ולא דבר נעלם שאינה כתובה בספר

השם יתברך ועליה האדם חייב ליתן דין וחסכו' כמאמ'

בביאונו וחכמינו וסוד העבור הרמזו הוא

מיסודות התורה ושרשיה הן כדע

מהותו או לא כדע והאל יודע

כי לולי ההכרח לא

הייתי כותב כו

כלל

עוד מה שעלה בדעתי לכתוב כזה ואל תקשה עלי מענין ה

האסטגנינו סמראי' האסטגנינו כי עת וסבע וקד' לנול

באות' עת ולא משו' עני' הכחש שעריין ארחיב

באור כנ'ה גם בסוד היבוס ארמוז

בו בעזרת האל :

שער שמיני

פרק א

המכוון בזה השער להעיד על סוד הנבואה
ועניניה דע כי הנבואה צריכה תנאים רבים
הראשון היות מוכן הנביא לפי נשמתו לנבואה מפני היות נשמתו כאכלת
ממקום ראוי לה בענין שתדבק ותקשר בשרשה וכן נלמה היעלם הנקרא
גיה והיא הגויה הרחנית הקדושה כנגדה כאמר ברשעים ויצאו וראו בפברי
הרשעים הפושעים בו וכו' והם הכרונים בגיהנם לדורי דורות וכבר ה
העתקתי למע דבר הנשיא הגדול עיין שם וצריך זמן ארוך שתהא סכינה
בגלית ויהיו ראויים אליה כלו' שיהא הדור ראוי לכך הלא תראה כי מסמת
חגי זכריה ומלאכי בעלמה ונסתר הנבוא' ובע' סנה של בגלות ככל עם ע
כל דעת מחרב הבית והרוב' הצדיקי והטובי והגלו' הכמרץ לא נפת מה כי היתה
הולכת ודלה כי ירמיהו ויחזקאל נבאו בזמן החרב' ואחריו דינאל חגי זכריה
ומלאכי ועזרא ואחרים ואיך בכל בית שכי לא היתה נבואה נאל' במצאו דברי
מורה הנבוכים בטלס פסכור כי מפני העצבו' מהגלות לא היתה הנבואה כי
יותר הית' ראוי הנבוא' לפי זה בעקר בית שכי מזמן חרבן בית ראשון
ואיך מיותר מאלף ושבוע מאות שנה לא נמצא ראוי לה אבל לא נתן זה לשקול
הדעת הלא תראה כי אזל כי מבזרת המרגלים והלחה לא נתיחד הדבור
עם משה כמו שהוכיחו מנייה כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות וגו' מפני
שישראל היו ממודים בעלם הכבוד ונסתרה מארון הכניאים גם צריכא
מ'וס נהא ארץ ישראל ובית המקדש נקר גי חזיון מפני שהוא מכוון כנגד
בית המקדש העליון קדש הקדשים ואם מצאנו במשה גאחרין ורודו עליו הם
פנכאו חכה לארץ יש סוד אחר לרכב שעדין ארמוז לו ואפרש בעזרת האל
וכבר דרשו רבותינו זכרנו לברכה ביהיה דברי אל יחזקאל שכבר היה
כלומר שהתחלתו מארץ ישראל היתה כי מצינו תנא תורה ודבר יי' מירושלם
וצריך לה ית הנביא מעילה חכם גדול בדיעת הסם ואחרותו וסוד שמותיו
היקרים וידע מסודות התורה ויהיה חכם מופלג בהם : ויהא גבור
כי לשעמים הנבואה תפול על הנביא בחזוק גדול כי הוא נאה כנגד הגוף ה
העכור הזה בהתפסט האדם מלבוש העולם הזה ויתקשר ותלבש כ
בכחות העליונות ובעלם העליון והנה הנביא אמר במראה נהפכו צירי
עלי ולא עזרתו כח ונסמה לא כשאררה כיי' גם יהיה ממקום הספסע

סיהיה שהוא כללי ולכן אמרו מצריך סיהיה עשיר ויהיה קדום ומקודם שלם
 ראוי להתערב עם הצורות הקדושות שומר אמונים חרד על דבריו יו ראוי
 להיות כשלוחו שומר כל קלות וחמורות שבתורה ממולא בכל מדות הטובות
 רחוק מכל מדות רעות ופחותות צריך סיהיה מישראל כי כן יעד השם
 למשה ונפלאנו אנו ועמך וגו' מיום הגלות ארץ כל הכיאים שנכדלנו העבדו
 את השם הוא זרע יחידים הראשונים אשר היו בני אל חי וזרע האבות א
 אברהם ויזחק ויעקב לא היה נביא כלל מהם כי בלעם קוסם היה ולא נביא
 וא לש לכבוד השם התנוצח בו שפע עי החצונית לכבאת על ישראל וזהו לסוג
 ויקר אלהים אל בלעם ולא אמר ויקרא שאמרנו על שהוא לסוג חכה לסוג פ
 שגאלי השרת משתמשין בו שנא' וקרא זה אל זה ומתרגמו ומקבלין דין מן
 דין שנא' בשרפים העליונים הם הגבורים נק' עיני ה' הן מתייחדין ומביטין
 השפע ממשפיע אל מושפע אבל לבלעם לסוג קרוי וטומאה ופלוס' הוזהר
 כי מה שנ' ותקו עליו רוח אלהים חוזר לישראל שראונו שוכן לשכטיו וסיהיה
 עליו רוח אלהים שומרנו מכסופיו כענין איך עזר מלכדני אפי' בשפיס' ומה
 שאזל בישראל לא קם אבל באומות העולם קם והיונו בלעם הרשע הכונה
 כי כאשר נעריך ישראל ושרסם שהוא הארץ העליון ואומות העולם ושרסם
 באומאה יותר השיב בלעם בכספיו ובשיר סרי הטומאה מארץ הכנעניא בבית
 השם סיהיה בארץ בכל הבית וכן דרשו כספרי ויהנו מכאר עזר יודע כי
 סוד כל התורה להכוח כבוד השם בעולם כי ארץ הכל בעולם מכל הכמזאים
 אלא לזיוור פוס' צור סנוי אך בכבוד המנהיג את העולם באשריו והמחבר
 בינינו וכוונתו הוא סוד כל השכונים וכל מרעה ועתה יגדל כל כח אדני ותקנו
 בקדושים יתגדל ויתקדם שמויה רבא ואזרי זל כסישראל ענפן רצונו של מקום
 כאלו מוסיפין כח בצורה של מעלה שנא' ועתה יגדל כל כח יו וכשאין עשיר
 רצונו כאלו מתיפין כח של מעלה שנא' צור ילך תשו ויהי אמשול לך
 מלהר הכה בהרליק בבית הכבוד ומאורו הרבה וסוד האש לא יוסף וכן לכנו
 הארס האש יסוד האש לא יגרע אבל כסודליקו הכרות בבית כך ימצאנו
 האור וכמשל הזק ירוע כי הברא את לא יצויד בו שנס סנוי וחסרון ואינו
 צריך לעבודת בני אדם וקרבנותיו ותפליותיו ולשם בתפלת הנשלה ואם
 ינרק מה יתן לך אך עבודותינו ומצותינו וקרבנותינו הוא להביא שפע מן
 העולם העליון אל הכבוד המנהיג העולם כי יש כח הנפש העליונה להשפיע
 באמצעות לכבוד המנהיג העולם וממנו לעולם הזה כענין מברכתך יבורך
 בית עבדך לעולם והנה צורות התחתונים מושרות בעליונים כי הארס
 הוא אילן הפך פרשו למעלה ואם ירבה הארס בכבוד השם ויתקדם ויתבודד
 ויתיחד בקדושה וכל להשפיע צורתו לכבוד העליון כמלתק האש והכר

שהיא מאיר הנות ואם מתעצל האדם מן העבודה האלהית ויתאם ממנה
 ויתרבה בטומאת ויטרל להקימה זה מבלוע האור האלהי המתנונץ להספייע
 את התחתונים ושר השטן גובר בו בהתעלם הכבוד והכפס נסתרו לם
 למעלה הנה הכבוד נסתר ובעלם וספחה יורשת כבוד הגבד והנביא ע"ה אמר
 יתחת שלש רגוז ארץ ורמז אל סמאל וכחשאל ללית ותחת ארבע רמז אל
 המלך הגדול שבשרים והנה יחזקאל אמר הסר המזנפת והרס העטרת
 המזנפת רמז אל הכהונה כסוד הדעת והכנסם בהיכל קדש הקדשים בית זבול
 והרס העטרה הוא המלכות היא השכינה סוד שנים הכרוכים הנעלמים עטרת
 תפארת ביד יי זאת לא זאת זאת הרשעה היא ללית חוה מניקה את כנה לא
 זאת כחלת עבריו היא המלכות הספלה הוא הרשעה כי היא הקליפה בארץ
 המדבר מושבה הספלה הגבה והגבוהה הספיל הוא כח האלהי הנה בהתעלם
 הכבוד ובהסתתר ממנו בעונותיו ובהיותו נבלע וכאו העבים אחר הגשם הם
 שרי הקליפה נבגזה הנבואה ולא באזרות נבואיות וגם כי כפסות החסדים
 כמו הרגז מלכות ואחרים מלבד אלו היו נפסל כנבואיות הדור גרם כינתלכשו
 בנינות שאינן רואי לה כמו שנרמזו בי הרגזי מלכו כזוה כסוד העבוד ואם על
 תלמודי הלל כי ראוי שתפסק שכינה עליהם כמשה ושתעמוד להם חמה לא
 שאין הדור ראוי לכך כי אינן זוכות לכנה ופי"י הוא הכבוד נבלע בגלות
 כי שרי האומות מקיפים ומצאהו והשומרים הסוככים בעיר ודי למבין
 ולזה אמרו רבותי אל משחרב בית המקדש נסתלקה נבואה מן הנביאים ו
 ונתנה בשוטים ובתינוקות כי כאשר נעלם האור הקביר אינה באה אלא
 במקרה כדבר פגום או אינו שלם הלא תראה כי לפי מה שהיו הדורות ראנים
 לקבל האור האלהי כן משך עליהם משך הנבואה כי כאשר היה בסוף מקדש
 סילה שקלקלו בני עלי לא היה חזון נפרץ וכשפרתה שכינה על סמאל הנביא
 וקס דור אחר נפרץ קחזון וקס דור אחר משאל דור ונתן יגד
 החוזה ונביאים רבים :

פרק ב

כבר כתנתי איך נברא אדם הראשון בתכלית ה
 השלימו והונח כגב ויהי הרוב למלאכי השרת ואיך
 עשה לו ה' עשר חופות רמז לעשרה מעלות החכמה ואיך למרו השם במרא
 הנבואה כל החכמות והתבונות והלשונות והמבטים ע"פ אשר גזרה חכמת ה
 האדם הנכבד וימין הלשונות ע' כמנין ע' שנות ורמזו בע' תמרים משונים
 וכנגדן כמנאשן ש"ב כסא הכבוד ע' שרים בהם באחזים ע' אומות ולסוף ה
 הקדש הוא הלשון הכנימית מיוחד אל הכבוד השנימי ולזה בקרא השם הזה
 והנה כל שנות שבמעשה בראשית כלם בלשון הקדש וכך מתן חורה בלשון

הקדם נתנה ושם נתן לנ הספר הנקרא ספר רזאל כו סודות הנורא ושמותיו
וצאלאבו נאסור כל העניינים והתחתונים והראיה הם עץ החיים בסוד הספ
הגדול המתבודד בסוד עץ הדעת טוב ורע סוד הנרתק והכלי מוטוב ורע ונחשו
על אלהותו והנה כאשר נוצר האדם והונח בג'ע האירוי פני השכינה באמצעות
סני העופרים האלה אדם וחוה תאומי זכיה ונצרו ונתאמו דמיון לשני ה
הכרובים וכתקוף חקירותיו ונתשוקתו לרעת הרע מוצאו ופעולתו באמצעות
האשה העולם לבן חוכה בתפתה וגורם מהמקום הנכחד וכתקוף התד בקותו
בקליפה המשיכה למטה ונטל זיוו אורו ממנו כבוד השכינה החופפת עליו
בעלמה ולא נשארה כבתחלה ואמשול לך משל לה' הנה מגיע ליה העולם
אור מהגבל ועי' האור שמקבל מזוהרו מגיע אור אל התחתונים הנה במקומו
השתומם אין מגיעל הם אור מה יעשה הפקח יפתח חלונות למקומות ה
השתומם כמו הכתים שאין להם אור ואם לא ירצה שיכנס האור כי אם על
ירי אמצעי ימים בחלונות דברים זכים מאד כמו הזכוכית הטוב ויבא נאון
השמש ויתלשם באמצע הזכוכי' ויגיע האור לבית כך בעוד שאו העפרו עמדו
באמתם הם היו בתלית הזכות להגיע אור השכינה בעולם באמצעותם
ובאשר חטאו וגורשו ונשתלק הכבוד ובאו העבים הם הכנפי המסתירי
האור האלהי וזכה אמרו כי אדם שלק את השכינה מן העולם הזה ער כי כ
כאשר נתעברה חוה היה ערבונו גדול בעבורה כי ערפ הטוב והרע
ויתרצצו הבנים בקרבה ומכל מקום אדם הראשון למד לכבו ומסר
להם משירות החכמה והנבואה הלא תראה כי מצאנו מאמר הסי לקין והנה
אלו ירעו סוד הקרבנות ואין ספק כי מאדם הראשון התחילה מסורת הנבוא'
בתנאייה ואין לראוי לנבואה לפי שעה בא הדבור לרעתו כמו לקין וכאשר ב
בא שת העידה התורה סבא בדמותו בעלמו כולם אלהים והקדוה אל הדעת
כל אלו הראשונים ער נח היו כנביאים וחינוך מזרע שת העיד הכתוב כי הלך אל
האלהים ואיננו כי לקח אותנו אלהים בסוד הספר ההוא ידע פלאות חכמה
היה נביא גדול וקצר הכתוב בדברים האלה וזכר ספר הקבלה והשמות
וסוד שמים וארץ וכל דרכי הקדושה והטהרה וגם בסוד הכרובים והמזלות
ושאר רומחיים ולפעמים מביא בספרו' שמעון כי סודות עמוקים בקבל'
האלהות ממנו וזה לפי הקבלה לא טעם מיתה כי נתרבק בקיבל הנבואה
והוא הנקרא שר שלי' כלות ושמו כשם רבו הוא הנקרא סכל הפועל פני
מזנת מחבמי הקדם ונקרא חנוך כי ממנו התחילה להכנס לעץ החיים גם
כנו מתו' ש' הצדיק היה חכם גדול הלא תראה כי למך קרא סם בנו נח
לאמר זה ינחמנו כי ראו המבול וזוה יתקן העולם ואם קצרה התורה ב

בספורים האלה מי יוכל לספר גדול הנפלאות אשר נעשו על יד נח הזריק
 כי זהו השם לעשות תיבה להיותה מגינה בתוקף המבול והגשמים ולא הינה
 בעולם כיון ובשעור קטן הכיל מכל בה שבעלם חיות קטנות עם גדולות
 ורמשים ועופות והנה יש בעולם בריות גדולות וגנות מן התנין כמה פעמים
 והכנים מכל מאכל אשר יאכל לו ולהם שנה אחת והיה לו הכרח לידע שער
 מאכל כל מין ומין וסוד מאכלו ומשתהו והיה צריך לרעי כל אחד וש עמדו
 הם והאריות והרובים וסיבאו הם למקן הוא והנה התיבה סגורה ומזופפת
 והאוויר השולטת בה מעט ומי ימלט גבורות יז ונוראותיו כל זה היה כמעט
 אלא בהיות כבוד יי חסד עליו כל היום והנבואה לא סרה מאתו וזה תחלת
 ספר רזיאל זה הספר מספרי הרזים שנתן לנח בן למך עד אדם מפי רזי אל
 הזלאך בשכ' באו לתיבה לפני בניסונו ויכתבו על אבן ספיר באר הטב וממנו
 למדו מעשה כל אדם ורזי וערכי בינה ומחשבות עבודה ועשתונות עצה לעמוד
 על חקר מעלות מרומים ולפוטט בכל אשר בשכעה מעוזות ולהסב בכל מ
 מזלות ולתהנוגן במנהגו ולבקר חקר הנבכה ולידע מסילות עש כסיל ו
 וכימה ולהגיד מה שנות כל רקיע ורקיע ומה מלאכתם וכמה יצליחו
 לכל דבר ומה השמות משרתי הפוטרים בכל עת ועונה תשמע להם לעשות
 חפץ כל הקדוש אליהן כטהרה ידע ממנו מעשה המות ומעשה החיים ל
 להבין הרע והטוב לחקור עתות ורגעים לידע עת ללדת ועת למות עת למכה
 ועת לרפואה לפתור חלומות וחזיונות לעורר קרב ולהפליט מלחמות לשלוט
 ברוחות ורגעים לשלחן וילכו כעבדים להביא בדי רוחות להיות מחוכם בכל
 דעמים לספר מה מעשה ברקיע ולהגיד מה יהיה בכל חדש וחדש ולעמוד על
 עסק בכל שנה ושנה אם לשובע אם לרעב אם לבזו תאם לשלוט אם למלרמ'
 להיות כאחד מן הנוראים ולהשכיל בשרי מרום ומחכמת רזי הספר הזה
 למד לעשות תיבה גופר להסתר מימי המבול ולהביא עמו בניי שנים וז' ז'
 ולהכנים מכל אוכל ויתנהו בארץ זהב ויביאהו תחלה אל התיבה לידע ממנו
 עתות יום ולילה ובאי זאת עונה עומד להפיל שועה וכשיצא מהתיבה בו היה
 משתמש כל חייו ובעת מותו מסרו לשם רנו ושם לאברם ואברהם ליצחק
 ויצחק ליעקב ויעקב ללוי ולני לקהת וקהת לעמרם ועמרם למשה ומשה ל
 ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונב אים לחכמים וכן בכל דור עד
 שעמד שלמה ונגלו לו ספר הרזים והשכיל מאד בספרי הרזים בינה ומשל
 וכל חפצים וכל הרנחות והפגעים המפוטטים בעולם ואשר והתיר והבין וכנה

וקלח מחכמת זה הספר כי הרבה ספרים נמצאו בידו

זה יקר ונכבד מכלם אשרי העין הניט בו

ואשרי און השכיל בו :

פרק ג

איך ספק כמו שכתבתי שהיה צריך הנביא למוד
 ומסורת מסוד בידו נוסף על התנאים אשר
 היה צריך לרעת ע"כ הקבלה מה אשר הוא נמנע להשיג בלעדיו סוד שמות
 הנורא וסוד התיחדות הצורות והיריעות ועץ החיים ועץ הדעת לדעת טוב
 ורע ומקום החזיון האמתי ומקום השפך להזהר מכת נביאי השקר ורוח שקר
 והנבי ממשיל משל יוכל המשכיל להבינו מפרק היכולת כי כשנכנס ר' ישמעאל
 למרכבה להשיג ודיעת השם למדו ר' נחניא ב"ה הדרכים וזהו המשל הנה א'
 ארס שם מגמתו ללכת לבית המלך ולהשיג משם חפצו הנה יש לו לשאול ולירע
 היכן הוא בית המלך וכאשר יאמרו לו שהוא בארץ מרחקים במקום ידוע
 מסתדל לשאול לעוברי דרך עד הגיעו למקום הוא כאשר הגיע לשם אמר
 לו כי בית המלך גדולה כי שם בירניות גדולות והיכולות רבות שכל היכל
 והיכל ממונה גדול וכמה שפטים לפניהם אנשי עצתו והוא נוסף חותם
 המלך וכאלו הוא כלל הכל וכל שכנסם לפני היכולות יותר נכבדים ושפטים
 והממונים יותר נוראים יותר גדולים וזו כל היכל חצר גדול שם שומרים ג'
 גדולים סוככים היכל ונדרקים הנכנסים סוככים במקלות רצועה והמלך
 בעלם הוא ובית דינו לפניו לפניו מי הנכנס להיכלו כן הוא הנמשל כי
 הנכנס בדרבי הנבואה יש לו לירע סוד היריעות באמתות ואלו לירעם אם לא
 בקבלה אלא ארס הראשון שנברא בהכלית השלמות ולא היתה יצורו שיה
 לשאר הנביאים וכאשר ידעה נפשו קודם התחברו אל גוף סוד היריעות לא
 מנע חמרו מלירעם כי לא נתפרדה היריעה ממנו והנכנס יש לו לירע סוד
 היכולות היריעות וכן שומרים הסוככים בעיר שלא יתפתה הארס בהם ו
 יושמר מהם והנבואה אמרה רומז לסוד זה תחלת דבר י' בהושע ויאמר י'
 ה הושע לך קח לך אשת זנונים לשישעילם הקליפה הם השומרים הסוככים
 בעיר קודמין מלמטה למעלה אמר כי טרם יכנס הנפש לסוד דבור הנבואה
 פגע בהיכל הנקרא בור שחת והודיעו כי בני ישראל עובדי הקדושה ונתדבקו
 באל זר וזאת היא משל לאשת זנונים כי זנה תזנה הארץ והנה יש נביא ש'
 שמדרגתו נוגעת ליכנס להיכל הראשון של נבואה והוא הנקרא היכל לכת
 הספיד שם כולל וענפיו וזה היכל מצאתי בסתרי הזהר שנקרא חמדות
 כנגד לא תהמוד כי יחמוד לה' בך בעץ החיים ולא יחמוד בש כנגדו עץ ה'
 המות ועז' כאמר לביאל כי חמדות אתה והנבי מבאר עוד דע כי הנביא
 ע"ה היועם מקום נבואתם כדמיון הענף היונק משרשו כך כל נביא ונביא
 היתה נבואתו ממקום אצילות כשמתו שמתדבקת לשרשה ויונקת ממנו ומ
 ממסכת שפע נבואה מהעולם העליון ולכן כאמר לוכי חמדות אתה כי ממס
 היה חמדות כי ממס נחצקה נשמתו ומי שהיה לו לעלות להיכל עליון ממנו ה'

צריך ענין תנאים אחרים ונדירות יותר גדולות וכן כל היכל והיכל ונבוא
 השקר שהיו פגומים כצורתם ובהכנתם ובקבלתם ולא היו ראויים לנבואה
 היו פגועים בשומרים והיו ממשכים משם חזות שיא ומדומים לפי שלא היו
 פוחזים מהאלהות ולא לא משרשו היו שוין בכבודתם בענין נבואי השקר
 שאמר להחאב סכלם בשבגון אחד היו אומרים לו עלה ולכן אמר יהושפט
 האין פה נביא ליי ואזל כי היה מקובל מאבותיו שהיו נביאי שקר מנבאים
 בשבגון אחד כי כלל גדול היה בידו כי כמו שהצורות החזונות כן הפנימיות
 משונות זו מזו וכן הכבואה מהיותה נקשרת בצורה ויש נבואה אחד מעלתו
 מעצם הפנים כלומר באספקלריה הקיא היה נכנס להמטיף הנבואה מ
 משרשו העליון כפסידות הפנימיות והיה צריך תנאים מעולים יותר מהראשון
 וכן הנביאים שהיתה אספקלריא שלהם היכל הוגה היו מעולים משלמטה
 מהם ומי שהיה מעלתו בקיבל הזכות ונתן מעלה והיה צריך תנאים יותר
 מעולים מאשר למטה ואשר מעלות בהיכל הקבה הם נבואי האבן יותר מעול
 מהאחרים ואשר למעלה הנקרא היכל הרצון ושם נבואת משה ארון כל
 הנביאים הוא יותר מעלה ותנאיו יותר מעולים מהשאר ולפי רוב האמצעים
 בין השם העליון ובין הנביא היה אומר הנביא מרחוק וי נראה לו כלו כנראה
 מרחוק וכלל אזל מה בין נבואת משה לנבואת שאר הנביאים באר נביאים כ
 נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה מלעה נסתכל באספקלריא המאירה .
 שאר נביאים באספקלריא שאינה מצומצמת מלעה באספקלריא המצומצמת
 עוד אפרש בענה והנה כאשר הוא יודע מה שראוי לו לידע והיו בו התנאי
 הראויים ונכנס ונזא בדרכו הנבואה כאשר היה רצונו לא היה לו ספק כלל
 בכבואתו כמו שלא יסתפק האדם בין הרוחה בהקוץ למה שראה בחלום ולכן
 הנביא היגבר על דבר עצמו חייב מיתה והנה לאברהם רעה באמר לנו כי
 ביצחק יקרא לך זרע וכאשר נסה הש"ת בעקיפה לא קרה כלל בדבר כי
 זרע מאת יוהתנה ולא ואם עדיין לא ידע למה זנה לו ולכן אמר עתה ידעתי כי
 ירא אלהים אתה ואין ספק כי כל אלו הדברים שתומים וחתומים וכמו
 שהתומא שלא ראה אור מימיו לא יוכל לצייר הגוונים ככה אצחני לא נדע
 מהות הנבואה ולא עקר תנאיה :

פרק ד

ממה שכתוב בפרשת וארא אל אברהם וכו' ו
 ושמי יי' לא נודעת להם כלל כמו שנודעתי
 לך כלומר כי לא ידעה נבואת האבות אל נבואת מלעה ואף כי שאר הנביאים
 עמד כתיב אס יקיה נביאכם וי' במראה אליו אתידע בחלום אדבר בו .
 לא כן עבדי משה בכל ביתי באמן הוא וכתוב פה אל פה אדבר בו ומראה

ולא בחרות ותמונת יי' יבטע ונסוק התורה כתיב ולא קם נביא עוד בישראל
 במשה אשר ידענו יי' פנים אל פנים לכל האותות והמופתים וכו' ולהקלוב כ
 העינין חולכי כל מה שנבאו הנביאים מסיני קבלתו ממשה ודרשנו משקוק
 לא מראש בדרך דברתי מעת היותה שם אני ועתה יי' אלהים שלחני ורחו
 ועוד אפרש והנה חול קראו לכבודת שאר הנביאים אחר משה דברו ק
 קבלה במקבל מאחר וכענין שאמר זקנים שבאותו הדור פני משה כפני חמה
 פני יהושע כפני לבנה הנה העריכו זו לזו כדרך החמה עם הירח שאין לה
 אור כי אם מהחמה ונבואת הכתובים קראוה רוח הקדש והיא המעלה ה
 התחתונה ואזל ראיתי אני דניאל את המראה והאנשים אשר עמי לא ראו את
 המראה מאן אינני חגי זכריה ומלאכי ואיכהו עדופי מניה דאיכהו נביאי
 ואיהו לאו נביא גב כי במניין מה נביאים היה דניאל מומ בערך הנביאים כ
 נקרא לאו נביא והנני מפרש דעת הנמשכים אחר החקירה כי השפע
 הגיע לנביא הוא מאת השכל הסועל של דעתם הוא למטה ממניע לגלגל הירח
 ונקרא לדעתם בני אישים וגברואל ועל זה נאמר הנה אנכי שולח מלאך ל
 לפניך וזהו ויראו את האלקים אלהי ישרא אל ולפי דעתם מה שאזל כל הנביאי
 נתבבאו בחספק לריא שאינה מאירה חוץ ממשה לפי שאינם שלמים וזכי
 השכלת החכמה כמוהו ולא השיגו הכבוד על בודיה אלא במשלים וחדות
 בחלום הלילה או במראה רומה לחלום באמצעות הכח המדמה ועל זה אמרו
 כי נבואת כל הנביאים היה עי' אמצעי כי צריך פתרון ועתקת מהחידה אל
 אל הברור והנה באמצעות הרמיון הגיע להם הכבוד והנבואה ולכן באוגדוניהם לומר
 כי היה להם לשאר הנביאים מניעות לירבק בשכל הסועל עד שיוכלו לעשות
 אותות ומופתים בשכחי המנהג ונבאו לומר כי פעולתם נמשכו אחרי נבואתם
 כלו שהיה באמצעות המדמה וכשבא ראבע לפרש וארא אל אברהם אמה
 שנבואת האבות היתה במראות הלילה כלו כי אחר שבחלום היה אין תימה
 שיראה בחלום לאלוה כי הוא רמיון ואמר שיגלה הסוד וכי אבות לא היה
 להם כח להשחית המערכת ואם היה בהם כח לגלגל ולשנב כענין שיחודם
 להם טוב ולא שהמערכת תשחת וכל אלו דברים בטלים סותרים הכתוב ו
 והאמונה והקבלת החכמים ולמעלה כתבתי יותר וכאשר נחקר בדברי
 חכמים זכרנו לברכה הקדושים האספקלריאות הנזכרות בדבריהם הם ה
 המעלות הרומניות והם הספירות הכלולות הנקרא היכלות שנכללות בספירז
 המלכות השכל המקבל מכל המעלות העליונות ומעלותיה והיכליה נקרא
 אספקלריות ומראות שהן נשמות מן הספירות העליונות ובהם נכנסות ל
 לעליונות הפנימיות וכלל חכמי הקבלה המדברים בכללי' אמר כי כל הנביאי
 השיגו במלכות הנקרא אספקלריא שאינה מאירה שהי' סוף המאורות

העליונות ואין לה אור כי אם משאר המעלות ולתפארת שהוא המספיע נסוד
 הדעת העליון ועולם המתבודד ע"פ השם העליון נקרא אספקלריא המאירה
 והוא אמת אך האספקלריאות כלם למלכות הן ומה שאמר הכתוב וראית את
 אחורי במלכות הוא ותאענה ותחזי ית דבתאוי אך האספקלריא שהיא
 מיוחדת ומכוונת כנגד הכבוד הפנימי הדעת המתבודד והוא הנקרא היכל
 הרצון וחוטו הסני שאמר שלמה בחכמתו כחוט השני שפתותיך זהו היכל
 והמעלה המיוחדת לארון כל הנביאים והמעלות האחרות שבהן נכנסו לשאר
 הספירות הבין נקראות בשם אספקלריא שאינה מאירה וכלל הדבר
 כי משה ארון כל הנביאים היה כללי ונאצלה בשמותו ממקו פנימו כולל היודיעו
 מהדעת הרבך בשם העליון סבת הכל מדומם על כל נלכין היה כללי נכבד
 כמו שמקבלין מהשם העליון כל הנמצאים כן כל הנביאים דרכין לזה והוא
 סבת כל הנביאים ואין ספק כי מעלה זו זו צורתו הפנימי היתה מעלה מכל
 צורות וגופו וחמורו יותר זכים ומגיעות אליו הצורות יותר זכים ומצד החיים
 מכל הנביאים ושעור הכתוב כך הוא וארא אל אברהם וכו' באל שדי מ
 מפני שנבואתם היתה ממקום הנהגת העולם הזה ושם כח כללי נקרא
 סר הפנים שמו בשם העולם מדבר עם משה והראשון גבו ועולם בסוד ה
 האצילות וזה האחד הוא מחוץ מהפרגוד והוא הנקרא ע"פ סוד הפתח סוד
 עין הדעת מהפנים הפנימיים טוב ויש בו להט החר בהמתהפכת מהפנים ח
 החצונים רע ובה טעה אלישע אחר ואמר שתי רסוות יש והאבות
 נכנסו בשלום אליו ונדברקו בטוב ומשם עלו למעלה אמנם ע"ז שאבנו כי
 נבואתם מיסוד העולם הנקרא אל שדי ומפני שזה מגלה הדברים הנעלמים
 ומנביאם כל תועל נגלה כענין העינים הנביאים הרברים הנשגים נדרגש
 הראיה הזכיר בהם ראיה ושמי יו אולם שמי שהוא המראה על עצמו הוא
 כבודו והוא נקרא בשם יו כבוד הכבוד העליון הנעלם המתנשא לאי כודעת
 להם רבינו שלמה יצו זכרו לברכה כתב במידה אמתית שעליה נקרא
 שמי יולא כודעתו ולשון זה נאות למכין וראיתי לכתוב פה דברי הרב
 בעל הערוך זכרו לברכה בערך ספקלר וכן הן דברי רבינו חננאל זכרו לברכה
 בפירוטיו והם דברים שתמוים והמסכילים יכינו - הא דמסתכלי ב
 באספקלריא מאירה פירש משה רכנו עליו הפלום היה מסתכל ומביט
 באספקלריא המאירה פי' כגון דאלמשה רבך אמר כי לאיראני הארס וחז
 גאתה אמרת ואראה את חלוקי ה' דבריו אמר ידענא ביה דלא מקבל
 הוא בעי למימר והלא אותן העומדים שם עם משה כאמר ב
 בהם ויראו את אלהי ישראל מתחת רגלי וגומר וכתוב כי ר
 לא ראיתם כל תמונה אלא כבודו ראו גם אני כבודו ראיתי ויש כבוד למעלה

מכבוד והכבוד שהוא ההגדל הגדול הקרוב לשכינה לא ראוינו ארס ועלינו נאמא
 כי לא יראנו האדם וחי ומקצת ממנו בקם משה שנאמר הראנו נא את כ
 כבודך והשיבו כי לא יראנו האדם וחי ומקצת מה שאמרנו בשמועה זו קטנו
 קראי אהררי ופי' צענין זה הפי' נאמר תנאי היא ויש ספרים שאין כתוב כ
 בהם תנאי הוא אלא קטנו קראי אהרדי כדתינו כל הנביאים נסתכלו כ
 באספקלריא שאינה מאירה ומשה נסתכל באספקלריא מאירה פי' כי לא
 יראנו האדם וחי על הגד השכינה שנאמר שהוא הוד בנהק ואין כל בריה
 יכולה להסתכל בו וכל המסתכל מיד מת וכל הנביאים ראו כבוד מתוך
 אספקלריא שאינה מאירה כאנר כחוש ונראה להם שהוא מראה וזהו כמו
 ארס זקן שארנו כחוש ונראה הנמוך כאלו הוא גבוה והאחד כשנים וכיוצא
 בו ואינו כפי' זמשה וכי' הנביאים אדונה כלו מראה שרואים זמיון הוא ולא
 עקר ומלעה נסתכל בכבוד והוד השכינה באספקלריא המאירה מאחורי ה
 השכינה ובקש ויתר מראה ולא נתן לו וזהו מפורש בראש ויקרא רבא מה
 בין משה לשאר נביאים ר' יהודה אומר כל הנביאים ראו מתוך אספקלריא
 מראה שבאמר והמראה אשר ראיתי על נהר כבר ואסול על פני ומשה ראה
 מתוך אספקלריא אחרת ומראה ולא בחירות נרכנן אמרי כל הנביאים ראו
 מתוך אספקלריא שאינה מצוחצחת ומשה ראה מתוך אספקלריא מצוחצחת
 שבה ותמונת יריבוט הרי ר' יהודה בר' אלעזר ורכנן כלן שנים שראה משה
 שלא כראיית כל הנביאים הרי בין למאן דגרים תנאי הוא ר' יהודה בא' ו
 ורכנן ובין למאן דגרים בלא תנאי נתברר פי' שמועה זו למאן אין שם דבר
 מכבוד רמות ידועה שהרי יחזקאל שפירש במדכנה דברים רבים לא פי' אלא
 רוח גדולה וענן גדול ואש מתלקחת ומתיכה כעין החשמל מתוך האש אבל
 לרברו הכל ההגד והכבוד הגדול הזה הוא כבוד השכינה לא נתן רשות להסתכל
 בו כל בריה אבל משה הוא חכם מבין מדעתו אבל לפרש ויתר מזה בכבוד ה
 השכינה לא נתנה רשות על כל גס כי דבריו שמועים וחתומים מן מראה
 שכוון למה שכתבתו כי כל הנביאים נסתכלו בהיכלית של מטה וגם האבות
 היחז' כמותם עי' אמצעי והוא שר הפנים נקרא בפי קצת חכמי הקבלה שכל
 הפועל ומלעה נסתכל למעלה בהיכל העליון הנקרא אספקלריא והוא א
 אחריו השכינה מ' למרנו מהם כי כונת באספקלרי' היא הידיעה עצמה וה'
 כמו המראה שהוא אמצעי בין הרואה והנראה כן החכמת האלו הם כלים
 לחכמות הפנימיות ובאמצעותם היו הנביאים משיגים בעליונים וכך הוא
 באמת בכל מקום דבר חזל שהסתכלות בפני עליה וחס הצדוקים הנפטר'
 מן העולם מסתכלין באספקלריאות והן הידיעות ולאחר מן המקובלין מ
 מנחתי לשון זה ובעל הערוך זל גב היה חכם גדול והאריך הרבה כמה שכתב
 בפי

כפי לנגב וערכה וגם כמה שכתב בויקרא רבא ולא פירש כונתו בראמנו ים
מכת החכמים המקובלים שאמר כי כל הנביאים עליוהשלום היתה כנבואתם
על ידו אמעני שהול הנקרא שמו כסם רבו ומשה רבינו היתה הסנתו במעל
הז' שנקרא אחור וכתו זו מכרעת וגם זו סנתת הגאון בעל הערוך זל עכ זה
אמת אלא שערך פז וכבר באר ר' שמעון בן סור הקיבלות והנני מרחיב
בדבר ואם כבוד אלהים הסתר דבר

פרק ה

מצאתי בתשובה דבנחשון ורב נטורכא ה
הגאונים זל שמנו שכע היכלות שנשתמשו בהן
הנביאים ע"ה זל במירכא מסבי סביא חכימא וחסידא מרי רזיא דאלפן א
אוריתא בזיוא דשמשא ברקיע בהירן לן דגתא היא שכעיה מלכוון ועל
שכע מלכוון תלתא שליטין דשליטין עליהו דאקרין אלן חייא ובהך גתא
דערין אשתמשו ביה נביאיא כל חד לפוס בגורתיה ומעלייתה ברם אינן חיז
ולא ויכל למשמשא ביה לא בריה דרקיע ולא אינשא דארעא והוא מאי
דכעי למחזי מרי דנביאיא ולא אתי היכ ליה דסו מסוס דהני איבריאי ו
והנילא איבריאי בהיכלא קדמאה כניסי אל נאקרו כניסיא דנתא ותמן
מזלן מלאכיא קדישיא תלת זמנין בימא כל בהיכלא תנינא קבוצא דעתיה
למכבש כניסא דישראל מגילתא בהיכלא תליתאי דנקיאל וכו' בהיכלא
דכיעא סהריא מטהר ומטהר לכניסת דהו ממטבן בגוי דרשיעי ומתרחאן
ומטבלאן כמוד דזיעתא דא בניסי דר' עקיבא וחברוי דהן זיען דארבע
חיותא קדישתא בשעתא דמתקרבאן ומתרכאן דא עם דא לפולחנא ד
דמאריה עלאה בהיכלא חמיסאה ניריאל נהר דינור דניגד וכפיק מן
קדמיהו בהיכלא שתיתאה רמו היכל אהבא בהיכלא שביעאה סנדלפן
בהירא וניכא מילתא דעבר בגורתיה בשמיא ובארעא ואבא וברא תרין ג
גברין שליטין בצורתא דעוברין כמעני אמהון וכל ברייתא דארעא וכל
דשליטין באנירא דרקיעא תחות שולטניה וכידניהו מלכוסים דהנרא דמלכא
עילאה דלביס לנביאיה דמכבאן ורוחיהון מזיוא דרוחיה וגפיהון מנברא
דגופיה והוא פומא ממלל לרוחא דשפתיהון כפיו וליסניה מסדר גבריאל ל
למרי כנבואתא כמה דאתפקר נומרי עלמא שכנתא דישראל עכ תקוף לשונם
והדברים האלה שתומים וחתומים מקובלים עד מפי הנביאים גרברי הרב
נבע! העריך ורח זאל כקשרים כאלו נאלו הז' מלכוון והיכלות הנבואה הם כסוד
ז' קולות הנרחזות בפסוק הבו לוי בני אלים נמצאות מכה ז' ספרות חסד
בגבורה ותפארת נכח והוד יסוד ומלכות וכבר כוננו למגילה סדר שם ה
ויכלות מן ז' האלה כי הראשון הנקרא כניסיאל לא הביא ורבי שמעון זל



כי הוא סוד התחנותי בני ארמים והם שאזל בז' קולות נתנה התורה אלנו הם
 סקרא כבוד למטה מכבוד והן אחריו של מקום שתא ית דכתראי שהם
 המעלות האחרונות והשביעי הוא סכת הכל ונקרא פי של גבורה ועליו אזל
 אכבי ולא היה לך מפי הגבורה שמעום והוא הנקרא גת אבן והוא כלל
 הכל ועל זה רמז יחזקאל ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנדרה
 שהוא דמות הכבוד העליון והוא הפרגוד האחרון דמיון פרוכת של מטה
 והכדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים ולמעלה סודו כסגב ו
 ונעלה בסוד הרעת הפנימי המתבדרד וזהו על ראשי החיה למעלה האכות
 הן המרכבה ולמטה החיות החזקות וזה נקרא פני יעקב ותפארת יעקב
 כגבר מעלה וכל הכביאים אם נמשכה כביאתם עי' המעלות התחתונות וארוך
 הנביאים באה לו הכבואה מן הכבוד העליון בהתחדות השכל הזה מבין שני
 הכרובים פנים בפנים ומפני שהיה משיב העננים האלהיים זכים ונחים
 באמצעות האפקלריא הזאת הטהור הכבואה בתמונת הכבוד הפנימי ואמר
 עליו ותזכנת יי יצום ונקש להשיג האצילות העליון לפניו מהפרכת והוא הכבד
 סרמו יחזקאל הנביא וארא כעין חשמל והיא המדה אחרונה מיד מדות
 שהוא בסוד האצילות ועד שם מגיע האצילות כסם אחר והוא מכלל עין החיו
 ולא נתנו לדרשות מלך היה משיב ארץ בא לגיבואה עי' כח הכולל הזה מורכב
 בפני שמות פנים אל פנים וזה נקרא קשר של תפלו והיא צורת ד' כי הוא
 כמנין ד' מחנות שכינה בו הוא ה' ולמטה ממנו ד' חיות המרכבה הירועים
 ועל שם אלן הקדושים הקדושים הממונים על העולם בכח יוצר כל אזל מנין ש
 שאפי' עובדים שבמשי אמן אגרו סירה שגא במקלות כרובי' ו' ממקור
 ישראל כלו כזה מקור ישראל וערוז אמר הכתוב ואתה תשמע השמים מבין
 סבתך די שליטין שמיא וזה רמז ביום שני יהי רקיע בתוך המים ויהי
 מנדיל בין מים למים מים העליונים סוד האצילות בסוד השם מים ת
 תחתונים סוד הכבואה סוד הדעת טוב ורע ומפני זה לא נזכר בו כי טוב
 והשר הפנים הנקרא שכל הפועל הוא שמו כסם רב הוא השר הגדול הזה
 וארצחק הכהן כתב ומקובל גדול כונה רביעית ממראה מתניו ולמעלה
 כיוון על הפרגוד שהוא שר הגבורה כי הוא המקבל שפע האצילות מאוצר
 החכמה ומשפיע על עולם הנברלים שהם למטה מכת שר הגבורה כי שר ה
 הגבורה המיוחס פרגוד לפני מדת המלכות הוא המאצל השפע העליונים מ
 ממעלה למטה ממעלה עליונה למעלה תחתונה מכל מעלות הנברלי ער שמגיע
 שפע האצילות לשכל הפועל והוא אצלנו שר סוד המרכבה וגם הוא אצלנו
 השכל כל זה הענין הנסתר בפרק היכלות וזהו מה שאמר ששמו כסם רב
 ועל זה כי שמו נקרא פירש שם יוצר בראשית נקרא בו המקבל הוא האציל

מאונר החכמה באמצעות סד הגבורה זה לכניס מנהג קטורת וזה מנחה
חדשה מחוץ לפרכת זה סי למורא וזה סי לשר בגורה סד הגבורה מוסל
על עולם התכונה וסכל הפועל על עולם הבחינה וכו' זה מן עלינו רוחני
וזה מין התחתוני גופני אמ הכתובים מעידים על עקר הדבר כנאותו על
כנאות כלם . וכאבות הזכיר דאיה וכארון הנביאים ידועה גם חול
אמרו כל הנביאים נבאו בכה ומטה בכה נוסף עליהם מפה שנבא בזה .
וכונתם סכל הנביאים נבאו באשקל ריא שאינה מאירה נרמזת בכה שנאמר
וביד הנביאים אדמה ומטה עליו הסלום במאירה כי באה אליו הנבואה וזה
בברור הגורנות וזה נבא ידעו הוא שהם רמזים לתפארת וממלכה וכסתרי
הזהר כתובקס ד' שמעון וכלהו חכריא ואמרו רעיו מהימנא רבון כל
כניאיש קום אתער מסינתך דהא אנת איהו בכל נבואיש כגונא דשמשא
בסיהרא וכוכביא מיהא נהרין ולית לון נהורא מסטר אחרי וכמנא דאנת
איתכנסת מעלמא אתמ' יחשכו כוכבי נשפנו קום אנהיר נהרין ולא עוד
אלא בזמנא דאנת אתכנסת ביתא דנבואה דאתמר בה לא כן עבדי מטה בכל
ביתא כאמן הוא איהי סתימא קום אפתח לה דאיהי ביתא עילאה בניזא דכל
בניזין סתימין דמלכא עילאה תמן ואנת הוית ככין ביתא בן דההוא ביתא .
בבית אמא עילאה ו' חכמה אבאת תפארת' בן בית לפי ואנת הוית כדיוקני
דיוקניה דלהאי בית לאו הוה רשו לכניא נחזה לאעלא תמן אלא ברסו ו
ואת הוית עאל כלל רשו לכרא דמלכא דלית תרעא סתימא ליה ולא עוד
אלא דסאר נביאים לאהו עאלן למחזי למלכא אלא בשעתין ידיעין וכיומין
ידיעין גונא דאשכחנא דההרין דהוא עילאה בכולקו איתמר ליה וללכא
בכל עת אל הקדש בזאת יבא אהרן אל הקדש כל סכן אחרני ואנת בכל
ימא וכלל שעתא דאת בעי הוית מחזי למלכא ולא עוד אלא דכל כניאיש הוית
כנואה באכריס דלית דמלכא כל חד באבר ידיעא ולא יתיה ומנהג סב
ברישא דמלכא מנהגן כנימין דרישא דרימין כוכביא ומליא דליתלוג חושבנא
מנהגן בעיינין מנהגן באדנין מנהגן בחוטמ' מנהגן בשומא מנהגן בצנא מנהגן
בידים מנהגן בקומא דאיהו גופה מנהגן בשוקים מנהגן בלאת ברית מנהגן ב
בלבוסין דמלכא דלא הוה רשו לאשתכלא יתיר אבל מטה בכל אהרן הוה משיב
כנואה דיליה וכלל אבר ואבר איהו הוית נחתת לגביה מה דלא היה הכי
לסאר כניאיש דכל חד סליק לאבר דלית דנשמתא הוה אבולית מהקווא א
אבר והאבר הוה ליה אבוי וברתא דמלכא איתיה וכלל הכל אבר ואבר
מנהג דכל אבר ואבר . אדני איהו כחושבן היכל מנהגן הנה
קדיענא הספר הקדום הזה עקרים גדולים בסוד הנבואה כי כל הנביאים

בג סד

לא בא להם ממקום אחד וממדינת אחד אלא כאחד משונה מקבלו מ
 מחברו כמו שהיה משונה בצורתו וצורת כל הפנימיות כלומר נפשו היתה
 כאלתמן הנזרות העליונות הרוחניות הזכות כל המקומה יהיה צריך כל
 להתאחד בשרשו ועי' אותו התיחדות היתה הנבואה באה לו ממקום נבואת
 מסה על ידי האמשי הוא אבל מסה היה כולל במקום ההשפעה והמזלה
 ומשך הנבואה שהיא שבת מזיאות כל הרוחניים התחתונים ומסם באה לו
 בלא שום אמצעות כי אם מכין שני הכרובים המשפיעי לרוחניו ומהרוחניו
 לתחתונים ולמרנו בסוד פרקי המרכבה סוד שער קומה וענין עינים
 ואזנים ושאר אברים רמזים לפרקי המרכבה התחתונים ולפי סוד הנמצא
 העינים כן נמשלו האברים במרכבה והנימין הג' הם סוד מעלות עליונות
 מחזן לפרוכת הרוחני הקדש וקרא אותן ככבים ומזלות וששם אדני רמז
 למלכות שם סוד החזיון וכל העולם ועליה באמה כזאת יבא אהרן וכל זאת
 שבקדשת הנביאים כי זאת התורה וזאת נחלת עברי' וזאת התורה וזאת
 מהנזירות הקדושות וזאת ליהודה למלכות וזאת הברכה ונגמ' היכל כי היא
 היכל לספירות העליונות ולשם הגדול והקדוש :

פרק ו

מפני שנמצא למקובלים האחרונים דברים
 דברים בעיני נבואות מרעה ושאר הנביאים ו
 ומקומות מדרגתם הנזרות להרויח בדבר והיתה סבה שיפתכו הנבואות
 בהכנת דבריהם לפי שהם לא רצו לרברר אלא בכללים גדולים וכוננתם להעלי'
 סוד שפירת המלכות ומעלותיה מפני ששם כל הדברים מנצלים ונבראים מ
 מקדש וחול ושם מקום הפרצה כי היא בית המלך אבל כאשר חפצתי בכל
 וכלתי מצאתי מה שכתבתי בסוד מקום הנבואה כי הקדמונים הקדושים
 יחסו לבינה הפנימית ככח הספירות הראשונות לה לכח נבואי ואמרו פ
 שכבואת מרעה היה כתפארת שהוא בית החכמה ונבואת שאר הנביאים כנצח
 וזו ונקרא למודיו' שהם ענפי התפארת בדרך ענפי חסד וגבורה ומלכות
 משאב בעלי רוח הקדש וה אבית הבינה ודבריהם אמת אך הנבואה ו
 וסודה מן הבינה כמאמרים והמשכתה מן הרעת הפנימי והיא המשקה ערוג
 הגן וספירת המלכות היא נקשרת ונאלצת מכל הכחות העליונות והמדה
 האחרונה מוב היא מכוונת כנגד הבינה היא סוד המשך העליונה הנקרא מזל
 העליון כשם הבינה והבינה נשט הכתר והוא א' מוב מעיינות החכמה שהם
 שבת יב מרות שעדיין אכתוב בעיה וממנו כלל ממערכת העליונה הנקרא
 מחזן של ישראל וכשרואל והיכל הקדש נמצא היכל החזן הנקרא יעקב
 הוא הרקיע ונקרא סגל לפנ' והוא מכונן כנגד הרעת הפנימית ממנו נמצא

כל הנביא וזהו הרקיע אשר על ראשיהויות ממנו יגורו העליונים כלם והוא
 המסדר הנכבדות וכבודת מרעה ממנו פנים אל פנים וסוף הנביאים כח
 כפי מדרגתו האבות כשהפנים שפמו בסם הפועל בעולם בכמו וסם
 כבודת האבן המוסרשת בסוד יסוד עלם בדרך המסד והכלום עי' נח והוד
 ושאר נביאים בהיכלות אשר נכות נקראות המוקי ירכי וכתבי בראי מכונני
 ממש כנגד נח והוד ובעל דוח הק' יסודם במלכות עי' היכל האחרון
 בהתיחדות לבנת הספיר עכסוד היכל כניסאל שהוא הכל המלכות ואנשי
 כנסת הגדולה הם עקר נבואתם ועל כן כשבא יחזקאל הנביא לסדר המרכב
 שהיא מרכבת המשנה הספירת מלכות אמר גרמות על ראשי הח' הרקיע והרמז
 להיכל הרצון שהוא כדמות הרקיע העליון הפנימי בסוד הספירה העליונית
 שהוא בעין הקדש הנורא משל בסוד כת הציר הפנימי סוד הנביא ואמר
 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות רמז להשגות של מטה ואמרו ואשמע את קול
 כנפיהם רמז איד מקבלים השפע ולכן תרגם יונתן בעמדם תרפנה כנפיהם
 במקומהון משתקן גפיהון מקדם דבורא וכתוב אחריו ויהי קול מעל
 לרקיע אשר על ראשם ותי' נחמזן דהזו רענא קדמוהי לאסתמעא דבורא
 לעברוהי נביארא דישראל הוי קלא ומשתמע מעילנו ורקיעא ועל ראשיהו
 במקומהון משתקן גפיהון מקדם דבורא הנה העידו כי מעל לרקיע ב
 באשפע הנבואה לנביאים עלה במדרשן של ראשונים חכמי המשנה מאתו
 אמר רבי יוחנן הרקיע שכברא בשני הוא הרקיע העליון ותנא הוא הפרבור
 המפסיק בנתים וכתוב ודמות על ראשי החיה רקיע ומוזה הרקיע נעשו כל
 שאר הרקיעים השוכנים ושאינם שוכנים וכלם ארוקים בזה הרקיע וקרא
 לין שמים על שנתהווימו ויש מאריותה תשמע השמים מכין בבתך
 היה לו למר מן השמים כד בעין ישראל עלותהון מטטרון מרדכי א וטיל
 עלותהון וסליק להו ומחלהו בהאר הקיעא וכדבעי קרום ברוך הוא
 לאשבח בזכותהון וצייך בהחי רקיעא עליה כתיב ואתה תשמע השמים
 עש' ר' אליעזר שאל רבי' יוחנן ב' האי רקיעא דאתברי בשני מאי הוא אל
 דנ' א' עילאק וכרא קבה מונח תחת יריה ונחד ביה וסליטה על כל חילי שמיא
 ובין ההוא ענינאלא נאמר כי טיב בשני' אעב' דשולסן יתיר אית ליה לאחזקה
 לכל עלמא רלית טיבו וסורקנא אלא בקבה רמז המדרש עש' הנכתה ו
 והמונח שתחת ידו הוא השם הפנים ששמו כשמו עש' אמר רבן יוחנן ב' א
 מאי דכתיב אל בנת אבנו ירדתי וכו' זהו מה שראה יחזקאל הרקיע שנכבד
 בשני' שתמו מכל רבנות קדם נאותם העולמות דכסוף שתמו ממנו בקר הדרו
 שתם מאותם העולמות ולמען שתים מכלם מה שאין משעו' מלכים וחיות ה
 הקדם וכלם שאל לין ואמרים ברוך כי' ת' מאו קאמר אל בנת אבנו

ירדתי כמחן דנחית בגתה ולא עיל כה לם דלך קריב לאגוז ולם דלא חזימה
סכתוך האגוז ולם דאמר לראות ולא אמר ראיתי כתכרנו דרבי הקבאונים
בסוד גן עדן והוא הנקרא גנת אגוז במצאו הקיכלות האלה הן הן הגן ושורב
הרקיע העליון ולמעלה עין לא ראתה חלקים זולתך סוד קדש הקדשים
זכר אמרת כיצד מכוננות אלנו הקיכלות עם הירושית הפנימיות :

פרק י

בשמים שבה שנעלם פה סוד החכמות הכללות
מסע מושאב הנבואות והאחרון הוא הרקיע שהזכרתי ואלו הן ז' מעלות הם
ענפי הספירות הפנימיות כלם רבינו הארי באון זכרנו לברכה שלמה עשרה
מידות עם ג' גנוזים ראשי ראשים ואלו שמותם הראשון חכמה קדומה
הב' אור מופלא ג' חשמל ד' ערפל ה' בסא הנוגה ז' אופן הגדולה הנקרא
חזוית מנא חזוית הנכבדאים ה' כדוכ קח גלגל ה' אור גלגל הסוכך
העשירי פרגוד ראשון הרי' כנגד ז' ספירות פנימיות הג' גנוזות כנגד כ
כתר חכמה וניחא הוא כסא הכבוד ה' מקום הנפשות הנקרא חדרו ג'
גדולה ה' סוד העצרה העליונה הנקרא היכל הקדש השני ז' שמשים
הפנימיים הנקרא עיניו וזרעם ענפאל והסומן וענפיה ארז אל' וקם
מכוננים כנגד ז' ספירות הגדולה הגבורה והתפארת והנצח והוד והיסוד
והמלכה ואלה שמותם אורפניאל תיבראל דנחאל פלמיא אסמו
פסיהא כוא ועננה כאלת שרפי עימדו ממעל לנו יש מחכמי המרכב שמשדרים
אות למעל מכסאן הכבוד ויש מסדרו אות למט' והם בסו' שמו' ה' של מ' וז' כדנז'
שהם למעל מבלגל העליון ענן הכב' המפסי' בין החשמל החצון הנק' חדרי
גדולה וכן מ' של ישראל וענן הכבוד הרי' כט' והרקיע שעל ראשי החיות
הרי' לכלם צורן שכלול' אוי' א' מהמלאכי ומכל החיכלו משיג' אותן ע' סוד
התיחדו' הצורן הפנימי והם הדבדו' שאי' לרס גבול' והאחרון הוא המסרה ה'
הנבואו' והוא הנקרא פי הגבור והוא הנקרא כבן ועקב ונפר' אישור פד'
בשניברא הרקיע והמלאכי וישו' של ב' וישו' של גיה' והלא שמו' וארץ כדראג
ביום הראשון כלו' סוד תפארת וממלכה והספירו' הפנימיות עד תשלול' יג'
מדו' כתיחסו' לבריא' י' ראש' כ' בס' כי ה' אז נתפש' האציל' ואי' זהו הרקיע
הנכר ביום ב' ר' אישור או' הרקיע שעל החיות ד' ס' ג' ומ' על ראשי החיה
רקיע' מהו כעין הקרח הנז' כאכני' טובו' ומדליל' והיא מאיר כל השמים
בכר שהוא מאיר על כל השמי' וכשמש הזה שהוא מאיר בגבורתו ונצח' הרי' סכא'
גנהורא עמיה סרי' וכמההם הצדיקי' עתידו' להאז' לעתי' לבא' סכא' וממשכלו'
זהו כזהו הרקיע הודיענוכי הרקיע הוא ממנו נתפשט האור האלקי
לכל כלני' הקיכלו' התחתונ' והוא היכל כלני' הדבדו' כי ממד' המלכו' העטרה

הפנימי באצל כסא הכבוד והוא בכבוד ואם הוא מכונן כנגד הכת ומנוחה חרדי
 גדול שהמלכו מתעלמת בה והיא מרת זב והוא כנגד החכמה וסודת המים
 הפנימיים במשל ארץ מים אלף תורה והוא החיים שבמה שראל וקרא החשמל
 ונקרא מובאל הפנימי ולמטה ממנו ערפל והוא ענן הכבוד המבדיל בין
 החשמל והוא יסוד הפנימי הנמשל למים ונקרא גבריאל הגדול ואחר זה
 המערכת העליונה הוא היכול החזק והוא אמצעי בין המים והאש והוא
 מקום האהדות עצמה והוא אוריאל הפנימי והוא תשלום זב מדות וקצת מ
 מהקדמונים ועשו לו סוף ופניו לא יראו הפוך אוריא וכמה ענין זה כנגד למכו
 כי הוא בקש לראות מראה הפנים כי זה בכלל הפנים והסיבו לו כי האחרים
 יראה ולא הפנים והנה כסא הכבוד נקרא אדם הראשון כי הוא כנגד
 הכתה והחשמל הארתי וענן הכבוד השור והר הנשר נאחר אל הנמצא הרקיע
 הקיע ועקב מכונן כנגד הדעת העליון המפורש בחכמה העליונה והוא יסוד
 כל ז' ספירות בן זה שמו ועקב והוא האמצעי בין עולם היחוד ועולם הפרד
 וכשימנ' האדם מהחשמל החיות זהו הר' ונקרא בפי בעלי הקבלה העמוקי
 הפל כי הרופא בא לתקן המעוות הכנסם בין הבריאות והחולי להם החולי
 להביא הבריאות והנה זהו הכח הכולל מביא משך השפע מען העולם המתבודד
 לעולם הנפרדים ולכן בא בפר' אל יעזוב אלולי הרקיע הזה היה העולם
 נכלע מן המים שלמלה ממנו ולמטה ממנו מים והוא מבדיל בין מים למים
 סוף יהו רקיע בתוך וכו' בין מים העליונים למים התחתונים והנה היות
 העליונות הנקרא עץ החיים נקראו במשל מים העליונים כי אינן נכרות
 אלא כאלול ממקור החכמה העליונה הפנימית והמים תחתונים הנבראו
 ואינן כעלמות כראשונות ולכן נמצאו בהן כל החלופים מטוב ורע ואור וחושך
 קלפה ומוחא וכל העולם הנטוי ואלמלא הרקיע שאינו נרקע בעולם ה
 הפנימי לא ימצאו השלמו האחרו ואלו יצוי שימצא לא יוכל לעמו לבתי הרקיע
 הזה שהוא המשמידו בכח עליון והנה כמו שנמצא ספיר התכארת שהוא בין
 החם והר' נמצ' זו הרקיע שרש הימני והשמאל ולכן מכאן ולמט' סוד עץ הדעת
 ואם הוא מפאתו כלו טוב ויש בוב מיני אצילו ממטור' וסוד לבסוף ושם מטטור'
 סוף שליח כי הו' מבי' השפע מהעל' העליו' וסוד נפשו הוא מלה מורבב מור' על
 קמד נמר' ואזל שמא יעש' עב' הסודל רמז א החומ' סוף' בו ציור פני' סוף לטו'
 פני' ומעמוקי' אמ' סני' הל' סנה א תפלג ישראל כלו' ושהא סוף' סני' מן האז'
 והו' דל' נא' מהקדושי' בת' על האופ' הגדול' הו' וזל ככר ידעת כי קבלה גדולה
 ית' ביד רזל בסוד כוכ' זה האופ' וקסם הקו מורכב' יסודו עליוני' מכונ'
 נמוסדו על בעיני' ועליו' ב' שמו' נמצא' בפר' ראשי' ג' סודו' נוסדו' זה מזה
 ובה' קסם אשר בארו זל נוסדו' יחד פעולותיהם ואם למטה תולדותיהם ל

למען ממלנתיה מה עצמו ראסיה אני מרס אכלה לרבר ל בני חס
 לבינקרבי ואלה שמותם ואלה סימניהם ב מלאכי ב שלוח מזמני וככני
 לעשות רצון קוניהם כפסגו מיסודות גופיים ונתלכשו בכחות רוחניי הקוס
 קשר רוחני ומכח אילנות עגורס שניהם בתקון העגור ממונים באבות וכניס
 בא מהם סדר תקוני סומר הא מתחיל והסני גומר הא כנרל לצייר צורת
 סנדל והסני מיפד וסוד הכניס ומצייר וגומר צורת הפנים וחול בשם א
 הרכונני סני הענינים וכן היה סמו מלפנים הא פוד אלהי בו כי הוא הקוסר
 כתר לרבו והא דגול מרבנה ורגלו עלי אהנה עכ ועל סוד הדין והרחמי
 אזל מאי סמיה אסומים והבן זה ואחר הכח הכולל הזה כמצאו ד מחנות
 סכינה ותחתיהן מחנה מיכאל ומחנה גבריאל ומחנה רפאל ומחנה אוריאל
 וכן הוא לטק פד אליעזר כתות של מלאכי השרת מתקלסים להקבה מחנה
 ראונה של מיכאל עלי ימינו כלו רמז לחסר מחנה גבריאל על שמאלו רמז
 לדין מחנה של אוריאל לפניו רמז לכח האחדות והרחמים מחנה רפאל מ
 מאחריו רמז לכח האחרים ושכינתו של הקבה באמצע והוא יושב על כסא
 רם ונשא רמז למלכות למעלה וכסאו גבוה למעלה באויר רמז שהוא מכונן
 כנוד הכתר בסוד האויר הקדמון ומראה כנודו בעין החשמלה הוא החשמל
 ופרוכת פרוסה לפניו זו מלאכים שנבראו תחלה משדות לפני לפניס מ
 מהפרוכת רמז לו כתות עניי הקרפים והרנס רגליו באש וברר
 רמז לענן הכבוד :

פרק ח

הנראה מדברי המקובלים האמתיים ולפי קבלת
 הגאונים האלה בספר הזוהר כי מעלת מדרגת נכא
 משה היתה באספק המאיר מאחורי הסכיב והוא היכל הרצוניה הז מכח
 אשר הגברה הד לחיות הנעלמות והוא הפרגור האחרון ונקרא אופן הגדולה
 האחרון מכונן באספק לריאות כבוד הדעת שהיה משה מצד צדו כקבע
 בהיכלות הנבואה עד שיספיע עליו ספע הנבוא שבמרא הנבוא בהקין בחוק
 כחו היה רואה בעין השכל הכרור כמו בראיית העין המורגש צורת ההיכל
 והיריעות מלמטה למעלה עד שהיה רבוק עם הראש המסדר הנבואה והספע
 לגבריאל וממנו מסכה לסכה עד הסכה האחרונה ועי האספק לריא הזאת היה
 משיב מסוד הספירות הפנימיות יותר מכל אדם ואלו ככרור היה משיב
 האחרים שהוא כל מעלות המלאכים וכס סאר הנמצאות ממקום מדרגתו
 וזהו בכל ביתו נאמן הוא שסאר הנביאים לא השיבו בהסנה גמורה במראה
 הנבוא אלא למטה ולא יכלו מרוב האור וחולפתם לעלות למעלת משה ארן
 כל הנביאים וכמל שחביא בעל הערוך זל מפני שערך השם המיוחד בנני
 באותיותיו

באותיותיו על הדעת והוא הסיבאספקלריא הנכללת בכל הנמצאות העליו
 ואם הוא בער כס נקרא אחורים ונא אליו זכה באמר כי נבואתו היתה נמל
 אמתית שעליה נקרא סמי יו הפס המיוחד וחול אמרו לחלק בין נבואת משה
 לנבואת אהרן כס שאר הנביאים אהרן בכל יבא ומשה אינו בכל יבא כי
 ראוי היה להכנס בקבע מבית לפרוכת ונהג אהל מועד דוגמא היה מהיכל
 הרצון ומכוון כנגדו וכס שע' הנה בניתי בית זבול לך והזבול הוא קדש ה
 הקדשים והבית הוא ההיכל ונהג היה שומע מעל הכפרת מבין שני הכרובים
 והצרכו דגמדות וכס העשירה התורה נארא אל וכו' באל שדי הורה כי זזה
 סנא וירא אליו יו היתה באספקלריא שאינה מאירה והמב הנה דבר דק
 עד מאד הובא אל נראה למעמד בני אדם מהס ראו הדבר ומטוב ראיתם
 לא יעלם דבר שלא השיגו בו ואחרים ראו והכירו מעט ומעט לא הכירו כן
 הפסע האלהי בספע לבבות ולמשה מדרון העולם ולכלס באמר ויאמר יו א
 חולס זה ידע ונקר באמתות הצורות העליונות וזה לא בקר והאמת ארון
 הכל רומז כל הצורות כיה הוא הכל והכל בו נארו כל הוא אל שהוא תקיף
 וחזק שדי כי יש בו די נאמר לעולם די והגביל העולם ויש בו כח לסדר המערכ
 ואלס שמות אליו הם מפאת המחורם וכן נתיחסו לנבואת האבות והוא רמז
 אל פעולות יסוד ומלכות המחדשים העולם הזה באמצעות המעלות האחרו
 ולכן נבואתם היתה עו האמצע שהוא המוסל על עולם הבחינה ככה העליון
 במצא משה היותו ארון כל הנביאים ולכן לא היתה כח באבות להשריש ק
 השכינה בעולם כענין שלא יגלו ויקבלו התורה ואמנם קבל אברהם ברית
 מלה לכבוש הערלה ולבאת מתחתיה להתיוחד ול הרבך בארון הכל יעקב אבי
 ע'ה כשהגיע לנהג המוריה הוא בית אל כלו בית האל ויסן באבן הסתיה ב
 בקבלת האבות נחאו אליו האלהים וקראו לו השער לעלות מה שלא הוא
 להם ואלס לא נכנס כי אם משה לחדר הפנימי ולפי שערך נבואת ה
 האבות היתה עד שזכר באמר נארא סהיה דוגמא ראיה מורגשת וכסנא
 לאברהם במחזה הוא כחו קדוע כנבואה אמנם מצאתי בספר הזוהר שער
 סנמול לא נשלם במדרגתו כנבוא' ואז באמר וירא אליו יו והוא רמז לכח
 המלכות הוא סוד הנסתר וכאשר בא יעקב והראו לו יותר ממה שהראו ל
 לאבותיו אכל ער שבא משה לא נפתח הפתח הפנימי ובתחלת נבואתו לא
 נזכר כי אם מלאך כס וירא אליו מלאך יו כלבת אש מתוך הסנה וזה שהיתה
 נבואתו באספקלריא שאינה מאירה והזכיר ויסתר משה פניו כי ירא מהביט
 אל האהים כי לא הגיע עדיין להשגחתו לכן הסתיר פניו הפנימיים ליכנס אל
 המעלת העליונות ולזה הזכיר תחנה אנכי אלהי אביך לרבות מי זכרו לנרכ'
 סאמ' שנראה לו בקולו של אביו גם אמרו רבותינו זכרו לנרכה באות' כעה

פירוש היה משה בכנראה כלל נער כי עדין לא נתחזק בכנראה ולכן לא היה
 משיב הכבוד הגדול עד הגבורה אספקלריא של השם הגדול אז וכשנאמר
 לו ועתה לכה ואשלחה וגו' אז אמר ואמרת לי להם אלהי אבותיכם וגו' ואמר
 לי מה שמו מה וכו' כלל אס יסאלנו על סוד פנימיות השם ועל סוד האצלה
 והשפע הנשפע ממכת הקדמון והשיב לנו אהיה אשר אהיה כלל העומד בהשואתי
 באהדותי הסוה שאינו נטה כלל לאחד מן הצדדין אפי מקור הכל בלא שום
 סגוי זרכנו הוא הדעת היודע והיודע ורמז לב ספירו ראשונות אור מוסל
 מנחמנו וזה האשכבה במאורות המדע והשכל ונלה לנו הסוד בפנים בתוך
 פנים והיגיו בתוך היות והשיבמה שלא השיב האבן ואז נכנס אספקלריא
 ואלוהי אלהי כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם הזכיר לשון כה ה
 המורה על הדמיון והוא בסוד אספקלריא שאינה מאירה ואמר שלא ואמר
 להם אלה אהיה לכד והוא רמז אל הקו השיה סוף עולם המתבודד ואז הורה
 על בני ד אותיות בשם המיוחד איך הם נכונות על השמות הנזכרים והזכור
 כה תאמר אל בני ישראל אלהי אבותיכם שלחני אליכם והזכיר כי הוא אלהי
 אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב כי נהג עמם במדת החסד והרחן והרחמי
 והם נכללים בשם ואם השם הנעלם עומד בהשואתו בלא שום סגוי והסגוי
 מפאת המקבלים המחודשים ולא מפאת הקדמון ואמר זה סגוי לעולם חסד
 זו כלומר כי השם הקדמון נעלם בתכלית ההעלם והוא בהשואתו לעולם עומד
 באחד וזה זכרי כלומר מפאת המחודש לפי מעשיו הוא נודע לדור דור ואז
 לא כשאני ככתב אפי נקרא כלל כי הכתיב המור על ההויה הקדמוני נעלם
 ואולי הכימי המור על החדוש והמחודש כגל וכאפי אמ' כי הפני הם הנעלמי
 והאחרי הוא הזכר לדור דור וח' הק' אמ' כי זה שמי רמז ליוה הא וק' אמת כי
 הב' ספי הראשי נעלמו והן הם קרם הקדש' סוד עין החיי' כי הוא מכלל השכל
 הנאכלי הקדמני נעלם וזה זכרי סוד ה' ואו הא ומשם נבוא משה והוא סוד
 האחר והם מדורגו נקד' ז' קולנו שבהם נתבאר וכזה סוד הקמפורם והנה
 זה שמי ה' המיוחד וזה זכרי ה' המפורש והכל כולל בשם פי בכחה הנעלם כמבא
 ה' המפורש והוא נעלם בו שכל' הנה אנכי בא אליך בעב הענין :

פרק ט

הדברים מעצמם יורדי לא נתן לסכל ה
 האבסי להשיב זה אם לא מפי הכנראה באכד
 כתבתי כי אין הכונה למשה באסר שאל לירע הזכר מהשם באותיותיו כמות
 שהוא כיוה לא יועיל כלל ולא יאמת נביא כנאותו בוגם לא היה חדוש בו
 ובלנו שוין כזה הענין וגם להודיענו ג' שמות ואחר כך סיניקו שיאמר האחר
 מהם ואחר כך הזכיר להם השם המיוחד ושיאמר שהוא שלחו להם ושזה שמו
 זה זכרו עכפ' אפי נדריכין לקבלה שהודיע לנו סוד שמותיו הקדושים וסוד שם

המפורש שהנביא פועל בו ואלו הדברים היו מוסרים הנביאים זה לזה ממש
 ליהושע וכך מביא לנביא סוד הידיעות וסוד קריאת השם והתעוררות הכח
 העליון בזכרון השם כענין מרעה באתיותיו ומצאתי לרוב ד' וצחק הכהן אל
 בסוף הלשון שהשתקתי למעלה בדברי כסוד הספי' הקדושו והשם העליון זול
 וכח החפץ הקדמון וכאמצעות הכתרים המוכתרים והעלולים מן החפץ
 הקדמון נתחדש עלום היצירה הרוחני וכחצנו ז' עמודים פנימיים חזקי' הם
 המינחסים בקולות במזמור הבן לוי בני אים וכאשר הוגלמו הגלגלים והלוחות
 ושרר הפעלים גלגל בשמי בכחו הגדול כפי רצוני כתבן הוגלמו קולות כדראו
 גלגל רוחני ופנימי וכח קול קורא שהוא שמו המפורש יצאו כל הנקראים
 לירי פעולה כא ואחד כפי תכונתו הראויה תכונה רוחני תכונה בשמי וזהו
 סוד כל הנקרא בשמי ולכבודו וכו' ויתר כל הפעולות כלם כשם זה המפורש
 נקראים וממנו גלגלים ונקראים ואין תכונה בהתיחס כשם זה להל' בשם המפורש
 שהוא ידוע ומכו' להמון חלילה שאפי' כמה חכמים עוסקים בתורה במקרא
 ודקדוקיה לא עלה בידם כלל ביריעת פס זה הנכבד רק הנונה בו כי הוא
 מקובל ליחידים ולסרדיים אשר יו' קורא והוא עצמו מפורש מעצם אותיותיו
 וזה אשר לא יוכל להסביל בו לב משכיל ממור' ומקובל בו מצד צורת אותיותיו
 והנכרמות ידיעה שהוא בכח ועדיין לא יצאת לירי פעול' וזה הכח לא נתן
 רק לנביאים המלובסים ברוח הקדש ולכהנים הקדושים אמנם המסרתים
 בבית קדשנו תפארתו והיו בקיאים בדקדוקי הנקודות היוצא מפייהם כפע
 הכגון כשערי ידוע' ונציל' כלי סיר דעה גשם זמירו' ישראל וכשעה שזא
 מפיה באים בירא' בקדוש' וננעמו' קול מעלה מוריד מארו ומקצר עפ' רוח
 הקדש המיוחד כשערים עפ' הנביאים ע'ה ועל יסוד ציור הנקוד' המצוייר'
 בטעמי נוע' קולות הכסן המרימים והמספלים מהם דקי' ומהם גסו' מהם
 קטני' ומהם גדולי' והשערה והציור' וטעמי הקולנו כנעמי מכלם מיוסרו ומכוננו'
 כנגד המעלו הפנימי הרוחני ואז רוח הקדש מתעוררת ונתגוסס ומשתוקק
 ואס' דקו' הכגול' כא עד השענו בלי תוספ' ומגרע' אזי הפעו' הית' מודע' ונפיעל'
 וגם התפלה עד כסא הכבוד מבע' והיתה ברצו' מקובלת וכשמעת ועכו' היו
 צרכי ליום המעש' והפעלו הטובי' הכללי' בדברי המדו' והחמורו' א המעלו'
 והרע' השכליו' לא המקו' הנכחר דכו' הקדש ומכו' כנגד דכו' העליו' קדש
 הקדש' וחולרמוזכר' אין בין מקדש של מטה למקדש של מעל' אלא יח מיל'
 וזה הדרכ' שכל למולרמוז דמזי' ברמוז סו' עמו מוסל' ומכיס' ומן' הירמוז שזכרו
 בהגדו' כתלמו וכמדרשו' זה גדול ומסוב' אבל המקיבלי' המסכילי' נקיבי' כעצק'
 שלפול' המקל' והתלמו' נקיאי' כעמק הים הגדול והו' ספ' הכרי' המיוס' כלשון
 ידועלמי' הו' היק' מזהב ומפז' רכ אשר גלה ברמוזי' וסתרי' ונעלמי' למסכילי'

ישראל חכמת החכמים ומופת יסו' וקדו' ר' נחמיה ביהמספרה הוא נא
 מארץ ישראל לחסדי הקדמונים חכמי אשכנז המקובלים ומסס הופיע
 והביע ער קצת הגאונים הקדומים רכבי פרוניסיה הרודפים אחו כל מיני
 חכמות הרסומות ורשי דעת עלין אפס קצתו דאו וכלולא ראו כי לא ה
 הגיע לרס מלוחו וס'מותו אמס הגיע להס מקצה ארץ החוקה בין מארץ
 בין מחיצה לארץ מאכס' יס' סס חכמים מקובלים קדושים רב מפי רב באו
 ומפי באו קבלה ערוכה ונסוכה וסודית מאבותיהם ומאבות אבותיהם כלס
 קול'ים על ררכס מיושרים תורת אמת נאספס אחר וסוד אחד אשריהם
 ואשרי תלמידיהם השומעים מליהם העומדים לפניהם המקובלים מהס
 והאנתה כזמא את דבריהם עכל ומה כפלאו דבריו ונרדך המסכיל להתבונן
 הטב בהס כי בהס יעמידו עגרות המקדש על אושניו ופעולות הנביאים
 והתורות והאצות להיותם נקשרים עם הדעות העליונות וסוד ספר הקדש
 וסמיתם וקדושת אות יתיהם וכספר הבה הנו מאי וכל העס רואים את
 הקולות אותן קולות שאמ' דוד סנא קול יי' ע' המים וגו' ומאי ותזונה
 עיכס רואים זולתי קול ההוא כדאל משה כי לא ראותם כל תמונה תמונה ולא
 כל תמונה מלאך למנך שעומד על עבריו מעטף כסות לא די לא מת המלכות
 סיסתלנו כלבוטיו ועוד רחוק היה המלך ושמע קולו וכלין לראות ברונו א
 אמרת לא הא למדת שראו תמונה ולא כל תמונה כו' בתוב אחר אינאר וכל
 העס רואים את הקולות וכתוב אחר אומר קול רברים אתם שומעים הא
 כזר בתלמי רואים את הקולות גמא ראו קולות נבסוף ש מעו הדבור יוצא
 מכו כ'ס והא חן תנן עשרה רכבן אמרי דכלהו אמריין בחדא מלתא
 כן כללו בחדא מלתא אמירה והיו זמארות לן קולות ועל תלתא אתמר ותמונ
 איכס רואים כן הא למדת רכלן בחדא מלתא אמריין ובעבוד סלא יטעו
 לומר עז ריהו מן האלאים לפי חוד ובללן ד'א כה סלא ואמרין וכן י
 מאמיות לוי מ'כ'ס שמיא לא יוכל לאמרס ע'א אחר כתיב בית אנפי וכלל בו
 כל היומאי ומלכים וקולות וג' מאמרים כו' הנה הספר הקדוש רמו לך כי
 וכל העס רואים את הקולות הן הן הרמזות כהבו לוי והמעלות וג' נעלמו
 וז' נבלים והס הס הרמזים ללבס סהס דמיון החמר לפני מים והוא הסוד
 סנלו כז' מ'כואן סנסת יסו הנביאים בהס והב' הככללים נקדש הקדשו כנגד
 כתר חכמה ובינה הס חכמי מים והוא הכבוד למעלה מכבוד וממנו בקס
 משה רבינו עליו סלום ולא נתן לו רסית ודברי הרב יצחק הכהן
 נכונים ומקובלים והס דעת נכועי המקובלים והנה סוד הסס המפורס ה
 הפועל ככ'הסס המיוחד הנו סוד האחרים ולין ראו עוד לפרס
 בעס ומעלות חסימיות וכס ככתר העליון וכס בודיעת הנכדלו הראשונ
 כל סכן בעלת כל העלות :

פרק י

איתן ספק כי האותות הנעשות עי' הנביאים סבתם מ
 בעלמתי מכני אדם וים נביאים סבתם בהם אותות לאמת
 נבואתם הנה האבות הראשונים לא מצאו לאחד מהם בתורה סמל א
 אות לאמת נבואתו ואם לא היו נביאים שלוחים להזהיר העם כפסג הכתובים
 ואלם ארון כל הנביאים אל' הם בתחלת נבואתו זה לך האות כי אנכי
 שלחתיך ל' כי התאחו האם כסנה ואינו אוכל הוא אות על נבואתו כי
 היה כבוד הטבע זה האות ויהי רמז אל הכבוד המעמיד המצאים כמו האם
 כי אחר שכבוד הסי' עי' הנביא נשפע סם לא היה אוכל וכן היה משל ואות
 לנביא כי גם כי יבנם באם הוא פרעה ועמו לא יוכלו להזיקו כי כבוד הסם
 סוכן עליו גס ול כי היה נותן לואות טיהיה הסם עמו ס' צליח בסליחותו
 וגם יתן דבריו נאים ומסודרים לפני פרעה ואם הוא כבוד פה ואם עדעתה
 לא נתפרש זה והבדל כי המקום ההוא כבוד וראוי להיות סם כבוד יי
 כי בהנביאו את העם ממזרים יעברו את האלקים ועל ההר הזה והוא קבלת
 התורה ואחר שנבלה לו הסם המפורש חזר לומר כי הם לא יאמינו לו ולא
 ישמעו לקולו סכאמר והן לא יאמינו לי וגו' יאמר המה זה בדרך יאמ' מטה
 לדעת חול הנה המטה היה א' מעשר דברים סבבראו בע' בין השמשות ס
 סבתם בעלמתי ואמר סבגן ערן נכרא וסנכרינון היה וסאותיות הסם ה
 המזרם חקוקים בנוסאדם הראשון הנביאו מב' עומשרו לסת וכן מיחיד ליחי'
 עד אברהם וימכו לניחק ומכנו ליעקב והורידו למזרים עד סבא ליד ארון
 כל הנביאים ולסי הגורס הקורס מסגד הסם המפורס המקוה הקויות והוא סבת
 הקולות הנעלמות וכחומצאו ויצאו ליד גולס רוחני יחוקקו במטה אותיות
 הסם המפורס והס דמיון גופים לדיעות המצוירות הנקשרות בדיעות
 הנעלמות עד הגורות הכבדלות ולזה נקרא מטה האלקים בכוננו הנביא ע'ה
 בסם העליון כאמצעות צורתו הקדושה שורה הכבוד ה' עליו ומספיע שפע
 מקור הסכל והיה פועל עי' האותיות האלה הכסוי והנפלאו' יודיע כי המטה
 מורה ממסלת סדורה המלך בני מלכותו במטהו וסכטו ומטה כני אדם לרצונו
 ואמר הכתוב מטה עזו מקל תפארה סכריי' מטה השעשע סכט פושעיס והנה
 המטה היה רמז אל הכח המושל בעולם כי כח הסם כי סמו בקרכו ומסני
 סהפכו השעשי' המטה לנחם ל' שנונו הכח האלהי ולקחו עצת הנחם והסאן
 כהתלה בותו ומתיריתו להאז' אל דרך הרע היה האות הראשון בזה והמלה
 ססרה להורות כי המטה הוא המזה מים טהורים רוח חכמה וכיכה והנה המט'
 המז אל הכח הספיימי הפועל בכח מוטבע להביאו אל המוגס ומסס כולדו
 הספוכים כי הוא עץ הרעת טוב ורע ואם המטה מפאתו הוא טוב נקמסכיל יכי'
 והנה זהו סי' סליכהו ארצה להורות ססס ותהפך וינס מטה מפניו כי פחד

ממנו כי הוא רחוק לירדק בנוחוד לומר שיאחזנו בזכו והוא דמו לסוף כי
 אחר שמערכתו ישתלם יאחזו בדרישה למט' ככפו כי בצפו וככחו יסוד נמט'
 והזכיר כי הפלא הזה היה למען ואמרו כי צראה אלנו הסס אלהי אבותם
 סנאק עמם במדת החסד והדין והרחמים חסד דק ומשפטו מכון כסאו חסד
 ואלות יקרמו פכו ולא יגורכו דע וחזר לומר הבא נא ירך בחקך ו
 יבא ידך בחיקו וינחיה וזהו מזורעת כשלב כאן רמז לכוני הוא הגורם
 פלו' כמו בהכאת ידו לחיקו ונפסדה עד סנתהפכה להיות מזורעת כשלב
 כמת אשר יאכלצחי בשרנו בין עשה אדם הראשון שהלך אחר ענת סוכנת
 חיקו ולקח ענת הנחש הממית והמבלבל צודות הטורנות ועזב הכח האלקי
 זה הפלא ונתר עצמימן הראשון ואם יראה לפי הטבע שהוא קרוב אלנו מן
 הראשון ולכן אמר ולא ישמעו לקול האות הראשון ואמרו לקול האות האחרון
 ואח"כ וקראו אס לא יאמינו גם לשני האותות האלה נכו' ולקחת ממינו
 האור וכו' רמז למה שאמר איך מים אלס תורה והנה המז להס כי באשר
 הפכו החכמ והריקוה מכלי אל כלי ולא העמידוה במעמדה ולא סמרו סדרי
 הכנזאים התחתונים למטה והעליונים למעלה הטור במקומו והטמא כי
 במקומו המונח כפניו והקליפה מחוץ והיו חיים וקיימים במעיון גנים באר
 מים חיים והפך לרס ארס עשוק בדם נפש והנה עזבו השכל הפשוט ולקחו
 ההרבות ועין הדעת ולאו האותות והרמזים זנה הסס לעשות לפני זקני ו
 ישראל לרמוז להס רכד האלהות ומעשה השטן וחטא אדם והתמשך בני אדם
 אחריו המשכיל וכו' למה שאתה צריך לדעת כי לא כשתמש שום נבי ומוזה
 בטטה האלקים כי אס מטה ואהרן וכאשר זנה הסס שיהיה למשמרת לאות
 וערות על הכהונה והוא המשתלשל מהדעת הפנימי כחו של מטה נגז'

פרק י'

מה שאתה צריך לדעת כי כל העשרות ה
 הנזכרות בתורה כמו עשרה דורות מאדם
 ועד נח ומנח ועד אברהם וי נסיונות שנתבסה אברהם וי' מכות מזדים כלס
 הס כנגד י' ספירות כלי מיה כיו' דורות וכל דור שרשו להורות על זה העולם
 איך פעולותיו נקשרו בעולם העליון וכל דור עפ' שרשו וכשהגיע לעשרה י'
 שהיא נח בן נפקדו עונות העולם כי דור זה הוא האחרון כבר נשלמו המדות
 לישראל עונ' כס בסאס' בשלח תריככ' וכן זה הי' התחיל מצד אחר עד שעשו
 מגדל וכפרו בעליו' ונטעו ממנו והאיר כוכב המאיר לעול' בחסד אלנו ונתבסה
 בו' כסיונות ככחו שמו ועמד ככל' והעשירי העקיד' שהי' במד' הדו' ולכרך
 ללבן ליצחק שהומדת הדין וכו' ונעקד בקר הטוריה סס כגלג' אליו האלקים
 ונדבק אברהם אבי' באהבה נתלבס בירא' והאמי' בכנאו' שנא' לו כי יצחק

יקרא לך זרע עד שנסלם ונתרבה כי השלים ספירות בלימה ובמצרים
 הכס השם ימכות עי ארון הכניאים כי היו עובדים הם לר' חמוריס שרי
 הטומאה כי הם עבדים וקל פות לעליונים לדעת ולהודיע ביי ארון הכל מוסל
 בכל וכלם עבדיו ומכח שמו הגדול יצאו כל הנמצאים לירי פעולה בכח השם
 המפורש הכס במכות ההם ואם הם מהמקומות סדרבכו בהם ומכין זה יבין
 כי הכל כגרון ביד האומן וכלם בלומי לפני ארון הכל ובמדרש דרשו לסיסתי
 בדכבי פרעה מסל למלך סגלח עם מלך אחר ויצא במסל בסוסיא לבנה לקח
 אחר סוסיא אחת והראה אותה באותו סגמן לבנה חזר האחר ליקח סחור
 חזר האחר להראוהו סחור וכן כל הסוסיא שהאחד היה מכו מכל הגונוי היה
 הא מראה בסוסיא שלה והמסל כי פרעה בכח כל שרי הטומאה נלח ביישראל
 גמשה בשתמש בסם המפורש וכחמו וכלכל כל מעשיו כי הוא הכל וקכל הוא
 והדפו לפרעה ועמו ממצבו המסכיל יבין וזו יתרו עתה ידעתי כי גדול
 קאמפל האלהים וכו' כי הכל הוא ולא יבצר ממנו מזמה למדוד במדתו כפי
 פשט הכתובים יש לומר כי לכן עשה הכניא עיה חזרת המטה נחם גם כי
 בכח הכסף היה אפשר לעשות כדי להטענתם ולהקשות את לבם במאמר
 הכתוב ולפרע מהם גם להודיע שמו הגדול ברנני האותות וכבר אזל
 כי שני חרטומים היו להם יוחזי וממרא ואל' כסף אתם מביאים למצרים והשו
 למתא דירקא וירקא שקל כלומר במקום שהירק הרבה נמכר הטוב והנבחר
 כי שם יבחו וזרעמה טיבו וכמו כן כאן יבחו בין פעל נביא למכסף
 ולדעת ואלה שמות רבא ובלע מטה אהרן את מטותם לאחר שחזר להיות
 מטה בלע מטותם והוא פלא כי בכח השם המפו בהיותו בנזרתו בלע מטות
 הנה הכתוב הזכיר שלא את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את
 בנך בכרך והיא המכה האחרונה כי תחלת המהספה סוף המעשה יטעם מפני
 סדרבקה בו השכינה כאשר כתבתי והנה מימים קדמונים היה מקבל לאבות
 לנהיג מעלה בבכורות והיתה עם החכמה בהיות התחתונים דוגמא לעליונים
 ומפני שהחכמה היא הראשון וממנה עמידת כל הנמצאים בזה החכמה לנות
 האעלה והעבודה בבכורות וכאשר דאה יעקב כי לא היה עשו ראוי
 לה כי לא היה בכור כי אם לקלפה הוכרח לסבב את פני הדבר שמכנה לו
 בנזיד ערשים שהוא בלב שחור ויש שני שמו לעלי הקבלה הראשון ערשא
 והשני לעטיאל והנה כוון יעקב שלא יכלכל טוב ברע ויחריב העולם ו
 ולכן דחהו אל כחו ולקח הבכורה כסוד הדעת וכשחבא דאובן בדעת כי
 כלכל יצועי אביא נחלקו המעלות לקח יוסף בכורה לקחת שתי מעלות לסוד
 הנהגת העולם ולפי אחר שחטאו הבכורות בעגל כראוי לנחיתה ולויה
 שוד עולם המתנודד ולבוטו כסוד החסד והדון גשאר במקום יעקב

ויהודה גבר באחיני לסוד המלכות שהוא נכר למלכי ארץ בתחתינים ועבודת
מצרים היתה בכבודות לראש שרו הטומאה ולכן תועבת מצרים כל רועה צאן
מפני עבודת טלה שהוא מזלו של סמאל וככבו מאדים ואז ירענו כי דיו ישתה
זאת והנה בחצי הלילה שהוא עת משלת המלכות יזי הוא ובית דינו הכה
כל בכור בארץ מצרים ובלילה עשה כענין יפקודו על צבא המרוס פ
במרוס :

פרק יב

אנשי סקול הדעת בלי קבלה הרחיקו רכוח
כלל בדרכי הנבואות לפי שאין דבור בלי גרון
לדעתם ולדעתם כל דבור המוכר בנבואות על השבת הסכל כאמר וקראו
לפסח המשכלת כח דכחי ואמר שהוא הדבור הפנימי כש מרגלא בפומיהו
דברה תורה כלשון בני אדם וכבר העירות למעלה על דעת מורה הנבוכים
בקול הנשמע בהר סיני גם לדעתם משאש הגדולה שבמעמד הר סיני ועמדה
הענין הכז בתורה ונבואות אין סיניא מן הטבע אף כי לדעת מורה הנבוכים
ודעת ראב"ע כי היוצאים ממצרים דעתם שפלה ונהגו במהגרים פחותי ועבני
וכשעבדו כש שלא יגיעו למעלת הנבואה ולזו העלה לא נכנסו לארץ ומרעה
אמר בסוף המ' ולא נתן יזי לכס לב לדעת ועינים וגו' וכבר גליתו דעת הר"ם
בפי מפי הנבואה שמעוים וכל אלנו הסברות סותרים אמונת התורה ופסטיה
וקבלתה גם הם הסכימו לפרס והלוחות מעשה אלהים המה מעשה ט
טבעי לו שלא היו מעשה אומן אלא באשר הם ונמצאו תעתיבם למורה
הנבוכים בראשם הכתר הוא שעל הלוחות טבעי הסותרים אמונת כל ה
התורה והוא ע"ד סוד גלהו גם בענין ויעבור יזי על פניו ואסור לכתבו על
ספר ובספר הכזרי אמר החכם גדולת השבת וקדושתו משפת ימי בראשית
נודע וכאשר אפרס וישראל מאמינים במשה ונאותותיו היו רק היו תמיהים
מדרב א' אף ידבר אלהים עם האדם וחי וחושבים שתחלת הנבואה אינה
אלא בעצת אנשים ובחמתו וכשתשרה עליו רוח אלהים ויתנבא ורחיקו ח
הרחקה גמורה שידבר אלהים עם האדם פנים אל פנים כי לא יתבן זה אלא
למראה גלמית ורצה הקב"ה להסיר הספק מלבם וזו: לטהר טהרה גמורה
טהרת הגוף והנפש ולהשמר ב' ימים מאסה והבדל מכל טומאה ולהיות מוכזי
לשמוע דבר אלהים אחר ב' ימים פלרקים וענין וקולות וקול השופר והאר
ענין כלו מפני האש הגדולה וזהו האש בתוך הר סיני מ' יום ומ' לילה ומשה
בא ויוצא לסם וכל העם שומעים את הקול המדבר עם משה כפירוש עשרת
הדברים שהם כל המצות ועקרים והיה יום השבת כזכר שם אלפ' סנקדס פ
בדרת המן אלנו עשרה הדברים לא שומעו מפי נביא ולא מחזנה ולא מנפרדי

ברורים אלא מפי הגבורה ודבריו האלהים אצל איך בהם כח לשמוע כמשה
 עד שאמר אס יוספים אכתבו לשמוע וכו' ואמר היום הזה ראינו כי ידבר
 אלהים אל האדם וחי ויאמינו שהבה מדבר למשה ולא לעצמו ונקיות נפשו
 אל כבודותיו עד הטבע כל הפ' לנספים לנקיות הנפש וטהרת עצמה תתקרב
 לשכל הפועל הנקרא רוח הק' או לבבריאל המלאך וינחמדו וחו עליו וראה
 דמיונות בין נופל בין בלוי עינים או תמונה מדברת עמו וישמע הקול בנפש
 ולא באזניו וכו' ובמעמד הר סיני סרו ספקות אלו ואיך נכתבו אלו הדברים
 באזנע אלהים בשני לוחות הכרית וכתנם למשה וראו אותם ישראל כאשר
 שמעו מדבר האלהות כן ראו מכתב אלהים ויעם להם משה ארץ ועץ וסוד
 דבריו הרחיק ההגשמה מהבורא ית' חלילה לעולתו על לב יוכת ונא פ' לא
 כוכל להכחיש להכזיב מראית העין ונאמ' שאנחנו לא נדע איך נגלה הענין
 עד שיהיה דבור בא באזניו כמו שלא נדע איך שם הבור' את שאינו ישנו ואיך
 נבראו הדבריו ומאמרו ברצונו והוא לא תגלה ממנו כל דבר ואין לו מחסור לכל
 דבר ונאמר שברא הלוחות וכתבם מכתב חרות כמו שברא השמים והכבדו
 והמזלות כלבד שהוא אמר יהי ואין אמירה אלא רצונו ונפשו היה רצונו
 שיתגלמו השמי' ונגלמו כן הלוחות התגלמו ברצונו ונכתבו בחפזו וכן נאמ' בגזר
 ים סוף ובהערמת המים מיומים ומשמאלם וכל הנפלאו' והגודל' אינו צריך
 ככריות' לכלי' בינוני' כבני אדם כי כאשר נגלמו המים ברצונו וקבלו הצור'
 הראייה להם כך נגלם האויר וקבל צורות האותיות והדברים הנשמעים לאיך
 הנביא או הקהל השומעו אותי בלי טורחכו אמר החכם ואינו אמר שהדבר
 כאשר אמרתי עכפ וחי יודע ששם פנים אחרים רבים ונכבדים מאלה אבל
 מה שאנו חייבין להאמין שמעמד הר סיני והנפלאות שראינו שהם מאת הבור'
 בלי תיווך ואז תתקיים האמונה כלבכנו קיום גמור בלי ספק וטזה עולם חדש
 ולא קדמון ויסורו ספקות הפילוסופים ושומרים אורחות עולם שמיך אותו
 קדמון וכו' עכל האמת התורה העירה לנו ביציאת מצרים ניו' הולך לפניהם
 יומם ביעמוד ענן ללחותם הדרך ולילה בעמוד האש להאיר להם ללכת יומם
 ולילה וכתב לא ימים עמוד הענן יומם ועמוד האש וגו' והעיד הבתוב והיה
 כבא משה האלהה ירד עמוד הענן ועמוד פתח האהל ודבר עם משה וראה
 כל העם את עמוד הענן וכו' ודבר יי' אל משה פנים אל פנים וכו' ובמעמד
 הר סיני העיד הכתוב הנה אכני בא אליך בעב הענן בעבור וכו' ואם לא
 שמעו קול הכנול' ולא הביעו אליה איך ואמינו בולענים והכתוב מעיד והא' הם
 ענכו בקול' וכל העם רואים את הקולות נירא העם ויביעו וכו' ויאמרו דבר
 אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ובמשנה תורה פי' למה
 נמות כי תאלכנו האש הגדולה הזאת אס יוספים אכתבו לשמוע את קול וי'

וכי ימי כל בשר אשר טמע וגו' קרב אתה ושמע וגו' היום הזה ראינו כי ידבר
 אלהים את האדם וחי ואם יטב למתפלספים שנוציא פסוקים אלו משטן
 בשפתיהם כל האמונות וימסך כ"א למה שיגזור גו רוחו ועצו יסאל ומקלו יגיד
 לו וכן מצאנו שיער לנו הכתוב כי בסוף תולדות נשוב אל השו"ת ובקשתם
 מהם את יי' אלהיה ונזאת וכו' השמע עם קול אלהים מרבר מתוך האש וכו'
 ובסוף ספר ואלה שמות נכס הענן את אהל מועד וכבוד יי' מלא את המסכן
 ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד וגו' וכל הפרשה ובפרשת בהעלותך מ
 מפרס עיר ובפרשת ישעיהו יי' על פני ויקרא כתוב וירדיו בענן ויתנו
 עמוס ויקרא נכס יי' ויעבור וגו' ות' א ובעבר יי' שכינתה על אפיה
 ואל אל מלא מקרא כתוב א"ל לא מדנו מלמד שנתעטף הקנה בשליח כבוד
 והראו למשה וכו' גם כתיב גם נגד כל עמך אעשה כפלאות ואזל זה קרוי
 פנימיה ואם נכחיש זה ב"כ נכחיש כל התורה ובסוף פרשה ואלה המספטי
 כתיב ועל משה אל הקר נכס הענן את הקר ויטכין כבוד יי' על קר סיני ו
 ויבסו הענן ששת ימים ויקרא וכו' .

פרק יג

אין ספק כי בהתחכם האדם בעולם ממנו
 יביאנו לכסור באמונות כי מה אדם שיבא
 אחרי המלך להקיף דעתו את אשר כבר עשהו הוא זכיה דינו ונמנו על כל
 דבר והושיכוחו על כנו והעל ימזוחו מן הנביאים ולנביאים זכיה הנשמות
 הנדיעו וגלו מה שראוי לכא לגלות ונהגו עמהם כמנהג הנדיב שמשפיע מטוב
 ועל הראוי לו אין ספק כי קרור אשר נספע עליו האור האלהי מכל אשר
 לפניו ואחריו היה חכם מאד הלא תראה כי מרעה כסדרל ואירע לו מעשה
 המצרי ברח ולא נרמז בשום מקום כי ישכ בין חכמים אך בא בקבלה כי
 עמרו אביו מסר לו מפתחות הקבלה כאשר קבל מאביו והוא עמרו גולה
 וגם יתרו דיעה נצטו במדרבנות והנה על כרחם יודו כי היה ארון הנביאים
 והחכמים כלם גם אהרן אחיו נביא היה קודם משה גם מרים היה נביא כעדו
 הכתוב והיא הביאה התוף בידה לשיר את סירי יי' וחלילי שיהי עשוי ככלי הנשי
 רק ככלי דוד והכת"סו הללוהו בתוף וכמו זה כלל והחכמי עשו כל המלאכה
 הענומות מכלי הקדש ארון וכרובים ומנורה ושחן והעיר הכתוב עלי וראה
 קראתי כשם כנאל ואמלא אותו רוח אלהים וכו' ולא נעלם ממנו דבר
 גם אם הוציאו מזרים די ספוק הצריך למלאכת הקדש גם עצי סטים
 ככלים וכבודות הצריך לעבודת השכינה כהונה ולויה ולא יתכן זה אלא
 בחכמת גורו הקדש ב"כ זקני ישראל היו שם סגלה להם משה סוד שם המפול
 וגם מתי מיע זקני סנוערו לכבוד עם משה ונאל עליו רוחו יי' מרוחו של משה

וכל שבטלנו הופרשו לעבודת כהונה ולניה היתכן שלא היו חכמים גם הנסים
 והנפלאות ביציאת מצרים וקריעתים סוף וירידת המן מ' סנה והבאר וענני
 כבוד וקבלת התורה ד' שלא היו חכמים גדולים מכל הדורות ולכן הפסוקים
 ז' פה אחר שלא היה דור כמוהו וראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל
 ונקד' דור דעה' ולכן אולי וכל העם רואי' אח הקולות מלמד שלא היה בהם
 סומא לומ' כי כלם היו זכי הנפשו ראויים לראות כבודו' וחז' אמ' כי ראו'
 אבל סא כמניין יוצאי מצרים אומר ברין חכם הדזים' והכוונה להם כי אג
 מקבלי התורה מכוננים למנין צורות ד' שכינה וד' דגלים כנגד ד' מחנות
 וכל הפקודים כנגד הפקודים וכמז' לר' שמעון כי יוצאי מצרים מתקונא
 דיובלא וכאי הארץ מתקופא דשמטת לומר כי יוצאי מצרים מושרשים בעולם
 המתקודד יסודי הבינה עם החכמה ולזה נבחרו לקבל התורה וכאי הארץ
 מהמלכות במצוי פני מקבלי התורה פני חמה ופני כאי הארץ פני לכה
 ומה שאמר הכתוב ולא נתן יי' לכם לב לדעת לומר כי עם כל חכמתם לא
 נכלו מהפשע כי כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו ואין לו לפרם עוד עתה
 ויתר כזה' ואפי' בזמנים אלו שאין בעמותינו בעולם נמצא כי אם השך
 ולא אור וחשכו הרגאות יש בני אדם זכי הטכל קלי ההכנה מוכנים לכל ח
 חכמה ודברים אחרים כי באלף טנים לא יביט דבר אף כי בזמן שהיה האור
 האלפי בעולם שיתקחו מעיינות חכמה ותבונ' ותדע לך כי קודם כל שמוא
 לא היה חזו בפרץ כס' הגם כתוב אמר וזר' אלהים טרם יכבה וסמוא שוכב
 בהיכל י' עד שלא ככתה שמשו של עלי' זרחה שמשו של שמואל ומשכא פמוא
 בפרץ החזו' והנה כל הזולתי' ששלח שאלו אחרי דוד כלם אחים רוח נבוא'
 והוציאם מכל וכל מדעתם מאשר היו מבקשים עד שכא הוא בעצמו ושרתה
 גם עליו כבואה עד שאמר הגם שאלו נכפויים וכן יהיה לעתיד לבא שכל'
 נהיה אחרי כן אספוק את רוחי על כל בשר באשר אפרם ואלו האמינו האנסי'
 קאה הנבוא והתור עד האמת היה להם לבא ממשקול דעת ולפי מה שכתבו
 למעלה מסוד קסם האפז והקלות הרמוזים בס' הכהי' לא יתעלם למשכיל
 דבריו חלו גם לא מבאנו בעולם המקיבלו' בסתרי התו' מצאתי בס' התפלגו' סג
 מל אף המחב מפני שבמעט אבר' איזנתני ככסותני אחר' הסברו' הנפסדות
 המוכילו' הדגלו באר' שחת הוצרפתו' לפרם מעט נעבי הקול' בתכרר אצל קוד' או
 שפרו' הזכע והקבו' שאין קול ורכור בשום עולם והראה שאי' דכו' כלל ברין
 וק' ולשו' ופני' שאלו הן כלי הכבו והדבו' הכא' בעקרו' אמונתו' הוא דכו' השכלי
 קצו' מחשב' וכי ומעש' החז' והטוב הערול' ויחכן להם להשכיל דבר בלי
 גוף כמו שש' עובדי פסילי' ולא שמו לב למאמ' הנטוע און הלל' ישמע וכמו'
 יצד' הדגלו' לא ידבר לכן מפני רוב הרע' המבלבלו' קצר' וד' להשיג השג' אמתית

545
 על פי פס סע

סוף וכל ש' א
 אב אש

נחפרנו שואות לתפסם ואשר חבנו השם יבין כונתי וידין אותי לכף זכות וכו'
 נכתב כרמיזות הקול נמצא בכל ואין כל נעדרים ממנו מהעליונים משמיעי
 הקול אחר אל א' עד הגיעו אלינו וזהו בתקול כי אזל כז' קולות נתנה ספר
 חכמה מאי דכתיב וכל העם רואים את הקולות וכי קולות נראים אל א' אותן
 קולות שאמר דוד על המים סנא' הבנליו בני אלים הכל לשמעלה האמת
 דברים אלנו שתומים מאד אך הנודיענו איך הוא מעקרי האמונה מציאות ה'
 הקול לבני אים ואם אין הכרח שיהיו כל הנבואות עי' קול אף כי מראו הנבו'
 שהיו כח לו' שיהיו עי' קול אבל כוונתם לומר כי עקרי הנבואות מפאס
 הוא מן העולם הפנימי שא"ל לצייר בו כלל בשום מחשבה שום תבונה כי אם
 שכל לבראך בא השפע ממשפע למוטפע כש נקרא זה אל זה ואמר עד ש
 טכחית הנביא מתרבה בעולם הרוחני הוא שואב השפע וכאלו יפתחו לו
 עינים בשכל ובאותה ראייה שהוא דקה בעין השכל היה ארון הנביא ימשיכיל
 ומבין בצורות וכאשר השפע מגיע בצורות הנקראים אחורי השכינה היה
 משכיל לשם בשלמות כל מה שכלל המעלות התחתונות ומכח הצורות ההם
 היה נכפה דבור וקול הרבוב והוא באוחיות ההם היה דמיון גוף לדיעות ה'
 הפנימיות רוחניות קדושות שמות הבגור ודמיון הדולה עי' כל מיס העמוקי'
 כן היה דולה עי' צורתו באמצעות הקול והוא פנימיות קדיעות כאשר בגלמו
 השמים מכח הפועל והמניעם ובהם נראה כח מניעם כן היה הרבוב נמצא
 מכח הדיעה הפנימית והיה מושם בפי הנביא וזש רוח יודבר בי כיהוא פ'
 פנימיות היריעה ומלתו על לשוני הוא בנין האותיות שהם כלו היריעות
 הפנימיות וכן היה במעמד הר סיני שהעדר הקדוש ברוך הוא למשה כי בעב
 הענן הוא סוד השם המפורס ויהיה לבוש לענן הכבוד הנראה לו כי הנפשות
 ובאמצעות האם הגדולה המסותרת והם צורות נרגשות לו כי הנפשות והם
 לבוש אל הדיעות הפנימיות וכמשה מן השמים השמיעך את קולו ליסודך ועל
 הארץ הארץ את אשן הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש לזמ כי היריעות מ'
 מתאלל מהם השפע עד שמן השמים השמעם הקול העצום מתוך האש שהיה
 הראותו בארץ ומתנוצץ מן השמים והנה באונכה דלכא השיגו מפי הגבורה
 סרמזתי לעל דבור השם ונכנו האותיות הקדושות ושמענו דביר השם והז'
 ענכים הקדושים נקרא כרברי חזל ענכי כבוד חלילה להיותם טבעיות אך
 היו מן הרברים שנגלמו מכח היריעות האחרונות ומדרגות הנבואה הנכללות
 בכלל האחרונים ואלו כמו לבוש להם ומפני שבשקיה החסן לדבר עם משה
 פכים אל פכים היה יורד צמוד הענן הנראה לצוד דעה בגלוי עינים בחסן
 השם לגלות לדור הקול וע"פ השם היה יורד ושם הכבוד חונה היו משתחנים
 איש פתח איה לו לכבוד השוכן בענן יכף אנגב כ משתחנים נגד ירוסלם רמו

קולות
 ה'

אל הכבוד השוכן סס כי המקום מראה על מעמד הזוכה ועל המשפיע
 במקום ובאמצעות המקום וכן דרך המשכיות והמקומות המקודש והאזהרה
 לכהן בהם קדושה ולהכיר מהטומאה וכן כשיצאו ממזדים הזכיר גי'
 הולך לפניהם אזל לומר כי באמצעות העדה הקדושה נספע שפע אלהי עד
 כי עמוד הענן שהוא דמיון מלכות לצורות שאינן נרגשות להראות בהם כחם
 רמז לכחותם הדרך והכל ע"פ השם הגדול העושה נפלאות גדולות שלא יצויר
 בו דבר אפשר סתפס בשום מחשבה ורעיון איך כח למלאך וסדר להסיגו
 לדעת מהו וזו מראה על מדת החסד היא מדת יוס ולילה בעמוד אש רמז
 למדת הדין היא מדת הלילה וכן כאשר הוקם המשכן נספע האור האלהי
 המסותר בכלי הקדש להתקשר הכבוד כיניהם כהתקשר הנפש בגוף והנפש
 במניעה ומניעה במניעה עד הסכת העליוני ירד הענן ויכס את אהל מועד
 וקבלו חזל כי ז' עננים היו כל ימי משה כנגד ז' קולותיו מעלות הנקרא
 אחרים וספירות גופניות כלן שכח גופניות נמצאו מהסככה ספירות כחפץ
 השם העליון אשר עשה אינו יסנו והנה קבלו ז' כי מה שכתוב ונבוא משה
 לדב' אתו וישמע את הקול שהיה הקול מביע אליו מפי הגבור מזורף להסתגו
 בצורתו העליונה והתקשרותו בצורת הקדושות באספקלריא המאירה
 כאזכרא דלכא .

פרק יד

ראיתי אות להביא רמזים מדבריו חזל ה
 הקדושים במדרשותיהם על האמונות ו
 והסודות האלה והמשכילים יבינו כתוב באלה שמות רבה את הדברים
 האלה רבר יי' את כל קהלכם מהו קול גדול ולא יסף אך יוחנן קול אחד
 נחלק לו ז' נחלקו לע' אומות רבי שמעון בן לקיש אומר שממנו נבאו כל
 נביאים שעמדו רבנן אמרי שלא היה בת קול אלן החכמים לא נחלקו הא'
 אמר בי מה שכתוב קול גדול ולא יסף רמז לקול הפנימי כלן למדרג' הפנימי'
 המבונה לר' ז' מפי הגבורה והוא האספקלריא המאירה מכח הכבוד העליון
 ואמר שחלק לו והוא סוד ז' מעלות סוכר בתשוכת הגבאים והקול הפנימי
 סבת כלן והן הנקרא שבע כתנות של צדיקים כלן ז' מדרגות כבוד ז' ספירות
 והם נחלקים לע' כסוד עשרה לכא הן ע' שמות וכנגדן ע' נפש בני יעקב
 כנגדן בחצונים שבעים אומות רבי שמעון בן לקיש א' ז' שמותיו נבאו כל
 הנביאים כלומר באספקלריא שאינה מאירה ורבנן אמרי שלא היה בת
 קול והוא אמת שלא היה אספקלריא שאינה מאירה אך היתה מקום עגס
 הנבואה ע"ש אבכי יי' אלהיך הקד' השמע עם קול אלהים סאלו המינין אח
 ר' שמלאי אל' אלוהות הרבה יש כו' הדר לנו ופרסה אמר אלן היה קול יי'

בכחו לא היה יכול אלא קול יי' בכח כח כ"א הזקן כפי כחו והנחור
כפי כחו אל הכה לא לפי ששמעתם קולות הרבה תהיו סבורים אלהות ה'
הרבה יש הו' וידעים שאין שם כי אם אנכי יי' אלהיך הכונה להם כי
מדרגות הנבואה היו ז' והעלולים ז' וכ' אפי' כפי כחו והמשיל הרבה לקין
שבחו תש ובחור שכחו חזק ורואה הנזרות ממחצות וכ' למעלה אמנם
הארץ יחד ואין לו שני ומאחד בא הקול ואין רבוי בעצמו חלילה ע"ש אנכי
יי' אלהיך ההר פניו בפניו הכרי' עמכם כהר כב אלפים של מלאכים ו'
יהודים עשה כפי שני רבב אלקים רבאקים אלפי שאין פי סור נשר ארית
ארס ומאי שאין הנאים ומסוכחים ארבי כס ארונג של עולם בהם דא ארבי
כס טבלא של סם המפו כתוב על לבס כונת מאמר זה כי כונת הר סיני
באספר קליא המורה מהמרכבה הראשונה שהיא אסור מחנה סכינה כב אלק
כנגד כב אלק לייס והכח הפולל עסדר הנבואות כח המלכות אהיה ארבי
מ קוף ע"ש המיוחד גאיה וכן שמות מרועים בסדר המרכבה הם ריו של
סם המפורש קן עיך ולכך לרברו הר יצחק הדין ז' ע"ש אר' לוי סני
דברים שאלו מלפני הבה סידרו בכדו וישמעו קולו והיו רואים כדורו וסומעו
קולו שסאמר הק שרבו י' אהיכו את כדורו ואת גורלו זאת קולו שמענו מתוך
האש ולא היה בהם כח לעמוד סכינ סכא לסיני ונגלה להם פרחת נסמתם
כו כ' למעלה ע"ש אנכי יי' אלהיך משל למלך כו ויש לו אב או אח או בן
אמר ה' האיכס אלא אחי האפין שאין לו אב ואני אחריו שאין לי אח
מבלעדו אין אלהים שאין לי בן דבר ודוע הוא כי האב כו היא קודם
לבן אמנם א פשר להיות הבן טוב ממנו ויעמוד בעצמו אחרי הולדו שלא
היה צריך אל האב וכך האב טוק במעלה אל אחיו אבל זה השם מורה
שהוא עצם הקויה והקיים ולא ישנה לו שום נמצא כי כלם הם עומדים בכחו
ואין כח לנמצא בלעדיו והוא סבת כל' וכספר הזוג כתוב אר' יהודה
תלת חסדי הו' חסד עין וערפל והקול קלא הנה נפיק פנימא מכלהו רמו' לב'
מחיצות עלינות ואמר שקול הנבואה היה הפנימי אמר ר' יוסי פנימאה
דכלא דכתיב ביה קול גדול ולא יסף בלגמר שבא מהשתלשלות הכיפה אר'
אבא רואים שומעים מבני ליה אלא הכי תגיבן איבין קלין הו' מתגלפי
בהוא חסוכא וענכא ומתחזיק בהו כמא דמתחזי גי' וחמאן מה דחמאן
מגו' התוא תיזוהו חמאן ככסידני עלאה גידע' מה רלא ידעידר' בתרא אין
לכלהו הו' חמאן אפי' בא צי' ומה הו' חמא ר' יוסי א' מתחירו ארבינו קלאן דלא
היה קול דלא הוה תקיר בכהירו דאסתכלי ביה כל בנין וכל מוכי' וכל סמור'
וכל חרו' אותן ער מלבא מסיחא נבוגי כך בתיב וכל העם רואים את הקול'
רביה ממם ע"ש אמר אלעז' וכל העם רואים את הקולות כמא דאמינא דחמנ'

מביתו וידימו קלין מהלל כמו דרין בתרין אחריון את הקולות כדא נאר
 את יי כגונא דא את השמים ואת הארץ והא חתין דבאריתא לאסתכלא
 בחכמתא איתיקובי ככד את יי ככד את אביך גאתכללא מלנא אחרי אוק הכא
 את הכל מה דנפיק מנייהו דביה המאן וזסתכלא בחכמתא סגיא כו ה
 הזדיעבו כי לכך אמר את הקולות דמו לאסתכלריות המלכות שהן נמצאות
 מכח הפנימיות והן המראות כי בהם השיג להסתכל בפנימיות וכן כל את
 לש לרבות תח והוא כי הכחות התחתונות נקראות תלמיד חכם וכן כל את
 דמו לאלפא ביתה הקטנה שהיא כח המלכות או כחות למטה מאחרים וקול
 הסופר הרמוז בתורה כמעמד הר סיני מצאתי לרש בן יוחאי שהיא מלכות
 ספר והוא הכח הפנימי וזו הצורה פנימי ופני ציור הפנימי וזכר לפעל ה
 קהילות ממדרגה למדרגה והוא כח הבינה וכן נקרא סופר גדול והוא
 המוני זה העבדי חרו אר שמעון קול הסופר אחרא דקלא אפיק מניה אקרו
 סופר תואר שמעון תח קול הסופר היתו דכתיב כי על כל מוצא פי יי מאי
 ומוצא פי יי דא קול הסופר והוא רב מכלהו ותקיפא מכלהו דכתיב קול סופר
 חזק מאד אר שמעון בהאי קול סופר הו תלוי כלל דכתיב קול דממה גדול
 דקה בסיכא דהו זך וזכך מכל א שהו דממא דכעי בר נש למסתקא ולמחסס
 פומיה כדא אמרתי אשמרה דרכי וכו הכה יוחס הקול הגדול אל כח הבי
 עש תני א ל יוסי בר יהודה אמר חמו ישראל הבא מה דלא חמו יחזקאל
 וכלהו אקדבון בחכמתא עילאה יקירא ה דרבי בקלין חמו ישראל בטורא
 דסוני ונה דרבי אילן איתיהב אנריתא דרגא חמיסאה דכתיב קול הסופר
 הכוול כי עי המדרגה הנקרא אסתכלריוו השיגו בחכמו הפנימיות מכל בני
 ארס חוץ ממטה נגד התפארת והם הקולות האסתכלריות שהשיגו הם
 אולם מרעה השיג למעלה בסוד הדעת הפנימי וזש כז קולות נתנה התורה
 ולפי מה שהשיג משה ובה לפי מה שהשיגו הם עי אר אלעזר בישראל
 כתיב פנים כפנים דבר יי ביחזקאל נרמות כמאן דחוי בתר כותלי סגיאן
 אר יהודה מה רחמו ישראל לא חמא נביאה אחרא כל מה דחמא משה זכאה
 חולקיה דכתיב וקיי עס עי ולא בחיוו אחרא וכל זה תשובה למורה

פרק טו

הנבוכים :
 ראיתי להעתיק פה תשובת הרב האמן ד'
 יקותיאל זלל שבע חופות של דרובים הם ה
 מרגלות חכמי הרזים קראו שמותם ספירות כמו מרגלות מגורת לכנס
 הספיר וכן מצונו כנסחאות רכב קשיטו כנקוד ספי שק אינן ינאן ממספ
 כל לשון מספר ואם תחשוב שהן עשר ספירות כל מה אין חשבון למספרם
 וכמלטה חוזר לאחריך וכלום פוך מלדבר גלגל מלדבר כי אין מ

מחשבתך יכולה להשיגן ואל תטעה כפתחי פיך כשום ספירה כי כל אחת
עולם חדש בפני עצמו רבוק זה עם זה ונאחז זה בזה כדמיון שלכתת כבולות
ז' מרגליות כהנה וכהנה סתרי הכנאות במראות הנבואות וכל שם הספירות
בלש מונחות וכלן מבוטין פניהם כזיו השי' שהיא אספקלריא המאירה
וכלן פונות זולזו כלן כשא אחד רק ה' מיוחדות למעלה הספירה ה' הוא
היכל הקדוש הפנימי וה' מיוחדות לתשיעית היא בית קדש הקדשים ו
והאמצעית נקרא בספר יצירה ולרעת רבותי' הקדושי' היכל מכוון והוא ראש
הסולם שהיא יעקב אבינו ע"ה והוא היריד הנחמד המשתעשע בחיק ה'
המעלה ה' שכל המחשבו' בלאות בה שאינה אוחזת מקום ואינה נבראת ואינה
נברלת ממקום החיים שהוא יסוד הכל ומקור ומחנכ לכל הדברים הנבראים
תחת ומועל ואתה שים לבך לסדר המעלות על מתכונתן ויהיו שמורים כ
במחשבות לבך ותשכל ותגליח עכל עם מה שכתוב למעלה ויכל המסכיל
להבין דברי הגאון כי הם מקובלים עד מפי הנביאים והנהגה הז' חופות הם ז'
אספקלריות מזיו המאורות העליונות כמצאות ולהנה סכ סגולות ופירות ופרי
פירות והאספקלריא המאירה היא הז' בסוד הדעת העולה על הכנין הוא
המכוון והיריד לכתר העליון בסוד קדושים רבה והח הוא היכל הפנימי
בסוד הכינה והט' בית קדש הקדשים בסוד החכמה הנמצאת מהכתר עליון
והנה היכלות הן מראות הנבואות ודי למבין

פרק יו

קבלו הקדמונים כי אין מנין הספירה עד עשר
שהוא יוס הכ' הוא מכוון לכ שערי בינה ש

סמסרו למרעה ובכחם יצאו המצדדים כי הספירה הזאת הלא סוד היוכל
והחירות והס' ועל ויכל יסלח שדסיו ורמיזה להו וחמושים עלו בני ישראל
מומצרים גם בתורה כז' חמשים פעמים יציאת מצרים ויום עזרת רשות ה'
היוכל והוא כנגד השער הפנימי ואזל בדרך דחמנא דיהב לבן אוריאל ת
תליתאי ברחא תליתאי ליומא תליתאי כיהוא משולש ל'ס והחוט המשולס
כנגד כח מושכל ומורגש ומוטבע ונחלקו רבותי' אס היה מתן תורה בן
כסיון או שבעה אס כפסי כי מהיכלהפסי ואס הוא ז' לתחתון באה ואס
ז' לכנס התחתון במניין או להורות על ההיכל העליון והכל לפי החכמה
נחלקו רזל והנה נתנה התורה בעתה וזמנה ובראויין אליה ויס לקדמוני'
סוד גדול בסוד ימות עולם והשמים והיכלות וכספר הכתיר מט' הוי עזרת
הג' סכו נתנה התורה ל'שראל וכשנבראת התורה ראשית היה הבה שליט כ
בעולמו עמה יחודי שנאמר ראשית חכמה וראת יו' אמר הואיל וכך ק
קדושתך תהיה לכרך הכונה להם כי יום עזרת רמז אל שער הפנימי

בסוד החכמה ורמז למה שאמר היה הוא וסמנו לכך כי כל האצילות היה בעל
בעמק המחשבה העליונה שעדיין נתפסם לברא העולם ונקרא יוסף
הכבדו כי הם ראשית רמז אל ראשית קבלו הקדמונים ז' וכן נמצא בספר
הזוהר כי עשרת הדברים הם כלל כל התורה הם שרשיה וכל מצות עשה ולא
תעשה משתדלים בהם וכן נמצא בספר הבהיר והס' כנגד עשרה
מעלות והנה חזלנו בסוד מכות כי מצות עשה הם רמז כנגד רמז אנשים
גם אברה' עולה כן והסופנו ה' שהוא אומר החכמ' להטיל המנין ומצות לא
תעשה כנגד גנות החמה והנה ססה מצות עש' וג' מדות עליון למנין השמל
שהוא לבוש החכמה הפנימית וחכמים זכרו לברכה אלה תולדות השמים
והארץ בהבראשבה בראש וכן באברה' ואין תולדות בכל המקרא לא זה ואל
פרץ סגור וכו' משלמו הכבוד והנה האחרונה של בהבראש פועלת בכח
הכניין העליון בכח אותיות ריו ולב נתיבות שעולה אברהם בגמ' והסדר
עשרת הדברות ו' מאמות דבור אכזי הוא סוד קסם העליון ראש לכל
ראש והוא הכל וממלא הכל ומעמיד הכל כי הוא עם הכל ואם נעלם מכל ו
נמצא בכל ואולם סוכן ביננו באמצעות הספינתו כמו על ידי פמותיו
הקדושים ונתיחד אלכלו בסוכת עזו והוא הוציאו ממצרים ופראנו מכות ע
עברים והוציאנו לאור כאשר הוציא לאור עולם ולגילוי הקניות שנאמר מגלה
עמיקות מני חסד והאור הנעלם הכפיע על נמצאים וכן הכח אשר בני גלה
לאור באור החיים ובעיני אשר פדית גוי ואלהיו והוא סוד מופלא והנה
הכתוב הזה מורה על המופל בכל והוא מקור הכל ועל חדות העולם וידעתו
בכל והסגתו ופניו טבעו על עו' כאשר ירצה בחכמתו ולכן מצוה זו היא
קבלת עול מלכות שמים כנגדו בראשית שאל בראשית נמי מאמר הוא ו
והרמז הראשון הנעלם בכח הראשית הנעלמות בשמו הוציא ההיות הנעלמות
נפעל עד שהאציל ו' ספירות וברא עמהם את השמים ואת הארץ ותא בקדמו
רמז אל נתיבות החכמה הנעלמים המורים על כח אדון יחוד דבור שני
לא יהיה לך רמז כי נעלם יהיה מחשבתנו לאדון היחוד המציא המציאות
והוציאנו לפעל ולשמו לפאר החכמה והתבונה ולא יעלה על לבנו אל ז' ו
ולתקוה עכ"ל העבודות החזניות ושנותפות כי אם לשם המיוחד וזה הדבור
כנגד החכמה לשמור תקוה ומספוגיה ולסוד ממוקסי מות וכן במשמרות
יהי אוד הוא מסך חכמה מפנימים דבור שלישי לסמור מליכא שמו
לשוא ולא נלך אחרי שוא ושקר רק לרדוף קיום האמת ולהתרחק מהנת
הכזבת וספירותיה והוא את ס' ו' אלקיך לשוא והוא נגר הסיכל הפנימי
בסוד הבינה והדעת ובמאמרת יהי רקיע כי הוא המגדיל בין הקדש
והחול המעמיד הנמצאים בקיום : דבור רביעי זכור את יוסף הסכת ל

לזכור תמיד כמחשבה ונפה כי יש אדון מחדש העולם בחפזו ומספיע בו
 ומעמידו ומקיימו מגשל בכל פאות הוא המעמיד הפחות ומקיימו ומשנה
 אותם כאשר ישר בעיניו והבדיל ליראיו שבאמר מה רב טובך אשר צפנת
 ליראיך והוא נגד הקו השנה בהספיע בו הדעת העולם ותוהרנו לקדשו
 בענין זכור וכל נחוניו כתוב זכור לזכר ושמוד לכלה הכלולה מן הכל
 והנה סנת הסבת מורה על התיחדות החכמה כנגדו במאמרות יקוו המים
 והוא להבדיל בין החכמה לחסך דכור חמוסי כבוד את אביך כנגד מדת
 החסד כי האב והאם עושין חסד עם הנוך וכן השם בחסדו המציאו לאדם
 לאור זהו בראו בחסדו ראוי לנסיכבדהו ויעכרהו כנגדו במאמרות תדשא
 הארץ כי בחסדו המציא הזרעו ושאר מיני אלנות בנע מקדס ומסס לארץ
 וחזקות דכור שסי לא תרצח כנגד מדת הדין שיסמור וידע שים ארץ
 יחיד ברא את האדם בכלמו להעמיד בנין העולם לעברו ויסמור עצמו מ
 מחטוא ויחרב העולם כי האדם הוא עולם קטן כנגדו יהי מאמרות ישמור
 עצמו שמאמרות העולם המדע וההסכל יאירו והתפארת והמלכות שהם שני
 עפרים תאומי צביה בדרך היסוד המתנשא לכל לראש המחרט עולם הכסמו
 לא יבול חוקו וירא מן הבגוד והפחד דכור ז לא תנאף ישמור עצמו מאשה
 זרה וזכריה יוכין רשע וצדיק ילבש וכשיסמו משמור עצמו הימני בחס'א מיום
 וסדר הכרית ישמור וכך הבורא אשר נתן כח התולדה כדבי היס ישמור חקו
 אלי וישחית זרעו : דכור שמיני לא תבנוב לא יכנס ברשות סאינו סלו
 ישמור עמודי הבית סלא ירופפו והוא כנגד ספירת המוד והוא כנגד תנוא
 הארץ נפש חיה כי שמרה מינה והוויאה הראוי לה ולא גנבה מרשות אחר
 דכור תשיעי לא תענה כרעך סמירת היסוד המתנשא לכל לראש והוא כלול
 מכל המעלות העליונות ואצילותו בדרך אמת ואמונה לא יגרס להחריב
 העולם ולכלכל הישיבה כנגדו נעשה אדם בכלמו דומה הענף אל סרסו :
 דכור עשירי לא תחמוד אל תחמוד יופיה כלככך וישמור הכבוד המנהיג ה
 העולם וכנגד שני מיני אצילות עבנור יאל וסכוכל כנגדן השנים הפועלי
 בעולם כסגול וכפנים להסמור לחמוד יופי האסס הזונה וחתם הדכור הזה
 בלא תחמוד שני פעמים ואמר זל הקנאה והתאוה והכבוד מוציא את האד
 מן העולם כנגדו לא טוב היות האדם לבדו לעשות לו עזר מצלעותיו זה
 כללות עשרה מעלות על ררך הכסתר ואס צריך פי' אריך :

פרק יז

כבוד כתבתי למעלה מה סכת בעל הערוך
 זכר צדיק לברכה כאספקלריא המאירה ו
 סאינה מאירה וככבוד למעלה מכבוד ועתה כוננתי להעיר ולתרחיב

ב' ראה אתה אומר אלי ובעלי השכל נחלקו בדבר גם ניומי חכמי המשנה
 כפלו ספק בעמקים אלנו רעת נעלי המחקר בסקול רעתם אמרו כי משה
 מרב חמתו ודבקתו ככל הפועל עד שעמד מ' יום ומ' לילה בלא אכילה
 ושתיה ושתיה שבקם במאמר הראשי נא את כבודך להתיוחד לך ולהרבה
 בשכל הנכדל עד שישיג מהותו כאלו לא היה בעל גשם כלל והיתה התשובה
 כי זה נמנע בחקו אך כל מה שאחר השכל הנכדל שהוא האחרים והם א
 אחרונים לשכלים נכדלים שהם הגלגלים יוכל להשיג השנה במורה ואין ראוי
 להשיג עליהם כי ידוע כי אפשר להם לפי שטתם לפרש זולתי זה וזה בטל
 כי הוא מן הנמנעות ולזה יעלה על לב משה כך ואין לבו עסק עמקם אלא
 עם מקבלי התורה ועד הקבלה יש לי לפרש הפרשה על סדר הנה כל זה
 היה אחר העגל שאמר הכתוב לך נחה את העם וגו' הנה מלאכי ילך לפניך
 וניוס פוקדי וכו' וכתוב עוד ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
 וכו' כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך וכו' כתי'
 וישמע העם את הדבר הרעה הזה ויתאכלו וכו' לם להם הורד עריך מעליך
 והעיד הכתוב כי העד שכא להם מהר חרב נכלו מהם כלומר הספע האלקי
 הנשפע להם נסתלק מהם והעיד עוד כי משה רבינו עליו השלום שהיה
 כתובם לקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה ודרך עראי כל מבקש יוצא
 אל האהל מועד והיה בהאת משה אל האהל מועד יקומו כל העם ונצבו וכו'
 כל הפרשה ודבריו אל משה פנים אל פנים כי לא נסתלק ממנו הכבוד
 עתה אמר משה אלי וי' המדבר עמו ראה אתה אומר אלי וכו' וגם כי
 אמרת אלי הנה מלאכי ילך לפניך לא הודעתני את מי תשלח עמי כלומר
 באי זומרה באי זה כחתינה עמי ואתה אמרת לי ידעתך בשם הוא אספק'
 המאיר שתשפע עלי ותמשוך עלי חן כבוד וכמו שאמרת נשמי יי' לא נודעתני
 להם אלא לך ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך רל אם אני מוצא חן הנמשך
 מן כח הבינה בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך כלו נמנעו להשיג מהות
 כתיבותך הנעלמי שהם נקשרי כתיב הראשון הנאכל מעצם סבה הראשו'
 אך אני צריך לדע' הידיעו הנגלג' יוסר סוד לב' כתיבו המסתלסלות מן העליו'
 ותא יתאורטוכך הוא מדת הטוב ואדעך כלו עני' ידיע הדרכי המסתלסלו מן
 העליו' ארע סוד יחוד הידיעו בעני' שארעלי חודך וארע סוד הנמצאי ובה ארע
 בשתנה במדת החסד או הדיון בלא השתנו בכבודך וראה כי עמך הגוי הזה כלל
 גם כי חטאו לך עמך הוא צריך להודיעני מדותיך ליחוד ולהספיע טוב וחסד
 עליו וכל זה נקשר בארעך בשם ותא ורבתיך בשם מלשון שפע רבני וגדולה
 אמתית והשיב לו יתעלה פני ילכו והניחותי לך . הסיב לנו כי הפנים
 האחרונים אשר מכח פני משה והוא אשר שמו כשם רבו בו כנאות האבות

הקדושים הם פנים לכל המצלות התחתונות כי הוא מחזה שדי הם ילכו
עם ישראל בכה כללי וקניחוץ לך במדה ניחה דמו לנאל מדתו וחכמים
זכרו לכרכה בקצת מדרשות קראו לפנים אלנו כמו פנים של זעם כלו שהוא
מדת הרין ועד הגר האמ' המתן עד שיעברו פנים של זעם כמו ופניה לא
היו לך עוד והאמת מה שכתבתי והסיב לו משה אם איך פניך העליונים
הולכים באספקלריא המאירה בענין אשר עין בעין ראה אתה יי כי הכניח
הוא ההתיחדות בהם מן השם העליון והשפיע הבא להם ממנו שני הכדורים
העליונים אל תעלנו מזה וכמה יודע איפה וגו' הלא כלכתך כלו בהלך
הכבוד העליון באספקלריא המאירה יהיה חלקנו במופלא מקום הנפלאות
שהוא מקום מופלא ומכוסה והוא המורה על היות חלקנו בארץ הכל כו נ
נקשרנו באחדות השם ית ואין לנו מסורים לשום דרוהו בתא הלא במהבך
עמא ונתעבדך לנאפרו סך לי ולעמך דכה סאל כי שכינת עמי ותרנך עמא
יעשה עמאם בכל הגדולות הכבודות שעשה ער עתה וכן אזל בגמרא שבקש
סיסרה שכינתו עליוהם ולא על האומות והסיב לו השם גם את הדבר הזה
אשר דברת וכו' ואדעך בשם באספקלריא המאירה ידעה הכוללת שישפע
ממנו לכלל אומתך בענין שיהיה חלקך במופלא אז ראה משה שהוא שעת
רצון ואמר הראני בא את כבודך ותא אחזני כעני ית וקרך ויאמר אני א
אעביר כל טובי וגו' ותא אבא אעבר כל יקרי על אפך ויאמר לא תוכל לראות
פני גת' לא תוכל למחזי אפי שכינתי ופסוק שמעו כי אתה יי בקרב
העם הזה אשר עין בעין וגומר תרגמו שמעו ארי אתה יי שכינתך שריא
כגו עמא הדין ריבועי הדין חזו שכינת יקרך ארני למקובלים קדושי
מזאתי רעות חלקות בזה כי לשון אנוכי הוא לעלם והרמבן זל כתב
בסתר התורה כפי לשון זה בקש שיהיה רואה במראה את כבוד יי ויתכן ש
סיהיה כבודך הכבוד הגדול באספקלריא המאיר והשם ענהו אני אעביר כל
טובי על פניך שתיסגנו ותתכונן כל טובי יותר מכל אדם כי מראה הפנים
ששאלת לא תוכל לראותך וקראתי בשם יי לפניך שאקרא לפניך השם הגדול
שלא תוכל לראותו וחזתי בו את אשר אחזן ורחמתי את אשר ארחם שתדע
בקריאה היא מדת החנינא ומדת הרחמים אשר יחוננו וירחמנו בשמי ועל
זה באמר בכל ביתי נאמן הוא כי טוב האדם ביתו ואין טעם כי לא יראני
האדם שיראה אותנו וזמות אבל כי טרם שישיג לראיה תפרד כפשו מלפניו
כי אפי' במראות המלאכים נאמר במראה נהפכו ציריעלי הנה מקום אתי
בהר הזה אשר שכינתי שם ונצבת על הצור שהיה בהר שאל הכני עומד לפניך
שם על הצור בחורב ופני לא יראו המאורים כאשר פירשתי ויתכן שיהיה
מלת אחור כלשון אחור וקדם דרתי על פו רבותינו עכל כפי התורה ונביאנו

כמה שאמרם כל הנביאים נסתכלו באספק לריא שאינה מאיר הניאם
 רבונא חננאל והוא קצת מה שכתב בעל הערוך וזל והפי שהוא אמת כל
 הנביאים נסתכלו בעין וראו כענין מראה כבוד יי כאש אוכלת נגז וכס וביד
 הנביאים אדמה ולתמיו מנצתי ספי דבריו וזל פי לפי ואתה לא הודעתני
 כל בק ממנו סיקיים לו לו סני דברים שהכטיהו חל ידעתך בשס פ
 סידע בשמי בעבודך כלומ' סידע תמיד בכנולתו השם הגדול והי' כודע לו
 בכנולתו כמו שהכטיחו בכנולתו בפרסה וארס ובקס סיקיימהו לו תמיד ואל
 יפסיד אותו בענין העבל ומה שאמר ואתה אמת אפסר שהכטיהו בכך
 בפסוק ושמי יי לא כודעתי להס והדבר הב' סיהיה מוצא חזן תמיד סיהיה
 עמקס פנים בפנים במדבר והוא דבקות הדעת כמו שהיו התנאים ואמר
 ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך כמדת הדין פי' בעיניך אחר שהתפלתי ו
 ונתרצית לי הודיעני נא נתיכנ' הדרכים היאך אתה נודע בשמך ואדעך ליהודך
 בקס ממנו ענין היחוד היאך הוא מתיחד בסמו בעת רצון והיאך הוא מסתלק
 בשעת הכעס למען אמנא חן הגדול על אמתתו וראה כי עמד הגוי הזה אתה
 אביהם והס כניך ולכן אתה צריך להיו עמקס פנים בפנים וזהו שתי' הודיעני
 בעני ית אורח טובך השם הכבוד וארע רחמיך שהוא הרחמים והנה הוא
 חוזר בכאן על סני הדרכים שהכטיחו הודיעני נא את דרכיך ואדעך למען
 אמנ' חן בעיניך הוא שאת מה שהכטיחו ודעתך בשס כי אותה הודיעה פ
 שהכטיחו סידע בשמו הגדול סיקיימהו והיה לו בענין שישיב ממנו מה שלא
 השיב שום אדם וראה כי עמד הגוי היא שאלת דבקות הדעת סיהיה
 עמקס פנים בפנים והשם ענהו מיד פני ילכו מלאך הברית אשר אתם חפצי'
 סני יראו פניו שאמר עלי בעת רצון כי שמי בקרבנו כלז מדת הדין סליילך
 עמכס והניחותי לך שאתה הב עמד בנחת ולא כמדת הדין הנחה אלס שתהיה
 כלולה מן הרחמים אבל פנים בפנים אל' והנה היה נותן לו מה שהכטיחו
 קודם העבל הנה אכני שולח מלאך כי שמי בקרבנו כי עתה עת רצון הוא ו
 וישלחנו כלולה מן הרחמים ושמו בקרבנו ואז ענה משה לא יספיק עתה
 זה אולי קודם החטא לא מפקפק בזה כי לא דקדק לי באתה שעה ואולי
 המתין לנער עת העלייה ואמר לו אם אין פניך הולכים בעצמך ובכבודך אל
 תעלנו מזה סיהיה עמנו פנים בפנים כי כן היו התנאים בכח גדול וביד חזקה
 וזלו ונפלינו סיהיה חלקנו במופלא ממה שכתב הרב למטה נד' כי מופלא
 הוא כנוי לשם הכבוד שאמר למטה בעולם ומופלא מלשון כי יפלא היפלא
 מיי' דבר כש במקומו נאכ' בפרס סיהיה חלק יעקב שהוא אביר ישראל עם
 המופלא פנים בפנים ושמעתי מפי' במופלא השם הגדול שהוא עושה נפלא'
 בסני הטבע ולזה היו דרכי' במדב' הגדול והנורא וזס למט' כגד כל עמד אעס'

בפלאות ואמ' סיהא חלקנו סהוא חלק וי' במופלא סיהיו פנים בפני וזהל עולה
לכונה אחת ועגהו ק' גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה סאהיה פני בפני
סהוא דבקות הרעת וכו' ויאמר הראני נא את כבודך עתה חזר לשאלה
הראסנה לתודיע עמו הגדול כי ההורעה בענינים רבים השגה אחר הסגה
וכסיהטוב לו וארעך בשם אמר סיהיה ההורעה הקיח בזה הדרך סיראהו ככדו
הרב עשה כ' פ' וסניהס ונאחיס מהתסוכה כי הוא הבטיחו סירוע לו פנים
בפנים כדרך מולך לימין משה זרוע תשארתי ועגין היחוד נראה הודיעוכן
שאל וארעך ליחדך והסוב וארעך בשם כמו שאמרתי ועתה חזר באותה
השאלה עצמה סאלה אחרת יותר והסגה גדולה כי אמר הראני נא את כבודך
והפ' הראשון סמפל' הרב הוא סהיה רואה במראה ממש הסגת עין את כבוד
השם אספקלריא סאינה מאירה נאס הוא חוץ לטבע האדם והפ' הב' סהיה
משיג כהסגת סכל תמיד לא כדרך נבואה השם הגדול אספקלריא המאירה.
והשם עגה לו אני אעביר כל טובי והרב משיכו לשני סירויס ולסניהס
מתישב' הפסוקים ונפרס תחלה האחרון רמיניה סליך ואמר אני אעביר
כל מדת טובי על פניך סתשיג אספקלריא סאינה מאירה כלה יותר
עכל הנביאים סהשיג בה זה יותר מזה וכלס לא סשיג כל מדותיה כי הסגת
הפנים סשאלת לא תוכל לראותן כלו להשיגם אבל אעשה זה משיגותך בשם
הגדול סאקרא אותו לפניך כעגין סתנין דרכי החנינה והרחמים איך
ירחמו ויחונכו בשמי וכוטובי בסניהס ועל השגה הקיח נאמ' בכל ביתי נאמן
הוא כי טוב האדם ביתו ואין טעם כי לא יראני האדם וחי סשיגני ו
וימות כי בטרס סשיגני תפרד כפסומעליו כי אפי' במראות הנפש כמלאכי
נאמר במראה בהפכו ידרי עלי וכל אלו המראות הם מראות הנפש וכלי
ער כאן לשונו

פרק יח

האמת דרבי המקובלים זל סתומים ומפני
עמק העגין וסודו כפל מחלוקת כו ולפעמי'

יסכימו המקובלים כקבלה אחת ומפני סכוונת החכם להסתיירו יחשוב הבא
אחריו סהוא חלק עמו ולפי עניות דעתו רוב המקובלים יס להס הסכמה כ
בשאלת מרעה והתסוכה והוא כי מתחלה שאל לידע דרכי נתיבותי והנהגותי
ולזה אמר בגמ' סבקס לידע מפני מה צדיק ורע לרסע וטוב לו והוא סוד
העבוד לידע סוד הנמצאות איך נמצאו מפסוט בתכלית הפסיטות עד שנמצא
ההרכבות וההפכים והטוב והרע בסוד שני מקורות קדמונים סבות כל ה
הנמצאי וכך נמצאו בסוד עין הרעת כאשר נרמז בסוד סנדלפין הוא המסדר
הנבואות והממונה הגדול על הגן והוא רביעי לחיות הנפסאות כסא העליון

הוא ראשון לעולם הנברא הוא הרקיע והוא הפרוכת ופרגוד האחרון הוא
הבזל ארזן כל הנביאים הוא ראש האחרים והנה מיכאל הגדול הנקרא
חדרי גדולה הראשון לחיות הנשואות הכסא והוא שר הימין דמיון החכמה
כאלו כבוד האחד וגבריאל הגדול שר האם הוא סוד ענן הכבוד שר השמא
והם נקראים חשמל החזון וערפל ואוריאל הגדול הוא מזלם של ישראל הוא
היכל הקדש החזון הוא שר הפנים סוד האחרות והרמוז ופני יראו לא הפוך
הוא אוריאל והם סוד פני אריה ופני סוד ופני נסר ודמות אדם להמה הוא
אכתריאל סוד אדם הראשון הכלל כל המעלות הוא הכסא המתנסא לכל
לראש וזה האחרון וכסאמר הראני בא את כבודך בקם לרע מהות הכבוד
העליון הזה סוד הפנים בראיית מראה הכנאה האחוזה כעין השכל בדמיון
העין הגוף המורגס כאשר הצורות המורגשות אשר תקוף אותן מסיב ורנאה
אותם ואלו הצורות אשר בקם להשיב אינם צורות נכדלות לגמרי אך הם צורות
דוחיות לא יצויר בהן תמונה אך צורות שכליות כאצלות המחשבה תופסת
בהן חצונות מאור הסכל ובהשגה היא יוכל לדעת כרצונו סוד הגמטאות וזהו
דעת הגאונים ורוב המקובלים הקדושים ורח והרכ בעל הערוך ומהמקובלים
הקדושים וזה דעת אנקלוס ע"ה והנה השר השיבו לרענו כסם כלל באספק
המא' במרא' הכנוא' שבה ישיב הצנור הפנימי ומה שלא הסיב אדם לפניו ואם
לא ירע מהנת' ולא גרועי הדרכי' דרכי ההנהג' אך להסיב הכבוד העליון למעל'
מהכבוד הזה הסבה גמורה לא יוכל כי לא יראהו האדם כלו לא יוכל לראותו
שום אד כעורו מחוכ לבוף הזה ומהקדמוני' כי ה' דנו' אל האד המדכ' עזו
כלו' שר הגבורה וחי מחיות הקדש התחיתות ויפה אמר הגאונים ז' כי בריה
של רקיע אינו מסיב אל עין החיים הנטיחו האל בידועת האחריו והם הדרכי'
המוגבלים והנבראים הנקרא עין הדעת ונקרא קשר של תפילין כי שם כ
כקשרת הצורות וכאמצעות נראה כח הכבוד העליון ומעמקו המקובל'
קורין אותם סוד השם המפורסם כי האמת בהם נבואת הנביאים וסוד פ
פעולתם ורשימת האותיות והקולות ודמיוני הנבואות וענני הכבוד וכל ה
הדברים מהאותיות והמופתים הם הם הכלים ומשם נמצאו כל עניני העולם
הזה מהטבעי הנביא ומהעולם כמו פעולות האותיות והמופתים והנשים
והנפלאות והשיב ארזן כל נביאים מה שלא הסיב אדם לפניו ולאחריו :
מכל מקום אחר שגלו לנו הנבואות מכבוד יי' המורגס כמו ענני הכבוד
סיסתחונו נברו ומשה רבינו עליו השלום לא יכול ליכנס לאהל מועד כי סכך
עליו הענן וכן לא יכלו הכהנים כבית עלמים והדברים נקשרים :
ופרשה ועבר הורה לנו על ויקרא יי' וי' ונעקרי האמונות להאמין בקול
המורגס אין תימה כי כבקשת משה רבינו עליו השלום להשיב השגות ופני מיי'

תהחדש לו ראות כבוד יותר פנימי כמו מלבוש ליריעות הפנימיות ואם יהיה חוץ לטבעו כיוזא מטבע נבואתו וממנו נמצא הקול באויר והערות כי קרן עור פניו כפסע הכתיב וקבלת נביאי ישראל וחכמיהם והוא פסע רבן יוחנן בן בהסגת מרעה ה :

פרק יט

דע כי יסוד כל התורה הוא להאמין אמונה חזקה וברואה כי כל התורה מבראשית ער לעיני כל ישראל ככתבה מפי השם כי ארון כל הנביאים כהיותו מלבוש בנבואתו ורוחו יזדבר בו וזרתו הפנימית דבקה בצורות אלהות היה נמשך מסך השכל עליה מן הזורות הקרוסות באצעות הכבוד הרמז למעלה ה הקרא אשפק לריא המאירה והזורות השכליות הנשפעות בצורתו היו ככנות אמות להם נמצאות כפי ארון כל הנביאים וגם היה שומע קול מכה ה האבלות הכבראות חותכת האלות והאותיות ההם היו מלבוש ליריעות העליו וזהו יסוד כל התורה שכלה שמתנו של הבה כי כמו שהשפיע בא מהעולם אל הנדעס ממנה אל החקיקה ומהחקיקה אל החציבה ומהחציבה אל מדה שאב שהם לשונות אשר נשתמשו בהם בספרי הקדמונים כמו ספר יצירה לתורות על האצילות כן היו באות האותיות האלה בצורתם והזורות האלה היו בשואות בהן וכל ספר תורה בלגו שאותיות והשפירים ההם והמלות ההם כלים לענינים האלהיים וכל האצוים שארעו ונכתבו הענין ההוא הוא כלי ליריעת העליון ית' ולכן באו האותיות התורה נפרדו שאם נדבקה אות אחת לספר פסול וכן שני הזורות והבריות והקצנות כי בלגו הוראה על ענין אלהי ולכן אמר משה אלהי יעקב בל עיני ואביטה נפלאות מתורתך :

ונמצאו האותיות במניין וסוד הצדופים והאלפא ביתות סוד הנמצאות העליונות ואחרוב בספר יצירה אלף עש' כלם וכלם עם אלף וכן כל האותיות ונמצאו האלפא ביתות ת'ם וכלם שמות רוחניות שמות הנורא ובהם היו משתמשי הנביאים ע"ה ולכן הוכרחו למנות המלאים והחסרים והוכרחו הדברים לנא על האופן ההוא ואם היה הספר הזה כשאר ספרי בני אדם דברים רבים יש בנשכראת פעל' קהדיוטים והחסרים ודברים יתרים כמו חזרת דברי עבר אברהם ופעלת המשכן להחזירו ולח' הספיק בשיאם שעשה כגלגל הכל והקדים המשכן לארון וכן קרבנות הנשיאים שהקריבו בשנה למה לו לפרט ככל אחר שכלם שנים ובעקרי המצות לא נמצא מצוה מכוארת והאצוה כלה נשלמת ורבו הקוסיות ט"א לשום שכל לעמוד על ה"כר אלא על האופן הזה גאזיהו הקוסיות חזקות למה יוכבד לא הזכר הכלל אשר נעש' זה שהיתה בת מאה ושלושים שנה כשי' לרה למשה וכן כמה דברים

דברים מקובלים באומתנו וכן לא יקשה עלינו כסנוציא מפסט עין תחת
עין ובינא בו כי אלנו האותיות להקבלתם באו מכל זקום כל שלא בא ק
הקבלה על העדר הפסט ואינינו מוכיח להיות מסל ואינו עקר האמונה הכרח
לנו להאמין כי גם הפסט אמת והפסטים עומדים כחומה לעיר כי היא שומרת
הכנינים וכן הפסטים שומרים הנורות הנשלות עליהם ולקדמונים
הקדושים קבלה מקובלת בסוד כל האוחיות שבכר ספרים הם הנקרא כתבי
הקדם ממחנה האלהות נחזקים כלם שמות הנזכר יתברך והמוסף או גרע
בהם כאלו מוסף או גרוע בשם הנכבד והנזכר וכן סוד הנקודו' לא וא' מור'
על ענינו בסוד שמות הנזכרות' וכן סוד הטעמים וסוד כתרי סת' .
וכמי שחכמת הפס איך לה סוף וק' כן תורתנו הקדושה וספרי הנבואות .
וכבר הוסכם עם המכונה עם המפורסם בן ע'ב היוצא מפלטה פסוקים וכן
כל ספרי הנבואה והנה הגלגלים והככבים הם מרכבות לנורות דקות
למעלה מהם ולמעלה מהם דוגמא של מעלה וכן כל המעלות עד שיגיעו אל
היריעות שאין המחשבה תופסת בהם ואין תימה מאלו האותיות שיהיו
רמזים ודוגמאות לענינים העליונים מפני היותם רמזיות המחשבו וההתחלה
מן העולם העליון כאשר רמזתי למעלה כי אין הלשוניות הסכמה כי אם
קבלה עד ראש היותים ואפילו יהיו הסכמה כבר הסכימו הנפשות עליהם
ממ העקר מה שכתבת כי שאותיות התורה והנביאים הם כלים לחכמו עלינו
בשפע הבא על הנביא ואזל איה סופר שהיו סופרים כל אותיות שבתורה
לפי שהם רמזים לחכמות עליונות איה סוקל שהיו סוקלים כל קלים וחמורו'
שבתורה איה סופר את המגדלים דואג ואחיתופל שהיו להם ג' מאות בעיות
על מגדל הפורח באויר והוא סוד את הלמד ואו של בחון גדולה חזק של
אותיות ולפי שהא תיות נתנו נפרדות שכל אות מורה נענינו אמרו שמנפך
זופים חמרום כלו' בקבלו סדרם והנה דרך כלל נכתבה התורה כמעתיק
מספר קדמון וכן כל תורה וככ מצות שמע ישראל ולא מצאנוה אלא ברברי
משה אך האמת בהיותו נבואה כמעתיק מספ' קדמון וכל התורה כתבו משה
וכן כל המצות הכתובות במסכ' תורה אע"פ שנראה אמ רם מעצמו וכן כסחו
להזכיר עשרה הדברים וקללות שבמסנה תורה כמעתיק מספר קדמון כתבו
ע"ה והנה כל התורה כתבה משה מפי הגבורה וכן כל כד ספר הנבואה
הנביאים ע"ה מפי הנבואה :

פרק ב
דע כי כל מה שכתוב בו ענה נראית מג'ע
והאילנות הוא אמת כפסומו וכן ז'ית אדם
הראשון כמה שעבר על חלול הפס והקללות וגם הנחם ואם הוא סוד גדול
בו 27

זה קללת והקדושים בהיות מתראם נחשואל בכח סמאל כהוראה ההיא
 ופתה את ארס נחש הכל סוד נסתר בעלם ונחמס • וענין נטיעת הכרם
 נראה מדברי הקדמונים שהוא מסל גמור לסוד האמונה והכרם הוא מלכו
 בסוד עץ הרעת ולכן נישכב ויתבל והכה לנח ג' בניס כנגד ג' מעלות וכנען
 בן חם היא הקטן בן מוסרם שר הטטן הוא שבת החטא והדברים עתיקים
 וענין הפלבה הוא אמת המגדל ובו איך רצו לקצן נטיעות קיפות ולקבוא כלם
 בהכל וזהו אשר בנו בני האדם דמריד במריה דרך כלל כל ספורי התורה
 גם החזון כפשוטו כל דבר סמזכי מעשה בספ' אינו וכיוצא בו איך לספק על
 פשוטו ומה שאתה דרוך לרעת כי תפארת ומלכות נקראו תורה סככתב
 ותורה שבע"ש והבוס בתור שבע"ש כופר בעקר וכמו שבמלכו בה מצטייר
 כל הצורות והיא תמונה כוללת כל התמונות והיא מוציאה כל הכחות לפעל
 כן תורה שבע"ש מאיר ומזקיק ומוציא לאור כל תעלמו תור סככתב כי נר
 מצוה זאת מלכו ותור אור זה תפאר ואת אמרת קדוש ישראל נאצו זו מלכו
 תורה שבע"ש והקורא מקרא בלא מסכה ותלמוד מפריד אלוך ולכן באו
 שתא סררי מסכה כנגד שם קצות ובהם ס' מסכתות סימן להן ששים המה
 מלכות וכבית ראשון שהיה חזון כפרין היה לעולם משאם ומתגם בספר
 תורה ובסמותיה וסגרותיה ותורה שבע"ש בעלמת רוצה לומר טלא בכת
 ובאשר נחרכ הבית ועמדה בי' שני שיא כנגד המלכות כאשר אפרש עוד
 התחילו להסמס מעינות חמה ועקר משאם ומתגם היתה במשניות וברית
 תורה שבע"ש ער סחרכ הבית ולאחר החרבן סדרו המסכה והגדיתו ועמדו
 הישיבות לענין האסור וההתר החיוב והפטור הטומאה והטהרה ונעלמו כל
 הסגרות כי אם על הררכים הידועים בתלמוד וראשי הדברים בסתר גדול
 ליחרי הרונות וחברו התלמוד והתורה מתמסכת והולכת עד שבענינותינו
 איך יודע איך מנין כלל בסודותיה וגם בתלמוד המסוד לכל איך כרונות
 קלנו כדאי למסוח כפרין קסנה כנגד דורות הקדמוני הקדושים והנה האחרוני
 הקדושים הסכימו בתלמוד התלמוד ימס וילתה כי בהתעסק בהיותו וכדיכיו
 וחקיו כאלו הוא מתעסק ביריעות הספירות הקדושות ועדות וכלל הענין
 הוא כי תורת ה' תמימה ואותיותיה ותיבותיה מור' על ידיה ה' הככלל כי ספ'ו
 בלימה והנה ספירת התפארת הוא המשלים ומחבר היריעות הקדושות בסוד
 הרעת והמלכות היא הפועלת בכח כל הספירות ומוציאה כל לפעליהן הצור'
 ממלאכים ומנפשות בני אדם ונגלים וכוכבים ומזלות והעולם השפל והכה
 העולם השפל הוא כלי של העולמות האחרות לכן באה תורה שבע"ש כנגד
 המלכות לבאר סודי תורה סככתב בסוד הגמא והסוד הקדש והחול :
 ואה שהיה יכול לטאר את הסדרן כמא פנים שעדיין יתב' והנה שלמה

עסרה מדות שהתורה נדרשת בה על פי סוד של ה' עברה מדות נאלצת
והצבות מוקור השכל וכן סגים וסלסים מדות כנגד בניס וסלסים נתיבות
ועד כל ארמות תורה פנעם :

שער תשיעי

פרק א

המכוון בזה הסעד לדבר על עי' האינטגיונ'ו
והככבים והמזלות וא' כי מימי קדם עלה
על דעת בני אדם שיש כח המזלות להטיב ולהרע כי בראית התחתיים
בעלי ההויה וההפסד בעולם השפל הזה תחת כוכבי רום והם מספיעים על
זה העולם ומאירים אותו גזרו אומר כי תחת ממסלתם שמר וחברו ספרו
דבים במספטי הככבים וחיוניהם ועתותהם ומקומות חיונם ואם עקק
הכמתם באברה מהלה לבע' החקלות כסכת טלטול האומות וכלבולם ושכחת'
ועבודתם הראשונות ואומותם לבויהם וקמה החייה הר' כשני ראשי תיכני'
זהורו אומותם בנבואה והשבחה מאת העליון ית ואין ספק כי הרשעים
הראשונים חמלת עבודותיהם לגרמים השמימיים מסכה זו היתה בהיותם
עתותם וממסלתם ומקומם בעולם השפל ותורתנו הקדושה מנעתנו מהיות
תחת ממסלתם בהיותנו דבקים בו ית שאל ופן תשא עינוך השמויה וראית
את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל זכא השמים וגו' ונאמר אשר חלק
י' אותם לכל העמים . ואין ספק כי מהתחלת הנבואה היתה ידיעתם בהם
ואם לקלנו ועיתו מקור הנבואה וחז' העידו על אברהם אבינו שהיה ירא
מבז' חיוב הכוכבי כ' נפיה מה שהחטיך וינצ' איתו החיזה וכ' ר'ש עולם
בן ביתי יורש אותי אמר לנלא כי אב אשר יצא ממעד' הוא ירשך אמ' ל'כני
כסתכלתי באינטגיונות שלי ואיני ראוי להיות לי בן וכ' ובז' הרניחו הרב
בדבר עד ס'אל וכי אסתרגולום אתה נכיא אתה כל' אינטגיונ'ו אתה כ'ס
בע'ה והנבוא' ע'ה אמרועמדינא וישיעך הונדו שמים החוזים ככוכבים
וגו' מאשר יבואו עליך . נאל מאשר ולא כל אשר ונראה כי סגרת חיונ'
היתה כאשר באו עליו רעות וראה עצמו לפי דעתו כי על לא חמס ככפיו
כאו עליו כי על פי מספט המזלות והמערכת באו לו יזהו שקלל יוס הלה
וההריון בהיותו מסופק כי הוא הגור כסנייה ומספטי ספר קהלת ועבותיו
כראה כי סגרת הנבואה היא כי בדומה הקדם נאמר לתת הנבואה לגי מי השמי'
אמרז'ל בזמן שמאורוח לוקו סימן רע לשינאי ישראל וכמסתתתעניו אמ'
בני חיי ומזוני לא בזכותא תליא מלתא אלא במזלא דהא רבה ורב יוסף

תרויהו דדיקים גמוריהו וכו' וכן מעשה דר' אלעזר בן פדת רבא הנה
 ליה מירי למיטעס ואל' ליניחאל דליחרכיה ליעלמא דילמא אתברית בעשתא
 דמזוני ואמר כולי האי ויולי . ומעשה דר' חנינא בן דוסה ומצאנו במסכ'
 שנת פרק מי סהחסיך בתנו אפסקסיה דר' יהושעבן לוי מאן דאית ליה כח
 בשבת להוי כך ובתרי בשבת כך וכן בכל ימי השבוע ומסקינן פוקו אמרו
 ליה לבר ליואי נא מזל ויס גורס חלא מזל שעה גורס האי מאן דכחמא יהא
 כך וכניגה כך וכן בכל שאר כוכבי לכת מאן דאית ליה ברקן יהא גבר דרקן
 במצות מאן דבמאדים יהא גבר אוסיר דמא אמר רבא אנגבבא או אומק'
 או טכחא מו מהולא אמ' רבא אכא נמו במאדים הואי א"ל אבוי מרנמי
 עניש וקטיל והאמת דבריס אלומכניסין חסוכה ללב בעלי הדת כי נראה
 כסותדריס כל התורה בלה כי היא מעידה על היות מעשי אדם מסודים בודו
 לבחור בטוב ולמאוס ברע ובהפך ואתהאזו כי היא תלוי בגזרת המזל וכן
 תורתנו הבטיחנו כי בדיקים המצות יהיה לנו חיים ושובע וברכה וכנים כש
 אס נחקתי תלכו ונתתי בשמיכס וגו' וכן לא תהיה משכלה וגו' וכיחא מעיד
 ותפקדנו לנפקדיס לרגעיס תכחכנו ואל' ב' ספרים נפתחיס ברה וכו' כד'
 סרקים העולם נדון ואתה אמרת שהאז תלוי בגזרת המזל גם יש לתמוה כי
 סס כפ' מי סמחסיך אמר חנינא והוא מגרולי ישראל עד שזנה רבינו הקדוש
 סיטב בראש אחריו מזל מחכ' מזל מעשיר ויש מזל לישראל ור' יוחנן תלמודו
 אמ' אין מזל לישראל שנא' אל דרך הגוים אתלמודו וגם רבסבר אין מזל
 לישראל שנאמר וינא אותו החונ' נא מאצטבני' סלך מאי דעת' דקאי דרק
 במערב וכולי גם שמואל אמר אין מזל לישראל דשמואל ואכלט הווקא אזלי
 הני אכס' לאגמ אמ' לי' אכלט לשמואל האי גבר' אזיל ולא אתי דקטי דטריקלי'
 חמיא ומאית : א"ל אס מושראל הוא אזיל ואתי אראזל ואתי קס אכלט נסדיה
 לטוניה אסכח ביה חיויא דפסיק וסדי בתרתגנבי א"ל שמואל מאי עובדיך
 א"ל כולי וומא הוינן מכמינן דפתא בהדי הרדי ואכלינן האידנ' הנה חד מינן
 רבא הו' ליה הנה קא מכסיף אמינא אכא קוימנא ורמינא א"ל מצוה עבד' וכן
 מעשה דר' עקיבה ועתה יש לתמוה מר' אלעזר ב' ודרי חנינא ב' ד' למה
 לא נשתנה מזלם ועוד איך גזר רבי חנינא דמזל מחכים ומעשיר ויס מזל
 לישראל כי נראה כי דרקת הנדיק לא תזילנו מבזרת המזל .

פרק ב

מקצת מהמתחכמים באמונות ומהם דאכע
 באלו להאמין בחיובי הכוכבים ואמר כי הטוב
 והרע הבא' על בני אדם הס' עפ' חיובים אך חסכו לתת מקום לתורה כאופך
 כי מהיות הנשמה העליונה רל הכח השכלי למעלה מן המזל ומציאו ומשלימו
 שכל יוכל להצילנו מדעתו כי בהיותו מתיחד בשכל ויצא שכלו לפעל נמצא כא

הוא והסכל אחד והנה למעלה מהמזל ואמר כיוה טעם כי אין מזל לישראל
וזהו ענין אברהם אבינו כי בהיותו מתיחד בסכל אל' לא מאצטגנינית שלך
וזהו סוד פר' אם בחקותי וכל יעודי התורה ר"ל כי בעשיתם הישר בעיני יו'
ואמנם לא נזכר בא' רב' הם שגראה הכס אליו כי אם באל' שדי כאשר כתבתי
ר"ל כי האבות לא היו דבקים בשם כמשה ולכן יספיק נחמתי לסכב סבות
לצאת מתחת המערכת ולהנצל מנזקיה לא שתשח' כמס' האדם בימיו הגשמי
והקור' שישתדל להנצל מהם ונמיות החמה מהחוס ולכן לפי דעתו לא חרשו
האבות אותות ומופתים בשנוי טבעו של עולם הספל כמו מרעה ולפי דבריו
הרע הנבא על האדם או האמונה יהיה כפי חיוב הככבים והנחתם מן הדעות
יהיה בהכרח קנין ידיעות כש' מורה הנבוכי וכל שלא היוהם במעל' החכמה
להשיג הדבקות מקרה גמור היה לפי חיוב הכוכב הן קצרי ימים וארוכי ימי'
והחוליס בטבעם והבריאים והפגוש והעוני והחכמה והסכלות ולחכם הקסו'
המשויץ הטוב בשרשו התורה ופסטיה יראה כי לא הועיל האים הזה מהכופרו'
ה-אסונים ישחקו עצמותם ועתה בני שמע בקולי ואם יפתוך חטאים אל'
תאבה ללכת אתם מנע רגלך מנתיבתה כי דרך רבעים באפלה ואולם תקון
הענין עמוק מאד ואין סכל האד' יכול להקי' פו והוא מכלל סוד העבו' ומרעה
וסלמה ע"ה לא עמדו על תכליתו ואולם הטוב והישר בעיני אלהים כי לא
במקרה אם ראו בן' נתעברה ממנו בשעת פלונית ולא במקרה ילדתי בעת
היא אל' הכל בהשגחה גמורה ודין גמור מאת הקב"ה ית' וכוכבי השמים
וכפי יקם הס' כגדן ז' ביד האומן ואין בידם לקרע ולהטיב ופעולתם בספלי-
בהשגחה גדולה מאתו ית' ואמנם יסוד הוראת משפטי הכוכבים הוא בסוד
העבור והוא כי ארזן הכל ית' כאשר סדר בתחל' המאורות ירע ביריעתו שהיא
הוא עצמו סוד הכסמו' ומעשיהם וסגולתם וסוד שרשיהם וביאת' לעולם ועל'
הדין הגמור לפי סוד הנפש ושרשה נוצר האדם תחלה ר"ל כי אדם הראשון
כאשר נברא גזרה חכמת הארזן היחיד לבראו בתבונה היותר נאותה שיוכל
להיו' וכאשר חטא גורם ואול' גלוי יודוע לפכיו שיחטא ונהג עמו עפ' הדי' וחיובי'
העליוני הבאו עליו עפ' הדי' היו כי ידוע לפכיו יתקוד' שיוסדר וכן כשנתעבר'
חזה מקין והכל היה העבו' עפ' הדי' לפי שרש' ושרש' כא' מהם וכפי הכח הבא
לרס מאד' וחזה וכן כל שאר התולדו הראשונים ר"ל קוד' שיתגלגלו לפי כשמת'
זשרש' ואבותם ואבנ' אבות' היתה ירית' ומולדת' וכאשר נתגלגל האדם בא'
העבור השני והלידה לפי מה שקדם וכפי מה שרמזתי וכתבתי בסוד העבור
וזהו אין בן דוד בא' ער' שיכלו כל הגשמות סבוף והנה כל הבא עלינו
מהאלות ומה שהורה ספר דניאל ממלחמ' מיכאל וצבריאל עם שרי מעלה וסנ'
נבא תקתן על התמיד הכל עפ' הדין היה וגם כי הספר אינו מדבר כלל

בכתבי הכבד אך מהמערכה העליונה סוד המלאכים לוקח לככבים במנהג
 העולם ר"ל הכהוג עם המנהג והטובע ואלוה הנידר ית סדר עתות לט בה
 ועתות לרעה עם הדיו וכס זל אר יוסי מגלגלין טובה ליום טובה ורעה
 ליום רעה והנביא עליו השלום אמר כתוב לך את שם היום את יצט
 היום הזה כי בעצם היום הזה סמך מלך נבל על ירושלם כלומר עצם היום
 גורם וזהו את עצם היום הזה עם עצם היום סמך והנה ענין רבי אלעזר בן
 סדת ושאר הצדיקים ור' חנינא בן דוסא העין גרם ומצאתי בספר הזוהר
 מה שאמר אי בעית דר' אר' חרביה עלמא שהוא עלום קטן וכן כל צדיק וצדיק
 בנותניו מרור לפי כבודו הוא העולם קטן שהוא הגוף . והנה בספר הזוהר
 בשמכי סוד הפרצוף בסוד הכריא ויציר ועשיה שהם סוד ספר ספר
 וכנגדן סוד מראה האר' והשרטוטין והתואר ר"ל תואר אכריו ומביא מי שהיה
 רשע בתחלה איך בוחר והקצין בנטיעות והמת בכרת כלומר סיכרתו ימיו
 מפני הקידוש ומי שנתלבל פעם א אוב' אג' והנה מסכר זה עם מה שכתבתו
 בסוד האצטגנינות ואלוה סיובל לשנות מאלו מכל וכל כמו אברהם אבינו
 שהלך בדרכי השם עד סדפק בו ונעקר ממקום חיוב הככבים והוליד כנגד
 האזל ויש שהגזר דין חתנו וא"ל לו לזאת ממנו ואם איך מכריח על בחירתו
 הטוב והרע כי הכל בידו שמים חוץ מיראת שמים . והנה יר' ג' מלכות גם
 כי היו צדיקים לא הוצלו מפני צדקתם כי היו חייבי מיתה וכן ר' חנינא ור'
 אלעזר לא יצאו מענייתם ולפעמים איש לא חכם ומפני צדקה מה שעשה
 יבטל בזרת המזל כמעשה אבלט ושמואל ומפני שנמנע להשיב הענין על
 בריו כמו שנמנע להשיב ידיעת האל עצמה שהוא הוא ית' אמר בספר הבהיר
 אני ירע שהרבר אמת אך לא ירעתי חלקיו ואך איך המחשבה תוספת בו
 והחסיד הרבך באלהיו לא יבקש בדברים אלו לעמוד עליהם אך ירע כי הכל
 בצדק ולא במקרה מערכת ייתן צדק לפועלו וישים התורה ודברי הנביאים
 בר לרגו ואם ירצן לבו טוב למקום סיובל להשיב ולא יעזוב הדבר למקרה
 כי על זה נאמ' ר' דוא ושוב ועל דבר זה נכרת ברית ואול' מה שאמ' בענין מה
 דאת' ליד בצדק וכו' הכונ' שיהיה לו הככ' כי זה מור' על שרשו ונאמ' דאת' ליד
 במאדים מורה שהוא ממדת הדיו ומסס נאצלה נשמתו ולהני אשיר דמא' אז
 מהלא' או טובה ואל' כאשר יר' להטיב מעשיו יצא מהיות סופך דמים ויהיה
 ממהל מתעסק במזנות הכרית בסוד היום גלותי את חרפת מצרים מעלבים
 ר"ל שאמר כי רעה נבד פניכם והפך השם דם שפיות דמים לרם מלה ואין
 כונתי להרחיב יותר בזה חלא שמה שנראה בתלמוד חולקים גישמול לא אר'
 חנינא חלא כמעשיר ומחכים לכה כי לרעת' לא ישתנה המזל כלל ואולי מר'
 אמר חדא ומר אמר חדא ולמי שכתתם הגזר דין קאמ' ונאמ' הככון :

פרק ג

מה שאמרו ז"ל כיון שיש זמון לרא בזכותא תלוא
 מלתא אלא במזל חקרתו בספרים ומנחתו
 בספר הזוהר בכמה מקומות כי זה שאמר לאו בזכותא אלא במזל הם כסוד
 הדיעות כי היכל הזכות שכתבתי למעלה הם נדוני עקר מעשי אדם ואמרו
 שלשה אלה אינן נדונין אלא בהיכל הפנימי שהוא מכלל עץ החיים והוא הנקרא
 ע"כ א"ל ומזלם של ישראל והוא מכון כנגד הבינה ושרשו המזל הכנוני
 שהוא בסוד הכתר העליון ועליו אמר הכל תלוי במזל ואפי' ספר תורה בהיכל
 והנה התורה היא חכמת האלהים הספירה הראשונה הנאלצת מקדם ממזל
 העליון וספרו הוא קדושה והיכל הוא המלכות להודיע כי הכל תלוי סם
 והמלה מלשון מזל יזל מים מדליו ואזל ב' משתחות לא נמסרו ביד שליח ואם
 ימצא האדם כי המזל נקא צבגניכו יורה על אלנה בדורים כאמר כי המזלות הן
 גרזן ביד האומן ועפ' הדין סודרו ודי כזה עם מה שכתב למעלה ו
 והמסכיל יבין.

שער העשירי

פרק א

המכוון בזה השער לדבר על העבור והעברת
 והמצות דרך כלל האמת אם ילך האדם אחד
 סקול דעתם החסר לא יאבה להאמין כי יש תכלית אחר במצות ובעבודתו כי
 אם על הרכיבים אשר בדו מלבם הנמשכים אחרי דעתם שכתבתי למעלה
 או כיוצא באלו או קרוב מהם כי איך יוכלו להאמין פסטי הדברים את קרבני
 לאפי וכמו יורה יי' את ריח הניחוח וחלילה לאדון הכל מכל זה וכך איך
 יצויר שיש לו שום תכלית במצוה ומה יוכלו להכעיסו ולעשות לו בעבודתו
 והאמת משיח אלה יעקב אמר האוכל בשד אכירים גרם עתידים אשתה וכו'
 ואכשי כנסת הגדולה תקנו בתפל נעילת יום הכפורי כי מי יאמר לו מה תעש'
 ואם יצדק מה יתן לך וזה מושכל ראשון בו אדון הכל לא יצויר בו שום
 התפסה כשכל בשום גבול ושגוי לא יועילנו דבר ולא יחסרנו שום ענין וכך
 השכלים נברלים וכל הדיעות הנברלות לא יועלם ונא יחסרם דבר ולכן
 כשנאו היהודים המתפלסים לא מצאו בשום ענין התפלות הגשמיים כי
 הדבור והקול גשמיים שיעלנו כלל מצד ענין ער שאמ' הרכ המור שתכליתו
 לחשוב ולעייין במצאות ולא שחאמר שהדבור והגשמי והקש' הקי' מגשי'
 לבורא ושומע אותם ועושה בקשת המתפלל וקאמת אלנו הדברים הגדולים כל
 האמונות והבואה כי הנבואה מעידה על אב' אבי' ארם אמונותנו שהתפלל
 אל' השם וכך על יעקב וענה להם וכך על אדון כל הנביאים ועל נביאים רבני

גאם באמר כי רבדים אלו היו המוניים וכתבו בנבואות משום ההמון
 כדי סיראו ולא יצא העולם להפקר בדעתם וכן כל העבודות שאינם מכווני
 לענין כלל והכל ללמד דעת את הנה בטלת כל התורה כלה ודעת הנביאים
 ודע כי כל הדברים כללנים בדתות שנתקיימו אזל כל האומות אלא הנמשכים
 אחר שקול דעתם הרחיקים הם מקיימים מן הנבואה כמו ההשגחה פרטית
 ושכר ועונש עם הרין וכפש האדם שנסכרת ונעשת ודין גע וגינהים היותם
 מקומות העונש והסבה בארץ ר"ל מקומות בשמיים כאשר כתבתי וכן בסודו
 העליונות המכוונות אל גן עדין וגינהים הם פועלים כפש האדם בסכר ועונש
 ואם לא כודע להם מהו וכן שים בתפלה תכלית שמענת ער כפא הכבוד
 ושהיה ראיה ומאדם ראוי להענות יענה לו הכורא ומצילו מכל צרתו כערף
 הנביאים וכן בשאר עבודות ים שכר ובערות עונש ופתאוכות והתעניני
 והמלקיות והיסורים המקובלים ע"ד תשובה מביעים לבורא להצילו מהרע
 הכבוד עליו וכן אמונת תחיית המתים ויום הדין הגדול ואומר כי ר"ל אמר
 דרך כלל שכינה בתחתונים צורך גבוה ואמר עם כשרות של מטה כך שרות
 של מעלה כי כשהוקם המסכן למטה הוקם למעלה ואם צריך פירוש ארוך
 לפטרו בלא כלום א"א האמת אם לא נמצא בעולם כי אם עלים השכל משום
 בשמות וגבול ונהיה אנו גם כן שכלים נכדלים היה נמנע לנביר שים עבודה
 ופעל בשמיים אבל אחר שנראה העולם הבשמי והאדם בשמי והוא מסביל
 ועכפ האדם גם כן ים בו דברי פנימי וטובי ושכלי באותי וכן ים בו דברי
 חזונים והענין בשמיים ופחותים והאמת זה האדם גם כי נפשו אינה מהיסוד
 הר' האלה הברועים ולא האדם מבורת הנפש בעל כרחו הוא א' באנוסו ולא
 יותר והנה הקדמונים קראוהו עולם קטן וכן העולם הבולל כלו אחד הנא כי
 הגלגל הגדול א' הוא וכל הגלגלים והמזלות והכוכבי כלם מחוברים ומשולבו
 בו וזה בעליונים ממנו והעליונים בעליונים ער מביעות לסבה הראש ונה
 שהיא הנשמה העליונה לכל העולם וכבר כתב מאמר ספר יצירה עשה בנין
 ישר וכה עמודים גדולים והנה הספירות הראשונות הן צורות נכדלות
 ואחריהן כשתלפלו מהן הספירות הרקות אשר מהם רשם ציור הנפש :
 ומהן אחרות יותר גאות וכלם ע"ד האמת עולם אחד וכאשר האדם הוא
 כולל והוא אחד באנוסות וים לו פעולות סוגות כי כחות הנשמה אלו הם כנגד
 כחות העליונות לא נתמה כי כאשר הוא קשור בהם יהיו חלקיו ופעולותיו
 מכוונים כנגד חלקים ופעולות העליונות וכתעברו כנפשו פועל טוב יעורר
 פועל טוב וכתעורר פועל רע יעורר פועל רע האמת זו היא כונת התורה
 באזהרה הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן יכלתו כלו כי
 אדם זה יסבוכח לכלול כל הענינים והוא כמו הוילי לנכוס כל הצורות
 בתלחה

ומתחלה היה נח סוכן להקות כל אחד מחלקיו כמו שאמרו ז"ל נתן לפנינו שני דרכים דרך החיים ודרך המות והוא לקח דרך המות מפאת הקלפה והאמר כי כבוד קבלו הקדמונים לש למעלה כי נצטוו לעבוד הצורות האלהיות הקדושות וזו לעבדה ולשמרה והיו מאמרים אלו הקדושות ופי' בבהיר אמאי אקרי קרבן שמקרב הכחות הקדושות אחת אל אחת הנה כי קרבן מורה על התיחדות הדברים והענפים להיותם נאחזים בשרשיהם עד הגיע לטבעה הראשון מרומם על כל דא זה הסבת שנאמר ששת ימים תעבוד בענין זכור ושומר וכבר בא בספר הבהיר זרזו לזכור ושומר לכלה שהם סוד שני שמות שני גפרים תאומי צביה עטרת תפארת מהם כל פעילות העו' ואז"ל כי נפסוק יצו יי אלהים על האדם ברמזו ז מצות בני נח והסוד ז קצוות מקום והיכל הקדש מכוון באמצע ועוז המנוח והמקור מקום ההתאחדות הגמור לעלות אל הנשגב כסלם העולה בית אל והלך אחר מעשה השטן כי שטה ונטה אחרי הקלפה וטבל ומליץ ערב כמורה ענת עץ הדעת טוב ורע ונחש בשור ונחמוה וזרע כרמו כלאים וגורם מהיכל הפס כאשר כתבתי ואז מנע ממנו התשובה לידבק בעץ החיים האמתיו ובקדקרה האמתית • וראה והבין מאמר חכמינו במשנה המעולפת ספרים היו רץ למנוה קלה ונורח מן העברה שמנוה גורר מנוה ועברה גוררת עברה ששכר מנוה מנוה וסכר עברה עברה הגדול לנו במלות קצרות שפרש האדם למעלה והמצות והעבודות נקשרות בצורות • ופסאדס עיסק המנוה מהתעוררות נסשו הקדושה יט בה סגולה ואם לא מודע מקומה להתעוררות הכח האלקי המכוין כנגדה ויפתחולו שערי אורה והסך בעברה כי יסתמו ממנו מעייני הישועה ויפתחו לנו מעייני רפס וטיט בענין בא לטקד מסייעין אותה בא לטמא פתחו לנו ונתן הטעם ששכר מנוה מנוה בלו ששכר המנוה היא ההתדבקות בשרש וכך שכר העבר ההתרחקו ממש וזה דבקות בצורות הרעות וכאשר נעיון בענין העבודות נמצאי בכללי בג' כללים בכונה ברבור במעשה וכן בפעל הרע והעברות והם כנגד כח מושכל ומורגש ומוטבע היותר כבוד מהם הוא פועל המחשבה והוא היותר קשה כשהוא לעברה וכן אמר החכם תנה כני לכך לי ואז"ל אי יתבת לכך ארע דאת דילוכי זה העולה על כלם וההפך אמרו במחשבת רעה ההגור עברה קשים מעברה ד"ל כי המחשבה והפעל הם דמיון הנפס והגוף וכאשר נעשת העברה קשי' הם ההגורים מהפעל כי אלו באו מן המקור הנכבד ויטמאו והוא ואם אזל מחשבה רעה אין ה"ק מצרפה למעשה כי אם בעושא למען תפוס את בית ישראל בלבם ואמר ונשמרת מכל דבר רע שטא ירהר ארסביים ויבא לירו טומאה כלילה ואמר עוד המקשה עצמו לרעת יהא בכרוי שמגרה יצד הרע אנפשיה כי האמת יש לו לאדם שיהיה נזהר מלחשוב

לעשות עברה שמה יעשה כמו לחלל שבת או לאכול מאכלות אסורות וכיוצא
 בזה שאינה נגמרת במחשבה דק כפעל ואלו אין הקב"ה מצרפה למעשה
 לעגם כמו מעשה ורב פעמים לא יעלה בידו כי יראה כי הוא רע ומר לעשותו
 אולם מחשבת ע"ז הנה כלבועלה טיבא וכלב הוא עובדא ומתפרד מהשם
 העליון גם במחשבת כאלו ובהיותו מתקשה מיד יבא לירי קרו וגם סיקיה
 מחשבתו באשה אצלו ממיבא לירי קרו וטומאה והכתוב אמר ולעבדו
 בכל לבבכם בעיני העבודות וא"ל רחמנא לבא בעי והא הכא כלב היא
 וקבלת האלהות כלב הוא וכל תפלה שאינה בכונת הלב אינה תפלה ואמנם
 חכמי התלמוד נחלקו אם רב מצות עשה צריכות כונה או לא מפני שקצת
 חכמינו סבורים כי בסגולה לכה פועלים אחר שהאדם הוא מושגח כמו
 שהאובל הכסר או סותה דמ ואינו נותן לבו שאוכל כי ימנעו חסרון יריעתו
 וכמו הכא על האשה מכלי סיכוון שיתעבר שלא ימנע העבור הערר הכוונה
 ואם לעולם טובה הכוונה ואחרים סברו כי בכל המצות צריכה הכוונה ולזה
 הרעת אני נומה ורב החכמים פסקו כן :

פרק ב

הרבה מאנשי החכמה חסנו כי ברוכ המצות
 אין להם טעם כלל אלא הם בזרות מלך סגור
 על עבריו כדי להשכירם ולהעביסם וירעו שיש מלך מושל בעולמו ולזה נוטה
 דעת רש"י זל כפי חקים שבת שאין טע בדבר ואמ כי מה שא"ל וכי מה איכפת
 ליה לקב"ה לטוחטמן הנאר או מן העורף לא נתנו המצות אלא לדרך בהם
 הבריות שאלמד כל אמרת אלנה צרופה וכו' כווננו לזה : וחלילה לם מזה
 אבל הכונה להם זל היא בענין אם ארעב לא אומר לך כי אדון הכל ית אבני
 מחסרו דבר ולא מסלימו ולזה לא איכפת ליה ואמנם לדרך הכבוד ולהכפייע
 לראשים העליונים או למנוע לטוואים לטמא המקדש העליון והתחתון צורך
 גמור הוא וזה סוד לדרך הבריות והוא החבול והקסור התחתונים עם העליוני
 הקדושים וגם להוציא הסיב בענין הגו סיבי מכסף יצא לצורך כליופי אחריו
 הגו רשע לפני מלך ויכון כחסד כסא וכלל הדבר הוא כי לכך כמנו המצות
 כמנין רמח אברים שבהם נקשרות הצויות הקדושו' ששם המפס' כמו פס'
 סוד ר"ט אותיות ל"ב ניתבות ער סמנא לרב שמעון צן יוחאי שכל המצות
 נקשרות כסוד שעור קומא וכך העברו הם מכוונות כנגד ימות החמה כי
 בהכרל האדם מהעברו הוא נכרל מהטומאה נשמו הטומאה וצרותיה וכן בא
 כס' הזו' כי יש מצוה שהיא תלויה בראש ויש כלב ויש כלשו' ויש בעין ויש באזן
 ויש ביד ויש ברגל לסוף פר' המרכב ולכן טהר ה' יתמה שטהר וטמא מה שטמא
 ואשר מה שאשר והתי' מה שהז' כפי עומק חכמתו ומה שא"ל על החקים דברו

שחקקתי לך ארץ לך להרהר אחריה אינו רק לומר כי טעמים נעלם ויש להם
 דבר בסוד השם המפוזר ותדעו שתכיל ממונא דבר כי לכך ככללו דבר
 שבהר סיני ב' לפי שהם בנין י' ספירות כל מה ובהם נקשרות תרי"ג מצות
 והמצות הם ענפים לאלו העשרה כמו מהשרשים משתלשלים מהם הענפים
 ודמ בדבור אנכי בכלל פרס' היחוד והמוזיק וכל מצוה שהיא קבלת עול מלכו'
 שמים ובנין ממקדש והעשרים וחקיו בלי הקדש וכל עבודתו ובדבור לא יהיה
 לך העדר כל עז וכל מאכלות אשורות ועופות ובהמות טמאו' וכל האסורו' :
 וכך בלא תשא כל מיני שבעות ונדדים וכל הקדושו' ובדבור זכור יום שבת
 וכל המועדים ימים טובים ובך בכבר את אביך כל הזורים וכללי המצות
 ובך בלא תרצח כל מיתות וההכחות והמריבות ובלא תחלף כל ביאות אסורות
 ובלא תגנוב כל מיני גזל ודיוני' ובלא תענה כל מיני שקר ובדבור לא
 תחמוד כלל כל מה שהוא בלב וזהו מאמר רבי חנינא רצה הבה לזכות את
 ישראל לפניך הרבה וכו' וכוננו' כי לא מצא בכל התחתינים ראויים לקבל
 מלכותו בענין בקרבך קדוש כמו ישראל וכל מצוה ומצוה יש סגולה בפלאה
 נעלמת מעיני בני אדם וכל האדם להתקשר בכחות האלהיות על ידה
 ותהיה נפש האדם צרורה בצרור החיים וחפץ השם להגדיל התורה כי שכיב'
 בישראל צורך גבוה כלו' צורך הראשים העליונים סיבוכו ממעי' גנים באר
 מים חיים נוזלים מן לבטן היא החכמה הפנימית והנה המסקפקים בקבלתם
 אבותינו הקדושים מקשים לנו מהאבות ונח והדורות והנביאים הראשונים קוד'
 מתן תורה עד שבזרו שהכל כמשך אחרו הידיעות הנשניות בהקם השכל
 האנושי וסזו הוא דעת הזול בהסירו' אומות העולם ובגוי המתעסק בתורה
 הרי הוא ככהן גדול וכך ראיתי בשם בעל מורה הנבוכים בכתב המזוייפת
 ששלח לתלמידיו שבה גלה דעותיו הרעות ואמונותיו אמוניות המרדיות וכעזר
 העוזר הנני מתיר ספקות אלו עם מה שכתוב למעלה כבר כתבתיו למעלה
 אך קבלו אבותינו כי אדם הראשון נצטוו בשבע מצות כוללות כנגד הכללים
 ושבען החיים ועין הדעת טוב ורע כוללות סוד עטרת תפארת שהם סוד
 התורה גם מצאנו בנחמכל הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה
 וגם מצאנו עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור וגו' וקבלו חיל שאברהם
 אבי' שמר כל המצות וכלן וכל התו' כלה ואפי' עירובי תבשילי' ודרסו חיל על
 פסו' ורא' את ערותו חסד הוא תקן למה שקש' על הראשונים אך הותרו בקרבנו
 כו' והכתוב אמר כמעשה ארץ מצרים וכו' כי את כל האל עשו אחי' ועמדם
 אשר לפיכס וגו' לא תקיא הארץ וגו' ואיך הותר יעקב ב' אחיות ועמדם
 בדורתו לכך אמר כי חסד הוא יחזור למעשה הראשונים כי הם נביאים
 הזו ועל דר החסד הנתן להם ולרבים חושיאל האשכנזי בארץ גדול ומקובל

בסתרי תורה ראיתי דברים נפלאים באלו הענינים כי בסוד המרכבה
 ושרשיה וכפי מעלת העולם הותרה להם ולאחרים אסור ותועבה הוא
 והפ' בזה הוא מוקצה מחמת אסור ודרך כלל כל הראשונים ידעו סוד השם
 בקבלה ושמרו שרשי המצות ואם לא נתן להם תורה אלא סגנונה אדם בן
 כללים ואלם מה שהותר להם לא עמדו על סוד שרשם ומה שאמרו ז"ל כל
 הקרבנות בטלים לעתיד לבא חוץ מקרבן תורה הוא ערז כי לעתיד לבוא
 אחר תחיית המתים יתבטלו ויתמו חוטאים מן הארץ כי את רוח הטומאה
 יעביר השם מן הארץ וכל האבן יסיר מכסה נוכחו שיער הנביא ויתבטל וזר
 הרע ויהיו בני אדם רבקים בשמו ואז לא יצטרכו הקרבנו כי אם קרבן תורה
 שהוא בא על חשרי השם אשר הוא עושה עם האדם. וכך אמר האומרים
 מצות בטלות לעתיד לבא כי מרוב רבקותם בשם יהיו כמו סכלים ולא יבין
 צרכים למצות מעשיות. לכך יש לנלומר כי ערז יבאו ממזרים ועשו אונה
 אלהית לא הוכחו לכל מעשה המצות ואם לא נשתנו האמונות ר"ל מירעת השם
 המשו ומשרשי המצות שהם נפלות בו היו חייבים הכל והאבות הקדושים
 יוח די הרורות בסוד היריעות ופרקי המרכבה היו שומרים הכל זולת מה
 שהגתר מכללם כמו אותן הקרבנות לסוד המרכבה. ומאמר חקמים ז"ל
 בחסידיו אומות העולם הם הטומאים המצית התנגות להם ויודעים בסוד
 התורה בראשונים אשר קודם מתן תורה וכן בני העסק בתורה הוא מתעסק
 בתורה ומצות ולבנו קסוד בשם וחוסק בו ובספר זהר מצאתי רמז כאן לסוד
 העבור כי נפשו היתה בסוד קדושים רבה והיתה מן העשוקים כי ענין אשר
 חטא גרם והתעורר לשוכ אל למורה ככתחלה לעסוק בתורה והוא בכלל
 אדם שנאמר כל המצות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם וכתוב אדם אתם
 והוא סוד גדול ודי בהערה זו למנוי :

שער היא

פרק א

אחר אשר בארנו כי יש עונש לנפש האדם
 מודגש נשים להאמין באמונת ג'ע עלין תחתון
 זכאר ענין הכרתות האמת האדם יוכל לטעון ולומר כי הכרת בגוף הוא והן
 קצור השנים כמה מקומות בכתוב מכנה נפש לגוף ר"ל לבח החיוני והכתו'
 אמר כי הדם הוא הנפש ולא האכל הנפש עם הגשר נפש כי תמעול מעל
 נפש כי תחטא מפני הנפש המתאוה הנקשרת נדם ונפש אדם ועל כל
 בפסות מת לא יבוא ורבים כן ואזל על ערכים ומותו הוא נכר' זרעו נכר'

המת קודם חמשים הוא בכרת וקודם ס' מיתה בידי שמים זולתי אשר מדת
ומיהם וטבעם הוא כמו כן כמו שמוט שמת בן כב' שנים ואם הכתוב עליו ואני
זקנתי וסבתי והמתלפסי הולכים לשטתם ולא יצוירו להם כרת בנפשם בשביל
חטאי' כי מי שאכלה חלב או מת בערלתו לא יצונו לנפש המשכל' כרת ואף כלל
כמו שכת' הרב עבדו' התור' שלו אכ' הוא שוא ודבר כזב הכל כי כמה רשעי'
גמור' שלא הביחו עברה שלא עשו מאריכו' מי' זקן שחטא חטאי' שהוא חייב
עליו הם כרת מה תהא ענשו ואזל במסכת שמחות היא אבל רבתי מת בחמסי'
זהוכרת לנב' זוהיא מיתת שמואל הכביא לס' זו היא מיתה האמורה בתורה וכו'
מת ליום א' מיתה של זעם וכו' רבי חנינא בן אכטי' גנוס אומר זקן שאכל את
החלב מי מודיענא שמת בהכרת אלא המת לב' ימים מת בהכרת וכו' וזה תי'
כי טוב הוא להולא אם סופו שיקצר חוליו אבל לא אמר שלא מי מודיענה
כי קוצר השנים אינו עקר העונש וכן אמר בספרים אל אין כרת אלא אכרין
ואמ' על המבדק הכר' תכר העול הכר' בעול' הזה תכרת בעול' הבא ואין הכונ'
אל המיתה הטבעית אבל על הנפש אחרי צאתה מהגוף מן הרשע שבאת ויוד'
לביהם שבארץ ונקרא הינו תכרת לענ' הב' הוא אח' התחיה ליום הדין
כי כן הוא מהכרח הגמ' שבפ' חלק ואני שואל על הרובי' בר' למה לא יקברום
בתוך קברו קרוביהם עד שיעבדו יב' חדש אחר שקבלו מיתתן אם מיתה טבעי'
מקוצר ימים מכפרת כל מיתת בר' אבל האמת כן הוא יש רשעים שעברו
כל עברות שבתורה ומאריכים ימים וסופן לירד לביהם ולירון לרדוי דורות
ורשעי' ברונים יב' חדש בביהם ומאריכים ימים בענ' הזה ורשעים בכרתים
בענ' הזה הם זרעם ואולם עקר ענשם הוא בנפש ורשעים שטרשמים בימי
הזקנה לדעת' ל' חנינא שמתים לב' ימים לחליים והו' דושם מה ואולם עקר
הכרת בנפש ומאמר ספרי אין כרת אלא באבדן ככר פירש כי כמו הענף
היונק משרשו בעורו מחוכה בו כן הנפש הנקויה באשר באסף על עמיו כי
זהו סוד האסיפ' מתרבה כשרסה הקדוש ויונק' ממנו וכפ' זה הכר' הכרתת
משם ונתנה בידי רוחו הטומאה ומאריכים אותה לביהם ומספר הזוהר
כראה כי גם הכרתותהם כסוד העבוד כי מי שיעבר עברה ונענש בביה' והגיע
זמנו להתגבל' מקצרים לו שנותיו והו' בכלל סוד השרטוט' ולפעמים חוזרי'
לזה המגבל' ויוצר רע מבראשונה ומש' למים לו אל פניו והאכירו וכל הכרתי'
האלה אינם ידועים ידועה גמורה כי אם לידע ועד והכל לפי דעתו ואולם
ליום הדין הגדול שם הוא זמן החשבון וקבוץ כל המעשים כי את כל מעשה
האלהים יביא במשפט על כל נעלם והראוי להיות מדון באם לא נופח לעול'
מהם הכז' כב' רית' אלם כמות ליום הדין וכו' כל שם והראוי ל'ב' חדש יב' חדש
או למד הגרלה או קטנה סף דבר שם סוף החשבון וזה משקרי האמונה :

פרק ב

אין ספק כי העובר על דברי תורה הן לאוין
הסוין בכל או לאו סנתק לעשה או לא סנתק
וכן החוטא בכל חטא שנעולם אפי' סיחה קלה סבין אים לאסתו עתיד ליתן
עליה את הדין כס ומגיד לאדם מה סיחו וכתוב גדול הענה ורב העלילה
אשר וגו' וליענש בעולם הזה או בכפס אחר מותו או ביום הדין וזה שאמר
רבי יוחנן כי מאטי' להאי קרא באבי הלא הוא יראה דרכו וכל צעדי וספור
עבד סרכו ספד לו פסיעיתיו יס לנתקנה וכל דברי חזל בענין זה הן
כפסין וכן אמנת התורה ואעפ"כ אד' אלא בקבלה וכן העובר על דברי
חכמים ונתקומותיהם כי הקב"ה מסכים עמהם הלא תראה כי יום ה' יס סס כו
כרת ואבהן ובהמזות שהוא בכרת וסאר יט' יום הדין ביום אשר הסכימו
בפשות הבד' מסכס השס הנכבד וכידס להתיר נדרים וסנעויות וכיד
הכהנים לטמא ולטהר וכיד החכמים לעקור דבר מן התורה כסביאל
תעשה וכידס להפקיר ממון ולהכות ולעניש ולהרוג לפי צורך השעה כי הס
נושאי כלי יו' וכל זה מעקרי התורה וסרסיה בהיות נפשות התחתונות
מתקשרות בכחות העליונות יס כהס מכחות פנימיות יס מחזוניות ומהס
מן הכללים ומהס מן הפרטים ול' מן הכחות הכלליות הכללנו הס הסרסס
כמו דמ' אכרהס אבי' ע"ה סהיה סרסס האומנות הכללית דמיון מדת החסד
ויצחק כולל ממדת הדין הקשה ויצא מקלפתו קלפה גדולה הוא ועשו הבא
מסרסס סמאל הכלל בקלפה ויעקב הוא הכלל בהיכל הקדש הפנימי
ודור כנגד המלכות וכן כל אחד לפי סרסו וכן סור כהנים
ליוס ישראל' סהס כב' מערכות החסד וקדין והרחמי'
ולכן אזל אין סס כהן כתפרד' החכמה כילני
הוא בסו מדת הדין בלא כהן ואין
לפתוח כלני וזהו הפי' הכסון
סלא יקראנו ראשון
כלל וכך סוד
הרבני'
עפ"סוד המרכבו' ולכן כחר השס נדור לכנוד
כפי סרסו הוא המלכו' והוא סור סרס
יסי אשר עומד לנס עמים :

ועוד ארחיב כיואו במקומו בע"ה כי לא באנו עתה
לזה לא כמצא מזה הסעיות ולא מהספ' הזה כי
לא הסלמינו הר' המחב' זלל :

ההקדמה

יבא בה דעת
חקרמוני ש

שהחכמה נ
נחלקת לעיוני ולמעשי ויבא קצת דעות
כזכות מהפילוסופי כמו מעניי הנפש ועניי
התורה ומעשה בראשית ויאמר כי זאת
היתה הסכה להכניסו לרבר על האמונו :

דעת ודעתו בתפלה ובקריאת התורה כדי
שלא להתעסק בהבלי עולם :

בדעת הרמבם בעניין השארות
הנפש שמי שישוג המושבלות
תתאחד נפשו בשכלים הנברלי וגופו ישוב
לאדמתו נמשל כבהמות : ובכלל דעותיו
הנוכרים בפרקים הקודמים :

השער ב

השער א

בסתירת דעות הכוזבות מהפילוסופים אשר
קדם זכרם בשער ראשון • ויחלק ל
לארבעה פרקים :

בדעות הכוזבו אשר נמצאו בין הפילוסופי
כמו בעל ספר מורה הנבוכים ופילוסופי
היונים ויחלק לר' פרקים :

פרק א

בדעות רלבג בנפש
כי היא הכנ' למושכל'
בלבר ושלמותה בהגעת הידיעות האלהיו
ויאמר כי זה דעת הרמבם ובמה שכתב כי
באברן הגוף יאכר הנפש בלתי הקנוי ו
ושרעתו בכרת שהוא העדר ההשגח ושלא
היה מאמין בתחיית המתים ודעתו ברוב
המצות כדי שיכבד אדם הגדולי ממנו ו
וציציות ותפלין וכיוצא בהם שבאו ללמד
סכרות מועילות ובדעות אחרות כזכות :

בסתירת דעת הר'ם כמה שכתב
על עניין הנבואו ומעמד הר סיני
וכמה שאמר אין דבר יוצא מטבעו ובכיטול
מה שאמר כי איוב לא היה ולא נכרא ויבאר
שאמר ר'ל איוב לא היה וכו' אלא
למשל היה :

א

בסתירת מה שכתב הרמבם על
ההשגחה וכמה שאמר על הגוף
החזור לעפרו וקושיות רבות אשר
יפלו על זה :

ב

בסתירת מה שכתב הר'ם על
טעמי המצות בעריות ובמאלכו
אסורות ובמקרי שוכליו :

ג

יאמר כי דעות הרב רעים מדעו
אריסטו בהיותו יהודי ומביא ספר
התחלת ספר הכוזב • ויאמר שדעו הספר
ההוא טובות ושיש לחשוק בו כי הוא מנגד
המתפלספים ומקיים המצות ותורתנו
הקרושה :

ד

השער ג

יבאר שהרבה נסים נעשו לאבותינו שהם
משונים המבע כנוץ עמיד השמש שהלגלג

בדעת הרמבם על חשגחה שהיא
נמ שנת אחר הדיעה במושבלות
ובעוד שהוא מושפע אין דבר מיוקו ודעתו
כאיוב שאם היה מושגח לא היה כי לא קנה

ג

השער ד

יומי פסק מתנועתו. ושהנפלאו חס היסורו
באמונה. ופרקיו חמשה :

במציאות המלאכים ובאצילות הספירות
ובנוייהן לפי מה שנמצא בספרי הקדמונים
ופרקיות שע עשרה :

א ברעת הפילוסופים במלאכי אלו
שהם השכלים הנכרלים הרבקי
בשי' ושאיין דעת חכמי התורה האמיתית :

ב בספירת רעת מפלוסופי ישראל
שאומרים שאין לרקדק באורך
הרברים ובקצרים בספרי הנבואות ויאמר
שהחכמת האומות בשכלים הנכרלים מ
מהנבואה היתה :

ג בסתירת דעת המתפלספי כמה
שאמרו על מציאות הסלאכים
מהסכה הראשונה ועל הגלגלים וברעת
התורה האמתי על זה וששם שרי מורה כן

ד במה שלא מנה ספרי יצירה אל
י ספירות ושאלת רב פלטינו עז
שהרי מצאנום יג סדות ובמה שאמר גם
בספר ההוא מרתן. שאין סוף וכולו ו
ובלשון ספירה

ה בעלת העלות אין סוף אשר מ
ממנו נאצל הכל

ו במנין הספירות שהם וכן נגדן ו
מאמרות וי אצבעות בידו וברגליו

ובפי' דעת מי שאמרו שהם ל' או ק' או א'
ויאמרו כי כל דבר שנמצא באדם כן יש ב'
במצאים הפנימיים ובאצילות העולמות :

ז יבאר מה שאמר ד' אליעזר עד
ש'א נבר' העולם היה הוא ושמו
לבר ועל אותיות שם החויה וי הספירות
בכנויי' כתר עליון ופירושן ופי' מאמר שהיה
וקנה בונה עולמות ומחריבן וכו' ובכרוין
נד' שמות מרובעים ולמה נצטוה כל לבבוש
בגדי לבן ביה :

ח בכנויי' חשניה היא חכמה ופרושי'
ובענין לב' נתיבות חכמה.

פרק ט

א בספור הניסוי ונפלאו שמפרסמו'
נתקיימה התורה והאמונו ושיש

מהסבכה הטבע. ומהם עז' בסוף. ולמה
נזכר יציאת מצרים הרבה פעמים בתורה :

ב יאמר בו אדם הראשון נברא ב'
בתבלית השלמו והיה נבי' ויודע

שרש כל דבר עד שקרא להם שמו ויבאר
פסו ולאדם לא מצא עור כנגדו ויפרש פסו

ויתן לו מעשר מכל מי נתן למי ויאמר
כי מאדם עד משה ואהרן לא נתלקה ה'
החכמה והקבלה והנבואה לעולם :

ג יאמר כי כמו שיש ג' ע למטה כך
יש למעלה וכל שיש בשל מטה

מכוון כנגד שלמעלה ויספר השתלשלות
הדרות עד ררת יעקב אבינו למצרים שהיו

ע עברים למלה לסמאל שהוא מלאך ומעם
שיש אומות שאוסרים הבשר כיום ששי :

ד יבאר שספרי הגלגלים והנהגתם
וחכמביו וימי השבוע וכיצא בהם

נודעו מצד הנבוא והמתחכמי' נבנו החכמו'
מספרי הקדמונים כמו ספר חנוך וכש

ויאמר שבדור הפלגה נתחלקו לע' לשונות י'
לאקלים עד סנחריב ובלבל העולם ואחר

כך קסאלקסטמנין וחדש הדת :

ה יאמר כי לא נתנו השמות לשכל
האנושי להשיגם והבי' ראייה על

זה ויאמר שהרב חשב שסותר שם בן עב'
וחולק עליו ויג' חולק עליו על מה שאמר

שפרעה נופר באלקות. ובמה שאמר
בתשובת משה ואמרו לי' מה שזו. ובמה

שמפרש עליו ההוא רנחיק למה דר' חנינא
אמר האל הגדול וכו' עד סיימתינהו לבלהו

שבחי דמרדך. ובמה שאמר שכונת יהיה
י' אחד. לשלול התוארים ובמה שאמר כי

שם העצם הוא חמווד. ובמה שהקשה
על ד' אליעזר שמים מהיכן נבראו וכו'

